

ΛΑΤΙΝΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ἘΛΕΓΧΟΙ

36,

ἢ τίς ὁ ἐκάς

ΛΟΓΟ

Συλεγθεῖσαι παρὰ τῆς λογιστάτου διδασκαλοῦ
Δαμαντῆ ρουσίε, ἔκ. σμύρνης; καὶ μετ'
ἐπιμελείας διορθωθεῖσα παρὰ Ἰωάννη
Μανολάκη ἔκ. κωνσταν-
τινουπόλεως.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ

Εἰς Ἀμφελτάμιν

παρὰ Ἀντόνη Μωροῦ, α ψ μ η.

A AMSTERDAM,

Chez ANTOINE BRUYN,
Sur le Blomgrast. 1748.

Λ Α Τ Ι Ν Ω Ν

Θ Ρ Η Σ Κ Ε Ι Α Σ

Ἐ Λ Ε Γ Χ Ο Ι 36,

καὶ τίς ὁ ἐκάστου λόγος.

Προσφώνημα εἰς τὸ πανιερώτατον κυζίκου κύριον κύρ ἀνανίαν· σελ: I.

προσίμιον, ὃν ᾧ καὶ τίμη τὸ κινήσαν εἰς τὸ προκείμενον πονημάτιον. σελ. 3.

α': ἔλεγχοι κατὰ τῶν ἀνειπόντων τῆς ῥώμης, οἰκουμενικῆς κύριον, ὡς ἔμακαρίως πέτρῳ ἀποστόλῳ· σελ: 18.

β'. ἔλεγχε. ὅτι πλεονεκτικῶς ὁ ῥώμης ἐδέ-
ξατο τὰς μοιραχικὰς ἀλόγους τιμὰς. σελ:
24.

γ'. ὅτι ὁ πῆτερω, χειτῶ δὲ τὴν οἰκονομίαν,
πόνοις τε ἐν ἰδίοις ἕκαστος τῶν χειτῶ μαθητῶν
παρεσῆσαντο. σελ: 29.

δ'. κατὰ ἀναμαρτησίας τῆς πάπας. σελ: 31.
ε'. ὅτι μὴ τοὺς ἐγγύς, τοὺς δὲ πολὺ πόρρω ἑαυ-
τῶν διδάσκειν ὁ πάπας ἐλόμνη, τὴν δευ-
τέραν ἐπιτολὴν ὡς βαίνῃ, ἀλλὰ δὲ αὐτὴν καὶ
τὴν πρώτην. σελ: 42.

ς'. ὅτι οἱ ἑῶσι καθ' ἀγίους ταλαιπωρῶμεθα, καὶ
οὐχ ὡς λατίνοις συκοφαντῶμεθα. σελ:
45.

ζ'. τίς ὁ τῶν κρίματων, οὗ κατηγοροῦσιν ἡμῶν
λατίνοι, κυρίως αἴτιον. σελ: 49.

η. πρὸς περὶ κτίσεως ὕψους καὶ ἐνεργείας Θεοῦ, καὶ ὅτι ἄκτιστα τὰ θεῖα χαρίσματα, οἷτε λατῖνοι βαρλααμίται· σελ: 62.

θ. ὅτι ἐκ πατρὸς μόνου τὸ θεῖον πνεῦμα. λατῖνοι καὶ ἐκ τῶν ἡσὺ λέγοντες, εἰσάγουσι δυσσεβίαν τῇ θεῷ μοναρχίᾳ· σελ: 66.

ι. καθ' οὗ κλητὸν λέγουσιν ἀνόμως, τὸ χειρῶν λάμπαν ἐν θαλάσῳ θεῖον φῶς· σελ: 73.

ια. πρὸς εἶδους τῶν μυστηρίων, ἡτοι κατὰ ἀζύμων· σελ: 76.

ιβ. καθ' οὗ ἔ μεταδίδασιν σωτηρίου αἵματός τοῖς λαοῖς· σελ: 79.

ιγ. ὅτι ἐντεύξει ἱερέως καὶ Θεοῦ πνεύματι ἀγιάζεται τὰ μυστήρια, καὶ ἔχως λέγουσιν λατῖνοι τοῖς προσηγηματικῶς ἐκφωνουμένῳις κυριακῶις μόνοις ῥήμασι· σελ: 81.

ιδ'. προπατορικῶν πηλαίσματῶν πέρι, καὶ τῶν
μέτοχῶν ἢ παρθενομήτως, καὶ ὅτι λατῖνοι. καὶ
ἑαυτοῖς ἐν τῷ δε καὶ ἡμῖν ἀσύμφωνοι. σελ:
90.

ιε'. περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπειρομάχων ἀπάγῃ
δὲ εἰς ἄτοπον. σελ: 97.

ις'. περὶ τῆς αὐτῆς ἄλλως. σελ: 101.

ιζ'. κατὰ τὴν καθαρτήριον πυρὸς, ἢτοι τὴν κατὰ
λατῖνος πνευματορίας. σελ: 104.

ιη'. κατὰ τὴν αὐτῆς. καὶ ἰωβιλαίου. σελ: 114.

ιδ'. περὶ γάμων ἱερομαχίων, κεκωλυμένων τοῖς
λατῖνοις σφαλερῶς καὶ ἀνόμως. σελ: 119.

κ'. κατὰ τῆς σαββατικῆς λατῖνων νηστείας, καὶ
ἀδίκου ἀναιρέσεως τῆς τετραδέκῃ. σελ:
121.

κα'. βαπτίσματα περι, ὃ ῥαντισμῶ τελῶν-
τες λατίνοι, ἀθετῶσι τὴν θεόπτων ὡς ἀδό-
σιν, καὶ αὐτῶ ε χειτῶ. σελ: 123.

κε'. περὶ καινοτομίας ἔ θείε πάχα, τοῖς
λατίνοις ἀλαζόνως τετολημηδύης· σελ:
130.

κγ'. καθ' οὗ σαρκοφαγῶντες, πικτῶ καὶ αἵμα-
τῶ γεύονται, καὶ ἔτι ἐρπετῶν καὶ κνωδάλων·
σελ: 137.

κδ'. καθ' οὗ κατέλυσαν τὰς νομίμους ὡς σευχὰς
οἱ λατίνοι· σελ: 144.

κε'. περὶ τῶ ἐν ἱερῶ εἰκόσι λατίνων καινοτομίας
καὶ ὡς μορφῆς· σελ: 150.

κς'. καθ' οὗ μορφῶσιν ἢ τεκταίνονται ἑορταστικῶς ἰ-
σομήκεις μορφὰς, καὶ ταύταις δυσειδαίμωνως
πομπεύουσι· σελ: 152.

κζ'. κατὰ ψαλτῶν εὐνύχων, οὓς ἱερῶντες, αἰ-
ρεῖν κελεύουσι τὰ σφῶν νεκρὰ, λειτουργῶντας
σελ: 155.

κη'. καθ' οὗ χειροτονεῖ νέους ὁ ῥώμης ὁ σημέρα
ἀγίους· σελ: 159.

κθ'. χτ' σάντ' ὀφθοικίε τ' καταράτου· σελ.
164.

λ'. καθ' οὗ πολλὰ πεποιήκη τ' ἄγματα ἱερωμῶν
ὁ ῥώμης καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα· σελ: 168.

λα'. περὶ ξυρισμῶ γενείων, κακῶς ἀρέσκοντ'
πᾶσίτε ἀπλῶς, καὶ μάλλον τοῖς λατίνων ἱερω-
μῶσις καὶ μοναχοῖς. σελ: 180.

λβ'. καθ' οὗ λατῖνοι ἔγαμίζουσι τοὺς λυθέντας
εὐλογοφακῆ λόγῳ γάμων, τῷ δοκεῖν ὑπερί-
στασθ' ῥητῶν τινῶν γραφικῶν, εὐαγγελικῶν
μὲν τ', οὓς ὁ θεὸς συνέζυξεν ἀνθρώπῳ μὴ

χωριζέτω, ἀποτολικῶ δὲ εἶ, ἐὰν δὲ καὶ χωρι-
δῆ μὲν ἀγαμῶ, ἢ τῶ ἀνδρὶ καταλλα-
γήτω. καὶ ῥητὸν καὶ ἀφ' ἰστορίας ἡμέ-
λετη· σελ: 203.

λγ. ὅτι καὶ διώκται εἰς ἑὸν δόγματῶ οἱ λατῆ-
νοι, καὶ μᾶλλον εἰ ταῖς ἑαυτῶν· σελ: 230.

λδ. εἰ ἐπιτιμῶσιν κατὰ ἀρμενίων. σελ: 244.

λέ. εἰ ἐπιτιμῶσιν καὶ οὗτῶ. σελ: 245.

λς. ἀπὸ ἀφ' ἰστορίας τῶσιν· σελ: 246.

Εἶτα ὁ ἐπίλογος. σελ: 247.

Ρύσαις μ' ἐλέγχων, χριστὲ προσδεξά-
 μιν,

ὃν ἔαχον εἴρων, τοὺς δ' ἐλέγχεσ κάματον,
 ὡς δὴ καὶ ὑμεῖς, οἷς καὶ τὰ μικρὰ φίλα,
 αἰνῶσι παντός, τὸ πρῶτον κρινεταί,
 ὁ δ' ἄμα μανθῆς, ποτιῶμ' ὁ ῥύσι.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου *

Η δάλτθ εἶνα, εἰ κ' εὐχερῆς δοκῶ,
 μετ' ἡ πελῶσα, γλαφυρωτέρων λόγων,
 ἐν οἷς πρῆστη, εὐσεβείης ἀδάμας,
 ἤλεγξέτ' ὀρθῶς. κακοδοξάντων λόγους,
 ἀλλ' εὐχερῶς σὺ, μὴ τεαῖς χερσίμ' ἄρης,
 λόγων κυκλικῶν, δογμάτων τε ὀρθέων,
 ὧν οἱ ἑῷοι, χ' ἰταλοὶ πρῆσβεύομεν,
 μὴ γινῶσιν ἀμφοῖν, εὐχερεστέρα ἔχων.

Εἰς τὸν ξυγγράψαντα τρῖσιχον
φίλῃ τινι:

Ελεγχίῳ ἀδάμας, χεύων ὄφρυσι,
ἀεικέλωντε, πίστεως φρονημάτων,
σοφῶς ἀμύνης, ἰταλοῖς ὁ ῥύσι:

ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης αἴνεθ' ἐμὸν
εὐχέτης σε:

Τίς, ἢ πρόθρον, ἢ ἐπὶ τίνων, ὁ ξυ-
γγραφεύς·

Τὴν μὲν ἐν αἰτίαν, δι' ἣν τοὺς ἐλέγχους ξυ-
νέγραψεν Ἀδάμας ὁ ῥύσιον, κομψό-
τερον ἢ παρομοίους διέλαβε. πατρὶς δὲ κυ-
ρίως τέττε τὸ ῥύσιον, πολύχνητον ὄν, ἢ ἀστακη-
νῶ κόλπῳ μὲν Φιλοκρήνιου κείωμον, τῶν ἰδιωλι-
κῶς ἀριτζίον, κτ' δὲ τρεῖς ἄλλα, δαιδαλὸς, διὰ
τὸ ποικίλον ἴσως ἔχωρίς ἢ ἕνωτον· τοῦτο καὶ
εἴσεται συμμῆς καὶ εὐανδρεῖ, ἀνδράσιν ἰδιώταις
μὲν, εὐσεβέσι δὲ ὅμως κοσμέωμον· ὅση περα-
οὔται καὶ ἡ ἐπαρχία τ' καλχηδόνιον· ὅτε ὕθεν
οὔτιον ὀσμώωμον, παῖς τε ἔτι ὢν, τ' φύντων
αὐτῶ εἰς βυζάντιον μετοικιοθέντων, τοῖς ἐκεῖσε
Φροντιστηρίοις ἐκδοθεὶς ἐπαιδεύθη, ἢ πᾶσι θλα-
κῆσας ἔτ' τότε ὀλόγοις εὐδοκίμῳ ἰακῶβῳ ἀργείῳ

αἰρεθεῖς τε διδάσκαλοι ὑπὸ τῆς τότε πατριαρχ-
 χῆντος ἀοιδίμου τῆς μνήμης κυρίου καλλινίκου,
 πατριάρχου τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἐπὶ ἑτεσι-
 τέσσαρσιν· ὅτε καὶ τὸ ἐνταῦθα πρῶτον πρῶτον,
 συνοδικῶς προσεφώνησε τῷ μὲν τῷ καλλίνικον πα-
 τριαρχεύσαντι κυρίῳ γαβριήλ, τῷ δευτέρῳ ἑτῆς
 τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ: ἔτι-
 μετὰ τοῦτο ἐξήλθον εἰς κρήτιον, Φιλίᾳ τινὸς δε-
 λεαθεῖς, κερδῶν τε μειζότων ἐλπίσι· ἀλλὰ δὲ
 καμικὰς περὶ τὰς αἰτίας, τῶν ἀμαρτιῶν, με-
 τῆρε μὲν διετίαν εἰς χίον· καὶ ταῦτα ἰκανῶς
 παιδύσας, μετακαλυμμένων μεταξὺ τῆς συμ-
 ναίων, πρῶτον αὐτὸν ἀοιδίμου πατριαρχου
 κυρίου γαβριήλ ἐκέλευε ἡκεῖν, ἐκ γὰρ σύμψεως καὶ
 οὕτως ὄρητο, οὕτω τῆς χίον ταύτης πρῶτον
 λετο· πρῶτον ἐν ταῦτα τῆς συστάσεως λό-
 γων φροντιστηρίων. πολλὰς τε λόγους ἐξέδωκεν.
 οἷον δὲ ἐχρήματο καὶ τοῖς δε τῶν σαφῶς βουλό-
 μη, τρεῖς μόνους τυπώσιν εἴλετο. ἐν τού-

τοις τελῶν, νόμῳ γῆμε, καὶ πατρὸς ἤκουσε θυ-
 γατρῶν τετάρων· Διαζῶντε μετὰ γάμον ἐμ-
 πορικῆς, εὐμυῶς εἰς αὐτὸν τὴν τύχης ὀρώσης, ῥο-
 παῖς ἔκ κρείττους, ὀτίμως καὶ ταύτας ἐξέδω·
 εἶτα τῇ πᾶσιν ἀτάτῳ τῶν πραγμάτων μεταβολῆ,
 καὶ τῶν ἀντίξεν εὐληρῶς πεῖραν, πολλαῖς ὠδυήθη
 καιρικαῖς περὶ ἀσέσει, καὶ πλέον, τῇ ἐξ ὑπο-
 χύσεως ἀμβλυωπία· θεῶν δὲ ἐλέγξῃ ἐφ' ἑ γρά-
 φομῶν περὶ τῶν, τὴν ἰδίαν βίβλον τυπωθῆναι ἐκ-
 πέμψῃ ὡς ἰδίαις δαπάναις, εὐχόμενος εὐδόκι-
 μον φανῆναι τοῖς ἔλλησι, καὶ πίστεως πρὸς μαχον-
 ῆς οἱ ὀρθόδοξοι Διαδαξάμενοι, παῖς περὶ πα-
 τρὸς εὐσεβῶς ἀντιλαμβανόμεθα· τῆς ἐστὶ καὶ
 ποιημάτων ἄλλο, ναυτικὴ λιτὴ, ἑσπερινὴ καὶ ἑω-
 θινὴ, ἐκδεδομένη τύπῳ ὡς ἑταροῖς⁺ ὡς σμύρνη⁺
 κατὰ τὸ ἀψμτ^{ον}: ἔτ^{ον}·

⁺ ἀψμτ^{ον}, ὡς περὶ Ἀντωνίου τῶν Βόρτολι, εἰς 4^{ον}.

Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου , ἧ κεμίζου τε καὶ ἐπιδαυρίου
ἐπίγραμμα πρὸς τὴν ζυγγραφείαν .

Τεύχεσιν ἀτρεκίης , κεκορυθμένην ἀδάμας
ἦκε ,

δέρατα λατίνοις , οἷα , λόγους ἰδίους .

ὡν δ' ἄρα καὶ ῥύσιος , κλυτῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς ,

ἡμᾶς τὸ κείνων , ῥῦσε δολοφροσύνης :

ὃ τὸ σῆς τελειότητι .

ὅπως ἐξηγητημάτων :

Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου , ὁ κεμίζος , καὶ ἐπιδαυρίου :

Ἀδέσποτον -

Λόγους ἀδαμαντίνους , ἀδαμαντίνους ,

ῥύσιος ἐκδούς , τοῖς δὲ συντρίβει πάγας ,

αἷς εὐσεβῶν τίθενται , τρίβοις λατίνοι :

Ἰῶ πανιερέζατω ἡ θεοτιμήτω δεσπότῃ μεθ' πολί-
 τη τῆς ἀγιωτάτης μεθ' πόλεως Κυζίκου κυρία
 κῶ κὺρ Ἀνανία, τὴν ἄχει γῆς
 ἐδάφους προσκύνησιν.

Σ Εβασμίω σοι, ὄντι Χριστῷ ποιμάνων,
 οὓς Χριστὸς ἰδρύσατο, αἷς ἐκκλησίαις,
 πυρσοὺς ἀναγάζοντας, ἐνθεον χάριν,
 λαοῖς ἅπασιν, οἷς παρέσεν ὄρθον σέβας,
 τῆς εἰς τὸ θεῖον, ἀραρυίας πίστεως,
 ἡ διέποντι, χειρομιμήτω τρόπῳ,
 κληροχίαν σὴν, ἣν θεὸς δέδωκέ σοι,
 Ἰεράρχα σεπτέ, τῆς πόλιος κυζίκου,
 κὺρ Ἀνανία, Ἰεραρχῶν κόσμιοι,
 πρόσειμι θαρρῶν, ἡ φέρων ἐμοὺς λόγους,

οὐς, δόξαν οὕτω, μετεικῶς συνθεῖς ἄγω,
 Ἰαμβίοις ἅπαντα, τὸν νοῦν ἐνδύσας,
 τῆ σῆτε ὄψι, καὶ κρίσι βρασιίσειν,
 οὔση δοκίμω, τούσδε ᾠδατίθεμα
 ὄραν τε ὄξυ, βυδόκη δυνάμην
 ἐπισκοπήσασα, γνωρίσασα τέμοι τὰχῶ,
 ἦν ἐκδεδώκειν, βυσεβῶς ὡς οἴομαι,
 χρητὸν τε εἰμυλίοντες, εἰς Φῶς διδόναι
 τοῖς ἀξιοῦσιν, ἐντυχεῖν ὁμόφροσιν,
 οἰοί τε εἰσι, καὶ τέως χαρήσομαι,
 περιέψω τε, ὡς τόκον με γνήσιον,
 κελθάντα ὄψι, ἀετοῦ ὑψηλός,
 θεοῦ ἔχοντα, εἰ βίβη ἠγήτορα,
 θεοῦ ἄγοντα, τὸν λαὸν θεοφρόντα.
 τίνα δὲ νοῦν ἔχοντα, τὸν γ' ἐμὸν πόνον,
 οὕτω δοκίμοις, τὴν περὶ τῆς κρίσιν,
 ἀνατέθειμα, καὶ περὶ μὲν λαβεῖν,
 χαρὰν ἐπ' αὐτῶ, ψῆφον εἰλθικὴν λάβοι,
 (τὴν ἅπλο πάντων, δεσποτῶν ἐμῶν λέγω,
 τῶν σεμνωτάτων, Ἰεραρχῶν κυρίως.

ἔπει ἐ πᾶσι, Διὰ σοῦ ὡς γνωρίμῃ,
 παρσήχθ' ὀμικρὸς, ἀδαμαντίῃ πόνῳ·
 ὑμῶ γ' ἔγνων, κειμήλιον πᾶσαν κρίσιν,
 οἷας δέξῃ μοι, ὑπὲρ εἰς Φάμλιον πόνῳ)
 ἄλλῳ λόγῳ σοι, ὅς μὲ τούτον τέθη,
 εἰ ἀξιώταις, ἐντυχεῖν Φιλοφρόνως,
 ὡς οἶμ' ἱκανῶς, τοῦτο ᾧδρατῆσεται·
 Ἐρρωμένως μοι, Διὰ βίωθ' αἰεὶ,
 εἰ σοῦ γε δόλῃ, ἀξίων εἶν' ἄχέτιον;

Τοῖς ἐντυχεῖν μέλλουσι παρσήρησιν γέμων·

Πρόλογος·

Ος τις Λατίνων, ἀγνοεῖ κακουργίας,
 ὧπιτοὶ Φίλοι, οἷς καὶ αὐτῶν γέγραφα
 εἰκὸς γ' ἀπαρέσκεαθ', καί γε ἀνθ' ὅτι
 τοῖς κακοδόξοις, συμπλακλιῶμαι εἰλόμην,
 μετὰ τοσῶνδε, ἐνδέων σοφοὺς λόγους
 καὶ γὰρ ὁ μηδεὶς, βούλωται πυθέσθαιμῃ·

Ἐρῶ δὲ ὧ βέλιντε, θύσεβῶν μόνῳ,
 τὰς καθ' ἑώων, ἀγνοεῖν σε ἔκ' ἔδῃ,
 συχνὰς λατίνων, χαλεπὰς τ' ἀφιδέσεις·
 ὡσεὶ λύκοι γῷ, ἐν ζοφώδεσ' ἡμέραις,
 τιφωναῖς τε, βλαπτικὸὶ τοῖς πάεσιν,
 οὔτω καὶ οὔτοι, τῆμ' ἀδενετέρεις
 αἰδωνθ' ἑώες, ἢ σκοπῶν ῥαθυμίαις,
 θρασεῖς φέρονται, τοῖς ἀφλίων ποιμνίαις,
 οἷως ἔκλεψαν, δαμασκίλους καὶ σύρας,
 καὶ νησιώτας, ἔστιν οὐς τῶν κυκλάδων,
 ἢ δειμαλαίους, ἐξ ἐπιδρομῆς τινων,
 τὸ κέντρον αὐτῶν, ἠγμῆροι ἐπίασι,
 τοὺς ἀκεραίους, καιρὶς βαλέμῆροι·
 ἢ οὐχὶ οὔτως, ἀγτίως τοῖς δάκεσιν,
 ἐπετρατέβυσαν, ψυχικῶς δελούμῆροι;
 τὴν σφῶν γῷ θύσεβειαν, ἔσπυβυσαν ἄρα,
 ἕν' ἐθνικὴ δουλεία, σῶ ζ' ἐλευθέραν.
 αἰψα δ' ἀπῆλθον, τὴν ὄφρῶν καθειμένοι,
 καὶ προσλαβόντες, οὔτι μέτριον βλάβῃ.
 τί γῷ ἔδῃ οἰέομαι, τῆς ἄνω ῥοπῆς,

λαβεῖν ἐρήμους, τοὺς ὅλως θεόφρονας;
 ὅπως ἐτοίμως, κεκοδοξίας πλέεις,
 φέντες κατακαυχῶνται, ἡμῶν ἀνόμως;
 οὐ μὴν σοφοὺς εἶντας, ἀγνοεῖν ἔδει,
 οὐχ ὑπὲρ ἄλλων, τὸν θεὸν εἰρημνίαι,
 ἐγὼ μέθ' ὑμῶν, εἶμι ἄχει καὶ τέλει,
 ἢ ὑπὲρ ὧν σέβονται, ὀρθῶς τὸν θεόν.
 τοῖοι δ' ἐῷσι, μηδενὸς ὧν ἁγίοις,
 ἔδοξεν ὀρθόν, ἡμεληκότες ὅλως.
 φρενοβλαβῶς δὲ, τῆτο μὴ σκοπευμένοις,
 βλάπτειν ἀρέσκει, τοὺς ἐῷς ἢ δένει·
 ἰσάσιθ' ἡμῖν, ἀπαραιτήτως λόχους,
 οἴους ἀφανεῖς, καὶ παφανεῖς ἄλλοτε,
 ἐθῆ καθεῖν ἔχουσι, τοῖς ἀπλουτέροις,
 καὶ συμπλέκονται, οἱ σοφοὶ ἀγραμμάταις,
 οἱ ἀσικίοιτε, χωρικῶς ἐσταλμένοις·
 ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ, θειοχαλκῦτοις ὅπλοις,
 ἀπωσμένοι δείκνυνται, καὶ ἠτήμημοι·
 ἀλλ' ἴσα μύαις, ὄντες ἀναιδέστατοι,
 ἄλλοι τ' ἐπ' ἄλλους, ὡς ἐκεῖνα βρώμασιν,

ὄντις γ' ἀνιστᾶ, ἐγκαθίζονται πάλιν·
 δυοῖν κακοῖν τε, ἐκλεῦσι θάτερον,
 εἰμὴ ἔδονταί τινα, πληρῶσιν ἄγυς,
 καὶ ὡς ἄβρωτον, ἐκτωλῶσιν οἷς φίλοις,
 θεῶ τε πρότον, θῦμα οὐτῶν ἐνόμων·
 πῶς οὖν σιγάτω, καὶ φέρω τοῖον βλάβῃ;
 ὁ σκλυρῶσιν οὔτοι, ἀχόλως ὄλωσ,
 κατὰθ' ἐώων, καὶ φεισῶν συμφρόνων
 ἡμῖν ἐν ἄλλοις, ὀρθοδοξοῦσ' ἔθνεσιν;
 εἰ γὰρ μαθόντες, ὠχυρωμένους θεῶ,
 ἐώσιν ἡμᾶς, θυσεβῶς ζῆν ὡς δέψ·
 ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ἦν ἐπαληθέστατα·
 σκοπεῖν γὰρ αὐτοὺς, καιρὸν ὡς ἐλάμβανον·
 σωτηρίας δὲ ἔστο, φάρμακον μέγα,
 ἔγνω γὰρ οὕτω, ποῖ κακῶν ἐληλύθη,
 τὰ πάλ' Ἰταλῶν, θυσεβῆ φρονήματα,
 ποίψ τε ἔστο, τῶν δεόντων ἔμφρονας,
 ἐπανόδω τε, σφίσι πως δίδω πόθον,
 παρὲς σφῶν ἀδελφούς, καὶ ἀληθεία φίλους,
 οὓς ἐλπίς ἦδε, ταῦτ' ἀναγκάζει γράφειν,

τὰ λῶα τ' αὐτοῖς, ἐκλεῶς εὐχεῶδ' αἰεὶ,
 ἢ, ἐν λέγουσιν, οἱ σοφοὶ πλῆν δεύτερον,
 ἡμῖν μετρίους, τῷ σίνεσσι μὴ θέλειν,
 ἴθιουν ἑαυτοῦς, εἰ τὰ ἴδεια ἴσκόπου·
 ἴδειν καὶ ἴστο, τῶν μετρίως σωφρονῶν·
 τοῖα δ' ἔννοια, τοῖς δ' ἐπήφ' οὐδόλως·
 ὅπως δὲ κακὰ, ἄλλ' ἐπ' ἄλλοις χεῖρνα,
 ὅποι παρχωρεῖ, σφῶν ὁ κερδῶσ' τρέπσ',
 θῶνταμ ἑώους, μηχανῶνταμ δολίως.
 εἴη κακὸς γοῦν, ὅς κακοὺς σφῶς μὴ λέγη,
 ἢ ἀγνοοίη, σφῶν ἐφ' ἡμᾶς κακίας·
 ἢ γ' ἀγνοια, εἰς ἑταιρίας φέρη·
 αἰδ' εἰς ἐπαίνους, ὧν ἐτίθεσαν φίλους·
 ἄμφωτε πείθη, οἷς λέγοιεν ἠδέως,
 ὦ θ' ἔποθέσασιν, καὶ δι' αἰδῶ ἔσ' ὅτε,
 τὸν ἰὸν αἰνεῖον, καὶ ἔδεσ' ὡσεὶ μέλι·
 ἐν οἷς λόγοις γ', παρσλαλεῖεν τοῖς φίλοις,
 λαθοῦσ' εἰῖταμ, τοῖς ἐπακρωμένοις,
 λάβη παρσλή, ἠδέϊ δεδευμένη.
 αἰσθητικὴ δὲ ταῦτα, ἄλγσ' καρδίας.

καὶ ἀνδρὸς μεμῶσφι, πάντα αἰδητήρια,
 εἰς ἀντίδρασιν, μυρίων ὧν πάροχον,
 ταῖς τῶνδε πολλαῖς, σκαιορίαις καὶ δόλοις,
 οἷ οἷς Ἴταλοὶ, ἔσινεοι τὸ δένδρον,
 ἔχουσιν ἅπαν, καὶ κακῶσι ῥαδίως,
 οὐς σφίσι δόξῃ, καὶ πλέω τοὺς καθ' ἑω,
 γλώτῃ καὶ χειρὶ, ἔσ' πονηρῶ τὰ βέλη,
 ἐπαφιέντες, καὶ τῶνδε ἀλύπως.
 ὅταν δὲ οἶδε, μηδὲν ἀδικούμενοι,
 ἀρχωνται βλάβης. ἀδικεῖν δυναμίδης,
 ψυχὰς ἐώων, καὶ τὸ πρὸς θεὸν σέβας,
 τί μὴ καὶ αὐτοὶ, ὡς ἐνὶ ὄρμώμεθα,
 τούτους ἐλέγξαι, τῶν πεισῶν ἀτόπων,
 τῆς εἰσαγωγῆς, οἷ θεῶ ἐκκλησίαις,
 διὰ μισῆσαι, οἶδε εἰσὶν ἀξιοί,
 ἔφ' ὧν τὸ θεῖον, ὀυσεῶς λατρευτέον;
 οὐ γὰρ μόνον πείδησαν, οἶδ' ἀνθυλόγως,
 δόξαις ἐχούσαις, σεπτόν ὅστινα λόγον,
 ἀλλὰ καὶ κακῶς, ἔσ' ἰσχυρίζονται λέγειν,
 τοὺς ἀκολοθεῖν, σφίσι ἔχ' αἰρεμίδης,

ἡμᾶς ἕως, δῆθεν ὡς σοφωτέροις,
 καὶ μάλλον εἰς ἃ, βίσεθήσειν ἀγτίως,
 κακῶς ὑπειλήφασιν οἱ ἀλαζόνες·
 οἷς δυαχεράνας, ὁ βραχὺς λόγων ἀνείη,
 ὧν ἄποθρασύνονται, καθ' ἡμῶν λέγειν,
 βιάζεσθαι τε, ὡς περὶ μικροῦ τοὺς δάκας,
 κίχημ' ἐτοίμως, πνύματι γνῶσαν ἐμῆν·
 ὦ ζῶ κινουμαι, καὶ ἐφ' ἀπαντ' ἀγομαι,
 τὰ βελτιοῦντα, τὸν βροτῶν ποσῶς νόον,
 κατ' ὃν δέει ζῆν, τοὺς μεταχόντας νόον·
 εἰ ὦ καὶ βελήν, νῦν τε κίνημ' ἐνθεον,
 εἰς Φῶς περάγειν, εἶναι πισθῶ δέον·
 ὃ καὶ ποδηγόν, ὧν περὶ ἐστὶ πρακλίον
 ἢ μὴ, περὶ σαῖς, εἰ λιταῖς περὶ σληπλίον·
 ὦ ἔδε χρῶμαι, ἔ λόγος ἢ γήτορα·
 ὃν οὐκ ἀνθὺ πνύματῶ, ἰστῶ εἰδέειν,
 εἰ ὦ Ἰταλῶν, τὰ νέα φρονήματα,
 ἐφ' ἃ καλῶσι, ἀμαθῶς τοὺς καθ' ἕω,
 ἐμῶ μὲν ἔχι, τῶ δὲ πνεύματῶ ἀνήν,
 εἶναι γ' ἐλεγθήσονται, ἀφρονεστάτων·

παπῶντε δείξω, ἢ δοκόφρονι αἴρεσιν,
 ἧ οὐχι ὀρθῶς τινες, οἴονταί γεαν,
 φθόνε παλαιῦ, καίγε αὐταρεσκίας,
 κήμημα οὔσαν, ἔκπαλ' ὦ δινόμδρον,
 ὡς ἐν λόγοις φαίνεται, πολλῶν ἀγίων,
 δόξαν ἔχόντων, παρ' ἑκατέροις ἴσιω,
 ἐν θύσεβείη, καὶ βίῳ θεόφρονι,
 οἷγ' ἐξ ἐκείνων, εἶπον Ἰταλοὺς ἔτι,
 φθόνον γ' ἐώοις, χαλεπώτατον τρέφειν.
 τῆμός τε ἦνθαι, τὰ ἐώων πρᾶγματά,
 φῶλθνε ναρκῦν, καθὰ καὶ οἱ σκορπίοι,
 χαμῶν ὄρα, ὑποδύνται τὰς πέτρας.
 ἔπειτα ταῦτα, ἀδοκεῖν ἄς ἤρξατο,
 λόγοις οἱ εἶσι, τῷ θεῷ, γνωστοὶ μόνω,
 (ἢ ὡς ἐγῶμαι, βασκανία δαίμον),
 ὅς οὐκ ἔνεγκε, πλοῦτον ὀρθοδοξίας,
 ἔχειν ἐώοις, χαλεπαίνων δ' ἦν λίαν,
 τὴν ὡς τὸ θεῖον ἴ, οὐ φέρων ἡμῶν ζέσιν,
 πειράσαι ἦται, ἄλλον ὡς αὐσίτιδα,
 θεὸς τ' ἀφῆκε, τόν γ' ἀλάστορα δεράσαι,

ἄτ' ἦν ἐκείνω, πρὸς τρέπε καὶ ᾤετο,
 βλάψειν ἑώες, ταῖς ὑπ' ἔθνων πλώσεσι,
 πείραν δ' ἑώων, καρτερίας διψύχου,
 θεῶ καὶ ἐπιλώμασι, παρεχνηκότων,
 τῷ μὴ περιδοῦναι, τῆ θεοῦ συνεργίᾳ,
 σέβας τὸ θεῖον, ὃ σφίσιν ἦν πάτριον,
 ἥτισιν ἄλλαις, χρωσάι κακοδοξίαις,
 ἔσφηλ' ἑαυτὸν, τοὺς δ' ὁ αἰτησάμενοι
 σατὰν κασῶσαι, ᾧ μεταμώλει φθόνου,
 πρὸς ἑώες, καθαρῶντι θλίψεων
 θεοῦ πρὸς ἀγάπησιν, ἐκπυρεμνίης,
 νικηφόρος τε, τῷ πεσεῖν ὑψιμνίης,
 ὑψωσιν ἑράνιον, ἧς ἡμῖν πόσις·)
 θάρρησαν οὕτω, φωλεῶν ἐξείρπισε,
 περιήλθει' ἰὸν, ταῖς θεοῦ ἐκκλησίαις,
 χευὸν τυγητὸν, καὶ θεῶ καὶ ποιμέσι
 λεῶν φρογούντων, τὰ θεοῦ γενησίως·
 οἷς καὶ μέλησε, πολλὰ πρὶν ἐπιζέσαι,
 πείσειν λατίνους, σὺν ἰάχει ἀπεμέσαι,
 ἰλέθριον φρόνημα, καὶ ψυχοφθόρον·

ὁ τοῖον εἶναι, οἷς ξυνέγραψαν λόγοις,
 σαφῶς ἔδειξαν, ἐκ θεογραφῶν βίβλων,
 ἄποστολικῶν, ἱερῶν τε συνόδων,
 τὰς ἀποδείξεις, ἐν πόνοις ἠθροικότες·
 ἀλλ' οἱ λατίνοι, ἀπερρηγόνητον ἠπίως
 ἔωσι ἰάσιμα, τὸ σφῶν μαρίας,
 ἐν δῖεβαλλον, ἐν λόγοις ἀλαζόσι,
 καὶ αἷς ἐκείνοι, ὡς σφόδρα πεποιθήσασιν,
 μωρᾶς σοφίης, πειθανάγκαις ἀλόγοις·
 μόναις τε θάρρειν, ταῖς δὲ μὴ πεποιθότες,
 (ρόπῃς γὰρ αὐταῖς, οὐ μετῆν ἀληθείας,
 ἐν ἧ ἐκράτην, οἱ ἔωσι πάντοτε)
 ἔργοις μετελθεῖν, ἐσκόπην λαθροδίοις;
 καὶ πισυνίτων, τοὺς πέλας σφῶν δυνάστας,
 ἀρχῇ ἑώων, τῇ θεοφρονεσάτῃ·
 οἱ δ' ἄλλο ἄλλο, ὡς ἐπήκυσαν γείρας,
 οἷων ὁ ῥώμης, φιλοτιμεῖσθαι θένει,
 λαβὼν νεωτέρισε, καὶ δόξας ξένας,
 κατὰ θεοῦ δέξατο, καὶ βασιλέως·
 συνωμοτῶν ἔπειτα, τῇ ἀνταρσῇ,

δρᾶσαντο δεινὰ, τοῖς ἑοῖς μυρία,
 ἅττα βίβλοι φέρβσιν, αἰ λάβον τύπον
 παρ' ἑσπερίοις· ὥτ' Ἴταλοῖς οὐκ ἔνι,
 ψευδῆ κατηγόρει' αἶψ', πρὸς ἡμῶν λέγειν,
 δεινὰ λεγόντων, καρτερεῖν τοῖς σφῶν δόλοισι,
 ὡς πρὶν καὶ ἄρτι, χαλεπώτερα λίαν·
 ὡς εἴτις ἡμαρ, δύλιον τὸ γ' ἔλκομα,
 μῦθον διατείνοιτο, ταῖς σκαιωρίαις
 τέτων ἄλυτον, ταῖς ἀληθείαις λέγειν·
 ὡς καὶ λατίνων, τὴν κακόφρον, αἴρεσιν,
 οὐδὲν κρᾶτυνεν, ἢ μόνη δυσπραξία
 σαφῶς ἐώων· ὥτε μοι ἠγῆτέον
 παθεῖν λατίνες, τῶν ἐώων χεῖρονα.
 δύλιω ψυχὴν γῶ, κακοδοξίας βλάβαις,
 ἡμῶν σιγῶντων, ἰδρᾶσαν ἀνελευθέρως,
 νίκλιωτε ἢν λέγῃσι, καδμείαν νίκλιω,
 νίκησαν οὗτοι· σφᾶς γῶ αὐτοὺς ὤλεσαν·
 Τῶθ' οὐτῶ οὐμὸς, καθυπιχρεῖται λόγῳ,
 δείξειν πρῶτος, εἰς θεόν γ' ἑωπαικότητας,
 καὶ ἱερῆας, καὶ λαοὺς τῆς ἑσπέρας,

ἔξου τὸ μὲν γ' ἔφυγον, εὐσεβοῦν κράτῳ,
 τὸν σφῶν δ' ἀνειπὸν, ἱερῆα κράτορα.
 ἔξοσία γ' οὐτῳ, ἀδείης δ' ὄλωσ,
 ἢν κρύπτει νοῦσον, χτ' εἶς πῖς,
 τρέμων ἑώων, ἐν τᾶσαις πυριπνόεσ,
 τῆμῳ μέσον πρῆθηκει, ὡς πρὸ γραμμαῖ
 λαοῖς κ' δήμοις, πρὸσχυνεῖσθαι μὲν λέγων,
 θεοῦ τὸ πνεῦμα, ὡς δὲ αὐτὸς βύλεται
 ὡσεὶ τυραννεῖν, κ' θεοῦ ἠρημύῳ.
 ἐπεὶ δὲ τοίαν, ὑπάθηκε τὴν βάσιν
 ἀρχῆς ἑαυτῆ, ὡς θεοσυγῆ πάνυ,
 ἔγνω τε πῆξιν, μηδέων ἀντιτάσει,
 τάχῳ λαβοῦσαν, εἰν ἑαῖς ἐκκλησίαις,
 (τοὺς γ' πρὸσέδρους, εἶχε σφῶν ἐφθαρμένους,
 ὁμόφρονάς τε, ἧς μέλησεν οἱ ἀτης)
 τῆμῳ κάρην' ἔφουσε πλείω τ' ὕδρας,
 πάντα λαλοῦντα, ἀνομίαν ἰδίαν.
 ὦν τοὺς παλάσσαι, δυστυχήσαντας βεβίλους,
 εἰμὴ καταποθεῖεν, αὐτίκα μάλα,
 χεῖρω ἀπαλλάττεσθαι, ἢ πεσεῖν σκύλλῃ.

ὡς οὖν κἀθήραν, χειραμούς ταύτης τινές,
 'δείξανθ' ὑφάλεις, ἄλλοι πέτρας ναυτίλοις,
 κὺ πυρσὸν ἄλλῳ, 'δαίμ' ἐπιθαλάττιον,
 σῶζεσθ' ἀνυσί, κινδύνων αἰρώμενοι,
 πόνῳ μικρῷ μὲ ἔτο, κἀντὸς εἰλόμῳ,
 ἐμῶν ἀδελφῶν, τὶ προφυλακῆς χάριν,
 δεῖξαι τὰ πλείω, ὅν φρονησὶ σήμερον,
 λατίνοι ὄντα, τῷ ὀλεθρωτάτων,
 οὐτὰ προφανῆ, κὺ πρὸ ὧν ἀγίως,
 εἰρήκασ' ἄνδρες, ἀγιώτατοι πάλας,
 ἀπᾶσιν ἔστι, γνώριμα κὺ φθικτέα,
 τοῖς θύσεσθαι θέλουσιν, ἢ θεῶ φίλον·
 ἀλλ' εἰσὶ τοῖα, κὺ ἀ οἱ μακάριοι,
 οὐχ ὥστε μικρὰ, οὐ πλύνον ὀνειδέσιν,
 (ὅν γὰρ ἐθίμοις, χριστιανῶν οὐθέμις,
 ἠγεαλῆ μικρὸν, οἷς θεὸν τιμητέον)
 μεταβολῆς δ' ἐλπίδι, εἰς ἅπερ ἔφυγον
 παλινδρομήσειν, ἴδῃε παρορατέα.
 δευχθήσεται ἔμπης, πᾶσιν ὑπὸντι βλάβῃ.
 ἐπεὶ κὺ πάντα, δεῶσιν ἐλλοιωμῆως,

καὶ ἄχει τύχη, γαυρικῶς οἱ Ἰταλιανοί
 ὡς ὦν ἔωσι, ἀνέκαθεν χρώμεθα,
 ἀφ' ὧν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ πράγματι,
 ἀπὸ τοῖς λατίνοις, ἄρ' ἐπιδηδεύεται
 κοινόντε εὐροῖς, οἷον εἶν' ὁ μωνύμοις.
 ἀπὸ τῶν οὐμῶν ἔσθ', ὁ χερσαῖος κύων·
 δάκνη γὰρ οὗτος, ἔστι δὲ ἔργον φωτίζειν·
 πρὸς αὐτὰ τοίνυν, ταῦτα ἀφαιρέσει,
 λαβόντα γινώσκιν ἄτλα εἰσὶ Φθυκίᾳ·
 οὕτως ὁ δδύειν, πρὸς ἐχόντ' ἐνδόγμασιν
 εἶν' ἀπερόσκοπον, ἔτό σοι γράψας λέγω,
 ὁ ἀμαμαντῆς, φιλάδελφος ὦν λίαν·
 τὸν οὖν βραχύν με, εἰ ἀφ' ἧς πόνοισι,
 (ὅν τ' λατίνων, καὶ νοποιοῦ θρησκείας
 καλῶ ἐλέγχεις, ὡς ἐγὼ μ' ἀσφαρότως,
 οὐ γὰρ ἀφανῶν, εἶνεχ' ἀμαρτημάτων,
 ἀλλὰ πρὸς δὴλων, πᾶσι ξυνηθέωμαι μοι,
 πρὸς ἑξὶ καὶ τριάκοντα, συμποσημύεις,
 ἀρχὴν ἔχοντας, ὑπερύψωσιν πάπα,
 ταύτῳ γὰρ, ἠδὲ μοι, ὦν καθάπλομ' αἰτίαν,

πέρας δ' ὁ αὐτὸς, οὕτω σποπέμπεται
 ἐπιλογῶντ' ἔδειξα, πάντας φθυκτέον,
 οἷας τε βλάψαι, καὶ βίῳ καὶ δόγματι,
 εἴ τις ἐνοῖτο, ὥσπερ ἀλφειοφόροις,
 τοῖς παπολάτραις, καὶ πόνῳ δῶκα πέρας)
 ὅς τις πόλ' εἴης, τῷ λαοῦ ἢ βήματ'
 ἱροῦ συγγνοίης, πάντα μὴ μεμφαυδύω
 μυρία ὄντα, τὰ νεωτερίσματα.
 ἀλλ' εἰσὶν ἄτλα, ἧν ὅλως οὐχ ἠφάμιλλ'
 πρέπειν γὰρ οἴμαι πᾶσι, κείμνον μέτρον;

Λατίνων θρησκείας καινοτομιῶν ἔλεγχος λτ'.

Κατὰ τ' ἀνειπόντων τ' ῥώμης, οἰκωμνύνης κῦ,
ὡς ἔ μακαίεισ πέτεσ ἀφίδοχον

Ἐλεγχος α'.

Θ Εοῦν βασιλεῖς, ἦν γε ῥωμαίοις ἔθ'·
 ἐπεὶ δ' ἔλειψαν, βλέψανεῖς ποντέφφικας·
 οὐ γ' ὀνεγκεῖν ἔχον, ἀφῆ ρημνῶι
 ἔχ' μέγιστον, ἔ βασιλείεισ κρεάτεσ,
 ἄλυπετε τέτεσ, ἔδε ἡμετέθεσισ·
 ταύτη λατίνοισ, ἀνασώσειν τῆ πόλῃ,
 τὸ βασιλεῖον σ', σκοπεμνῶισ κρεάτ',
 ἔδοξε ῥώμης. ἱερῆα τ' μέγαν,
 ὄλης ἀνειπεῖν, δεσπότιω οἰκωμνύνης·
 πολλῶντε οὐδέησε, πείσαι μιν λόγων·
 τὸ γ' φίλαρχον, ἀνέκαθεν ἡνώχλῃ
 χειτ' μαθητάσ, τέστε οἱ ῥώμη πωλέον

ὡς ἔστ' ἀληθῆ, βασιλείς ἔ πάνυ,
 ἄφισ' ἐλέγχων, τὴν ὀφρύνγε τ' τότε
 ὡς οὖν ἀνεῦργον, τὴν λεῶν συναίνεσιν,
 τέκονγ' ὅπερ γ' ὄδιον, ἀνυπερθέτως
 καὶ γῆς ἀνήκειν, τὴν κατάχεσιν πέτρῳ,
 χριστῷ μαθητῶν, δῆθεν ὡς ἐξαίρετῳ,
 ἔπειτα σφίσι, ὡς διαδόχοις πέτρῳ,
 ὠνειρέξαντο, θώπεσ' ἠπατημηδίοι·
 χαίρωνθ' ὁ ῥώμης, ὄχλῳ ἀνυψώσεσιν,
 ὡς πάλ' ἐκλήρε, βασιλεῦσι τ' πόλον,
 ἐπιθιάζων, τοὺς νέκυσ μὲ μορον,
 δέξ τὰ πολλὰ, τ' διαδεξαμηδίων,
 οὔτω γελοίως, δεσπότιν οἰκεμηδίας,
 τὸν πάπ' ἀνεῖπον, καὶ θεόν γ' ἀντιθέως·
 ἀνῆθεσθ' ἦ. πᾶς ὁ χριστὸς ἐξάγων,
 κλήρε ἰδίῃ, ἥτις ἔστ' οἰκεμηδία,
 ὡς δεσπιωδεῖ, δαβίδης ἐν πνί,
 καταχεθεῖσα, τῷ βροτωθέντι λόγῳ
 πατρὸς μεγάλῃ, ὡς ἐκὼν σαρκὶ θ' ἀνε,
 πλάνης τυράνης, κόσμον ἐξαίρετῳ.

Τολμηρὲ, χριστὸς, οὐδὲν, ἐξηρημαίνως,
 μύτων εἰτίῳ ἴδωκεν, ὡς ἐρῆς πέτρῳ·
 μὴ ἀφαιτίνε· δεῖξα ἔτω οὐκ ἔχεις·
 ἤκωσε πέτρα πέτρῳ, ἀλλ' οὐ κυρίως,
 ὡς χριστὸς ἐστίν, ὃν ἀσάλευτῳ μόνῳ,
 πέτρα καὶ βάσις, εὐσεβείας ἀπάσης·
 μνήσαμ καὶ παύλε, καὶ βασιλείς λόγων,
 πέτραν κυρούντων, εἶνα τὸ χριστὸν μόνον·
 ἀτιφέλικτον, οὐ γὰρ εἴποις καὶ πέτραν,
 ὡς ὑπερείσης. τῷ δε, τῆ ἐκκλησίας,
 τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἧς χριστὸς ἔφη
 μὴ καταχύσειν, οὐδὲ τὰς ἄδρα πύλας·
 μετὰ γὰρ εἶνα πέτραν ἀκῆσαμ πέτραν,
 χριστὸν τρεῖς ἠγήσατο· πῶς ἔσαμ πέτρῳ,
 ὡς χριστὸς ἐστίν, ἀφαιτίνε πέτρα;
 πέτρα δ' ἀκούσας εἶνα πρὸς χριστὸν πέτρος,
 ἀφαιτίνε ἤκωσε, τὴν ὄντως πέτραν·
 μόνῳ τε οὐχί, πάντες, οὐς ἐπίθετο,
 τίνα δὲ ὑμεῖς, εἶνα ἠγήσαοῦμε;
 ἤκωσαν εἶνα, τῇ συναινέσει πέτρα.

κοινὴ γὰρ ἦν ἡπεῦσις, ἡ ἔκυρίς
 πρὸς οὓς μαθητὰς, ἡ τ' ἀποκλείσις πέτρῃ,
 ἔτ' οἶδα ὧδε, παναληθέως ἔχον,
 ὡς πᾶσ' ἀρέσκον, θειοτάτοις πατράσι,
 μὲν πέτρας ἅπαντας, ἀκύσειν πέτραν,
 τοὺς συμμαθητὰς, ἔμακαρίβ πέτρα·
 ταύτη καὶ χριστὸς, οὐθενίτῳ ἰδίως,
 γέρας τί δῶκε, θεῖον ἐξηρημνίως·
 ἀλλ' ἀδεδώκεν, τοῖς εἰσὶς ἀποστόλοις,
 ἦν πᾶσι κοινὰ, πῖν' χαρίσματα·
 ἐν ᾧ γε κόσμον, φῶταγώγησαν ὅλον,
 γινῶσιν τειάδῃ, ἔθνεα μυζύμνοι,
 οὐκ ἀλλῶ ἄλλο, ἔθνεα ἰδιόμνοι·
 τὸ γὰρ φιλάρχων· οἱ δὲ, χριστοκλήρυκες,
 ὄντες γ' ἐπῆλθον, πολλοὶ τὰ αὐτὰ ἔθνη,
 ἕως καταρτίσωνται, τὸ χριστὸν σέβας,
 πάγιον αὐτοῖς, ἔτο γὰρ σκόπεν ὅλοι·
 λεκᾶς ὁ θεῖος, ταῦτ' ἀνιστόρησέσοι,
 δείξας καὶ παῦλον, ὡς μὲν πέτραν ἴδαι

ῥώμιω τε τὴν σὴν, καὶ νέρωνος τὸ ξίφος
 ὅς τις καὶ πέτον οἶσεν, ὡς χριστὸς φάτο,
 ὅπως ὁ πέτρος, τῆμος οὐκ ἐβούλετο.
 πόθον γὰρ εἶχε, ἀλλὰ χριστὸν ζῆν ἔτι,
 ὡς πλείους εἶποι, ἔξ δὲ τὴν παρυσίαν,
 κόσμῳ φανεῖσαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν·
 οὕτως ἔησαν, κοινὰ τοῖς ἀποστόλοις
 πόλεις ἅπασαι, ἢ ὅλη οἰκουμένη
 λατῖνε, παύλε μνήσασαι, ἡνίκα λέγει,
 ἐγὼ φύθυσαι, ἀπολωὼς δὲ πότισεν,
 ἠύξησε χριστὸς, τὸν γὰρ ἑκατέρω πόνον·
 μῶν οὐπολλῶν φύθυσμα, ἢ κόσμον θέλοι;
 κοινόν τι αὐτῶ, ἢ ἀποστόλων πόνων;
 χρηστὸν τε ἢ αὐξοῦσα, τοὺς πόνους ἕνα;
 τί οὖν καὶ ἄλλων, ἐξαπιστῶντες πέτρον,
 καὶ ὃν φασὶ ὑμεῖς, ἔξ πέτρον ἀδάδοχον,
 ἰσοῦντες αὐτὸν, καὶ θεῶν καὶ τῶ πέτρῳ,
 οἶα γε τούτῳ, πάντα ὑποτάσσετε;
 λυποῦντες ὄντως, τὸν γε κοινὸν δεσπότην,

ὅς περὶς ἑαυτοῦς, εὐδοκεῖ τοὺς ἰδίους,
 εἶναι ταπεινοὺς, σύμψυχόν ἴ' ἔχειν νόον;
 πάθη τὰ χριστοῦ, καὶ πέτραι μακαρίαι,
 τὰ διὰ χριστόν, ἀγαπήσατε νήπιοι·
 παύσατε τί θεία, τοὺς νόμους παρίδετε;
 ἐν οἷς κεφαλὴν, χριστόν ἦς ἐκκλησίας,
 λέγει ἀγαθῶς, τί μάτρω κωφθεύετε;
 τί δέξαν ἄλλων, ἀσπαλαιοῖσι τρέφοις,
 τιμὴν τῷ θεῷ ὡς, ἀτόπως μετὰ γατε,
 θέμεθλον εἰς ἄλλον γε, μὴ τεθένθ' ὅλων;
 εἰς κεῖται χριστός, ἔστων ἀπαγάγετε.
 οὐτόν ὅπως γήσητε, ἀπεστήσατε
 τοὺς ὄντος ὑμῖν, ἀπὸ γειτόνων σφόδρα;

Ὅτι πλεονετικῶς ἐδέξατο ὁ ῥώμης τὰς μοναρχικὰς
ἀλόγους τιμας·

Εἴλεγχε β.

Αῖσχειν ἐραοθεῖς, ῥαββὶ καλεῖσθε θελείς,
ὅτι τῷδε πειθεῖς, τοῖς κακῶς προάξασι·
καὶ πρὸς σεαυτῷ, ἠεπάκεις τὸ εἰς πέλη,
ἀρχηγὸς ὑμῶν, χριστὸν ἐκβαλὼν ὅλως·
,, ὅς ἰσοτίμων, καὶ γὰρ ἐξάνισταται,
,, ἑαυτὸν οὕτω, οἶεται εἶναι μέγαν,
,, καὶ δεσποτεῖαν, ἐθετεῖ σαφέστατα.
σκοπέ τὲ εἰμὴ, ἔστο φιλαυτῶν πάθεις,
σαφῶς ὁ ῥώμης, ὅς λόγων σεβασμίων,
οὓς καταπαύων, φιλοπρωτείας ἔριν,
εἶρηκε χριστὸς, τοῖς εἰσὶ ἀποστόλοις,
λάβες σὺ λήθην, φιλοπρωτῶν ἀλόγως.
ἴσως γὰρ εἶναι, οὓς μαθητὰς πωροτέρων,
καὶ μὴ ἐπανάστασθε, ἀλλήλοις ὅλως,

ἔν τε μῦθον, εἰδέναι διδέσκαλον,
 λέγων ἑαυτὸν, καὶ συνιγῶν εὐλόγως,
 οὕτως ἐπάγει, καὶ ἄποστολων παρὶ.
 ὑμεῖς δ' ἀδελφοί, ἔστε ἀλλήλων ὅλοι,
 (νομὴ δὲ κλήρε, πᾶσι σαφηνιζέτω,
 ὡς ἄλλον ἄλλε, δευτερεύειν οὐκ ἔνι
 ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς καὶ εἰν ἄποστολοῖς,
 ὡς χριστὸς ἔργοις, ἔτο παρεστήσατο,
 νείμας ὁ παδοῖς, πᾶσι τὰ χαρίσματα
 τοῦ ἁγίου πνεύματος, αἰὲν ἐξίσου)
 μηδεὶς τ' ἐν ὑμῖν, προτερβυέτω ὅλως·
 ἀλλ' ὅστις αὐτὸν, ἠγεταίπως μείζονα,
 τῷ τῷ συνοίσει, εἶναι πάντων ἐχάτω.
 τοίων μέταίε, ἐντολῶν τοῦ δεσπότη,
 ὡς εὐτελῶν σε, καταγνώσασθαι οὐκ ἔδω.
 ἀλλ' ἢ δόκησις, ἢ γ' ὀλεθρία ὅλως
 ἢ σήτε δήκη, ὦντε συμβέβηκε λάβες,
 ἐφ' ἣν τελεῖν νόησας, ἄποστασίη,
 μέσσω ἑαυτήν, θεῖσα ὀρθοβελίας,
 ἐλέωδ' ἔπεισε, ψεύδῃ ἀντὶ ἀληθείης·

σαφῶς γ' εἰδῶς, ἱερῶν οὐδένα,
μόναρχον ἐν γῆ, ἂν τὶ χειτῦ ἢ πέτρας,
λειψθέντα χριτῶ, σαυτὸν σὺ ψηφίζεαι·
συηγορέντων, ὅς περ σαυτὸν ἔχεις,
ἔσμον κολάκων, ψεύδεσσι συηγόρων·
δι' ὅς φανείται, ψεῦδος ἢ ἀληθίη,
εἰ σύ γ' ἀληθῆς, χριτεπίτροπος πέλεις,
οἰκωμύνης τε, ὡς ἀπατᾶς δεσπότης.
πόθεν; ὅς σάξεις, ἔδὲ σε τὰ γείτονα;
ἀπέσπασται γ', καὶ ἀπέρρωγ' εὐλόγως,
μοναρχίης σῆς, τὴν θρασυτήν' οὐφέρων,
ἀρατῶν ἅπαν, φιλελεύθερον ἔθνος.
σὺ δ' ὑπελείφθης, τὸν καὶ τὸν περὶέπων,
οἷς οὐκ ἔνεστι, ζῆλος ἀντιτυπίης,
καταγελλούσης, σὴν ὄφρ' ἐπηρημῆλυ·
οἱ δ' ἦσαν οἴοι, καὶ ἐπίχον σὸν θράσος,
ἐπὶ κακῷ σῶ, δάμασας χειρὶ ξένη,
τρέπων θ' ὄν ὑπέβαλεν, ἄλλοι κακίων·
οὓς ὡς ἀδελφοὺς, μηδ' ὀλως φιλεῖν θέλων,

γεγώς ἀγήνωρ, ἴσα κηίποί' ἀγγελῶ.
 (τίς γ' ὅσον σὺ, ἔπολήφεσι νόθοις,
 ἐν ἱεράρχαις, ἀνομῶν κατερχέθη,
 θεοῦν ἑαυτὸν, ἢ δύνασθαι τι πλέον,
 οἴσεσθαι ἄλλων; ἔτο σὺ ὧς μόνῳ)
 ἔχειν ἐν οἷς δεῖ, οὐδὲ συμβούλους δέχῃ.
 καὶ ἔδε χάριν, πάντα οἷς εὐλογα
 δεῖν ἄτλα δεῖν, τῶντε εἰς ὕπερ θέλεις
 κίνησιν δεῖν, εὐσεβείας δογμάτων.
 δι' ἣν σε φεύγειν, εὐσεβεῖς αἰρούμεθα.
 οὐκ ἔν φρονηντῶ, ἔτο γῦν οἷς σοφῆ,
 πειρᾶσθαι γινῶσθαι, ἀπὸ γ' ἐχθίστων τὰ σα,
 οἷς περὶ σούς, καὶ πὸ γειτόνων ἔχεις,
 σκοπευόμενος ἅπαντα, τὸ θεὸν βίον.
 ἐπεσβολίαις, οἷσε βάλλουσι σφόδρα,
 σῆς αὐθαδείας, τῆς ἐπ' ἐχθρούς καὶ φίλους.
 σοφώτερον δ' αὖ. σαυτὸν αὐτὸς καὶ μόνῳ
 ἐπεσκοπήσασθαι, καὶ μαθεῖν οἷως ἔχεις.
 „ τὰ γ' ὡς ἐχθρῶν, καὶ νικᾷ ἀληθῆ,
 „ ἠτιᾶται δόξῃ, ἢ ὡς πολλοῖς κρατεῖ,

ἢ λόγους Ἴ' ἐχθρίων, οἷέ' ἀπιστευθίμους.
 πλὴν ἀλλ' ἄκυσσον, ὡς ἕως οὕτως ἔχεις,
 μένεις τε εἰς οἴησιν, ἢ κατεχέθης,
 πατήρ τε εἶναι, ἱερῶν πείθεαι,
 καὶ τῷ ἀνάκλιον, ὅσους πεπεύκεις σὺ τέλη
 συνεισφέρειν σοι, ὑπὸ σεμνῶ μὲν λόγῳ,
 αἰσυντελεῖ δὲ, ὡς ἐγὼ μ' ἑκατέροις,
 (πωλεῖν γὰρ ἀνεῖλας' τε. κατέχευ λόγῳ,
 ὡς τ' ἄλλα συμβόλαια, χρυσοῦ ῥαζώνας·
 χρυσὸς μέδουσι δῶκεν, οὐ λάβειν φόρος·
 τέλεις τε καὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἐπὶ χύσει λύθρων,
 χειτῶ καὶ πέτρῳ, ἀνομοίως καθόλου)
 ἕως βίον λέγοντε, ἄχῃμα καὶ τρέπον,
 οὕτως ἀγαπᾶς, εὐκατ' ἀγνωστα ἔχειν,
 ἕως μετὰ τίτεσθαι, οὐπω σοί μέλει,
 λέγω περαίνων, ὡς ἔχεις οὐδὲ ὄλως,
 χειτῶ ἢ πέτρῳ, ἄχῃμα πῶς ἀπωλήσιον.

Ὅτι χειρῶ παρεσήσαντο, οὐ πέτρω, τὴν
οἰκωμνίω οἱ χειρῶ μαθηταί.

Ἐλεγχο γ'.

Εἰς κόσμον ἴτε, χειρὸς οἷς μύταις ἔφη,
πλάνης τὰ ἔθνη, δαιμόνων λυτρούμνοι·
πάντες τ' ἀπῆλθον, εὐθὺς ἄλλοι ἄλλοι,
τριάδα θείαν, ἐκδιδάσκοντες σέβειν,
ἕν ἢ πνεῦμα, σὺν πατρὶ θεὸν ἕνα·
οὓς συναριτεῖς, ὄντας ὡς οἶδε πέτρω,
(ἔπει παρεσήσαντο, χειρῶ τὰ ἔθνη,
ὁμοῦ οἱ πάντες, ἢ πόνοις ἐν ἰδίοις,
ἕκαστος ἐμφύτβυσαν, ὀρθοδοξίαν,
εἰς γῆς τὰ πάντα, πείραθ' οἱ μακάριοι)
τί πέτρω αὐτὸς, ὑπερεξαίρεις μόνον,
τῶν δυτικῶν ὁ πρῶτος; (ὅτι γὰρ πατράσι
ἔστι θύρα μὴ σὸν, οὐνομ' ἰδιαίτατον)
πάντας τ' ἐκείνω, πᾶσι χωρεῖν ἰδίων

κλήρων σὺ βούλῃ, ἕξαπατῶν εἰ λόγοις,
 οἷς σὺ καὶ κόσμῳ, κύριον ποιεῖς πέτρῃ,
 τὸν ὄντα κόσμῳ, καθυπέστερον ὅλως,
 αὐτόν τε χειρῶν, χάριν ἀπηρημηδύον,
 σταυροῦ τε σταυρὸν, ἢ δέως ἡρημύον,
 ὡς πάλιν ἀπεσπούδατο, τῷ μακαρίῳ;
 τολμᾶς σὺ ὑψῶν, ἴσα τῷ θεῷ ἑτάλαν;
 σαυτόν τε ἢ γῆν, ἀφ' ἧς πέτρας θεῖον,
 δύνασθαι ἴσα, καὶ θεῷ καὶ τῷ πέτρῳ;
 ὅθεν μετέλκειν, ὑπὸ σὴν ἕξουσίαν,
 πειθοῖ καὶ βίῃ, πάντα τὰ βροτῶν θέλεις;
 ὡς ὧν ὀνομαῶν, κόσμον ἢ σὺ ἢ πέτρῳ;
 δεῖξον δὲ λάχῳ τοῖον, εἰ πέτρῳ λάβει,
 οἷον σεαυτῷ, τήμερον ψηφίζεαι,
 καὶ σοὶ ὑπεκρήσονται, ἱερεῖς ὅλοι·
 ἐπιβαλοῖ δὲ, τῷ πέτρῳ κόσμῳ πόθεν;
 οὐχὶ δαβίδης, ἔδε τὴν κτάρχεσιν,
 χειρῶν δεδύσθαι, πνεύματι ἀπεφάνητο;

Κατὰ ἀναμαρτησίας ἔ πάσα·

Ε'λεγχῶ δ'.

Απαξ πατρώας, ὀπιτολὰς ὡσάμηνον,
 γένῳ λατίνων, τὴν καλὴν ἀπέξεσεν
 αἰδῶ καὶ σωτήριον· εἴτ' ἐξετεράπη
 εἰς ἀνοδίας, πάνυ δυσδιεξόδους·
 νοσησαίτ' εἰς ἑαυτὸ, ἀράμοινοῦς
 ἔ χάριν οὐθέλθοι; κακί ζῆσιτε,
 ἦν τις ἀνακαλοῖτο, συμπαθεῖ λόγῳ;
 δόξαμ πατωκαί, ἀς ἐπὶ σφῶν συμφέρον.
 οἱ μὲν γ' ἐφεῦρον, ὑπερηφάνως ἄγαν,
 οἱ δ' ὡς δικαίαις, ταῖς δε καὶ θεοσδότοις,
 πρῶσερχον εὐθύς, δυσειδαιμόνως ὄλως,
 ποίησαν αὐτοὺς, ἀνεπιτρέπωίως ἔχειν
 ὧν ἀντιλαμβάνονται πλανῶν οἱ πάσα,
 τοῖς σφῶν κόλαξιν, ἀλόγως πεπωιθότες·
 ὡς γ' ἐπιτεύθησαν, οὐτ' εἰρηκότες,

τὸν χεῖρ ῥώμιω, ἱερῆα προφέρειν
 τῶν ἀπανταχῶ, ἱεραρχῶν κυρίε,
 καὶ εὐδόκιμοι. ἡ κολακεία φάνη,
 προσεξαμαρτεῖν, οὐδὲν ὠκνησαν ἔτι,
 τοῖα πάντα χρα, οἷα καὶ φερίτω λέγων.
 χειρῶ γὰρ ἴσα, ἀναμάρτητον λέγειν,
 τὸν πάπαν εἶναι, δόξε τοῖς ἀντιθέοις·
 ὁ μῦθον αὐτοῖς, ὑποθέσθ' ἢ γητέον,
 ἢ ἀνέκαθεν, τῷ θεῷ αὐταρσίαν,
 γνώμη κακίτη, ἐθυμηθέντα νόα,
 καὶ διὰ τῆτο, χρηματίσαντα σκότῳ,
 φῶς τῷ θεῷ πλασθέντα, καὶ τὸ δεύτερον
 φῶτων τὸ πρῶτον, πρὶν πεσεῖν ὀλεθρίως,
 ὡς ἰσωθῆναι, τῷ θεῷ ἐβλεύσατο.
 Ἐρεῖς καὶ αὐτὸς, οὗς ἐμοῖς τιθεῖς λόγοις,
 ψυθῆρισμ' εἶναι, εἶδε τὸ ἀλαζόνῳ,
 ταυτὶ λατίνων, τ' ἄνομα βελεύματα·
 ἄτλα καὶ οὔτοι, καὶ οἱ πάπαυ δεξάμενοι,
 μετὺ γε ἴσης, τῷ σατᾶν ἀβελίας,
 οἴησεῶς τε, ὡς συναποστασίης,

ἔφαντασαντο, ὑψηφανθυκότες,
 ἐξεῖναι μηδέν, ἐξαρμαρτήσιν πάπαν,
 ἄπαξ ὀιδρυθέντα, τῷ πέτρῃ θεῶν
 ἔπειθα καὶ γῶ, τὴν ἀναμαρτησίαν,
 παντὶ ἐφέδρω, ἔχτι ῥώμιω θεῶν,
 εἶναι νόμισαν εὐλογον· τῷ γῶ πέτρῃ
 γέρας βραβυῖθαι, τὴν ἀναμαρτησίαν,
 ἰαχυρίζοντά, οἱ παπῶν συνήγοροι·
 καὶ εὔτ' ἐλέοθα, εἰσέτι δέοι πάπαν,
 πέτρῃ θεῶν, τὴν χάριν καθιζάνειν
 ἐφ' ὃν κεινῶσιν, οἷς νομίωθι ἐκλέγειν
 τὴν τηλικῶτον, πρῶτάτῃ οἰκεμῆθι·
 ὃν ἀδεκάσθι, καὶ δόλῃ ἐλδύθῃροισι,
 κλήροισι ἐπεκλέγεοθα, καυχῶντα πάνυ.
 τοῖα δὲ πάντως, ἐκλογῇ παναγία,
 εἰκὸς καὶ πέτρῃ, παρμαρτεῖν τὴν χάριν,
 λατῆροί φασι τοῖς πέτρῃ ἀλαδόχοισι,
 σὺν πρηνομίοισι, οἷς πέτρῃ χειτὸς ἔδω·
 τοῖοισι φειασοῖς, χειτομαχοῦντες λόγοισι,

πειρῶνται ἰβυροῦν, τὰ ἀναμάρτητον πάσῃαις,
 ἐξ ἑ δειμιάς, ῥήσεων τῆ χάριτος,
 περᾶναι ἔστο, οἱοίτ' ὄντες ἕ δόλως·
 ψευδῶν γὰρ οὐδέν, εἶδέ τις δεικνύμενον,
 ὑπὸ γραφικῶν, παναληθέων λόγων,
 αἱ μοῦναν εἶδον, ἀναμάρτητον ἕνα,
 χειτὸν τῆ ἡα, ἕ θεῶ κῆ μαρείης·
 ἐξ ἧς βροτωθεῖς, οἱῶ ἦν πρὸ μαρείης,
 ἕμειν ἀναμάρτητῶ, ὡς θεῶ λόγῶ·
 ἕ γὰρ πεφύκει, χειτὸς ὧν ἀληθίη,
 ψεύδους κρατεῖα, οὐ τόκῶ ἀμαρτία,
 ὡς εἶδὲ ζωῆ, λύεται τῶ θανάτῳ,
 ἡ ἀδρανίη, ἰαχὺς ἡπαντοκράτωρ·
 ἀ κῆ μὲν κένωσιν, ὁ χειτὸς ἕη·
 πάθῃ γὰρ ἕχε, τα' ἀβάβλητα μόνα
 βροτῶν ὁ χειτὸς, οὐ τὰ ἐξ ἀμαρτίας·
 ὅς εἰ κῆ κλήθῃ, τῆ βροτῶν ἡμῶν χάειν,
 ἀμαρτία τε, κῆ κατάρχα ὡς ὅλον
 ἐν δὺς τὸν ἀδάμ, τὸν ἑστρα πεπώϊακότα,
 κρείσσων ὑπῆρξεν, ἡ θεὸς ἀμαρτίας.

οὐ γὰρ ἀπαθής, καὶ ὁ ἔγχεσθαι τόκῳ
 ὁ ἐκμαρίης, ἥς φθορὰ οὐχ ἤφατο
 χειτὸν τεκούσης, τόνδε πῶς ἀμαρτία,
 ἡμῖν ὁμοίως, καταλήφεται ὅλως;
 ἢ γὰρ σκοτεία, ὡς Ἰωάννης ἔφη,
 τὸ φῶς οὐκατέλαβε, διωξάμεν·
 παῦλῳ δ' ὁμοίως, μηδὲν ἡμαρτηκένασθαι,
 τὸν χειτὸν εἶπε, μηδὲ λαλήσειν δόλον·
 ἔπειθ' ἀναμάρτητῳ, ὃν κατεκρίθη,
 θανάτων λυτρωτῶν, τοὺς βροτούς ἀμαρτίας·
 ὃ οὖν κέκληται, χειτὸς ἴδιον γέρας,
 καὶ ἔστ' ἀναμάρτητῳ, ἢ θεὸς φύσθαι,
 πῶς εἰς σὲ ἔγχετο, εἰπέ πάπα διάβη;
 τῶν ἐκλεγόντων, ἔγχετο σοι μὴ δίδοναι,
 οἴωντε ὄντων; πῶς, ὃ μὴ πρὸς σὺ λάβοις;
 ἢ ὅ γὰρ ἔχεις, ἔγχετο καὶ δεῖναι ἔχει·
 ἢ δώσθαι δ' ὃ μὴ κλήσατο, οὐδεὶς οὐδενί.
 ἢ οὖν δειξάσθαι, ἔγχετο λαβόντες πρὸς σὺ,
 ὡς πιστεύσωμεν, δοῦναι σοι δυναμείοις,
 ἢ μὴ ἀναιδῶς, καταφουδέσθαι τὰ δε,

τὰ ἀσύτ'αῖα, οἷς σε ἀπιτεῖν δέξ'·
 θνητὸς γ' εἰσὺ, ἔ τε ἡμαρτηκότ'·
 ἀδάμ φύραμα· πῶς θεὸν σαυτὸν λέγεις;
 οὐ γ' ἄνωθεν, ὡς ὁ χειτὸς κατέβη·
 ἔκ γῆς δὲ πλαθεῖς, εἰ γεγὼς θεὸς θεός,
 θεὸν καθάρσει, εἰλάβοις ἀρχέμυθ'·
 ὦ δεινοτάτης, ἥς νοσῶν παντολμίας,
 χαίρεις ἀκούων, ἀναμαρτήτως ἔχειν·
 θεοῦ ἰ' ἀξιώματ', ἀντιλαμβάνη,
 ἔδιερθύνων, εἰπέλ' χωρητ' σοι,
 ἢ μὴ, τὰ ὄντα, ἔ θεοῦ ἔξαιρέτως.
 ἀλλὰ δίδόντων, ταῦτ' σοι ὡδ' ἀνόμως,
 πολλῶν κολάκων, ἀντιποιῆ ἀκρίτως,
 ὡς οἶμα θνητοῦ, ἀγνόων κα' θανάτῃ,
 οἷα μεταξὺ, κείτ' ἀσύγκριτα μέτρα·
 ἀλλ' ἔστιν ἥδε, ἀφρονοῦντ' ἢ πλάτῃ·
 εἰς σαυτὸν ἔλθε, κ' σεαυτὸν ἀγάπα
 θνητοῖς εἶσκειν, οὐδαμῶς δ' ἀθανάτοισ'·
 ἁμαρτιῶν γ', ἢ μεγίστη τυγχάν'·
 λέγειν ἑαυτὸν, ἀναμάρτητον πέλει·

πλανᾷ θ' ἑαυτὸν, ὡς Ἰακώβω δοκεῖ,
 ὁ τοῦⓄ ἀνῆρ, καὶ τετύφωται μάτιν,
 πάθων ἑαυτῶν, κρείσσον' ὑπολαμβάνων,
 καὶ μὴ κατ' ἄλλους, πλάισμασ' ὑποκείμενον,
 οἷον οἱ θῶπες, ἐκλογοῖσιν φασίσει.

οὓς οὐλελήθεισ, εἰ καὶ τιν' ἄλλον βροτὸν.

Ἀφ' μακροῦ ἐφ' ὧσε, ἐκλεξαν χρόνα,
 πολλοὺς ἐλιγμῶς, ἐκλογῆς στεφάνου,
 ἕως σε ψηφίσωνται, κλήροις χρυσεῖσι·
 πλὴν ἔστο σαφές· διὸ καὶ ἑατέον·

αὐτὸς δὲ σαυτοῦ, τὴν ὄλιαν ἀφροσύνην
 ἀφροσύνησον, ὡς ὄφρα μὴ μάτιν,
 ὅψιν γὰρ αὐτὴν, πᾶσι θνητοῖς ἐξίσει,
 μεταλαχοῦσαν, φυσικῶν παθημάτων·
 δι' ἅτλα οὐδεὶς, οὐδ' ἐπὶ μικρὸν μένειν,
 δύνατ' ἀναμάρτητⓄ, ὡς τὸ πνεῦμ' ἔφη
 διὰ πνευμάτων· ὧν τίς αὐτὸν μὴ λέγει
 μωμητὸν εἶναι, ἔθ' θεοῦ εἰώπιον;
 ἢ οὐ φιδεῖται, μὴ πέσει ἰσάμενον;
 βροτῶν πνευματώματα. οὐχὶ δαβίδης

λέγει ἐναργῶς, μηδένα συνιέναι ;
ταύτη τε δείτα, ἔθ' Θεοῦ ἐπιμόνως,
ὡπως καθάρη, αὐτὸν ἐκλιῶν κρυφίων,
οὐτῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ ἀλλοτρίων ;
ἐπεὶ, ἀναπίμπλασθ', καὶ ξένων ἐνὶ
ἁμαρτημάτων, ἀνεπαιδιότητος θ' ὅλως.
καὶ τὸ πρὸς ἡβης, καὶ ἀγνοίας πλασμαίων,
δαβὶδ' ἐξήτητ' ἔθ' Θεὸν ἀμνησίαν·
παῦλ' δ' ὁ Θεῖ' ἔθ', μὴ δικαιῶσαι λέγων,
εἰ τῷ, ἑαυτῷ, πλαῖσμα μὴ συνιδέαι,
ἐνὶ βεβαιοῖ, κρύφει ἅτλα πταίσματα,
ὧν ἀγνοῦμεν, τὴν ἐπαγωγὴν ὅλως ;
πέλει μὲν γὰρ, αὐτὸ ἔθ' ἁμαρτία,
λέγειν ἑαυτὸν, μὴ ἔχειν ἁμαρτίαν.
καὶ ἀφ' ἔθ' το, πρὸς ἐλάγημα λέγει,
καὶ ἐκτελῶμεν πάντα, ἢ Θεὸς θέλει,
δύλως ἑαυτοῦς, εἶπαι ἀχρεῖς ὅλως·
ὅ γ' ὄφλοιο, ἔθ' τ' ἐποισάμεθα·
ἐλκῶν δὲ βρύθειν, εἴ τε συμβαίνει τινί,
καὶ γ' ἀνιάτων, ὡς εἰ ἁμαρτάνειν Θεῷ,

οὐ μείζον εἶναι πλάισμα, ἢ ἀδυνάτων,
 (τελεῖ θεὸν γὰρ, δυσμεταίειν ὡς τύχοι
 θεῶν προσκρύσειν, ἀμεταμέληθ' ὅλως,
 οἷως σφαλῆναι, τῷ βελίᾳ συνέβη,
 θεῶν ἰσχύουσι, ἀνόμως ὠρμηκότει.)
 πῶς ὑγιαίνειν τόνδε, φῶ μακάριε;
 (λυπῶ δὲ μηδὲν, ἢ ὅπως γινῶς κείμην
 θεῶντε χρῆζων, χειρὸς ἤσε γήσεται.)
 ἢ μὴ ἀπίστε, κείουσι φήσω χείρῃ,
 ὅλης ὡρα κύνοντα, ἢ ἐκκλησίας,
 ἢ χειρὸν ἔγνω, ἀναμάστιγον μόνον,
 βροτὸν δὲ πάντα, εἶδεν ἀλλοιούμενον,
 τροπαῖς ὡραῖσιν, χ' ὡς τὰ πολλὰ χείροσιν,
 εἴωθε καὶ γὰρ, ἢ βροτῶν ὡραίσεις,
 εἰς τὰ πονηρὰ, ἐκκλίνειν νηπιόθεν,
 καὶ οὐδὲ γήρα, πῖονι δαμάζεται,
 μήδ' δὲ ἀκμάζουσα, ταῖς φαντασίαις,
 παρθῶν τε μνήμασι, ἃς βροτῶν πᾶς τις ἔχει,
 καὶ σύγε αὐτὸς, σαρκὶ συντετηγμένον.

σάξ δ' οὐδεμία, πρὸς θεὸν δυνήσεταί,
 κατακαυχᾶσθαι, μηδὲν ἡμαρτηκένα·
 ὃ καταφύδη, αὐτὸς ὡς ἀλαζόνως,
 θῶπές τε οἱ σοὶ, οἳ γ' ἐπίτευπτοι ὄλως·
 πῶς οὖν θεῖ σε, μὴ πεσεῖν οἰητέον,
 καὶ πῶμα κείσθαι, εἴηαι μὴ δυνάμεινον;
 ἢ γ' ἔπαρσις, ἀποτειχίζειν θεῖ,
 πέφυκε τοὺς ἔχοντας τήνδε καθόλη·
 οἱ τεῦθεν, οἴμα, οὐ θέλεις μετ' ἀμελοῦ
 λαβεῖν καὶ γνῶναι, ἅτι' ἀκῆη μὴ ἔχων·
 ἐπιμύμων δὲ, εἶ θεῖσθαι τῇ πλάνῃ,
 καὶ τῇ βοηθῶ, τ' δ' ἀναμαρτησίᾳ,
 πολλοὺς, οἴσοι ἔπονται, ἀρχαίω ἔθῃ,
 ἐλπίσιθ' ἅμα, ῥᾶον σωτηρίας,
 ἣς σαυτὸν αὐτοῖς, ἀναπλάτεις ταμίαν,
 θεῖ κατασπᾶς, τ' τ' ἔω' αὐτὸν ἐλπίδῃ,
 σαυτῖ δ' ἀναρτᾶς, τ' τε σῆς ἐξουσίας,
 ὡς πάντα τοῖς δε, οὐράνια γήϊνα
 θεῖν' εὐδοκῶντι, καὶ ἅμα δυναμείᾳ·

οὐκ ἐδίδες, ὑπὸ κυρίας θέλων
 πρῶσκυνηθῆναι, ἔσασατᾶν ἐστὶ τρέπῳ.
 Φεῖδες δὲ σαυτῶ, αὐτὸς ὑπὸ χιτῶνι,
 ἀ μὴ ἐνὶ σοι, τισὶν ἀποδιδόναι,
 εἴσοι μισητὸς, οὐ περ εἶπον ὁ τρέπῳ.
 θνητὸς τελῶντε. μὴ θεοῦ τὴν ἀξίαν,
 καταβίβαζε, εἰς σὲ ὡς ἀναξίως.
 οἴησις οὐ πέφυκεν, ἕφουν οὐδένα.
 γινῶθ' εἶναι ἔστο, ὡς πάντα λεθέσαστον.
 τίσαυτὸν ἔχθρον, ἐκτελεῖς τῷ κυρίῳ;
 ἴσῳν ἑαυτὸν, τῷ θεῷ πειρώμενος;
 ἢ οὐ μεγίστη, ὡς βασιλείῳ γράφῃ,
 ἔχθρα τελέσκει, εἰς θεὸν ἢ θεασύτης;
 οἴησεως γ', ἠδὲ οὔσα ἔκγονον,
 θεῶ δικαίως, τυγχάνει φυγεμένη,
 δι' ἧν ἐκαυχῆσατο, ἔξεν τὰ ἴσα,
 θεῷ ἀνάρχω, καὶ δίκη θεῶ πέσειν.
 ἦν δὲ ἔπαρσιν, οὐχὶ καὶ αὐτὸς βλάβης,
 τοσαῦτα ἔθνη, ζημιωθεῖς γείτονα;

ἔ μὴ φέροντα, ἡ ἀναμαρτησίας,
 τὸ πλάσμα ἔστο, ὡς ἔχον ἀντιθέως,
 ἔχε φροῦντα, ἀπεπηδήκει τὰ χθ,
 ἔ ὑπακύνει, δισπότη ἀντιθέω,
 δεδοικότα ὄλεθρον, ὃν σατᾶν λάβει,
 ὅσοι τ' ἐκείνω, συναπέστησαν τέως:

Ὅτι μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ τοὺς πόρρω πολύ,
 διδάσκειν θέλων ὁ πάππας, ὡς βαίνει
 εἰτολήν τὴν βίαν, ἀφ' ἧς αὐτὴν, καὶ
 τὴν ἀρετήν:

Ἐλγχο Ε'.

 Εὐὸν τὸ πρῶτον, καὶ μετ' αὐτὸν ἀγαπᾶν
 τὸν πλησίον κέλθουσε, χριστὸς ὢν θεός,
 τί τοῦτον οὐ μιμῆσὺ, αὐχῶν χθ' γῆς
 λαφθῆναι χριστῶ, ἢ λέγεις ἐπίτεροπ;

οὐκ ἐγγύς εἶσι, κελτοὶ καὶ ἄγγελοι πλείους,
 μυρία τ' ἄλλα Φῦλα, ἧ χεῖ δύσιν,
 Φυγόντα μακρὰν, ἧς ἔθε μοναρχίης;
 τί καταλείπων τῆσδε, Φεΐδεαυθ Δέλεις,
 ὦν σοι προσήκει, μηδὲν ὡς πόρρω πολὺ,
 ἢ καὶ ἐχόντων, ποιμνίας σὺ κρείσσονας;
 ἀλλ' ἀπέγνωσ ἧ ἐγγύς, ὡς ἐγὼ νοῶ,
 Δέλεις τε μὴ Φεΐδεσθαι· τίς γάρ σοι χρεῖω
 τῶν εἰ καλεῖς, αἰόντων οὐδόλωσ
 πλην ἡσιωπῆ, ἦδε ἡ πρὸς εἰοὺς πέλασ,
 εἶσοι ἀβλαβῆσ ἐσιν, εὐσεβῶσ σκόπει.
 Δεῦ γὰρ ὑπο, ἧσ ἐπιτεταγμένῃ,
 Φιλεῖν πρὸ ἄλλων, οὐσ ἔχεισ ἐκ γειτόνων;
 καὶ εἰτὰ σωτήρια, μὴ τοὺσ πλησίον
 αἰρῆ διδάσκειν, οὐσ δὲ οὖν ὀφλισκάνεισ,
 πῶσ τὸν Θεόν σε Φῶμεν, ὀρθῶσ Φιλέειν;
 ἢ οὐχί ἐσιν, ἀγάπησ σαφήσ ὄρθῃ,
 ἧ πρὸσ τὸ θεῖον, ἢ πρὸσ τοὺσ πλησίον;
 καὶ πᾶσ ὀφείλει, ἧ Θεοῦ ἧ ἀγάπησ,

εἰς ἀπέδειξιν, παρέχειν τὴν γείτονον,
 οἷος ἔφατο, πρωτοκέρυξ τειάδῃ;
 ὃν γὰρ ὄρα τις, ἔστον εἰμὴ φιλήν,
 ὃν οὐχ ὀρώη, πῶς θεὸν φιλήσεται;
 ἐγὼ μὲν γὰρ γε, εὐτολῆς ἢ δουτέρας,
 παρὰ ἔσε ὄμιλον, ἡμεληκίνοισι μόνῃς,
 ἢ ἔτι λόγῳ δὲ, δείκνυσ' ἀκαλαθία,
 καὶ τῇ παρὰ ταύτης, εἶναι ὡδωπλήσιον.
 βυαγγελιστοῦ, τοὺς γὰρ εὐθέως λόγους,
 παρὰ τίθεμε' αἰεὶ, ἢ τινος σοφισμάτων;

Ὅτι ἔωσι καθ' ἁγίης ταλαιπωροῦμαι, οὐχὶ
δ' ὡς Λατίνοις συκοφαντήμεθα·

Ἐλεγχοῦμαι.

Χριστοῦ κροχιοῦντας, καὶ θεόπων σιτολάς,
δεινά τε τλῶντας, ἔφυλάξασθαι χάρις,
δρῶν ὁ ῥώμης, τοὺς ἔως τήμερον,
τίμη τε θήπης, ἡμιμητὰς κυεῖς,
καὶ τ' ὄπαδων, ἀτρεκεσάτης λέγης;
ἢ βίβ' ἡνυθ', ἀγίοισιν ἄπονθ;
καὶ ντεῦθεν ἡμᾶς, καθορῶν πονεμλῖες,
οἶδ' δίκαια, κοῦκαθ' ἁγίης πονεῖν;
ἐπεὶ καὶ μέμφη, ἀνθ' ὅτε δελεύομαι,
φυγὴν τε ἡμῖν, ἀπὸ σὺ γ' ὄνειδίζεις,
παισμά τε οἶα, εἰς θεόν γ' εἰργασμένον
ταύτῳ προτεινας, οἷς δειδίασεσθαι θέλεις,
ἡμῶν καθάπῃ, ὡς ἀφηνιακῶτων

τῶν ὧν ἐτίθης, παγίδων τοῖς ἔθνεσιν·
 αἷς ἀποδράσειν, σφραγίως ἰαχυκότες,
 χάριν ἔγνωμεν, τῷ θεῷ οἱ καθ' ἕω,
 καὶ σῶν ἐλέγχων, οὐ δόλως ἡμῖν μέλεις,
 ἀλλ' ἀλογῶμεν, κῆν ἐπιρρίπτεις πλέεις,
 δουλείας ἡμᾶς, καὶ πόνων ἀκυσίων,
 καταμωκᾶσαι, εὐδοκῶν ἀσυνέτως,
 ὧν καὶ ἐκοντί, ἀνέχεσθαι εὐλογον·
 νόμῳ θεῷ γὰρ, διετάχθησαν πόνοι,
 καὶ δεῖ πονεῖν ἅπασιν, τοῖς θεῷ λάτρεσι·
 σὺ δ' εὔτε τοὺς σοὺς, εἰν' ἐλευθέρως λέγεις,
 καὶ μακαρίζεις, μὴ πονῶντας ἀέκων
 ἀβρῶς τε βιῶν, εἰσαεὶ δυναμύεις,
 μῶν ἑσραυτὸν, ἐκτελεῖς λεληθότως,
 τοῖς δ' εὐπαθειῶν, αἰτιόγγ' ὀλεθρίων;
 θεωμύοις σε, ταῖς δὲ ἐπισημένον,
 ψέγοντά τ' αἴεσιν, οἷς τισ' οὐκ ἔνε
 τρυφᾶν ὁμοίως. τῷ πρυφῶν ἐπαινέτης;
 δεῖον γ' ἐπαιεῖν, τήν γε διὰ θλίψεων,

φενήντε οἶμον, ἣν ἔφη ὁ κύριος
 ὁ δευτέον δεῖν, οἷς πόθος οὐραγίων;
 ἦν πάντες ἦλθον, οἱ πρὸς ἡμῶν ἄγιοι;
 οὐκ ἦν ἐκείνοις ὄυμμεν, ἀβρὸς βίος,
 ἡμῖν δ' ὅμοιος, τοῖς θεῶ ἐλευθέροις.
 θεῶ τε ἐστίν, ἴδιον, μὴ ἀγνοεῖ,
 βροτοὺς καθαίρειν, ὡς τὰ πολλὰ θλίψασθε
 αἰεὶ τ' ἐν αὐταῖς, δεικνύουσι νικηφόροις.
 ὅτι πρὸς ὑλῶ, ἀρετῆς τίθενθ' ὅλοι
 οἱ εὐσεβοῦντες, ἀτ' ἂν ἔποις ἔβίβη
 οὐχὶ πρὸς ἡν, πάντα τ' ἀτυχήματα.
 σέφθητε οὐδεὶς, μὴ πρὸς κατὰ βίβη,
 πείραις πρὸς αἰς, πημάτων ἐκβίβη,
 ἀκυσίωτε. δευτέρα γὰρ καὶ ταῦτα,
 φέρει κάταρσιν, ψυχικῆς ἀμαρτῶν,
 τοῖς εὐσεβοῦσιν, εἰς θεόν γ' ὁρῶσθε ἄρσιν,
 ἐπίτε πᾶσι, καὶ ἀβύλητα πέλη,
 φέλωσιν αἰέν, εὐχαριστῶν ἢ θέμις.
 τόπον γὰρ ἴχεν, φαρμάκων ἰασίμων,

βεβτοῖς τ' ατυχήματα, ἤρεσ' ἀγίοις,
 αὐτοῖς συνωδά, τοῖς λόγοις ἔκ κυρίε,
 βεβτοὺς μάκαρίζοντ', ἐκ πόνων μόνων.
 ἐφ' οἷς ποιοῦμεν, τοιγαροῦν οἱ καθ' ἑω,
 ἀλλ' εὐχαρίτως, ὁ τρυφῶν σὺ μὴ ψέγε.
 οὐ γὰρ τ' ἀκόνητον, ἀξιοῖ σέφειν,
 θεὸς νομίμων, τυγχάνων βεβθεὺς ἀθλων.

Τίς ὁ ἔχθισματῶν, οὗ κατηγοροῦσιν ἡμῶν
 Λατῖνοι, κυρίως αἰτίῶν.

Ἐλεγχοῦ ζ'.

Υπὴν λατίνοις, πρὸς γέ' ἑλλῆνας κότῶν,
 οὐκ ἄρτι Φυεῖς, ἐξ ὅτε δὲ ἀφέλων
 ἑλλῆνας αὐτοὺς. ἴλιον τὴν σφῶν πόλιν·
 οὐς οὔτι δυνώπησεν, ὦν τύχων καλῶν,
 λύσειν τὸ πρὸς γ' ἑλλῆνας, ἀδικον μίσῶν,
 οὐδ' αὐτὸς ἐλθῶν χειρὸς εἰς οἰκονομίῳ,
 σκύθας, ἑλλῆνας, καὶ ἰσθαίης ὁμοῦ
 καλῶν γενέσθαι, χεῖλῶν ἐν ἑκ πίστεως.
 ἐς δεῦρο δ' οὔτον. τοῖς ἐώοις ἀδίκως,
 θέλουσιν ἐχθροῖ, καὶ ἀπὸ χριστὸν μῦθαι,
 ἐπεὶ περ εἶδον πρῶτοι, καὶ πρῶτοι φάνον,
 ἐώοι χριστὸν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡλίῳ·
 δάκνοντα δ' ἄρα. κατὰ τοιούτω καλῶ,

„ οὐ γὰρ ἅπαντες, ὠφελούνη' εὐπορίαις,
 δήλοί τε εἰσιν, οἷς ὕπερτι νοῦς βροτῶν,
 ὡς ἔχθρη ὑπεκκαῖον, ἀρρήτον γ' ὄλωσ,
 ἢ χτ' ἰ γαῖαν, γήσειν ἀνεπίεσατο.

„ οἷς γὰρ σκοπεῖται, τοὺς διαφορὰς λυπεῖν,
 „ τῆτοις λογίζεῖ', οὐδαμῶς τὸ ξυμφέρον.
 ὡς κ' λατῖνοι, τοὺς ἐώης ὡς θέλον,
 λυπεῖν ἀνείπων, δεσπότῳ οἰκνήμενης
 ἢ παρ' ἐκείνοις πρῶτον, ὄν κ' ἔσ πέτρεσ,
 χριστοῦ τε αὐτοῦ, γνήσιον ἀφ' ἑδοχον,
 εἰν' ἐπλάσαντο, μὴ σκοποῦντες εἰδέον.

„ οὕτω γε μίση, κ' σοφῶν ἐκτῆ φρένας.
 „ τολμητίας τε. ἀδικῶν ἐργάζεταιται.
 τί γὰρ ἂν ἄλλο φῶμι, ἀδικώτερον,
 ἔσ ἀντεγεῖρα, τῷ θεῷ ἀντίθεον;
 τέρας τε δεῖξα, οἷον οὐ παρ' ἔσ φάνη;
 καὶ τοι γε πολλὰ, εἰ θεοῦ ἐκκλησίαις.
 φύψ τέρατα, ἀλλ' ὅμως χτ' ἰ μέρη.
 ταῖς πανταχοῦ δ' ἐν, φύσει ἢ ῥώμη μόνη,

καὶ τ' ἄλλα πάντα, δείξει μετριώτερον·
 τὸ δ' ἔτι καὶ γὰρ, ἀξίωμα' αὐχοῦν θεοῦ,
 καὶ τῆ τεκύσῃ, οὐδοκεῖ πῶς μέτριον,
 ὡς ἔστι γινῶσθαι, κἢν ἐκείνη μὴ λέγῃ·
 καρπευμένη τε, οὐ τόκος τὸ αὐθαδέες,
 φέρει σιγῶσα, ἢ μεταμέλει πόνον·
 ὄρων τ' ἐπαλγῶ, κατεγνωσμένην θεῶ,
 ἐφ' ᾧ βεβλήκη, σκανδάλων πολλῶν πέτραν,
 ἢ ἀντίπετρον, τοῖς θεῶ ἐκκλησίαις,
 δι' ὃν γ' ἑώων, καὶ παρὰ τούτων ἐρράγη,
 χειρὶ γε αὐτῆ, ὃν κεφαλὴν οὐκέτι,
 ποιεῖ τ' ἑαυτῆς, ἀλλ' ἀνέπλασ' ἰδίαν·
 ἦν ἢ ἀθλία, ἴσα καὶ χειρὸν σέβειν,
 οὐχ ὥστε πείθει, ἀλλὰ καὶ βιάζεται.
 οὐτ' ὅδε τυχῶν, ὧν χεῖρ γινώμην ἔχει,
 παρ' οἷς φύσησαν, αὐτὸν ἐγκαλῶν τελεῖ
 χίσματ' ἡμῖν μηδένας αἰδέμεν.
 ἢ ἐπιλυγάζει, καὶ γὰρ ἀγνηωρή
 ἢ ψυχῆς τὸ ὄμμα, καὶ νοεῖν οὐ παρέχει,

„ δεινὰ ἀδρῶν, ἢ ὅλως ἐπίφογα.
 τοῖσ' αὐτοῖσ', ὧν κατὰχεται πάθει,
 ἄνθρωπον αὐτὸν, οὐκέτ' οἶεσθαι θέλει,
 φέγειθ' ἑώες; καὶ ἀφεστῶτας λέγει,
 οὐ μὴν ἐαυτοῦ, ἦν γὰρ ἀληθέστατον,
 λέγων δὲ χριστοῦ, ἐστ' ἀπείθαν ὅλως
 χριστοῦ γὰρ ἀφεστῶτας, οὐδεῖς ἔγνω
 ὅλως ἑώες, κἠν κατατρυχώμεθα,
 οἷγ' ὧν ἀπ' ἀρχῆς, δυσάνων ἐλάβομεν,
 χριστοῦ μεθεῖναι, οὐποτ' ἀνεσχόμεθα.
 τοῖς καθ' ἑω, χρίσματ' εἴτις ἐγκαλεῖ,
 μάταιός ἐστι, καὶ ὑπερηφανεῖ σαφῶς,
 τελῶν ἀμαθῆς, τῶν ἐθνῶν οἷς χρώμεθα·
 ἀ ὡς πατρῶον κληθῆναι, υἱοὶ γνήσιοι,
 πρὸς ὧν ὁ χριστὸς, δόξασε διδασκάλων,
 ὀρθῶς λαβόντες, ἀκρεβῶς φυλάσομεν·
 νυκτὶ ἴ' ἔοικεν οὗτ' ὅς, ὅς κακῶς λέγει,
 ὅτι ὦγε ἡμεῖς, ἔθνεσι δευλεύομεν,
 τὸ χρίσμα φάσκων, αἴτιον ὧν πάχομεν·

τῆσθε συνοίση, εἰ τὸ ἴδιον σκοπεῖ,
 μὴ τ' ἀλλότριον, οὐ κειτῆς θεὸς μόνος.
 τοῖσιν ἀκῆσαι, εἰθέλεις ἐμῶν λόγων,
 ὄφρην ὁ ῥώμης, ματρίως καθειμῆς,
 καὶ ὡς ἔποχων οἷς ἐρῶ ὑπήκοα,
 σαυτὸν ἀναλγῶς, εὐθύνας ἐπαΐων·
 ὡς αἰνέσω γὰρ, ἀπὸ σαυτῶ γειτόνων,
 πειρᾶσαι γνῶναι, εἰς ὅσ' αὐτὸς ἔχισα.
 παρεῖς γὰρ ἡθῶς, ἱερῶν τ' πάλαι,
 τ' ἀποτολικόν, καὶ καθῆκον ἀγίοις,
 οὓς οἶδα ὄντας, καθόλα ἀκτῆμονας,
 ὡς καὶ αἰοικες, οἰοχίτωνάς θ' ὄλων,
 μετημφιάσω, εἴκελον τοῖς κοιρανίοις.
 σκόπη δὲ σαυτὸν, οὓς τε συνθώκεις ἔχεις,
 εἰμὴ ὅμοιοι, ἀβροθαίτοις ὄλοι,
 εἰμὴ μαλακοὶ, τοῖς γνάθοις ὡς εἴμασι,
 καὶ τοῖς τρυφῶσι, πᾶσι ὡς ἀπλήσιοι.
 χερίζοντε πολλῶν, ὡς ἐπαρκοῖς ἀφθόως
 σαυτῶ καὶ πᾶσιν, οἷς σε δεῖ χορηγέειν,
 ἐπλημμέλησας, εἰς θεοῦ ἐκκλησίας·

ἀς κατατρυχῶν. εἰσφοραῖς βαρυτάταις,
 πρᾶτορσί' ἔδεν, μετρίοις ἀπεκλέγων,
 οὐκ ἔχες οἶκτον, καθορῶν πονημύνας.

τρατὸν γ' ἀδρῶς, οὐ χεῖ χριστὸν τρέφων,
 οὐ χεῖ πέτερον, ἀλλὰ κοιρανῶν δίκλι,
 ἔφρυγός ἴσον, χρυσὸν ἔχρηζες ἔχειν,
 ὡς δυνατεία, πᾶσα ἀσφαλίζεται.

„ τρατῆ γ' ἦθε, ὡς κολάκων παγκάκων,

„ ἀπηστὸν ἐστὶ· κῆν αἰεὶ μὴ λαμβάνη,

„ τὰ πολλὰ κακὸν, γέγνηται οἷς δεσπόταις,

δέθε δὲ τοῖον, χρυσὸν ἀπωθῆμενον

εἰδῶς, ἀγαπᾶς, τειλοῖ χριστῆ πλέον,

κατασπαθεῖς τε, τὰ πενήτων ἀνόμως·

πόθεν δ' ἔδεισε, φιλοχρυσεῖν ἀκόρως,

ἢ χαλκὸν ἢ ῥᾶβδόν γε, ἢ πεῦραν ἄρα,

μὴ προτραπέντα, ἀλλὰ πάντ' ἀναργύρως

βάδιω ἰόντα, παρέχειν τὰ πνευμάτῃ;

ὁ χριστοκήρυξ, οὐχὶ τοῦτ' ἐπετράπη;

τί χρυσοφύλαξ, ἀκρατὲς οὐδὲν δέον,

γεγῶς τὰ ἔθνη, ὄλεσας τὰ γείτονα;
 καὶ τὰ μὲν οὕτως, ἐκ τρέπης Φιλαργύρης,
 χριστῷ καὶ σαυτῷ, νῦν ἔχεις ἀνήκοα,
 χαίρεις τε μέτιω, ὑπόδρα τε ἐμβλέπεις,
 μετακαλεῖς τε, ὑποκλέπων ἢ φόβον·
 ἀλλ' ἔσε ἀκύσονται· πείρανί σε λάβον.
 σὰς φύγον ἄρκυς· οὐκέτι θηράσιμοι·
 ἄλλαις δ' ἀγίαις, ἔξ θεοῦ ἐκκλησίαις,
 μῶν ἠπιον σὺ, ἠΐθε ἠΐθέμισ τρέφεις;
 ἠ ἠοθα φιλόσοργε, εἰς ἴαλλα ἔθνη,
 καὶ ὡς ἔχαιρες, καθορῶν αὐξήματα,
 ἐν εὐσεβείᾳ, ἀρετῶν τε χάρισιν;
 ἠ καὶ συνήδου, τοῖς ἐκείνων πειμένι,
 κείνοις ἀγαπῶν, πάντα συνδιαφέρειν,
 ἀπερσβάλοιε, δεινὰ ταῖς ἐκκλησίαις;
 μέχρι μὲν ἰρᾶς, συνελεύσεως τρίτης,
 θῶμα καὶ ἑκτής, ἔτο τοῖς ἐπισκόποις
 ῥώμης ἄρεσκε, παῦλον ἦνεν τε σφόδρα,
 εἰπόντα καλὸν, τοῖς κλάσοι συγυλαίειν,

ὥσει καὶ χαίρειν, εὖτε ἔστο θύλογοι,
 οὓς ἴσ' ἀγίοις, τοῖς ἑώοις τίομεν·
 μὲν δὲ ταῦτα, ἢ καλὴ εὐεξία.
 Φθόνῳ γ' οἰοίκαμ, εἰς καχεξίαν τραῶν,
 καὶ τραῦμα χεῖρον, τὴν θεῶν μισερμύην,
 τέξαι' οἴησιν, ἢ πάλαι γ' ᾠδίνετο
 τοῖς χτ' δύσιν, ἢ βασίλειος λέγῃ·
 ὡς γάρ τι ἀξίωμα, ἀγνηωρίῳ
 σέρεξαντες ὁ φρὺν, καθ' ὅλης οἰκερμύης,
 ἐπήραθ' ὑμεῖς, καὶ φόρητοι τοῖς ὅλοις,
 γένεαδε λαοῖς, ἱερεῦσι θ' ἀγίοις·
 πάντων γ' ἄρχειν, εὐδοκεῖ ἴ' ἀλαζόνῃ,
 ταμίας ἴ' εἶναι, χάλειτ' ἢ εἰδέεσ,
 καὶ εὐσεβείας, ἀκλειβεῖς γε γνώμονας,
 παντός τε ἄλλω, ἱερατικῆ κρείττης,
 ἀ πάντες ἔχον, κοινὰ οἱ σπόσολοι,
 αὐτοὺς οἱ ῥώμης, ἱερεῖς ἐπλάττετε·
 „ οὕτω κάκιστον, αἰὲν ἀγνηωρίῃ·
 „ ὅπως φύειπας, ὑπερυψῶσθαι θέλῃ.

τέλει τις ὑμῶν, πολλὰ δόγματ' ἔκφυλα,
 φρόνησεν αὐτὸς, συμφρονεῖν ἄλλες θέλε,
 θεμιτ' εἶναι, πάντας αὐτῷ αἰεῖν,
 ὡς ἀξίωμ' ἔχοντες, ἴσον τῷ πέτρῃ,
 ὃν χειρὸς ἀνειρηκε, πάντων προσάτιω,
 λέγων ἰπέσειε, τοὺς ὑφ' αὐτὸν ἀθλίεις,
 φθόνῳ κλαπέντας, οὐκ ἀληθεῖη λόγων,
 πολλοὺς καὶ φ' ἡμῶν, χρυσοῦν καθεῖς δέλεαρ,
 ἴσχυσ' ἀγρεύουσαι, οἷς καὶ ἰδέα τρέπεται,
 ὄους νῦν πορθμάχως, ἀδικίης σῆς ἔχων,
 ἠνίχ' ἐώοις, συμπλακῆνά σοι δέη,
 οὐ χωρὶς αὐτῶν, κατατολμᾶς τ' μάχης,
 γλώσσας καθ' ἡμῶν, ἀδικεῖς μιθεμένους,
 ἀλλ' ἔστιν ἀπορόσμαχός, ἡ ἀληθινή,
 καὶ πατραλοῖων, ὅσα καθαίρεται ὅπλοις.
 αὐτὰ δὲ θλώσα, ὡς ἐνηπίων βέλη
 ὅπλοις πορθμάχων. ὄους θεὸς ἐκάστοτε
 φερούς ἐφίτα, ἱεραῖς ἐκκλησίαις,
 ὄφρυν καθαίρει, τ' μάττω μιθεμένους.

αἰεὶ ἴ' ἀειθύμεσα, ἕς' ὑπέριστερ[Ⓞ],
 καὶ σοῦ καὶ ἄλλων, ὡς σὲ ὄφρουμδύων·
 καὶ τοι γε ἄλλων, οὐδεὶς λυπεῖ τόσον,
 ὡς σὺ ταράσσων, τοὺς ἐπιεικεστέρας,
 ἡμᾶς ἑώβης, εἰς λαβεῖν συναινέτας
 σῶν ἀθεμίτων, μὴ νικήσας δογμάτων,
 μὲν περὶ σὰς, σὰς καταστρατηγίας,
 τραπείς μίσῃσας, σοὺς ἀδελφοὺς ἀδίκως,
 τῷ σῶ τε τύφῳ, τὴν ἐνότητα λύσας,
 ἣν χριστὸς ἤκεν, ἱεράρχαις παρέχων,
 ὧν ἀυλαρέσκως, μὴ ἀκύνειν εὐδοκῶν,
 τέλεις τὰ συμβαίνοντα, ὡς σαυτῷ δόκῃ,
 αὐθεντικῶς ψήφίζεις, οὐχὶ δ' ἐν νόμοις,
 οἷς ἀνέκαθεν, χρωῶντο οἱ ἀπόστολοι·
 πνεύματι ἐκεῖνοι, ἐν θέῳ συνῆσαν·
 σὺ δ' οὐκ ἐδέξω, τὸν τύπον ἔστον μῆνιν·
 ὡς πρὸς σὲ δ' ἤκειν, οὐ καλῶς μετετέλεθ'·
 ὡς δεσπότης γὰρ, μηχανῶ σε αἰεὶν,
 καὶ ἔποκλίθειν, ἱερεῖς ἔκυρίς,
 σπεῦδες σεαυτῷ, παρ' ὃ τοῖς μυσηπόλων

νόμοις ἀρέσκει, ἱεροῖς τε πατράσιν·
ὡς δ' οὐ λελήθεις, εἰδομυχῶν ἄδικα,
ἢ ἢ γὰρ δόκησις, ἥσε ὑψὲς ἀνόμως,
ἢ ῥῆξιν ἀπειλή, τραῦμα ὡς παλάταλον,
τρέσων δικαίως, μή καταγνώσωνταί σε,
ὧν ἄρ' συνήδεις, ἀδίκων εἰργασμῶν,
(θεῶ γὰρ ἴσως, σαυτὸν ἀνομώτατα,
καὶ ὑπεραίρειν, πατρικῶν ὄρων θέλεις)
ἰωμῶν σε, Φεῦγες εὐσεβεῖς λόγους,
ὥσπερ τὰ ἄκη, οἱ σαφῶς μεμνηότες·
τύφου τελῶν γὰρ, χεῖρην ὤρακοσῆς,
πάθῃ καὶ αὐτὸς, κεκεραλημῶν σάφα,
θεῶ καὶ σαυτῷ, σῶν' ἀδελφῶν ἐρράγης,
οὐχὶ ὑπείξας, νεθετῆσ' ἀτ' ἦν δέον·
τί οὖν ἐώσας, Φύλακας σφῶν ἢ θεῶν,
ὄντας ἀκριβεῖς, χρίσματ' οὐκ εὐθύνας,
ἔπειθ' ἀμὴν μὴ θέλοντας, εἰς ὃν σὺ βόθρην,
ὀρύξαι σαυτῷ, σοῖς θ' ὀπαδοῖς συνέθε,
ἄρα δ' ὀπίσθη, χριστὸς ὅς τις πέτρας,
ἔτω σὺ σαυτὸν, ὡς σφόδρ' ἀλόγως θέλεις

ἰσοῦν ὁ μηδέν, κοινόν εἰς πέτρων γ' ἔχων.)
 αὐτῷ κέλθουσ' ἔπειθ, μηδ' ἄλλων πέρι
 ζητεῖν. τί πρὸς σέ; ἔστο γ' ἰχθυῶ δόθη,
 ὅς δῶκεν αὐτὸν, ὑπὲρ ἀπάντων λύτρον
 ἄλαν, τὸ χειτοῦ, τίσιν ἀρσάζεις γέρας;
 καὶ πάντας εἰς σέ. καθορᾶν βιάζεαι
 χριστὸν σέβοντας, οὗ κακῶς ἀπερῖράγης;
 τῆμ' καὶ ἡμεῖς, ἄπὸ σοῦ ἄγαν καλῶς,
 καλοῦντι ἀκύντες, εἰ ἀλλοτρίων
 καὶ γνώτων φωναῖς, πᾶσι τοῖς χριστωνύμοις,
 παπατοῦντός τ', οὐ χεῖρ ὀψάδοσιν,
 τὴν πᾶσι πιστοῖς, ἀνέκαθει πάτριον,
 μεταβαλόντι θ', ὡς τ' εὐσεβῆ λόγον
 εἰς καινὸν ἄλλον, τ' ἀγνώτα παλαισίην,
 οὕτω καὶ βίον, εἰς τ' ἔκλυτον πάνυ;
 ταῦτ' οὖν ἐρεῦνα, εἰμαθεῖν σαφῶς θέλεις,
 χειτοῦ καὶ ἡμῶν, σαυτὸν ἀπερ' ῥωγότα·
 πειρώμενος γὰρ, δόξας ἐκ φύλης ὅλως,
 ἠθῆθ' ἀ μὴ σύμφωνα, ἀγίων βίοις,

πειθοῖ καὶ βίῃ, ἀγερῶχα εἰσφέρειν,
 ταῖς ὀρθοδόξοις ἔθροῦ ἐκκλησίαις,
 χίσμα παρφανῶς, εἴργασ' ἀδικώτατον,
 ἡμᾶς διίτων, ἀπὸ σοῦ σφόδρ' ἐνδίκως.
 Ἐοῦν διατάσεως, αὐτὸς δὸς λόγον,
 καὶ ὦν ἐπλησας, κακιῶν οἰκωνομίῃ,
 ὡς ὦν φιλαυτεῖς, κούθελεις μετ' ἀμελῶν,
 λαβόντα εἰς σοὺς, πάλιν ἰκέαυ φίλης,
 καλεσιμίας σε, ἐνδίδαχαῖς μυρίαῖς.
 ἀλλ' οὐκ ἔασε, ὡς ἀδελφῶν αἰείν,
 ὅτω κατίχη, κοσμικὸν δοξάριον:

περὶ ἀφακρίσεως οὐσίας καὶ ἐνεργείας Θεῶ, καὶ

ὅτι ἀκτινα τὰ Θεῖα χαρίσματα, οἱ τε

λατίνοι βαρλααμίται.

Ἐλεγχοῦ ἡ.

Μηδεὶς με νομίση, ὡς ἐκὼν κατήγορο, ἢ
 ὑμῶν γενέσθ' ἐσπύσσα, ἕτ' οὐ πρὸς ἐμῷ.
 συνηγορήσων δ' ἠκόμιλλω, ὅσον θένω,
 τῇ εὐσεβείῃ, εὐσεβῶν παῖς τυγχάνων.
 λόγον ἂ' ἀληθεῖ, ἐν λάρυγγίμου στρέφων,
 νῦν ἐκλαλήσω, τὴν ἀληθείας χάριν.
 νοῶ δὲ πρῶτον, ὅτι ἀληθεῖς Θεὸν,
 φύσιν ἐνεργῆ, καὶ τρισὶν ἐνεμάρτω,
 ἀπληξάτοις φάεσιν, ὧν ἐν τὸ κράτε.
 ἡ οὐσία τε, καὶ ἡ ἐνεργεία μία,
 πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἀγίας τε πνεύματε.

Ὁ τοῖς δε τρισὶ, τὸ θεὸν ἕνα νόφ,
 ἐνέμωμόν τε, καὶ διαιρετὸν πάλιν,
 ιδιότησι, τῇ δὲ οὐσίᾳ ἕνα.

ἕνα δυνάμει, φυσικῆτ' ἐνεργείᾳ·

ἢν εἰνοήσαις, ὑποστάσεως μόνης,

τὸ ἐξ αὐτοῦ αἴτιον, ἔγνωσ τὸ θεόν.

πατρὸς γὰρ αὐτῇ, ἡμεῖς γεννᾶ γνήσιον,

καὶ ἐκπορεύει, πνεῦμα συναϊδίως.

ἢν θεϊότητῳ, τὸ ὅλης μακαρίας,

ἢ πατρὶ, ἡμεῖς, πνεύματι θ' ὀρίζεται,

κόσμου νοητοῦ, καὶ ὄρατοῦ μοι νόφ,

αἴτιον οὖσαν, τὴν θεοῦ ἐνεργείαν

καθ' ἢν ἐξ ἀρχῆς, τὸν λόγον ἀρχὴν λέγω,

καὶ δημιουργὸν, ἀγίῳ ἐν πνεύματι·

κοινὸν γὰρ ἔστιν, ὅτε τρισὶ θεῖον δένου,

φύσιν ἐνεργόν, καὶ ἀπλοῦν αἰεὶ μέλιον,

θεοῦ ἀνάρχον, συνἀναρχου δύναμις·

ἡμῶν δὲ ἢ δόκησις, ἢ ματαιόφρων,

ἔπει ἐπέιοθη, βαρλαάμ κακινδύνα,

πρώτοι μανέντοι, χτ' Δείων χαρίτων,
 (οὓς εἴτις ἠτιῶτο, τ' ἀμαρτάνων,
 ὧν ἔστε ὑπεύθυνοι, ἐς σκοπὸν βάλε)
 φιλοῖ τὸ Δεῖον, Φυσικῆς ἐνεργείας,
 μάλλον δ' ἑαυτὴν, τοῦ λόγου καὶ πίστεως.
 ὅθεν δόλιον, γλῶτταν ἄχαις οὐρανοῦ
 ἤρατε χ' ὑμεῖς, τὰς ἐνεργείας Θεοῦ,
 (ἀς εἶδ' ὁ παῦλ^ο, πατέρες θ' οἱ ἅγιοι
 Θεοῦ καὶ Θείας, οὐσιωδῶς τῇ Φύσει
 Θεοῦ προσέστας, αἰδίως ἀχρόνως,
 ὁμοφρέτως θ' οἱ πάντες, ἔγνωμεν Θεὸν,
 Θεοῦ τὰ χαρίσματα, ὄντα πνεύματ^ο,
 ᾧ καὶ μερίζεθ', ὡς ἐκάστῳ συμφέρει·
 τὸ πνεῦμα δ' εἶδεν, ὃν Θεὸς τοὺς ἀξίους,
 διανέμειτε, τὰ προσόντ' ὡς βύλεται)
 βαβὰ μανέντες, κλίμασιν εἰκάζετε,
 εἰς γῆν τε ταύτας, ἀνόμως κατάγετε,
 τοῖς τεκτονικοῖς, πέλοισιν ἐοικότως
 ἔχειν λέγοντες, τὰς Θεοῦ ἐνεργείας.

εἰ εἶναι τοίας, ὡς ἀφ' ὑμῶν πρὸς λέγων,
 δέδοικα μήπως, ἐκ πέσσω θεώσεως.
 τί μορμολύτιων, οἷς λέγεις, τοὺς ἄφρονας,
 ὡς δὴ πρῶσται, σύνθεσις ἀπλῆ φύσις,
 εἰ δῶκεν αὐτῇ, συμφυεῖς ἐνεργείας,
 ἀνεσιῶν σπεύδεις σὺ, τὴν θεῶ φύσιν;
 ἄνθρωπε ἄφρων, μὴ κακῆργὴ νηπίως,
 ταύτιν ἐλάσσω, δεικνὺς ὧν ἐπλάσατο.
 θέλεις γὰρ αὐτὰ, γνωρίζειν δυνάμεσιν,
 αἷς οὐσίωθ' ἕκαστα, μὴ θεῶ διδούς,
 ὅσοι ἐφεῖται, τοῖς θεῶ γε κτίσμασι·
 μῶν πῆ πρῶχθης. ἀνομιῶν ἐνοεῖς,
 ζυγοστατῶν τὰ θεῖα, τοῖς κάτω λόγοις;
 ὧν σοι κακοφρόνηται, πελυδοξιῶν,
 νόμιζ' ὁ ῥώμης, πανάληθες αἴτιον.
 ἦσον, τὴν ἔχεις, οἷς προῖπον ἐξίσβ·
 πέρανε λοιπὸν, ὧν κατέστης ἀξίω :

Ὅτι ἐκ πατρὸς μόνε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

λατῖνοι καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ λέγοντες, εἰ
σάγῃσι δυαρχίαν τῇ θεῷ
μοναρχία.

Ἐλεγχοῦτο δ'.

Τὸ ψευδοῦν ἔστιν, ἀκρατον ἀληθείῃ.
τὸ ταυῖτα βιάσασθαι, ἀλλήλοισ μίγειν;
ἀρεμεθίων τὴν πίστιν, εἴη ἀν σαφῶς,
ζωὴν θ' ὃν εἶπεν, αὐτὸν ἡδ' ἀληθείῃ.
μῶν οὕτω ἔφευδο, ὃν πατρὸς οἶος γόνος,
φῆσας τὸ πνεῦμα, πατρὸς ἵενα μόνε;
ὃ ἐκ πατρὸς γ', φάτο ἐκ πορεύεται.
ἀλλ' ἀποφάσκει; αὐτὸς ἡλως ψεύδεσθαι
σαφῶς ὁ ῥώμης· ὅς γε τὰς ἐκκλησίας,
δέξασθαι πείθει, ἀλλότρια δόγματα.
ἀ' οὔτε χειρὸς, οὔτε τις τῶν πατέρων
φρόνησεν ἢ δίδαξε, πνεύματ' οὐκ ἔχει,

ὡς ἡ προοδήκη, ἣν σὺ τόλμησας μόνῳ,
 κατηγορεῖ σε, μείζον' αὐταρεσκίαν·
 πλὴν ἀλλ' ἐλέγχθης, πατρῶσ' ἀγιοτάτοις,
 ἀντινομήσας, αὐταληθείας λόγοις,
 ἄποσόλων τε, ἱερῶν τε συνόδων·
 ὅθεν λόγων μοι, οὐδέησ' πλειόνων,
 πρὸς τόν γε φιλόνεικον, εἰς οὓς οὐδέον
 δυαρχίαντε, τῇ θεῷ μοναρχία
 οἷς ἐφρόνησε, δογματίζοντα σάφα·
 ἡδ' ἔστι ἴση, τῇ γε πελυαρχία
 εἰδολολατρῶν· ἣν τὸ ἀπαθεῖς πάθῳ
 ἀνεῖλε χειρῶ· ὧ κ' σὺ σάφης ἔαλαν·
 μὴ σκαμότητι, τήν δὲ πάλιν εἶσα γε·
 ἐπεὶ ἕως τὸ πνεῦμα, καὶ ἕξ ἕξ λέγεις,
 κτισματολάτραις, εἰ σὺ συναρίθμηθι·
 ὅταν γ' ἀρχὰς, δύο φῆς τ' οὐσίας
 ἕξ ἀγίω πνεύματι, ὡς δήπε λέγεις,
 πρὸς πατρί ἡ, τῷ δὲ αἰτιώμεθι,
 οὐσάφ' ἀλίσκη, ἣ πατὴρ λέγῃ μέγας

ὁ βασιλεὺς, δουθείας πλάισματι,
 ἔφη γ' οὕτως, ὅς τις εἰσάγῃ δύο
 ἀρχὰς εὐθείᾳ, οἱ ᾠδὴ τρέπω,
 οὕτως ἔξω, σάφα κηρύσσῃ θεός·
 ἔχειν μὲν ᾧδε, ἔσθ' πατρὸς τ' λόγον,
 ἔγνωσ' ἀναγνοῦς· γνῶναι δ' οὐθέλεις σφαλείς.
 οὐκοῦν πρὸς αὐτῷ, ἐγκαλούμενος φέροις,
 πολυθείαν, ἔστο γ' ἐπιφέρει,
 δεικνύς τ' ἀρχὰς, δύο εἰπόντα θεῶ,
 οὐδουθείᾳ, ἀλλ' ὅλως πολύθεον,
 καὶ ἀνομόνευε, οἷος ἦν ἔξω μαρκίων.
 ἢ δ' ἀπόφασις, βασιλείς ἔξω πάνυ,
 ὡς γρηγορίης, ἔξω μεγάλε πατέρος,
 πνεύσαντος ἴσα, εἰ θεῶ θείοις λόγοις
 τῷ βασιλείῳ· ᾧ ἔξω οὗτος σύγχρονος
 πέλων, νεὸς ἦν, ἔμφυχος θεῶς λόγε.
 ἔξω ἀπελέγχων, ἀτρεκεστάτοις λόγοις,
 τοὺς μηδὲν εἶναι, ἔξω ἀγεννήτες μέσον,
 ἔξω γεννητοῦ, φιλονεικούντας μάτις,

τόγ' ἐκπορβυτὸν, δείκνυσιν ἀμφοῖν μέσον.
 εἰνά τε ἔδε, τὰ τρεκετάτε λόγος,
 χειτὸν λέγῃ μάρτυρα, παναληθέα.
 ὁ γὰρ τὸ θεῖον, πνεῦμ' ἐκ πατρὸς λέγων,
 ὁ χειτὸν ἔστιν· ᾧ ἀπιτεῖν οὐ δεόν.
 εἰνά τε ἔδο, ἄποδεκτέον θεόν,
 Φησὶν ὁ πατήρ, εὐσεβεῖς Φρεβρῶν νόμος,
 τῷ κείθεν εἶναι, ἐκπορβυτὸν ἐκ πατρὸς.
 οὕτω διδάσκει, χειτὸς ὑπὲρ πνεύματ' ὅν,
 καὶ ὡς ἑαυτῷ, ὡδὴ καὶ ἔστι ἅγιος,
 πνεύματ' αἰτιᾶται, τ' ἀναρχον μόνον,
 ἔστι συνανάρχων, ἐν τὸ αἴτιον λέγων,
 ὡς ὀρεισὶν εἶς, τοῖς χαρακτῆρσι θεός,
 σώζοιτο δήπε, τῷ ἐνίγε αἰτίῳ.
 ὦ δὲ προσέστη, πνεύματ' ἔστι ἅγιος,
 πρὸς κλιτολάτρεας, ναζιανζοῦ τὸ κλέος,
 θεόντε δεῖξε, καὶ κ' θεοῦ πατρὸς μόνος,
 διαγγελίς, τοῖς λόγοις χρησάμεν ὅν,
 οὗς χειτὸς εἶπε, πνεύματ' ὅν λέγων·
 ὅτω ὡς ἐμμέτροιστε, καὶ περὶ οἷς λόγοις,

ὁ Θεὸς οὕτως, γρηγόριος ἔσπετα,
 ῥητῶς τε Φησὶ, τὴν δυναρχίας πλάνην,
 πεφυκέν' ἴσω, τῇ γε πελυαρχία.
 ἥς ἀσεβείας, καὶ ὁ ἐξ ἡμῶν λέγων
 εἶναι τὸ πνεῦμα, τῇ πάγῃ ἀλίσκεται.
 μεθ' οὗς ἄρ' οὐκ ἔδεισε, ἀγίους λαβεῖν
 νόον γ' ἀμείνω, γινῶναιθ' ἡμαρτηκότα
 σαυτὸν λατῖνε, εἰ Θεοῦ φρονήμασιν;
 ὅπως ποθήσης, εὐσεβήσῃν σφραγίως,
 μίαν ἐπιγνοῦς, εἶναι εἰς Θεαρχία,
 ὑποστατικὴν, αἰτίαν τῆ πατέρα,
 ἡμε γεννητῶς, καὶ κπορθυτῶς πνεύματος;
 ὅσα γὰρ ἄλλα, κοινὰ τῇ Θεῖα Φύσει,
 ταῦτα καὶ ἡμε καὶ ἀγίῳ πνεύματι,
 κοινὰ τελούσιν, ὡς παρὶ τῶ αἰτίῳ.
 οἷς πλὴν ἰδίων, τῆ προσωπικῶν Φύσει,
 καθ' ἃ μεριστῆ, ἡ ἐνιαία Φύσις
 τῆ Θεότητος, εὐσεβῶς πιστευτέα,
 τ' ἄλλα προσόντα, φυσικῶς ἀντιτρέφει,
 τρισὶ προσωποῖς, εἰς Θεοῦ πανήροισ'.

ἂ καὶ τὸ πνεῦμα, ὡς θεὸς πάντως ἔχει.
 θεὸν γὰρ αὐτὸ, ὡς δέπως δοξασιέον·
 οὐκ, ἀλλὰ φιλόνεικε, ὡν καὶ ἕως
 ἀρετᾶς τὸ πνεῦμα, ἰσοτίμων σμικρύνων.
 σοφιστικῶν τε, ῥημάτων μελησέσοι,
 καὶ συλλογίσει, ὡς ἀδικήσεως πλέω
 θεοῦ τὸ πνεῦμα, καὶ ἂ ἔδ' ἀρχαῖς λέγεις
 θεῖα προσώπα, ἔ πατρὸς καὶ ἕως·
 ὡν τὰ μὴ εἰς ἓν, ὡς μιᾶς ὄντ' οὐσίας,
 μίαν καὶ ἀρχὴν, πνεύματος φύρων λέγεις,
 συγχεῖς τε ὡδε, τὴν θεαρχίας φύσιν,
 καὶ σαβελίζων, οὐδ' ἐπαιθέουσι θέλεις.
 ἐκὼν δὲ εἶναι, ἀνομεῖς οἷ οἷς σέβη·
 τὸ δ' ἀλλοτεροῖς, φύσεως ὑπερθέες,
 μὴ πατεῖ ἴσον, οὐδὲ τῷ ἕῳ λέγων.
 μεθ' ὧν τὸ πνεῦμα, εὐσεβῶς θεὸς πέλει.
 ἐνὸς γὰρ ἅμφω, ἔ ποτὸς γ' ἐξημυδρία
 τὰ αἰτιατὰ, ὡς μόνος τοῖς δ' αἰτίαι,
 τελεῖ πρὸς αὐτὰ, τῷ τε ἐξ οὗ ταυτ' ἴσα·
 οὐ γοῦν τὸ πνεῦμα, μὴ λέγων πάντα ἔχειν,

ἴσα ὁ ἕως, καὶ πατήρ αὐτὸς ἔχει,
 (οὐ γὰρ καὶ τοῦτο, ἢ τιάσω φύσεως,
 ὅπως θεϊκῆς, ὡς τὸ ἕν πνεύματος)
 εἰς φύσιν αὐτὸ, τῷ συνημμένον ξένω,
 σαφέσταθ' ἔλκεις, κἢν ἀκέσειν μὴ δέχη·
 πλὴν οἷς σὺ γῆθεν, συλλογίζῃ ἀδίκους,
 κτισματολάτρης, εἴτε καὶ δοκεῖς ἅμα.
 δεῖ οὖν σε μέτρα, πνεύματι περιλέγειν·
 κρείσσον γὰρ ἅτα, ἔδε ἠγνοηκένας,
 ἢ πάντα ὄργαν, καταλήψεσθαι νόω·
 νοῦς τυφλὸς ἅπας, κἢν ἰσάγγελτι πέλη,
 θεῶ τὰ βάθη, ἀνερευνησ' ὡς θεμισ·
 εἰδεῖ σε ζητεῖν, ὧν ἐδιδάχθης πλέαν,
 οὐδ' ὧν ὁ χειτὸς, ἢ ἀλήθεια ἔφη.
 χειτὸς τὸ πνεῦμα, ἰέν' ἐκ πατρὸς λέγει.
 δεῖ τῷ δ' ἀγαπᾶν, οὐκ ἐρευνᾶν τι πλέον·
 ἀ γὰρ σίγησεν, οὐ περιεργασέον·
 καλὸν φυλάσσειν, πρὸς θεὸν μέτρα λόγων·

Καθ' οὗ κτιστὸν λέγουσι τὸ χειτῶ λάμψαν
οἰθαβῶρ θεῖον φῶς.

Ε' λεγχοῦ ἰ.

Ημειφε μορφὴν, χειτὸς ἦν θεοδέα,
ὄρησ ἐπάνω, ἔθθαβῶρ καλεμνίε,
μύταισ παρῶσι. ἔθθ' ὅ ἦν δεικνύς, θεός·
ἔτ' ἦν ὁ λάμψε, καὶ ὑπὲρ τ' ἡλιον,
γεγὸς θεατὸν, οὐχ ὅλον ἰδεῖν δ' ὅσον
οἱ μύται ἢ δύναντο, ὄντες γήϊνοι·
ξένη σὺ δόξη λάμψαι πῶς χειτὸν λέγουσ
λατῖνε πειθεῖς, τῶ καλαβρῶ ἀφροῖνας;
δόξης ἀκτίσθ, κατεπανισταμνῶ,
φύσει παροσῆσης, ὡς παρὶ καὶ τῶ λόγῶ,
ὅσ ὡς μὲν εἰκῶν, φυσικὴ οὐ πατέρῶ,
ἔτ' ἀθέατῶ, κούδεῖς ἄλλως λέγθ·
δόξης γ' ἀπαύγασμα, ὡν αἰδίε,
θνητῆ θεατὸς, οὐ δόλως ὄψθ πέλθ·

βροτῶν δ' ἔπειτα, φύσιν εἰδεδυμμένοι,
 οἴκτω θεατὸς, οὐ φύσιν βροτοῖς φάνη.
 τίπαρὰ ἔστο, εἰ ἀπὸ προσβλήματος
 θεὸς θεάθη, οὐ θέλεις θεὸν μῦθαι;
 μῦθῳ γὰρ οὐχί, εἰ χεῖρ' σέ τίξεν,
 κλισίῃ τε δόξῃ, χειρὸς ὑπὲρ ἥλιον
 ἔλαμψεν ὀφθαίς, τοῖς μαθητῶν ἐγκρίτοις.
 θεὸν θεατὸν, οὗτοι οὐ φέρουσι τάλαν,
 ἰδεῖν γεγῶτα· μὴ θεῶν καταγέλα
 συγκαταβάντες, καὶ θεατῆ ὄψεσιν
 εἶν γεγῶτος, κηρύκων ἢν γὰρ δέον,
 ἵνα καταγγέλωσι, καὶ δόξαν θεῶν
 ἔργῳ λόγῳ τε, καθαρθείσαν σφίσι,
 χειρῶν ὡσαυδέξαντες, αὐτὴν οἷς φίλοις,
 ὡς γρηγόροις, σὺν χρυσοτόμῳ λέγῃ·
 ἄλλοι τε πλείους, ἢ σοφῶν διδασκάλων,
 ἰδεῖν τὰ ἀθέατα, ἔξ θεῶν λόγῳ,
 τοὺς μύθους εἶπον, καὶ ὁμοφρονῶς ὅλοι,
 πέτρῳ δὲ αὐτὸς, καὶ ὅσα τὴν παλαιοῦ,

ἔφη ἀκύσειν, καὶ παρῆναι τῷ ὄρει,
 τῆμος θροφῆτων, καὶ γε μύτων λάμπεται
 μέσθ' ἄ γ' οὐ χειρὸς, φωτὶ ἠγλαϊσμῶν,
 εἷς ἀκτίστ' εἶ, φύσεως ἢν δείκνυε.
 τίσοίγε δόξαν, ἀντιβαίνεις πατράσιν,
 ἄποσόλοις τε, καὶ πέτρῳ μακαρίῳ,
 πατρίτε αὐτῶ, τῶ μεμαρτυρηκότι,
 γνήσιον ἦα, τ' μεταμορφόμενον:
 οὗτ' ἄ γ' εἰπὼν, καθὰ δεικνύς, δακτύλῳ,
 ὁ φωτὶ λάμπων, σήματ' οὐσίας πατρὸς,
 ἦος μόν' ἄ μοι, ἐστὶν ἢ γαπημῶν,
 μῶν οὐκ ἀνείλε, σὴν φρεναπάττω ὄλιω:

Περὶ εἶδους ἕ μυστηρίων, ἥτοι χειρὸς ἀζύμων·

Ἐλγχιᾶ.

Εἰς θυσίαν δὲ, τὸ θεουργῶν τετραπέζης,
 ἡμᾶς μὲν ἄρτους, ἄζυμα δ' ὑμᾶς ἄγειν,
 πόθεν τὸ παρείληπται; χειρῶν μὲν ἐγὼ
 ἄρτον γ' ἀκύνω, συμφανῶς χρησαμένους,
 ὃ σάκκισ ἐχρήσατο, καὶ πρὸς ἕ πάθος
 πάντως γ' ἑαυτῶν, καὶ μὲν τὴν ἔγρεσιν·
 παῦλον δ' ὁ θεῖον, ἄρτον ἀνειληφέναι
 τὸ χειρῶν εἶπεν, ἅμ' ὀρίσας καὶ χεῖρον·
 πυκτὶ γ' εἶπεν, ἡ νίκαι πρὸς δίδοτο,
 λαβεῖν τὸ ἄρτον, καὶ καλεῖ ὠρισμένως
 οἷον τὸ εἶδον, τὸ τότε γ' ἦν θυσίας,
 τὸ σὸν κακῆργον, ἔκτοθ' ὑφορώμενον·
 οἱ καθ' ἑώ δὲ, ἄρτοποιῶμεν ὅλως
 εἰς αἷς θυσίαις, τῶ θεῶ ἐνέμεθα,

τοῖς δ' ἀκόλυθα, οἷς ἀπειθεῖν οὐκ ἔνι·
 οἷς δ' ἠκολύθησας σὺ, μῶν δείξειν ἔχοις
 ὄντας ἀγίους, τ' ἀπ' ἀρχῆς πίστεως;
 ὦ φιλάζυμε, καὶ ξένοις χαίρων νόμεις;
 οὐ. ἢ γὰρ ἂν, χηρῶσιν, οἷς χεῖρὸς σαφῶς,
 καὶ οἱ μῦται χεῖρ' ἔχουσι, καὶ οἱ μὲν αὐτοὺς γνήσιοι
 ἕως ἐφ' ἡμῶν, καθ' ἕω Διόδοχοι·

τί δ' οὐ συνίεις, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἄζυμα,
 οὐ παρέδωκαν, οἱ θεόπται πλάσαν,
 σπεῦσαν δὲ μάλλον, καθελεῖν ἐν πνεύματι,
 περὶ τομὴν, ἄζυμα, καὶ τὰς θυσίας,
 δοκῶντα εὐχεσθαι, παρέχειν κέφα γένε
 τῶ ἰσδαίων, ἐπισημένω σφόδρα
 τοῖς μωσαϊκοῖς, ὡς θεῶν πλάστοις.
 ὡς εἴπω ἔγνω, ἄζυμοις κεχρημένους
 τοὺς χειτομύτας, παρ' ἔθος τὸ ἴδιον
 ἀρ' οὐχ οἱ μισόχειροι, ἐπεῖθεν μόνον,
 τύρβλον αὐτοῖς, ἔτι διώκειν αἰτίας;
 δόκην τε ποιεῖν, τὰς διώξεις βύλόγους,

τῶ σφῶν ἔθῃ δοκῶντες, ἀμύνειν δίκη,
 κοινομένῳ κήρυξι, τοῖς χειροῦ σάφα;
 οὐδείς δὲ ὤπται, εἴνεκά γε ἀζύμων,
 κατηγορήσας, χειροκηρύκων ὄλως.
 ἄρ' ἔστι ταῦτα, ὑτέρῃ ἀποστόλων,
 καὶ οὗ ἀνήρῃ, ἡμίθαι· πέλων,
 βροτὸν γενέσθ, τὸ θεὸν ἀληθίη·
 ταύτη καὶ ἀνευ, ἀψυχόν' ἐφληνάφ,
 ὄν ἔσπογράφων, τὸ ἀνέστατον νόον:

Καθ' οὗ ἔ μεταδιδόασι σωτηρίας αἵματ[Ⓞ]
τοῖς λαοῖς·

Ἐλεγχοῦ ἰβ'.

Tοῖς ἀκλειῦσι, τὰ θεῶν ἐπιτάγματα,
πῶς μὴ λογιῶν, ὑπεναντίον θεῶ,
ὑμεῖς ὁ δρᾶτε; ἡνίκα σωτηρίας
καιρὸς ᾤθηται, τῷ λεῶ κοινωνίας,
ἔ κυριακῶ, σώματ[Ⓞ] καὶ αἵματος,
ἐν οἷς οἱ πιστοὶ, τῷ θεῷ ἐνέμεθα,
λαοῖς τὸ εἶδ[Ⓞ], θάτερον οὐ δίδοτε.
πῶς τοῦτο δρῶντες; ἢ σοφικώτερα.
οὐδέ μὲν δὲ τοῦτο, πᾶσι χειρῶν οὐ δόλωσ.
ῤητῶς γ' εἶπε, ἔ δε πάντες πίετε·
ὁ πάθε τ' εἶδε, καὐτὸν ἢ σφαλίσσατο,
ἐντασιν ὑμῖν, οὐδεμίαν ἐκλιπὼν
τοῖς φιλονείκοις, οὐκ ἐν ἐνδοιασίμοις,
οὐ πρὸς ὁμοίους, ἀλλὰ καὶ πρὸς κύριον,

βροτοὺς ὅς ἤδη, καὶ πρὸ τῆς γεννήσεως,
 καὶ διαἕστα, ἔργα τὰ πάντων ἔγνω,
 διαίτ' ἀν βελεύσαιντο, ἐν βίῳ ὄλω,
 ὁρθῶ λογισμῶ, ἢ καὶ ἠπατημένω·
 ὅθεν προσέφη, Φάμημός γ' ἅτι' ἦν δέον·
 ἐκόντες οὐκ ἔν, μηδ' ὀλως κωφεύετε,
 τί συλλογισμῶν, ἐξαπάτησιν κενῶς
 τὴν πίστιν ἦν ἔθηκε, χριστὸς ἐν βροτοῖς,
 καὶ αὐθις ἤκων, τήνδε ἐκζητήσεται
 (ἦν ἀρα εὐρη, ὡς ἐρωτῶν πως ἔφη
 ὑμᾶς ἐν αὐτῇ, ὡς ἐγῶμαι ἐντρέπων,
 τοὺς ἀθετῶντας, καὶ τὰ τὰ σαφέστατα.)
 κακοφροσύναντες, ἢ πῶς ἀντετρέψατε;

Ὅτι ἐν τεύξει ἱερέως καὶ θεῶ πνεύματι ἀγιάζεται
τὰ μυστήρια, ἀλλ' οὐ τοῖς περιηγη-
ματικῶς ἐκφωνομένοις κυριακῶς
ῥήμασιν·

Ἐ'λεγχῶ γ'.

Ὡς οὖν θέλησας, καὶ τρέπω ἐν θυσίῃ
τελειοποιῶ, χρησθαίπως διαφόρῳ,
ὦ φιλόκαινε, ἱερεῦ καθ' ἐσπέραν,
ὅτε ἔωσι, ἀνέκαθεν χρώμεθα
πῶδρα λαβόντες, ἀπὸ χειτοκηρύκων,
ἔλε τε τρισῶς, τῇ ἐξαμαρτάνειν,
ἕλη καὶ εἶδη, καὶ τρέπω ἱεργίης
ἔ κυριακῶ, σώματ' καὶ αἷματ',
ἀνιστορείω, καὶ τρέπ' γ' ὡς χηρίσατο
αὐτὸς ὁ χριστὸς, αὐτὸν ἱεργέων·
ἐπεὶ θύτης καὶ θυμα, αὐτὸς ὢν ὅλ',
ὡς φάτο παῦλ', καὶ πρὸ τέτε δακίδης,

μελχισηδὲκ ὅμοιαι, εἰς ἣν θυσίω,
 ἄρτω καὶ οἴνω, ὡς ἐκεῖναι χρήσατο.
 σκέψαιο μύνητοι, καὶ νοήσαις ἢ θέμισ
 τελεῖν νομίμως, μηδὲ ἀνομῆς μάτλω.
 χριστὸς δ' ἔθυσεν, ἡ νίκαι συνεαδίω
 μύταις ἑαυτῷ, χερσὶν ἄρτον λάβετο,
 ὃν ἀναδείξαι, τῷ πατρὶ φάσαν ὅλοι,
 οἱ τῆμαι ἦσαν, κυρίω δαιτυμόνες,
 καὶ τὸ τρίπον φράσαντο, ἱερουργίης,
 εὐχαριστήσας, εὐλογήσας καὶ κλάσας,
 ἔδωκεν εἶπον, σῶμα ὡς αὐτῷ φαγεῖν
 τὰ δίο θράσει, ῥήματα φθελγᾶ μωμος,
 λαβεῖν φαγεῖντε, οἷς φάνεν τὸ ὦ τέλει,
 ὡς τῆ μεθέξει, τὸ ἀχεάντε θυσίας,
 χριστοὺς γενέσθαι, τοὺς βροτοὺς χεῖ χάριν
 ὅμοια τῷτον, καὶ ποτηρῶν περὶ,
 ποιῆσας λέξαν, καὶ διδάξαι ἐκτελεῖν.
 τὰ γὰρ παρεγγηθέντα, ἱερουργίης
 ὑπὸν διδαχῆ, καὶ τρίπος τὸ πῶς δέξαι.

μετὰ γε χριστὸν, ἱερευγεῖν εἰκότως·
 ὡς γὰρ ἔθυσσε, καὶ θύειν πάντας θέλει,
 ἐπὶ ἀναμνήσει, ἔξ ἑαυτοῦ θανάτου,
 σταυροῦ Ἰαφῆς τε, καὶ γε ἀναστάσεως·
 ἀ σαρκὶ ἔτλη, ζωοποιῶν τοὺς βροτούς.
 οὗτός γ' ὁ χριστοῦ, θυσίης ἐπὶ τρίπος·
 χρηματίσας ἔπειτα, ἱερέως σιών
 ὁ Ἰάκωβος, ἐν ἀδελφὸν κυρίῳ
 ὁ παῦλος εἶπεν, ἱερούργῃ ὡς μάθην
 ἀπὸ στόματος, χριστομιμῆτως τελῶν
 τὸ σῶμα χ' αἷμα, κυρίῳ ἐν πνεύματι·
 γραφῇ τε οὗτος, ἢ τρίπον τῆ θυσίης
 διδούς, περιδηγεῖται τοὺς χριστοῦ λόγους.
 ἔπειλ' ἐπιθύξει, ἐκτελεῖ τὰ ἅγια,
 ὡς χριστὸν εἶδε, πρῶτον ἱερευγηκότα.
 σύμφωνα τρίτῳ, ἐν θεός γ' ἀνῆλθε γραφῇ
 ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίς τῶ δογμάτων,
 χρυσότομος τε, οὗ ὑπὲρ χρυσοῦ οἱ λόγοι,
 χριστοῦ καὶ ἄμφω, ἱερευγουῦντος λόγους,

ὡσεκδέτῃσι, καὶ διεξίασ' ὅλῃς,
 στόματ' ἐπειτα, ἐκθεῶσι τὰγια,
 ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὰ, πνεῦμα ὡσαύτως κυρίῃ,
 μεταβαλοῦν τὰ δῶρα, ἀρρήτῳ λόγῳ
 εἰς σῶμα καὶ αἷμα, οἷον ὡν τὸ κυρίῃ,
 ἔνιν ἐμφυχον, καὶ θεὸν πλετοῦν ὅλον,
 βροτοῖς τε πᾶσι, πάροχον θεώσεως,
 ὑψώσεσι νοῦ, ὡς χερεῖν ἡτηκότες.
 συνιεράχης, ἰσότιμος τυγχάνων,
 ὁ γρηγόριος, νοῦς ὁ τριάδ' ὁ μέγας,
 λάτρης τε ταύτης, οἷς ἐφίω ἰσοκλεῖς,
 εἰς τὴν ἄνω φέρουσαν, ἰρὰν θυσίαν,
 ὄρκωντινα ἀρχοντα, ἢν τελῶ φάτο
 ὑπὸ στόματ' ὡ, ὡ καὶ ἰκετηρίαν
 εἰς σὲ ὡσετάγω· ὡς ἑαυτοῦ τὸ στόμα,
 τιμῶν καὶ οὔτος, οὐχὶ ἐντρυξιν λέγῃ,
 τελειοποιὸν, ἀγίων μυστηρίων;
 τελῶ γὰρ εἶπε, δεικνὺς ἱερῆά σοι,
 στόμα τὸ πνεῦμα. Ἔτο γὰρ ἀναφέρῃ

πιτῶν δέσεις· πάντα γὰρ ἐν πνευμάτι
 εἶθ' οὕτω ἤδη, θαυμάτων συναίτιον
 ὧν χριστὸς ἔδρα, καὶ θεούσης θυσίης,
 ἧς θαῦμα μείζον, οὐκ ἐγνώκει ἡ φύσις,
 ἴσον καὶ τοῦτο, τῇ κενώσει εἶ λόγῳ,
 ταύτη καὶ ἄμφω, οὐκ ἄνθ' εἶ πν̄ς·
 τί σοί γε δόξαν, ἀπαρέσκει ὁ τρέπτω,
 ᾧ χριστὸς ἱούργησεν, ἄλλον δ' εἰσάγεις,
 ὅς ἐστι χριστῶ, οἷς ἴ' ἐφίμ ἀντίθετος;
 τελετικὸν γὰρ ῥῆμα, οὗτος μὴ ἔχων,
 τὸ γὰρ λαβεῖν, φαγεῖντε τῆς κοινωρίας,
 τελικός ἐστιν, οὐ τελετικὸς πρέπτω,
 πῶς ἀγιάσει, ἢν τελεῖς σὺ θυσίαν;
 σὺ γὰρ τὸ καθ' ὅ, χριστὸς ἡ γίαισ' ἀφείς,
 ἐνθλιξίς ἦν δὲ, οὐ χρεῶν παλλιλογεῖν,
 τῶ δὲ ὅ δίδως, εἶ καθ' ὅ τὴν δύναμιν·
 μῶν οὐ τελεῖς ἄθεσμα, ἢ ἀντίθεα;
 τῆμω μάλιστα, ὑπερηφάνως λέγεις,
 ὡς ἦν ἐπέιπης, ἱερεὺς τελῶν μόνον,

οὐκ ἀπλήθεος ἄρτων, κρείβει τὰ ῥήματα,
 τὸ χεῖρ' ἐπάρας, τοῖς δε εὐλογητικῶς,
 μετριοῦσθ' αὐτίκα, εἰς ἀληθινόν,
 οἶον τὸ χειροῦ, σῶμα ἡγεγεμνόν,
 καὶ ὡσιν ἄρτοι, μυεῖοι ἀπειράκις·
 Φεῦ ἀδελφοὺς στόματ'· ἀπρεπῆ λέγεις,
 ἀνάξια θεοῦτε, εἰ καὶ δυνατὰ.
 θεὸς γὰρ ἂν δεῦρ', πάντ' ἔχει τὸ κόσμιον,
 τὰ δ' εὐτελίζει, χρῆμα ὑπερκόσμιον,
 οἶον περὶ ἐπί, τοῦτον εὐχαριστίας,
 μόνη τελεαθὲν, τῇ κενώσει ἔργον·
 κενούται δ' οὕτως, ἐλάτων ἐπὶ χερσῶν,
 καὶ τῆμος εὖρεν, ἐνδιαίτημ' ἄξιον,
 πατρὸς λόγους ἀφθαρτ', ἀφθορον κόριον·
 οὐ γὰρ τυχοῦσης, ἀπὸ κατηγρίσατο
 ἡμῶν πατρὸς ἀναρχ'· ἀχραντον δόμον,
 ἐξ ἧς δὲ ἔγνω, οὔσαν ἐκλεγεμνόν·
 εἶτα θεὸς μὲν, ἐκλογῇ οὕτω τελεί·
 καὶ ἀγιάζει, ἀπερπαρεσκευάσει,

τὸ γ' παρῆ, ἄρτον εἰλήφει λέγων·
 αὐτὸς δὲ βούλει, ἀδιαφόρως θύειν;
 καὶ ὦν γε φιλάζυμος, ἄρτους οὐς τύχοι,
 θέλεις τελείῃς, εὐλογία σε μόνῃ,
 χειρῶν γε σῶμ' ἄχραντον, ὃ κενῆς πλάνης.
 σαφῶς τό δ' ἐστὶ, τὸ θεὸν γ' ἐκπειράσαι,
 ὃ χειρὸς οὐ δέξατο, ὡς προὔβάλετο
 ἄρτους ὁ σατᾶν, ἐκ λίθων αἰτῶν δόλω·
 ἴδ' οὖν βελία, καὶ παύειργων λόγους,
 ἴσους θεὸν ἠγεαῖς, ἄμφω' ἀνόμους·
 καὶ μὴ νόμιζε, τὸ θεὸν ἀγιάσειν,
 οὐς εἰσιν ἄρτοι, τοῖς λαοῖς ἐφημεῖοι·
 καὶ εὐλογήσης, μυρίως ἀπειράκις,
 οὐχ ἔψεται πνεύματος, ἐν θεὸς χάρις,
 οἷς μὴ καθ' αὐτὸ, προσφέρεις τῷ κυρίῳ.
 τολμηρὸς ἦοθα, εἰς θεοῦ μυστήρια,
 καντεῦθεν ὧς, τὸ θεὸν οἷς ἀνθέλης,
 ἀκονθ' ἐπεσθαι, καὶ ὅλως ἀναξίοις.
 τοιαῖς δὲ δόξαις, ἐβλάθη τὰ γείτονα,

ἄσθε ἀπέστη, μὴ φέροντα τὴν βίαν,
 ἦν τοῖς δ' ἐπῆγες, ὡς ὑπὸ ζεύγλι ἔχης,
 ἐν κυρίοις τε, σφῶν λόγοις σωτηρίας.
 πρῶτον γὰρ ἦν ἡοδία, σάρκα κυρίε,
 πίσθυε ζωῆς, πάροχον ἀληθείης,
 τοῖς δ' εὐκόλοις σοῖς, ἢ καὶ ἀλόγοις λόγοις,
 οἷς ψωμὸν ἀπανθ', ἀγιάζουσα θελεῖς,
 ἀμφιγνόησε, σῶμά τε ζῶν οὐ λέγει,
 οἷον τέλεσε χειρὸς, ὡς ἡγίασεν·
 ὡς δ' ἄρτον πλῶς, κατὰ ἀναμνήσιν ἔδδ',
 ταῖς σοῖς γε τόλμας, ὡς δαυρενὴν εἰς χέρω.
 τὰλλα σιγάδω, ὧν ἔθω γ' ὑμῖν λέγειν·
 χρáινει γὰρ ὧτα, καὶ τὸμ' ἐκλαλόμενα,
 ἀὐπέβαλεν, εὐρετῆς κακῶν ὄφισ,
 οἷς πίστιν εὐρεν, ἀπάταις εὐένδοτον,
 οἷς ἀνακαιεῖ, εὐρεμα πάλαι θανόν
 φθαροῦ καὶ φθάρτε, καὶ θυσιῇ κυρίε·
 μεθ' ἀγιασμόν. ποῖον ἄρ' ἡγητέον
 ἢ θεῖον ἄρτον, τοῦτο ἢ κεῖν ἔρεται.

ἔσων αἱ λύσεις, αἴγε λυσώδεις ὄλως,
 ἤ γειτόνων σε, εὐσεβοῦς πύρρῳ Φρένῳ.
 ἤ σῶν δὲ πάλιν, ὡς ἀπ' ἰοῦ ἀσπίδῳ,
 Φεύγειν χρεῶν μοι, μήμε ἐγχρίψης δόλω·
 ἀ γὰρ περιβλήθῃ, ἀπὸ μάλλον ἀδίκων,
 θέλων σὺ λύειν, ἀδικεῖς πολλῶ πλέον,
 χεῖρον θ' ὀρίζεις, ἔτό δ' εἶναι καὶ πάλιν,
 ἀναλύεσθαι, εἰς ὃ ἦν φθαρτὸν ὄλως·
 πιτῶν δὲ ταῦτα, οὐδεεῖς εἰς νοῦν λάβε.
 τὰ θεῖα θεῖως, εὐσεβῶς οἱ ἅγιοι,
 δέξαντο πάντες, τῇ τε ἡμῶν οὐσίᾳ,
 χειρῶν τὸ σῶμα, ὑπερβσίῳ λόγῳ,
 ἐνοῦσθαι εἶπον, τῇ θεώσει εὐχόμενοι
 τελῶν γε ἡμᾶς, καὶ καθαρῶν ἐκ ῥύπων·
 πίτθου οὕτως, εἰ ἔχειν ζωὴν θέλεις.
 ἤ ἄριστον ἡγεῖ, ὄντα εὐλογημένον,
 χειρῶν τέλειον σῶμα, εἰ μὴ ἢ ἀφρων
 πῶμα δὲ πῖνε, αἴμα ὡς ζοηφόρον·
 τέτοις καλέσθης, εἰς θεοῦ πανδαισίαν·
 θεοῦ δὲ ἢ σάρκωσις, ὡς ὑπὲρ φύσιν,

οὕτω καὶ ἡ θείωσις, ἀρετῆ οὐθύεις,
 λόγοις βροτείοις, ἀνερβύνητα μένει.
 „ κρείσσων δ' ἀγνοία, γνώσεως ὠφεινόμεν:

Προπατορικῆ πταίσματ', πῶς μέτοχ'
 ἢ παρθενομήτωρ.

Ἐλεγχ' ιδ'.

Καὶ πῶς ὁ Ζάλας, εἰς σὲ θάρω γίμα,
 μαεῖα μῆτερ, ἔ' θεοῦ τε καὶ λόγου;
 ὄν ὡς τέκεσ πάναγνε, ἀφθόρω τόκω
 εὐας ἔλυσας, τὴν ὀφειλὴν τὴν πάλαμ'
 ὑπερτερεῖς ἀπαντας, οὐς θεὸς τίσει
 νόας βροτούστε, καὶ μὲν τῶτων ὅσα
 σιγῶντε τρανοῖ, τὴν θεόσδοτον χάριν,
 ἢ τοῖς δε λάμπει, καὶ θεὸν μεγαλύνει.
 ἔγνωσ σε τῶτων, καθόλου ὑπερτέραν,
 καὶ πρὶν γενέσθαι, ἔ' θεοῦ με μητέρα.

μόνη γ', ἣν ἔθηκε, τῷ ἀδάμ φύσιν,
θεός σὺ διέσωσας, οἶαν πλάσατο,
δείξῃς θεόντε, δυνατὰ πλασάμηνον,
αἰτέμηνόντε, ἄτλα κ' παρέχετο,
καθαρότητα, ἣν εὖρεν ἐν σοὶ μίμη·
ὡρὸ σὺ γ' ἄλλη, οὐ καλὴ παραιρέσει
φάνη νεάνις, ἢ θεός γ' ὁμῆ βλέπων
ἀνθρώπων εἰς πρῶσωπα, κείνην προὔκρινεν·
ἔχες δὲ σὺ πάναγνε, τὴν χάριν μόνη,
θεῶ φανῆσαι, εἰς ὃ βύβλει' ἀξία·
σὺ γ' Φυεῖσα, ὡς οἱ πάντες ἐξ ἀδάμ,
σπαρῆ, γενάρχων, οὐμετέχες τ' βλάβης,
οὐχ ὡς πέπλασαμ, ἀνεπίδεκτ' βλάβης,
ἄπαγε τῆτο, ἀνομῆντων ἢ πλάνη·
καλὴν γ' εἶναι, οἷα ἦς παραιρέσει,
σποσπεῖσε, εἴτις οὕτω σε λέγει·
θεόν' ἀδίκων, μὴ δικαίως γράφεται.
τύτων δὲ καὐτὴ χρηματίζεσσα κόρη,
οὐς εἶξε τρυφῆς, καίγε ἀθανασίας,

σατᾶν δόλιον, κακίας ἐφθρέτης,
 ἀμφοῖν νίκησας, ἕξαπάτιον καὶ πλάνιον
 φύντων καὶ σατᾶν, ἀγαθῆ προαιρέσει.
 εἰτεῦθεν ἤρθης, καὶ θεόν γ' ἐπεσπάσω,
 σκληρῶσαι εἰ σοὶ, καὶ νέον χρηματίσαι,
 ἀδάμ, σφάζοντα, τὴν πάλαι πεπλώκοιτα
 δι' ὃν σὺ ἀγνή, ὡς θεῶν προσκεκρίοιτα,
 ἀμφιγνοῦσα, δειλία αἰνεμύνη,
 ὡς ἀδάμ ἐκγονοῦτε, ἀνδρωποπρεπῆ
 κύησιν ἕξειν, ὑφορωμύνη λέγειν,
 τὸ πῶς ἐρώτας, εἰ θεοῦ τὸ ἀγγελον.
 θεοὺς δὲ τοῖς, πατρικῆς ἀμαρτᾶς,
 ᾧ συνέχευε πάντα γενε, δικαίῳ λόγῳ.
 ἡδεις γὰρ εἶσα, τὴν ἀδάμ συστοιχίας,
 καὶ ὑπονοίας, μὴ τέκνης καὶ νόμους,
 ἔγνωσ γὰρ οὔσα, ἀγνοῦμένη παρεθέντων,
 ἐπελθὸν ἀπήλλαξε, πνεῦμα ἅγιον,
 ψυχὴν καὶ σῶμα, καθαγιαῖσαν ὅλον,
 προσετρέπισε, φῶς ἵ ἐπὶ σὺν μέγα,

κατανοῆσαι, οὐ κύειν μέλλεις λόγον,
πατρὸς ὑψίστου, τὴν μεγάλην δύναμιν·
πνύματ' ἐστὶ, πᾶσιν ἔκδηλον γέρας
οὕτως ἐτοίμως, πρὸς τὸ ἀγγέλλει λόγον,
συγκαταθῆναι, εἶναι γένοιτό μοι,
ὡς ἀγορεύεις, εἰμὶ δέλη κυεῖν·
ὑμνηταὶ ταῦτα, εὐσεβῶν τί με λόγῳ,
σὺ δ' ἀποδέξαις, κυρία με παρθένε,
δοίης τ' ἀμοιβήν. πλάσματων ἐμῶν λύσι·
ὅς τις δ' ἂν εἴης, ὅς θέλεις ὀτυγχάνειν,
οἷς ὡς εἶπὼν μοι, ἔσθ' θεοῦ τὴν μητέρα,
δόξασα πληρῶν, τὸ πρὸς αὐτὴν με πόθη,
ὑμειῶμαι γ' αἰδοῖ, ὑπολάβαις καὶ δέξ',
κατὰ γὰρ γνώμην, τῶν ἐώων πατέρων.
ἦν δ' ἀπαρέσκη, τῷ βραχεῖ τῷ λόγῳ,
ὣν φίλερίς τις, ἢ φιλοπερσέμων ἄγαν,
μὴ τοῖς λατίνων ἐμπαρῆς, σκόπη λόγους,
ὡς σφίσιν ἀσύμφωνα, καὶ ἡμῖν ὅλως,
λέγειν σοφιστῶν, τῷ τρέπῳ εἰωθόσιν·
ἄλλοι γὰρ ἄλλως, τὴν μαρίαν παρθένον

σεμνύουα πολλοῖς, φιλονεικοῦντες λόγοις,
 πόλ' ἔκκλιουσι, καθ' ἑαυτῶν τὸ βλάβει·
 εἰ γὰρ ταλάντω, εὐθύεις τοὺς σφῶν λόγους,
 εὖροις ἐν ἀγῆ, κακοδοξίης ἴσους,
 καὶ τοὺς μετεῖναι, τῆ μαρίη κηλῖδ·
 καὶ μὴ μετεῖναι, οὐ καλῶς τεθειμῆρες·
 ἐν οἷσιν οὗτοι, ἀντιπάλοις σφῶν λόγοις,
 πολλοὺς ἀπῶσαν, ἀσεβείας εἰς χάρη,
 ἔθνη μέγιστα, καὶ ἀδοξα ἐν λόγοις·
 ἀ ὡς ἐδίωθη, παντὸς ἀπαιτεῖν λόγων,
 καὶ ἐκποδῶν ποιήσε, πίστιν ἢ λύψι
 τὰ νῶ λόγῳ ἀληθεῖα, ἢ ὑπὲρ λόγον,
 ᾧδινε κούφως, καὶ χεῖρ σου παρθένε,
 ἢ ἀφατόν σε, μὴ νοήσαντα τόκον,
 βλασφημίαν τέξατο, πλήρη μωρίας,
 (ἀκων δ' ἐπ' αὐτῶν, τὴς λόγους τὴς ἀλόγους,
 ἰόντιμοι πάντα γε, συγγνώμων ἕης)
 εἴκασμ' ἀνεῦρον, ἀσεβέστατον ὅλως,
 ὡς ἦς κισωτὸς, τιμία τῆμ· ἔχεις
 χειρὸν ἐν αὐτῇ, κειμήλιον ὄν μέγα,

εἶθ' ὡς διέλθοι, μείνες ἄν κιβώτιον·
 Φεῦ τ' ἀνοίης, ἢ ματαίωσ' οὐς λέγω,
 καὶ οὐ νοῆσιν, οἷα Φάσκεισ' ἄδικα,
 πλὴν εὐέλεγκτα, οὐδὲ ἀξία λόγῳ·
 ἀ γὰρ λέγουσιν, εἰς κακουργίαν ἴσα
 οἷς νεσόριον, τὴν βροτῶν κακουργίαν,
 λέγων ἀνήρ, μὴ λαβεῖν ἐκ μαρίας
 θεόν γ' ἀνθρωπον, ἀλλὰ διελθεῖν μόνον·
 ταύτη δίδασκε, μὴ λέγειν θεοτόκον,
 ὃ δὴ καὶ τέτων, τοῖς λόγοις περαινεται,
 καὶ ἀθετεῖται, ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ,
 θεοῦ λόγῳ κένωσις, ἢ βροτῶν χάριν·
 εἰμὴ θεὸν γὰρ, ἢ μαρία τέξατο
 βροτὸν γεγῶτα, μητρίθ' ὁμοῖσιον,
 εἰληφέναι ἴασι, ἡμῶν τὴν φύσιν,
 λόγῳ δικαίῳ, οὐδαμῶς ἠγητέον·
 πῶς γὰρ τὸ ἀπερόσληπτον, ἴασι λάβοι;
 καὶ κινδυνεύει, ἀνατετραφῆσαι ὅλον,
 εὐαγγελίῳ, τ' ἀληθεῖα λόγον·

τοιαῦτ' ἀδίκᾳ, νοῦς πολυπράγμων τέκε
 τ' ὦν ὡρ εἶπον, μητέρῳ Θεοῦ λόγῳ,
 ἀνατρεπόντων, ἀλίγοις εἰκάσμασι
 τὴν ἥς μετέχε, τ' Θεὸν τεξαμένη,
 βροτῶν λογισμοὺς, ὑπεραίρυσαν χάριν
 ἣν ἔδενίτω, ἀπανήνασθαι ἔει,
 ἕως ἐξαυτῆς, σωματωθήνασι λέγει,
 Θεοῦ τ' ἡἶ, εἰς βροτῶν καμνεργίαν·
 ὦν τοῖς Θεῷ δὴ, χειραγωγῆ τῇ πίσφι.
 μεθεῖς γὰρ ταύτης, ὑποβρύχιῳ δύνει
 πλάσμασι δεινοῖς, καὶ τελευτῶν τῇ τίσφι,
 ἢ χειρὸς ἡσφι, τοὺς δικῶν ὑποβύθινος.
 τ' εἰς Θεὸν γὰρ, ἀφροσύνης ἀνόμος,
 πῶς μὴ χολάζον, ἔφεται τὸ ὡρέτιμον;

Περὶ ἄποκαταστάσεως ἀποικομηθίων· ἀπάγει
 δὲ εἰς ἀτοπον· εἰ ᾧ καὶ κατὰ τὸν λόγον
 κηδονίαν, ὡς θανάτου·

Ἐλεγχθη εἶ.

Οὐκ αὐτοὶ χριστῶ, καὶ ἀποστόλοις σαφῶς,
 πατράσι θεοῖς, λάμψασ' ὑπερὸν ἥλιον,
 τὰναντία φρονηεῖτε, καὶ ἀ μὴ θέμις,
 δογματίζοντες, θεῶν ἀριτεῖαν θεῶν,
 ὡς δὴ καὶ τίσεις, ἀπὸ σήμερον ὅλως;
 ὡσεὶτι κρείσσον, καὶ θεοῦ ὑπεριούτου,
 ὅτω γε δοξε, πάντας ἅμα δοξάσαι
 τοὺς φιλοχρίστους, καὶ θεῶν σεσωσμένους,
 ἢ παῦλος εἶπεν, ᾧ τρίτος ὠπταῖος πόλος,
 οὐράνια τέ, ῥήματι ἤκαθεν ἔνθεα;
 ὡς τὸ μαθόντες, κρείσσον διδασκάλου,
 κριτήριον δείκνυτε, ἀνεωγμένον,
 τοῖς ἐκμετροῦσι, σφῶν βίον καθ' ἡμέραν;

ἄρ' οὐνοεῖτε, ὥστε ἤγηθε τρανῶς,
 χριστὸν γ' ἰκέσθαι, κρῖνα οὐς ἐπλάσατο,
 βροτῶντε αὐτήν, ὃν τέλος ἀνάστασιν;
 (μάτιω γὰρ ἔσται, εἰς κρῖνοιτο ὃν μέρος)
 μίαντε φύσιν, τὴν βροτείαν φάσκετε;
 (μία γὰρ ἔσται, εἰ καὶ μούνη τίεται,
 ψυχὴ δὲ ἦδε, ἣ περ ὑμῖν ἤρρεσεν,
 εἰκῆ καθ' ὑμᾶς, σώματι χρησαμένη)
 καὶ πῶς τόδ' ἔσται, οὗ πλάσατο ἄξιον
 χείρεσ' ἰδίαις. τὸ βροτῶν γῆθεν δέμας;
 μὴ εἰδέναί με, συνέβη καθ' οὐς χεῖρας,
 ἔζη κυδῶνης, οὗ λόγοντιν' ἀνέγνων,
 ὡς θανάτου, ὅτι συντεθειμένον.
 ὡς δὲ εἶπεν εἶπεν, ἀδεῖα τὸ θάνατον,
 ὡς οὐκ ὀλέθρου, παντελοῦς παραίτιον,
 βροτοῖς τελῆντα, ἀγαθῶν δὲ καὶ πάντων,
 μέχειτε πολλοῦ, ἀβαλεχθεῖς ἢ δέον,
 πρὸς οὐς τὸ θανεῖν, οὐδοκεῖ σωτήριον,
 ὡς εἰργράφειν ἔπειτα, τῇ ψυχῇ μόνῃ,

τὸ λησσε τὰ θάνατον, ἀλόγως ὅλως·
 γέρα γ' αὐτῆ, καὶ τίσεις ὀρίζεται,
 πέμπει' ἐπ' αὐτὰ, αὐτίκα μὲν πόσημον,
 μόνω προχείρως, μηδὲν ἀνατάσεως
 μνηθεῖς ὁ Τάλας, οὐδὲ πατέρων μέρες,
 μεθ' οὗ τὰ χεῖρω, ἢ τὰ τιμῆς ἄξια
 ψυχὴ δρᾶσα, καὶ κομῖεται ἅμα,
 σὺν ᾧ ἐψύχθῃ, τὰ ἐπίχειρα σάφα.
 ἀνδανε ταυτὶ, τὰ κυδῶνη ἄτοπα
 καὶ τοῖς λατίνοις, οἷς προῖ ἀνατάσεως
 χωρεῖν ἀρέσκει, τὴν ψυχὴν ἐπὶ τίσεις,
 ὡσεὶ καὶ τιμᾶς, προῖ τὴν θεοῦ δέριον·
 ᾧ δόξε δοῦναι, πᾶσι τὰς ἀντιδόσεις,
 μὲν τὸ δοῦναι, ἀλλὰ γ' ἀνατάσεως,
 καὶ τοῖς βροτῶν σώμασι, τὴν ἀφθαρσίαν.
 τὸ γ' ὅσιον, καὶ θεῶν κριτῆ πρόπον.
 ἔλα τὰνθρώπων, οἷον ἀπ' ἀρχῆς πλάσει,
 ἀνασταθέντι, δύναι τὰ πρὸς ἄξιαν·
 ὡδὶ γ' ἔτα, τόνδε καὶ ἀναγκέσειν,
 αἰωνιζέσαις, ἢ τιμαῖς ἢ τίσειν,

ὡς ἀφ' ἑρῆδ' ἰω, ἐκβοᾷ παῦλⓄ λέγων,
 τὸ φθαρτὸν ἡμῶν, δεῖν λαβεῖν ἀφθαρσίαν,
 καὶ σῶσθαι, ἀθανασίαν ὅλον
 βροτῶν τὸ θνητὸν, καὶ τέως τὴν ἡμέραν
 ἐν ἧ τὰ πάντων, ἔργα ἐταδῆσεται,
 ἡξέειν· τί ὑμεῖς, τήνδε προλαμβάνετε;
 παρεισάγοντες, οἷα νῦν προσβέβητε
 κενὰ λατῆνοι, ἀσεβῆτε δόγματα;
 τοῖα γ' εἶναι, πάντα συμβαίνει σάφα,
 ἀ μὲ συνῶδ' ἀ, εἰς ἔφατο ἀγίως,
 χειτῶ σοφιστῆς, παῦλⓄ ἀθεώτατα,
 ὃν οὐδεὶς τις, ἀγνοεῖ οἷα λέγει,
 θεῶν προπέδη, ὑπὲρ ἀναστάσεως,
 πρὸς ἀ σιγάτω, πᾶν λαλῶν γῆθεν τόμα:

Περὶ τῆς αὐτῆς, ἀλλως.

Ἐλεγχοῦ 15'.

Τὸ σῶμ' αἶων, ὡς παρπέπλαται ψυχῆς,
 ἀμφοῖν τὸ κράμα, ἰσότημον οἶομαι·
 τὸ γὰρ ἄνθρωπον, θαῦμα ἔστι θεῶ μέγα,
 χοῦς παρὰ δόξως, συγκεκραμμένον νόω,
 θαύματι πλάσσει, καὶ χὶ φύσεως χέσσει,
 ἔχων τὸ εἶναι, μολὼν ἐξ ἐναντίων·
 εἰς ἃ ὁ πλάσας, καὶ λύων ὁ σημέραι,
 βροτοὺς ἅπαντας, εὐθ' ἐκάτω ξυμφέρη,
 παύει θανάτω, ἔστι θανεῖν ἀγωνίας,
 πάσης τε ἀλλῆς, ἀνωμαλίας βίης,
 βροτοὺς κυκώσης, ἢ δονῆ τε καὶ λύπη,
 δι' ὃν ὁ δεύει, πᾶς δρόμον τ' ἐπιθάδε.
 λελυμμένος δ' αὖ, καθ' ὃν εὐδοκεῖ χερόν,
 ἀποστολῆ πνεύματός, ἀνακαινίσας,

εἴθε πρὸς θάλασσαν, τοὺς δὲ πρὸς ἀθήσεται,
 ὡς δειμαλαίῃς πᾶσιν, αὐτῷ ἡμῶν,
 θεῶν κεινοῦντο, ὄντις ὑδεκάσεται·
 ἀλλ' οἷα δράσει, τοῖα πάντως λήψεται·
 κειθεὶς ἕκαστος, εἴ ἔβίω ἢ θέμις,
 καὶ ἥς μετέχε, πρὸς θεὸν κοινωνίας
 τὴν χάριν ἔγνω, καὶ ρεταῖς ἐλάμπρυνε,
 κάλλεσιν αἰθέριον, τὸ πλεον τέρτω μέλον,
 ἢ τῶν γερωῶν, οἷς ἀπατῶνθ' οἱ πλέεσ·
 ἐφῶ δικάσας, ὑπὲρ ἀπάντων δίκης,
 θεῶν δέησεν, ἵνα τὸ πρὸς ἀξίαν,
 διδῶ ἕκαστω, ὧν ἔδρα ἀντίρροπον·
 ψυχὴν πρὸ κοινῆς, αὐτὸς ἐξεγέρσεως
 τίων ἰταλέ, οὐχὶ δρᾶς ἔτ' ἀλόγως;
 θεῶν μερίζων, φιλοτίμημ' ἔξοχον,
 οἷον γ' ἐπὶ γῆς, οὐκ ἔχει καὶ εἰκόνα,
 ζῶν τι ἄλλο, ἀρετῇ θεόμιμον;
 ψυχὴν ἀπάρτι, ἢ τιμᾶν ἢ τινύναμα,
 πίστιν ἀπασαν, εὐσεβῆ ἀνατρέψῃ.

ἢ γὰρ ἔλθουσιν, δευτέραν ἀναίνεταί
 χειρῶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἀνάγκη κείσεως,
 ὅς τις μερικὴν. Ὑποτίθεται κρίσιν,
 ἢ τὴν δικασίαν, τῶν βροτῶν ἀνέγερσιν,
 ἐπὶ κομιδῇ, ὧν ἔδρασαν ἀξία,
 ἄτλα καὶ ἄμφω, ἔσατᾶν ὁδηγία.
 Θεὸς πλάσας ἄνθρωπον, εἶτα δὴ πάλιν
 ἄνθρωπον ἀνείληφε, καὶ ἰθρῶπω νίκῃ
 χεῖρ ἰθρᾶν τε δῶκε, διῖσῶν φοβῶ,
 ὃν οὐχὶ χωρὶς, ἀλλ' ἀνείληφὸς ὅλον,
 ὅλον Θεὸς σάωσε, καὶ κρινεὶ ὅλον,
 Θεὸς ἄνθρωπον, ἐξαναθήσας ὅλον,
 πλάσῃς δίκαιον, τυγχάνων ὧν πλάσας.
 ὡς ἀδικῶν σὺ, εὐρετὰ τῶν οὐδένων:

Κατὰ περγατορίς, ἦτοι πυρὸς καθαρτηρίας
λατίνων.

Ἐλεγχοῦ 13'.

Χώρων ὁ τρίτος, ὄντιν' ὑπεξεύρετε,
κηγῆς ἀπάτης, ἐμπιπλῶν ἀπλευτέρως,
(πέιθ' γ' αὐτοὺς, ἀλιτεύειν ἀφόβως
δι' ἡν κάθαρσιν, πῦρ ἔχειν πιστεύεται)
ἄρ' οὐκ ἀπάγῃ, εἰς ὀλεθρίαν πλέεις,
ποιῶν καθιστῶν, μυρίων ὑπβυθύνεις;
τοὺς γ' ἀμαρτήσαντας, ἄποχωρίσας,
χειρὸς δικαίων, ὡς σαφῶς αὐτὸς λέγῃ,
πέμψῃ μὲν εἰς κόλασιν, ἀλλ' αἰώνιαν
τὸ πῦρ γ' εἶπε τ' δε μὴ σβεννύμενον·
τὸ δὲ χρονονικόν, ἐκ τίνων σὺ πλάσασα
εὐαγγελίων, ἄγ' ἑῶι, μὴ λάβον;
πολλὰ βιάζῃ, καὶ τὰ λεχθέντα σαφῶς
ἔλκεις ἄποσπῶν, ἰδίας συμφυίας,

ὡς ἂφ' ἐώων, ἀποδραξίης τιθέντων,
 πῦρ τὸ χροϊκόν, καὶ καθαιρόν σε λέγων·
 ἔξεις δὲ τῆμ' ἡνίκ' εὐαγγέλια,
 ἢ καινὰ κλήση, ἢ τὰ ὄντ' ἀποκτήση.
 τῷ μηδὲν ὄντι, μορμόλιτε πυρίσθ·
 εἴσαγε καὶ ἔξαγε, κίθ' ὅσα θέλεις.
 ἐφ' ᾧ γε ὑμῖν, τοῦτο πῦρ ἀνθυρέθη·
 οὐς ἂν τὸ πῦρ λάβοιτο, οὐκ ἔνι λύει·
 ἐπὶ διαωνίζον, ἢ χειρὸς ἔφη·
 βροτοὶ ματαίως, συλλέγεσθ' ἐμπειράτων,
 ἐκ πυρὸς ὑμῶν, τοὺς γονεῖς λυτρεύμενοι,
 μάτρω ἰταλῶν, εὐρέσμασ' ἐλπίζετε.
 ταῖς ἔξαπάταις, ἐκλέγῃσι χρήματα,
 ἀτ' οὐ σαώσῃ, πρὶν βροτοὺς συναγάγει
 θεός γ' ἰδίους, ἐξεγείρας σώμασι,
 μεθ' ὧν καὶ τίσθ', δοξάσθ' τε οὐς θέμις·
 εἰ εὐσεβεῖτε, εἰς θεὸν πιστεύετε
 ἔχειν τὸ σώζειν, ὡς κολάζειν ἀδίκους.
 τί δυτικῆς ὀφρεύων, ἢ μοναρχίης,

κενῆς ὅλως γε, χάρισιν ἐλπίζετε,
 ἀγ' οἷς δοθεῖεν, ζημιούσ' αἰωνίως·
 ξένα γ' οὔσαί, διδαχῆς ἔκυρίς,
 αἱ διὰ πυρῆς, ῥυπτικῶν ὑποχέσεις,
 παπῶν κ' ἄλλων, ἧ πάπαις συνηγῶρων,
 εἰς πῦρ ἀΐγασι, τοὺς πῶδραδεξαμύβης,
 πῶσκαίρον οὐχί, ἀλλ' ἔχον γ' αἰωνίαν
 ἐκείσε καῦσιν, οὐποτε σθεννυμδίω,
 ἢ πολλαχρῶ ἔφησε, τὸ χριστοῦ τόμα.
 παῦλός τε εἰπὼν, ὡς ὅτι σωθήσεται,
 ὅτε τὸ ἔργον, χόστῳ ὦν καυθήσεται
 ὡς διὰ πυρῆς, πῦρ χερνικὸν οὐ λέγει
 τῷ διὰ πυρός. ἀλλ' ὅτι ὄν δεξαίξεται
 τὸ πῦρ τὸ μέλλον, καύσεως ἐπάξιον,
 οὐκ ἀναλίσκον, ἀλλὰ σῶζον καύσεται.
 οὕτω νοείδω παῦλῳ, εὐσεβοφρόνης,
 συνωδὰ χριστῷ, τῷ ἐπαγγελιαμύβῳ,
 ὡς τοῖς δικαίοις, δόξαν ἦν αἰωνίαν,
 οὕτω κακοῖς κόλασιν, ἠπειληκότι,

ἔπαυστον αἰὲν, ἵνα μή τις ἐμώεση.
 σῶσαι θεὸς γῶ, οὓς ἔπλασε βύλεται
 οὐ τῆ γέεννη πέμψαι, οὐ θεῶ τόδε·
 ἦν μή τις εἶπει, δημιουργήσειν θεόν,
 ἢ τὰ μέγιστα, βλάψεδ' ἑαυτὸν λέγων·
 ἐδὲμ κ' ᾠδύδισθ, ὡς κόσμθ γ' ὄλθ,
 θεῶ περήχθῃ, ὑπὲρ ὧν ἐπλάσατο.
 γέενναν δ' ἡμεῖς, αὐτοὶ παρηγάγομεν,
 θεῶ ᾠδύκυσαντες, ἐκ σατᾶν φθόνε,
 χ' ὑποσκελισμοῖς, εἰσέτι θ' βελία,
 ὁ σημέρ' αὐτὴν, πλημμελῶντες κάομεν,
 βιῶντες ἀπεθόσεκτα, ἀσεβῶς θ' ὄλωσ.
 οὕτω γέεννης, αὐτοὶ ἡμεῖς αἴτιοι,
 τὸ πῦρ δ' ὄρασιν, οἱ πάπαυ ψυχὰς καίειν
 γυμνὰς κ' ἄτερες, σωμάτων τ' συντρέφων,
 τῶθ' ἢ παπῶν ἀνῆψε φιλαργυεῖα,
 μὴ συνορώντων, πλήρες ὄν βλασφημίας·
 θεὸν τελεῖ γῶ, εἰς α' πλάσαι' ἀδίκον,
 τινύοντα ἢ τίοντα, τὰς ψυχὰς μόνας.

αἱ καθ' ἑαυτὰς, οὐδένων ἐργάτιδες.
 Φύσεις τελευτᾶσαι, οὐχ ἑαυτῶν εἴνεκα,
 πωθραγαγείσαι, ἔδ' ἀνθρώπων ὅλα.
 μέρος δὲ ἔδε, καὶ τὸ σῶμα τυγχάνει.
 μεθ' οὗ καὶ ψυχῆ, ἀντιποιεῖτ' ἀρετῆς,
 καὶ αὐτῆς κακίης, γίγνεται ὑπερέτις,
 εἰδῶσα δεῖντι, σώματι τῷ συντρέφει
 ἢ οὐχ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τ' ἀνθρώπων ὅλα.
 πῶς ἔστιν οὖν δίκαιον, ἢ θεῶν πρέπον,
 ταυτίω τιμᾶν, ἀντὶ τῆς συνημιθρίας,
 ἢ καὶ τιμᾶν, πυρὶ καθαρτηρίῳ,
 τὸ σῶμα ἕωντα, κείῳ ἀναίδητον γ' ὅλωσι,
 καὶ τί θεῶν πλάσατο; εἰπέ τ' ἄλλοι;
 εἰ κείῳ ἀφανῆ, μέλλαν ἀγέρασάτε
 καὶ σὲ τὰ σώματα, τὰ χερσὶ θεῶν
 καὶ φεραθέντα, καὶ ψυχωθέντα νόῳ,
 ὡς ἠθέλησε, ζῶον ἢ καὶ εἰκόνα,
 χοῦν τε ἄπο, καὶ νοῦς μίκτον πλάσαι,
 λόγῳ ἐν οἷς πλάσατο, χρωμάτων μόνον,

παραιρέσειτα, αἰὲν αὐτεξουσίῳ;
 ταύτη δέησε, τῷδε τιμῆς ὡς δίκης·
 καὶ πῶς σὺ ἴαδε, τῷ γ' ἐνὶ διδούς μέρει,
 εἴς τὸ σῶμα, τ' ἀρετῆς ὡς κακίας,
 ψυχαῖς τελοῦν αἴτιον, ὄργανόνθ' ἅμα,
 ἀλλοτριουῶσαι, ὧν ψυχαῖς ἄρτι πόρες,
 ὄρας ἐκατέρωθεν, οἷα παρσείβει,
 τῷ δημιουργῷ, ἄτοπα βλάσφημάτε,
 τὸ πῦρ λατῖνε, τ' ἀλόγως εὐρημηθίον.
 ἐπὶ καθάρσει, παντελῶς ἀδυνατῶ;
 μέρος γ' εἶπας ἀπίετα, οὐχὶ δ' ὄλεθ,
 ἔσθ' ὄλεθράσθ', εἰς θεόν γ' ἔσθ' αἰκίον·
 ὄλεθ λαβὼν ἀνθρώπῳ, ἐπιτολὴν πέσειν,
 οὐχὶ φυλάξας. τί λαβὼν τῆδ' ἐν μέρῳ,
 πυρὶ κολάζεις, καὶ ὃ μὴ πέφυχ' ὄλεθ
 εἰκεῖν κολάσθ', ἔσθ' συνημηθίς ἀνθῶ:
 θεόντε δείκνυς, εἰς αἰ' πλάσαί' ἀδικον,
 λέγων ἀπάρτι, καὶ παρ' ἀναστάσεως,
 ψυχῆς μὲν ὄρα, τῆτονί ποιέμενον,

σῶμα δ' ἔωντα, ἀφανὲς τῷ θανάτῳ,
 ὃς ἔνθα κεινὴν εἶπε, ὠδυσσῶματων,
 ἢ ἀρετῆς τιμήσειν, ὡς θεῶ πρέπων,
 τὸ πλάσμα ἔτο, πανταχῶ συνημιδίων,
 κεινὴν ἔφατο, ἔδαμῶ λελυμμένον.

σὸν ἐστὶ πλάσμα, ἔ μέρους ἢ νῦν τίσις,
 τὸ πῦρτε ἠράνισα, παρ' ὠειγένες.
 κολάσεως γ', ἔδε εἰπόντ' ὦ τέλ' ὦ
 (ἴσως ὑπ' αἰδῶς, ἢ θεῶ εὐσωλαγχίνας
 ἐὰ πέρι πλάσματα, ἠγαπημῶμα)

κόλασιν αὐτὸς, ἀνθυπαλλάξας ἔφης,
 ἀμαρτιῶν γίγνεσθαι, ὅτι πυρὶ τέλ' ὦ,
 ὡς ἔ θεῶ τρέφοντ' ὦ, ὀργὴν καὶ μῆνιν,
 κἢν μὴ κολάση, καὶ κειτὰς δυσκόλως,
 μέρ' ὦ τι γῶν γε, ἢ μετανοηκότων,
 (τῆστις γ' εἶπας, πυρὸς ἀξιωματίας,
 ἔ ἐμπερθέσμε, καὶ χρονηκῶ ὡς θέλεις)
 ἀντίρροπον δούς, ταῖς ἀμαρτίαις τίσις,
 ἠκίστε σώσθ, ἐκ μετανοίας μόνης.

τὰς γὰρ ἀλιτρῶν, τῆ χει βίον γ' ὄλον
 ψυχὰς γέεννη, ἄρτι πέμπωσθαι θέλεις
 γυμνὰς συσκήνων, τῆ κακίας αἰτίων·
 πάντα δὲ ταῦτα, ἔθ θεῶ ἀνάξια,
 ὡς ἀλλότρια, εὐσεβόντων διαίσε,
 οἶδα μὲν ὄντα, τῷ δὲ σαυτὸν ταμίαν
 βύλεσθαι ποιεῖν, τῆ τοσῆς δε τίσεως,
 τί τῆ τοσῆς δε, ὡς θέλεις ὅτι πυρίσε,
 πείθοντα κείσθαι, τῆ χερόν τῆ τίσεως,
 πάντως ἐπὶ σοὶ, ὡς γε χειτεπιτερόπω.
 ὄν τῷ καὶ χρυσῷ, τῆ δόσθ ἀντίρρωπον
 ποιεῖν σέ φασιν, εὐτ' ἀδρεγτέρως λάβης,
 ἀνεξικακίς, τῷ θεῷ βλασφημίας,
 καὶ ἔθ δικίσε, ἢ θεῷ, οὔσοι μέλθ·
 οὐ γὰρ δικαιοῖς, εἶναι ἀφροσύνης,
 χρυσῷ τοὺς ἀενάεσ, σπιδάκων πόρεσ,
 οὐσ ἐξανίαθ, τῷτό σοι τὸ πῦρ λύτρα,
 ὦν ἀπολυτροῖς, ἀθλίων ψυχιθίων,

ἄκελ' εἰώη, ἔλ' ἀναπεπεισμένων,
 ποιεῖν εἰ εὐχαῖς, καὶ μέσαις δύναδαίσε·
 οἱ δὲ ἔστο, καὶ πρὸ τ' εἰ τίσι
 ψυχῶν ἔχουσιν, ὑπολήψεις ἀλόγους,
 εἰαντίας τε, πίστεσι ταῖς εὐλόγοις·
 ἦν μὲν γὰρ αὐτάς. ἀθλίως τίννυμένας,
 κόπτονται σφόδρα, σῶσαι ἰλέεμνοι
 θεὸν τὸ ἄχθ. ἀἴτι δ' αὖ ὡς ἀγίας
 ἐπικαλοῦνται. πρὸς ἀφωρημένας,
 ἦκειν βοηθούς, σφίσι εὐθενεστάτης
 εἰν' ἀλλὶ καὶ δῆρίτε, ἢ ἄλλῃ ζάλη,
 δι' ἀ γελοίας, τῆςδε ὑποληπτόν,
 καὶ μάλλον εὐτε, τῶνδ' ἐπακεθώμεθα,
 τὸ πῦρ λεγόντων, τρετὶ δειμαίνειν σφόδρα,
 χεῖρα λεγόντων, εἶναι καθαρτήριον,
 πεσεῖν τε αὖθις, λιπαρῶντων εἰς τόδε,
 οἱ μαὶ δι' ἄτλα, τῆςδε ποιεῖν θαρρύνει,
 ἔργ' ὀλέθρια, παρ' ὅλον τ' σφῶν βίον,

τὸ πῦρ τὸ σφάζειν, τρεῖς δὲ ὑπειλημμένον.
 ἀ μήτε ἐστὶ, μήτε συνέστη ποτέ,
 οὔτ' ἠπειλήθη, οἷ γράφαίς τῷ κυρίῳ.
 ἀλλ' ἐστὶ παῶν, εὐρεμ' ἀνομώτατον,
 οὐχὶ κενοῦν κόλασιν, ὡς ἐστὶ λόγῳ,
 πληροῦν δὲ μάλλον, καὶ ἀμαρτίαις τρέφον,
 ταῖς ὧν ὄφ' ἠλπίσασιν, εἰς σωτηρίαν,
 τὴν ἀφ' ἑαυτῶν, ἀσεβῶς καὶ ἀφροσύνας:

Κατὰ τὸ αὐτῷ, καὶ ἰωβιλαΐς·

Ἐλεγχθε ἰη΄.

Φρενῶν ὅσοις μέτεσι, δῆλον γίγνεται,
 ψυχὴν πρὸ κοινῆς, σωμάτων ἐγέρσεως,
 ὅτε χάριν βέλεσθε, ποιῆς ἢ τιμῆς,
 μεταλαγχάνειν, ἱερῶν ἔκτος βίβλων,
 ἀποτόλωντε, οἷς φρονεῖν εἰαντία,
 ὡς χρήματ' ἐκλέγοισθε, ὑμεῖς σπεύσατε.
 ὦ τ' μερίμνης, τ' ἄγαν φιλοχρῆσθαι,
 ἢ γ' ἰταλοὺς κατέσχευε, ἱερωμύβης,
 δι' ἣν μεταλλυτόν γε, ἔχον καὶ ἰδίου.
 ἰωβιλαΐς, ὡς ὅταν εἰσῆ χειρὶς,
 (ὡς χρυσὸν ἄγχι, ἰταλοῖς ὡς ἀπλετοῦ
 κενῶν κενῶν δώματα, τ' πεπεισμηδίων,
 εἶναι τι καὶ πῦρ, χρυσίῳ σβεννύμενον,
 εἰ εἰτεθείη, χερσὶ παπικαῖς μόνον)
 ἀλλ' ἡμέραν ἀπασαν, ἢ τέτων κενῆ,

πρυγατορίς δόξα, ἀργυρομελύτις,
 μεταλλεία τις ἴσα, ἔστ' ἀείρροϑ,
 τοὺς ἀθλίους πληρῆσα, αὐτῆς εὐρετὰς,
 ὄλε μὲν ὄλε, χειροκαπήλως δ' ὄμως.
 ὡς κατεφάνη, οὐτϑ αὐτῶν ὁ τροπϑ,
 τῆμϑ τ' ἀφέσιμον, ἀγαγεῖν χεῖνον,
 πρῶτϑ ἐβλεύσαντο, σφίσιμ ἀξίως,
 καθ' ὄνι' ἔχουσ' ἔρωτα, χρημάτων μέγαν,
 οἷς ὑπερ αὐτὰ, χεῖτὸς οὐφιλητέϑ,
 ὡς οὐδὲ πέτρϑ, εὐχϑ ὧν παπῶν καὶ περ
 χρυσῶν ἰδεῖν οὖν, ἠγαπακότες χεῖνον,
 ἰωβιλαῖον, τῆτον ὠνομάκασι,
 σεμνύναι ὡς ἔδοξε, σφῶν καπηλίαν.
 καὶ ἠγαγόν γε, πάγχρυσον τῆμϑ γ' ἔτϑ,
 πάντων φερόντων λύτερα, πέπων πατέρων,
 μητρῶν ἀδελφῶν, συγγειῶνι' ἄλλων χάριν.
 ὧν τὰς ψυχὰς λυτρῶσαι, ἠλπισαν τάχος
 χρυσῶ μεγάλῳ, καὶ τρέχον βαλαντίοις
 ψυχῶν ἀποινα, ἀπενεγκεῖν τῷ πάπῳ,
 ἵνα προσευχῶν, ἀπολυτρώσῃ θένῃ.

ἔμπερθέσμεν, τίσεως ταχυτέρως·
 ἰωβιλαίς· τῦτο γ' εἶπον γέρας
 οἱ παπολάτρα, καὶ ἔπεισαν Φάμμοι
 λαοὺς ἀπείρους, τῷ λυτρώσεως πόθῳ·
 „ οὕτως ἐπείγῃ, ὧν ἐρώημι πόθῳ,
 „ πάντα πιστεύειν, καὶ ἂ μὴ πισθυτέα·
 ὡς ἠδέϊχα, ἢ παπῶν ὑπὸ χεῖρας,
 ἢ μάλλον ἀνδύνατῳ, ἢ ψυχαφθόρῳ.
 πλὴν ὡς ἐδέχθη, τοῖς περὶ χεῖρας ἂ τύχοι
 ἡγεμόνοις ἅγια, καὶ πισθυτέα,
 ἠχθη καὶ ἄλλῳ, τοῖς δὲ χρύσειν χρῆν,
 ἑκατοστῷ, ὡς ἀδραμύσης ὅλης.
 ἐτῶν ἕπετα, συστολὴν ποιέμενοι,
 δι' ἣν νόσησαν, χρημάτων ἀπληστίαν,
 ἀνάγε πεντήκοντα, τὸ χρυσοῦν ἐτῳ,
 ἰωβιλαίς, ἦγον εὐθαρσῶς πάνυ·
 καὶ εἶδε ἀνυδιέντῳ, ἄλλῳ συστολὴν
 νόσησαν αὐθις, συντομωτέραν ἔτι,
 τοὶ εἴκοσι πρὸς πέντε, συμφερώτερα

φυχαῖς καὶ πάσῃς, εἶναι φάμην οἱ ἔτη
 ἄχειτε ἡμῶν, ὡς δὲ τύτοις ἄγεται,
 ἰωβιλαῖον, εἰπεῖν οὕτως·

εἰ ἢ τελοῦντας, εἶναι κυρίας λέγε,

εἰ εἰκάδιτε, καὶ δεκάδι ἀγαγεῖν

ἰωβιλαῖον, εἶδα πανῶντων πλέω,

δέξῃ καὶ πλείω, τὴν δὲ χρῆματα ἔχειν·

ἄξιον ἴσως, καὶ πᾶσι πολλοῖς ἔτι,

ἰωβιλαῖον, εἰθελήσειαν μόνον.

κλείθρων γὰρ εἶναι, ἔρανεῖτε καὶ ἴδτε,

κύριοι πιστεύθησαν, ἐκ ψευδαγγέλων

φήμης λεγούσης, ἅτινα ἀν παπῶν πέρι

λέγοντο, πιστεύεσθε, ἀναμφιβόλως·

οὕτω καὶ ἦθη, καὶ ἔθη διέφθορε,

δήμων καὶ ἐθνῶν, ὡς ἀληθείας κείσῃς,

πάντας λελοίωψ, εἰς θεόν γ' ἀναπαύσεως·

τίς οὖν ἀνακρινεῖται, χυδαῖον πέλων,

παθῶντε δούλων, ἡδονῶν ἢ ὀλεθρίων,

κάτω νεκρῶς, τὸ χαμαιζήλων πόθω;

δι' ἃ φοβοῦνται, πῦρ τὸ καθαρτήριον,
 ὡς τοὺς κυρίους, τῆς δ' ἀπαλλάξαι πάπας,
 ἄνθρωποι πάντες, οἱ κατήκοι πάπαις,
 σιγῶσιν ὥστε, τῷ γ' ἑκατέρων δέξ,
 οὐ γ' ἔχθρῶσιν, λῶον εἰ πυρὸς τίσις,
 τῷ τε προσκρέσειν, οὐχὶ βέλειοι πάπαις·
 οὐ γ' κολάζειν, φασὶ μετειώτερα,
 πυρὸς καὶ τῆς δε, οὐς λάβοιεν ἦθεσι
 τοῖς παπολατρῶν, μὴ ἀγαπῶντας ὅλως·
 τοίω συνέστη, τῷ δέξ καὶ σώζεται,
 ἰωβιλαίς, ἡ παγκάτωηλϞ πλάνη·

Περὶ γάμων ἱερωμένων, κεκωλυμένων τοῖς
λατίνοις ἀνόμως σφόδρα.

Ἐλεγχθ. ιθ'.

Π Αὔλῳ ὁ θεῖς, ἦν μὲν ἀγνεύων αἰεὶ.
κέλευσε δ' ἄλλως, ἱεραῶν οἷς μέλε,
γαμεῖν ἅπαντας, τιμίς ὄντ' ἄγε,
κατὰ γε παῦλον, καὶ χειτὸν ὅς εἰς γάμον
ἀφίκτο κ' ἤρξε, θαυμάτων ἐκ τ' ἄγε
ἔστο μεγάλη, σύνοδ' ἄγε πρυθάλετο,
καὶ τοὺς θεόπιας, ὡς μεταχόντας ἄγε,
αἰδομένη κώλυσε, οὐδένας, γαμεῖν,
ἄγε τε ἔγνω, ἱερῶν τιμίς.
σὺ δ' οὐχὶ μαίνη, καὶ ὑπερηφανεῖς σαφῶς,
ἀπαγορεύων, ἱερωμένοις ἄγε;
οἶεῖτε σαυτὸν, ὡς φάμιλω σοφώτερον;
ἀλλά γε χειτὸς, παρθενείῳ εἰσάγων,

γαμοῦντας εἶλεν, εἰς μαθητεῖαν πλέεσ,
 εἰς εὐτερωπίσσε, καὶ μεγάλῳ αἰχρύνῳ,
 χωρεῖν ἔπ' αὐτίκ', οὐδένας βιάσατο.
 σὺ δ' ἀποκλείων. παρθενεῖης οὐδένας,
 ἀντιθετικῶς, προσφέρει τῷ κυρίῳ,
 δοκεῖς ἴ' ἄμεινον, τὸ βροτοῖς γινῶναι δέον,
 τῷ τὴν τραχεῖαν, εὐσιβῆ δειξάσῃ ὅλοις.
 ταύτῃ ἔπονται, ἴσα καὶ καταλόγοις,
 τῶν στρατιωτῶν, ὅσους τρέφουσιν αἱ πόλεις,
 εὐσαρκοὶ πάντες, ἀπαλοῖτε τὴν γένυν,
 χαίρειν ἀγνεῖα, πειθανοὶ ἀφ' εἴματῳ,
 μέλαν ἔχοντες, ὡς ἐπιπλεῖον τόδε.
 ὄναιο τέτων· ἄχρῃς ὑποκρίσεως
 ἅγιοί εἰσιν, ἴσοι ἄγγέλοις ὅλοι·
 πόθεν δ' ἠρώμῃ ἔρχε, τὰ τόσα νόθα,
 ὅσα γεννοῦται, ἐκτρέφουσα ὡς μάθον;
 ὡν τὴν γάμων καλύμῳ, αἰτιῶ μόνῳ:

Κατὰ τὸ εἰς σάββασι νητείας, καὶ ἀναιρέσεως

τὴν τετραδικῆς·

Ἐλεγχῶ κ'.

Τίθεαίς καινὰ, τά τε πρῶτ' ἀναγέπειν,
καίτοι γε ὄντα, τὰ θετούμνη σαφῶς,
σεπλῶν θεόπλων, ἱερὰ εἰς ἄλματα,
ἄρ' οὐμέγ' ἐστὶ θεάσῳ; ᾧ τὴν τετραδῶ
νητείαν καθέραντες, ὑμεῖς αὐθαδῶς,
τὴν σαββατιαὴν, τήσασ' αὐθαδέεργον;
ὦ Φυσίωσις, τῆ Διὰ βόλε ἴση,
ἢ πείσειν ὑμᾶς, ἀθετεῖν σποτόλων,
χειρῆ καλὰ τέθμια, χ' ἱρῶν συνόδων·
πέμπτῃς δ' ἔησαν, πατέρες σεβάσμιοι,
οἱ, νητεύουσι, μὴ καλῶς τὰ σάββατα,
καὶ ἀθετεῖσι, τὴν θεόπλων εἰταλὴν,

τοῖς χεῖ ρώμην, μὴ τόδε δεῖν ὄρισαν
 ἔμπης λατῖνοι, πείσμα' αὐταρεσκίας,
 εἰς δεῦρ' ἔχονται, αὐθαδίας τ' τότε
 χ' οἱ καταλύται, τ' νόμῳ τεταγμένης,
 νηστείας εὐδοκοῦσι, φυλάττειν μόνιμῳ,
 ἦν αὐτοὶ ἔαξαν, ἀνόμῳς εἰ σάββασι;

Βαπτίσματα περι', ὁράντισμῶ τελοῦντες
 λατῖνοι, ἀθετοῦσι τὴν θεόπλων
 πῶδ' ἰδοσιν, κ' Χριστοῦ.

Ἐλεγχοῦ κα'.

Βαπτίσματα ἠλέξις, οὐδεὲν ἔχθ
 ὅλως γρυφῶδες, ἀλλ' ἀπλῶς κατὰ δύσιν
 μόνῳ παριτᾶ, πᾶσιν οὔσαν γνωρίμῳ
 τί ἀνθέλεοδε, βαπτίζειν ραντίσματι,
 οἱ χε' ἰδύσιν, δογματισταίπως νέοι;
 πᾶσιν θεόπταις, ὑπαναντιέμφοι;
 πῶς οὐχὶ σαφῆς, ἔτο γ' ἀπατασία,
 δόγματ' ἔτι, κὴν ἀνατρέπης λέγων
 ἐξουσία δεῶν, ἔτο ἦς μοναρχίης,
 σαυτὸν διορθῶν, πλάσματ' ἄλλῳ χείρῃ;
 τὸ γ' εἰδικόν, οἷς τελείῳ ὀφείλομεν,

τριῶν προσώπων, ἡ μιᾶς θεαρχίας,
 σπεῦσαν σαφήσειν, τρισὶ καταδύσει·
 ταύτη τόσαις βάπτισαν, οἱ σεβάσμιοι,
 κόσμῳ γεωργοὶ, ἀγίῳ ἐν πνευμάτι,
 ἐν ᾧ τελειῶν, χριστὸς ὑμᾶς βάπτισε;
 πῶς αὐτὸς εἶποις, παναγίας τριάδος,
 εἰς ἣν τελειοῖς, ὑποσώζειν ἴδια,
 οὐχὶ τελειῶν, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἀγίας;
 λοιπὸν σὺ καὶ φῶτισμα, τοῖς μυεμνῶσι,
 ἤκιστα δίδως, ὡς ἐγὼμαι ἄξιον·
 ἐπεὶ καὶ ἄλλα, πολλὰ εἴ βαπτίσματα,
 συμπληρωτικὰ, ἀθετεῖνσε πύθομαι,
 μάλλοντε μύρβ, τὴν ἀναγκαίαν χείσιν,
 ἐν ᾧ σφραγιθεῖς, πᾶς ὁ βαπτισάμενος,
 μύρβ νοητῶ, γίγνεται εὐωδία.
 καὶ πθυσεβῆ σκάμματα, ἔξισ' αὐτίκα,
 εἴ καὶ χριστὸν περᾶσαι, θεαουιαμνῶς,
 πιστοὺς καλοῦντῶ, πάντας εἰς δῆριον φθόνῳ,
 ἥσπερ τετυχήκασι, θείας σφαγίδῶ.

ὡς γάρ τις ἔργα. Σπυδύθῃ τὰ σκότους,
 ἔξ φωτός ὅπλα, εἰδυθῆ τῇ βαπίσῃ,
 εἶναι δέησῃ, ἀγαθὸν τόνδ' ὀπλίτην,
 θέλοντα στρατεύεσθαι, κατὰ δαιμόνων,
 πρὸς οὓς ἀφανῆς, ἴσταται πιτοῖς πάλιν,
 σεμνοῖς τ' εἰ ἔργοις, κὰν ἐπιλήπιω βίῳ,
 δεικνύντα ἐχθροῖς, τὴν σφραγίδος τὴν χάριν,
 ἐκφυγαδύειν, ὡς ἀναιδεῖς σκύλακας.
 οὐ γὰρ ὑποστήσονται, τὸ χειρὸς δένον,
 ὃ τὰ δεικνύντα, ἀτελῆ κὰν ἢ βρέφη,
 ὀρθῶς δὲ τῇ χεῖρι, ἐσφραγισμῶνα,
 νέων φανεῖται, ταυτὶ ἀνδρικώτερα.
 κούδ' ἀντοπήσῃ, τοῖς δὲ δαιμόνων τήφῃ,
 τρέσσοντα χειρὸν, πανθενεργὸν δεσπότην,
 ὅς εὐλόγῃ ἤκοντα, καὶ τὰ παιδιά,
 καὶ οἷς ὀπαδοῖς, διδόναι γε πάροδον
 τὴν ὡς ἑαυτὸν, εἰσόδου καὶ παιδίῳ,
 λέγων παρῆτη, τὴν βρεφῶν ἀκακίαν,
 δι' ἣν δικαίαι, εὐλογεῖσθαι τὰ βρέφη,

ὡς συμμετάλογοι, καὶ ταῦτ' ἀνδράσι,
 ἃ εἶδες χάριτ' ἔχει, ἣν Χριστὸς δίδει.
 Ἐπὶ γὰρ ἡδὲ, ὡς θεὸς παισὶ δένει
 ἀνδρικὸν ὡς ἐγνωσται, πείρα πολλάκις,
 συναθλησάντων, καὶ βρεφῶν τῆς μητρῶσι.
 μνήσαι κηρύκει, μητρὶ σὺν ἰερίτῃ
 οὐκ ἔν ἀθλήσει, ὅνα ἐσφραγισμένα,
 καὶ τὰ παῖδια, ὡς περὶ τῷ λόγῳ.
 τί οὖν σὺ τοῖςδε, ἀναβάλλον τὴν χεῖρσιν,
 θεῖα ἐλαίη, ἃ ἀγαλλιάσεως,
 μυστηρίωντε, κυριακῶν τὴν δόξιν,
 εἰ οἷς ἐνοῦται, ὅς μετ' ἀλογοὶ κυρίῳ,
 οὐς ἀν βαπτίσεως, ἀδενεῖς ἕως πάλιν;
 καὶ εὐχειρώτεσ, τοῖς πρὸς οὐς τοῖς δ' ἢ πάλιν;
 οὐ γὰρ τὰ ἐκ χάριτ' ἔχει, τοῖς δ' ἔδωκε ὄπλα,
 ἀλλὰ γυμνώσας. δῆρι εἰς ἀντιπάλων,
 ψιλούς πρὸς ἀτίεσθαι, τοῖς ἐχθροῖς θέλεισ'
 χεῖρσιν δὲ ἔχει, ἃ σαφῶς πρὸς διδόναι.
 ἴδι τελεῶν οὖν, ἔργον αὐταρεσκίας,

οὐχὶ βαπτίζων, πατρικῇ ᾠθευδοσίᾳ·
 ὅλω θεοῦ γ', κλήσιν οἷς ἐπιλέγεις,
 χρίσματ' εἶργεις, τῆς δὲ ἁγιοτάτης,
 οἴμ' ὡς δοκοίης, κρεῖσσον αὐτὸς εἰδέναί,
 ἐ χειρομύτων, πᾶν τὸ πιστοῖς συμφέρον·
 τῷ δ' εὐσεβοῦντι, κακκολυμβήθρας ἔνι,
 φωνῆς μαθέσθ', πῶς καλῶς τελέμενον
 τελειοποιεῖ, οὐς τὸ βάπτισμα λάβοι
 σὺδ' ἀλλὰ εὐνύχου γε, ὡς σεβάσατο
 Χριστὸν ἄκυσον, οἷα Φιλίππῳ λέγῃ.
 ἰδοὺ τὸ ὕδωρ, μῶν τελεοθῆνναί μ' ἔνι;
 ἐ γῆσαι τάχ' ἔτο εἰπὼν, ἢ δίφρον,
 εἰνά τε ἦα, ἔθ' θεῖ ἢ κύριον
 Χριστόν γ' ἰησοῦν, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
 ὡς εἶπε, κατέβησαν εὐθὺς εἰς ὕδωρ,
 βαπτίσματ' εἰς τὸ εὐνοῦχον χάρις
 πρὸς τὸ Φιλίππου, ὡς λελέοθη ὀρθέως,
 ἅμ' ἀνέβησαν, εὐθὺς ἐκ τῆς ὕδατ'·
 χ' ὁ μὲν Φίλιππος, ἠρπάγη ἐν πνευμάτι,

χαίρων δ' ἀπήψ, ἣν ὀδόν γ' ὀθλαδίας.
 (χαρᾶς δὲ ἡ πρέφασις, ἡ χάρις πέλεν,
 ἡς τινὲ οὐτὲ, τύχην ἀρτιωτάτης
 χριστὸν μυηθεῖς, ἐ σφραγιωθεῖς πνευμάτι,
 ἀνῆλθε πιστὸς, ἀρτιὲ ἀφ' ὕδατὲ)
 οὐ γὰρ ἐ αὐθις, ἦλθε Φίλιππὲ χρίστων,
 ὡ ἀνελλειπῶς, πάντα ἡ χάρις ἔδω,
 φωτισμὸς οὔσα, ἔ θεοῦ πληρεσάτη.
 ὅθεν βαπτισμῶ, ὡς τελεωθεῖς ἔγνω,
 ἔχαιρε κήρυξ, ἔ θεῶ εἰς κανδάκιω,
 ἰὼν μὲ χάριτὲ, ὀτελεσάτης.
 οὕτως ὀλεκᾶς, δεῖξε τοὺς ἀποστόλους
 πιστοῖς διδόντας, τὲ βαπτίσματὲ χάριν
 νέον σὺ δεικνύς, χρί γ' ὀιαντίον τρόπον,
 μῶν οὐδοκεῖς μοι, τὲ φθάσαντ' ἀνατρέπειν;
 ἑκατέρω γὰρ, οὐχὶ δώσεις τὰ ἴσα.
 καινῶν γὰρ εἴης, ὀδυμηθεῖς ἀλόγως.
 βαβαί, δόκησις, πῶς τελεῖ ἀναιδέας,
 ἀσυνέτης τε, τὲ σαφῶς εἰρημνίω,

οὓς ἀν κατάχοι, αὐταρεσκίας Φίλως·
 ἢ πάλ' ἑαυτοὺς, ἀγίων σοφωτέρως,
 οἶεσθ' ἰσκανοί, ἀγαπῶσιν ἀνόμως.
 ὡς καὶ ὁ ῥώμης, ἀπαρεσκηθεὶς τρέπῳ,
 τὰ ποσολικῶς κενθεὶς βαπίσματῶ,
 εἰσήγαγ' ἄλλον, ἢ ἀφ' ῥαντίσματῶ,
 καὶ ὡς ἔδειξεν, αὐτὸν ὄντ' ἀλαζόνα:

Περὶ καινοτομίας Ἐθεῖν πάχα.

Ἐλεγχοῦ κβ΄.

Κἀντῶ δ' ἐπήθης, ὄφρ' ἰ μοναρχίης·
 πάχα τὸ θεῖον, καινοποιεῖν δόξεσσι
 εἰ ἀθετήσῃ, τεθμίων ἄποστόλων·
 πρὸ γ' ἰσθαίωντε, καὶ ἅμα τελεῖς,
 ὃ κείνοι κωλύουσιν, οἱ μακάριοι.
 τί πρὸ γ' εἰκαίοισι, τῷ ἀγροσκοπῶν
 λόγοις, οἱ εἶσι, τὰ πλέω ἐσφαλμένοι;
 καινὰ δὲ πλείον, χάλιτι σκεφαμύων;
 καὶ γ' εὐσεβεῖς μὲν, συγχέεις μεταθέσῃ,
 σαυτοῦ δὲ πάλιν, καταχεύεις αἰχύνῃ,
 μεθ' ὧν ἐσκέψω, πάχα τὴν μετάθεσιν;
 ὃ κῆν τελεῖτο, ἔντισι πειρόδοις,
 ἰσθλικοῦ φάσκα, πρὸσπαραιτέρω,
 δοκεῖ δοκίμοις, ἔστο εἰνομώτερον,

ὅτις

ὅτε τελεῖς σὺ, τοῖς ἰσδαίοις ἅμα,
 ἢ καὶ πρὸ κείνων, ὡς πολὺν ὄφλης γέλων,
 δοκῶν κομιδῇ, ἡμιδαῖον πέλειν,
 ὡς ἅμ' ἀναιδῆς, ἐξανεστῶτα λέγων,
 ὅν φασιν οὐπω, κλεῖναν οἱ θεοκτόνοι.
 φάσκα γὰρ εἶχον, τῆμ' ἐχειροκτόνον·
 ὃ σὺ προφθάνων, πέντε πρὸς ἑβδομάδας,
 πῶς μὴ γελοῖον, ἢς ἐπαληθέστατα,
 ἡραβιάτης ὢν, τ' ὡς πᾶσα νόμων,
 ἄους ἐξέθεντο, πατέρες θεηγόροι,
 εὐθ' ἀγίῳ πνευμάτι, εἰς νικαέων,
 συνηλθον ἡμεῖς, τ' θεοῦ πατρὶ ἴσον
 δεικνύντες ὄντα, ἅμα πνεύμαθ' ἀγίῳ,
 οἳ ἦν κρατύναν, πίστιν ἢ οἰκωμένη,
 κρατοῦσα πᾶσα, εὐσεβεῖ οὕτω μόνως,
 ἀπὸ τὸ ταυτὸν, φύσεως καὶ οὐσίας,
 ἓνα θεὸν μαθῶσα, τ' ἐντριάδι
 θείων προσώπων ὡς λατρεύει προφροσύνης;

οὗτοι καὶ πάχα, ἐκτελείωσαι ἀγίως
 θύσωσαν ὄχι ἀτρεσι, πρηχόντες νόον,
 ἀλλ' οἷς διωρίσαντο, οἱ μυστηπόλοι,
 οἱ χειτομαθεῖς, πάχα τ' σεπίων λόγων.
 μὴ δεῖν δὲ εἶπον, τοῖς ἰσδαίοις ἅμα,
 τελεῖν τὸ πάχα, οὐδὲ πρηφθάνειν ὅλως
 κείνων τὸ φάσκα, οἷς λείποντο κανόσι
 τάλαν, ὁποῖων ἀθετεῖς, σκόπει νόμους!
 κατεξανατάς, χειτοκηρύκων ὅλων,
 Χειτῶν τε αὐτοῦ, μαρτύρων πανεντίμων!
 Χειτῶν γὰρ ὕψος, οἱ πλέεις σιγματία,
 τέλει οἱ πρώτης, ἱεράρχαι συνόδοι,
 οἱ ἐξέθεντο, τοὺς περὶ πάχα νόμους,
 τοὺς ἀμμιμήτας, εἰς σοφίαν ἔνθεον,
 καὶ τὴν ἀπ' ἀτρων, τ' κινήσεως δρόμους,
 ὅσον ἀνῆκεν, εἰς ἀνεύρεσιν χεῖρας,
 θείας ἑορτῆς, πάχα ἐνομοτέρη·
 σὺ δ' οὐθενίσης, ἀγίους ὅυτω νόμους,
 ἔφθειρας αὐτοὺς, καὶ παρώσω πρησίπαν,
 οὐ καὶ ζῆλον ἔνθεον, οὐδ' ἐμφρόνως.

ἔδη γὰρ ἄλλους, θεῶν ἀμείνονας ἔχειν·
 καὶ εἶπερ ἦσαν, ἄλλοι κρείσσονες λόγοι,
 ὡς ἐκτελοῖτο πάχα, ἰνομωτέρως,
 οὐ παρέτεινε δῆναί, ἢ θεῶν χάρις·
 δι' ὧν δὲ τὰ μέγιστα, καὶ κείνους φάνει·
 οὐκ ἐν τικρείσσει, θεῶν ἔχων τὰ πατεία,
 ἤρησ' ἔθιμα, ἢ δι' αὐταρεσκίαν,
 τὴν σὴν παρώσω, ὑπερηφάνως θ' ἄγαν·
 ἄλλους τ' ἄβυλα, ἀνόμους τιθεῖς νόμους,
 οἷς ὁ βραχὺς, οὐμὸς οὐτοσί λόγῳ,
 δείκνυσι πᾶσιν, ὡς ὀφρυᾶς μὴ μάτῳ,
 σαφῶς τὸ πάχα, ὠλέκεις τὸ πατρίον·
 ἀνωτε ἔρρη, καὶ κάτω γελῶμνῳ,
 ὡς θεωρῶν, τὰ μεταιώρων πάθη,
 ἰσημερίας, γινῶσιν ἀκριβεστέραν,
 ζητῶν λαβέσθαι, οὐτις ἀρατῳ πέλων,
 οὐ πλολεμαῖῳ, οἷς θεοὶ ἦν τὰ φάη,
 καὶ κατάτῳ, ἦν θέμιν τηρητέα·
 ἀρχιερεῖ δ' οὐ, ὡς ὡσεκτέον λόγοις,
 οὐτῶν τυχόντων, οὐδὲ ἀστρεσκόπων,

ἀλλ' ὦν τὸ πνεῦμα, τ' ἅγιον πρὸς βάλετο,
 ὀρίσασθαι πάντα, ὡς τελεῖ θεῷ φίλον.
 τοίοις τὸ πάχα, τυγχάνη ὀρισμῶνον,
 ἐν ἀγίῳ πνεύματι, πατρῶσ' ἀγίοις.
 τί ἀντιπίπτων (ὡς ἔχεις ἀεὶ ἐξ ἑ
 εἰς ἐργοῖς) πνεύματι τῷ ἀγίῳ,
 πάχα τὸ θεῖον, ἀσεβῶς ἀνατρέπεις,
 πατῶν ὄρια, ἀτ' ἔγνωσ πατρώϊα;
 φέρεις τ' ἀνοίκτως, καθαρῶν πατέριμα,
 πολλῶν ὑπ' ἄλλων, οὐς ἔχεις κατηκόους,
 οἷς χρηστὸν οὐδέν, ἐκ σῶν ὠφελιάσεων,
 ὀρεῖται ἦκον, ἢ τὰ πατρῶα μαθεῖν
 τολμηρότατα, συκοφαντεῖν δόγματα.
 ὡς ἔστ' αἰκίαν, τῶνδε ἐπὶ πάχα λόγοις,
 οὐ χειρομύτων, οὐδὲ πατέρων νόμων
 διαμεμνησθαι, εὐδοκύντων καθόλου,
 ταῦτα δὲ τὰ σὰ, τήρεά τε καὶ Φάη,
 ἐπεισκευκλόντων, χ' ἡμερῶν θ' ὠρῶν μέτρα.
 τοῖα πεπεῖκη, ἢ φεισὴ γλιχεύτης

ἦ σοὶ δοκῶντων, τὴν δ' ἔρβυαν ἀλόγως.
 καὶ ταῦτα τίνας; τοὺς ἰδιώτας πάνυ,
 τοὺς χειροβίβους, τοὺς τροφῆς ἐφημέρους
 ὄντας ἀμοίρους, καὶ ξενοτροφημίους
 ὅσοι ἂν αἰδέσθῃς, καὶ παχεῖς πάντη νόον,
 οἷς οὐκ ἔνεστι, καὶ τὰ πρὸς ποσσὶν βλέπειν
 ἄστρα σκοπεῖσι, καὶ σελήνης τὰ Φαίη.
 οὕτως ἐσθή, δεινοτάτη μανία,
 πάντας μὲν σὺ, καὶ νεωτερογὰτες,
 καὶ σπαθίδεθ' ὥστε, πάσχα μὲν τὸ ἔνθεον
 ἐξάραμ πιστῶν, πείσμα δ' ἀταρεσκίας,
 τὸ δ' ὑμῆ τῆσαι, τὰ θεῖ' εὐρημέγον
 ἀσμάχεαδε, ἀλλὰ εἰκῆ καὶ μάττω
 οὐ γὰρ τὸ θεῖον, τοὺς εἰς παρέφεται,
 τοὺς ἦ πατρώων, καὶ ψυχὴν αἰρημένους,
 νόμων πρῶτα. καὶ παθεῖν ἂν μὴ φίλα,
 καὶ οἷα μῆχ[⊙], καὶ τὸ σὸν βελεύεται,
 τολμῶντ[⊙] ἡμῶν, καταγνῶν' ἀμαθίω,
 εἰμὴ ἀπ' ἄστρον, πάσχα τεκμαιρώμεθα,

καθ' οὓς ἔδρα σὺ, ἀλογωτάτης τύπης,
οἷς πάντα πιστῶν, τὰ γένη διέφθορε,
πάχα πρὸ πάσκα, ἐκτελεῖν ἢ συντελεῖν,
ὡς ἀθεμίτως, ὧ δ' ἀναπεπεισμέλια.
ὡς εἶχεν ἰσχί· γνώθι τὰ μετάρσια,
ὃ πρὸς γε τ' ὄσων, ἀναμαθεῖν σοι ἔνι
μεταρθέλων, τ' ἐπὶ σὺ χρησίμων·
οἱ γὰρ τό τ' ἐκλάπησαν, ἀπλέτων δόσφ,
δίκη τε κακίζουσι, οἴνῳ τοὺς τότε,
χρυσοσκοπέου τε, οὐχὶ δ' ἀστεροσκοπέου
κείνου καλῶσι, ὡς δὲ κασμῶ οὐλόγῳ
ἐπιτυχῆσε, τ' μεταϊῶρων φάνον.
ὦν οὐχὶ ψευδεῖς, τοὺς λόγους ἠγητέον,
χρηστὴν δὲ μάλλον, τ' δὲ τὴν ἀντίθεσιν,
ἥσ δαῖσ' ἀκύνει, καὶ διορθῶσαι θέλειν·
ἀλλ' αἰσχύνῃ βέλυσσε, ἐκ μεταμέλει.
σαυτῶ γενέσθαι; καὶ τόδ' ἀνοία χέρων;

Καθ' οὗ σαρκοφαγῶντες, πνικλῦ καὶ αἵματῶ
γεύονται, καὶ ἔτι ἐρπετῶν καὶ
κνωδάλων.

Ἐλεγχῶ καὶ.

Εῤῷ καὶ ἄλλο, ὑπὲρ οὐχ' ὁ χερρῶνεὺς,
ἴδεις τελῶν πλύταρχῶ, ἠθῶν ἰταλῶν,
καθάπ' ἰδ' ὑμῶν, γαστρὸς ὡς δύλων πάνυ.
ἦς εἶνεχ' ὑμεῖς, ἐπεὶ σφόδρ' ἀνηλεεῖς,
ζῶων σφαγαῖς τε, δημίοις εἴοικατε,
ποιναῖς ψοφαιζῶντες, ἀλλ' ἔχι σφαγαῖς,
ἄθλια ζῶα, καὶ τὰ πιμελέτερα,
δοκῶντα εἶναι, καὶ θναρὰ ὡς βόες.
δι' οὓς ἔφηπε, ὧν λόγων γρηγόρειος,
ὁ ναζιανζῶ, τὸ κλέος τῶ πατέρων,
φυγάδ' ἀνελθεῖν, εἰς θεόνγε τὴν δίκην,
βοὸς τὸ πρῶτον, ἀρετῆρος καταμύει.

ὄλοιτο τοίνυν, βυσὶν ὁ πρῶτος Φόνος,
 ἐπινοήσας, χεῖ τ' πατρὸς λόγον,
 ὅς τις τ' ἔδειξεν, ὦδε ὡς ὑμῖν ἔσος
 κλείνειν κολατῶν, οὐχὶ σφαγέων νόμῳ.
 τοὺς βοῦς ἴν' ἔσθη, ἢ δῖω τὰ σφῶν κρέα·
 τρυφήτ' εἰοίσι, τ' σφαγῆς δόξ' ὁ τρόπος.
 ὄθεν θεωρεῖν, ἀγαπῶσιν ἀνόμως,
 ἦκοντες ἔνθα, βῆς κατακαίνειν ἔθ' ὅ,
 τοὺς ἀρετῆρας, τοὺς βροτῶν εὐεργέτας,
 ἀντιπελαργεῖν, οἷς ἔδδ' πάσῃ δίκη,
 εἰ ἦμεν εὐχάριστοι, εἰς εὐεργέτας·
 διαφέρειν δέ, οὐδαμῶς ἢ γητέον,
 ἀνθρώπον εἶναι, ἢτι ζῶων ἀλόγων,
 οὐ ἀγαπῶης, χαρεπὰς ὄραϊν τίσεις·
 θύειν ἐφεΐτα, οὐ κολάζειν τὰ ἄλογα·
 τί ἱερεῖς σιγαῖτε, τὴν ἁμαρτίαν,
 καὶ ταῦθ' οἱ ῥώμης, ὄυς πρὸς παθαιρέτας
 εἰναίγ' εἰαγῶν, ὡς τὸ δόγμα ἡμῶν θέλεις;

σφαγαῖς δὲ οἴμαι, καὶ αυτοὶ ὠδρα πλησίαις,
 συνευδοκεῖτε, ἡδιόνη' ἐδίετε,
 οὕτως ἰλυθρόπωνικτα, τὰ ζώων κρέα·
 οἷς ζωοθυτεῖν, οὐδέ ἐστιν εὐλογον·
 χειτῶ γάρ ἐστε, μὴ γαμήσαντες νεκροί,
 βίονθ' ἔλεαθε, συζύγῃ τ' ἀζυγα.
 ὅταν δέχ' ὑμεῖς, σαρκοφαγῆτ' ἐξίσθ
 οἷς συνδέθητο σαρξί, τῶ τ' συζύγων
 διοίσεθ' οἱ ἀζυγες ὑπὸν εὐλογον;
 ἢ τῶ ὠδρατήσοιτε, πρακτικώτατα,
 σαρκός γε τὴν νέκρωσιν, ἢ χαίρειν φατέ,
 ἔχοντες οὕτως, ἐμπαθῶς ὡρεῖ κρέα;
 ἔπειτα πλετῶν, ἀξίωμα ἀγγέλων,
 ἐν γ' νόμιμῳ, ἱερεὺς καὶ ἀγγελῳ,
 τί μὴ ἀγαπᾶς, ἀγγέλων τροφήν ἡδεῖν;
 ἀρετῳ δὲ οὕτῳ, ὡς ὡροφητῶν αἴεις.
 λαιμῶ δὲ ὑμῶν, ἐμπαρὲν ἀπαξ κακῶς
 λαιμαργίης τὰ γκιτθον, οὐκ ἀνασχετὸν

ὑμῖν ἄποσπᾶν αὐτὸ, ὡς τὸ νηθετεῖν
 ὧτ' οὐκ ἔχυσαν, γαστέρα οὐ ράδιον,
 δεῖδ' ὀφοφαγεῖν, σαρκὶ χαίροντας ἀΐ'.
 ὑμῖν ἐφείδω· ἀλλὰ τί πνικτὰ βοτῶν,
 χ' αἴσματα τῶτων, ἀκόρως λαφύσσετε;
 ἄτλα οἱ χειτῦ, ἅγιοι ἄποστολοι,
 μέγας τε μωσῆς, πνεύματ' ἐν θεῷ λαλῶν
 ῥητῶς ἀπηγόρευσαν; ὑμεῖς τί τόσον,
 τῶτοις ἐπιμαίνοσθε, γαστριζόμωμοι;
 τί μὴ διείλεσθε ἐν θεῷ ἀΐθύετε;
 γῆ μὲν τὸ αἶμα, τὰς δὲ σάρκας τῶ βοτῶν
 ὀρθῶς ἑαυτοῖς, ἄπονεύμαντες δέον;
 οὕτω κέλθυσαν, ἁγίων μέγας χορὸς,
 φύσφι τε χερῶνται, μυρί' ἔθνεα βοτῶν,
 χαίτοι γ' ἀΐχειροῖσι πλέεις ὄντες γραφῶν
 ὑμεῖς δ' ἐν αὐταῖς, ἀχολέμωμοι αἰεὶ,
 ἐγνωτε κρείσσον, ἄτλα ἔννομα καὶ μὴ,
 παῖδας τ' ἐβραίους, κῆθι κατεμάθετε,

οὐς πῦρ ἔθῆρες, εὐλάβειαι ἀγριοί,
 τρομβήεις κάλιτα, ταῖς Διὶ θεὸν
 ἱρᾶς πρῶσευχαῖς, καρτεροῖς ἰασιτίαις.

τοὺς οὖν σοφοὺς νόμοισιν, αἶματ' ἐοδίειν,
 πνικτοῖς τε μιαινεομαι, πῶς ἔστ' εὐλογον;
 Φεύγῃ δὲ ὑμᾶς, οὐδὲ ἐρπετῶν γένη,
 ἢ κνωδάλων γε, χρίσθ' ὄνι' ὀλέθρια.
 πολυτελῆ δὲ εὔτε, τραπέζαν δέη,
 ὑμᾶς πρῶατίθεομαι, τοῖα ἔψετε,
 δοκῶντα δαῖταν, εὐτρεπίζειν ἀξίως,
 τρῶφῆντε ποιῆν, καλλίω κακερμῆα,
 τοῖς ὀψοφάγοις, ἔ σοφισαῖς βρωμάτων,
 τοῖς ὥστε τρυφᾶν, ἀγαπῶσι τ' βίον.
 μάταιοι, τρυφῆν, οἶεθ' ἀδηφαγίαν;
 εἶθ' ἄς θεὸν τίθειν, ὑμῶν κοιλίαν,
 πάντα νομίωθι, ἄξια ταύτη θύειν;
 πολυθρόνων, δυσειδαμονέστερον;
 οἶα γ' ὑμεῖς, μιαρῶν οὐδὲν θύον.
 οὐ γ' ἀν' ἱερεῖα, ταῦτ' ἔχον καλεῖν

ἀλλ' οἷς τρέφοντο, ταῦτα καὶ θεοῖς φέρον·
 τίγατρι ὑμεῖς, νεύσαθ' ὡς τὰ θράμματα;
 ἀλλὰ καὶ ταυτί, ἔστιν ἢν φεύγη πῶαν,
 καὶ ἄλογ' ὄντα, ἀπίετα νομῆς λόγω·
 αὐτοὶ δὲ προσφέραδε, τὰ πάντ' ἀκρίτως·
 γαστρῶν τε χάριν, μιαρῶν καὶ κνωδάλων
 ἀπίεθε πάντων, ὡς ὑγείας αἰτίων,
 ὧν εὐλαβῶνται, θῆρες οἱ βορώτατοι,
 τὰ θησιμαῖα, οὐδὲ ἀπίονται ὅλως·
 ὡς ἠπάτηθε, σφόδρα γ' ἀλογώτατα·
 ἀ γὰρ βδελυκτὰ, οἶεται καὶ τὰ ἄλογα,
 ὑμεῖς ἔδοντες, δεῖν νομίζετ' εὐλογα·
 τί ἀθετεῖτε, ἅτλα βρωμάτων πέρι,
 παῦλ' τὸ χριστῶ, ἅγιον φάτο σῶμα·
 ὅς οὐ τὸ αἷμα, ἀλλὰ καὶ κρέα φαγεῖν,
 ἀναίνεθ' ἀπλῶς, εἴτινα σκανδαλίζετ'·
 κρίνεθε δ' οὐ κρέατ' ἅ, ἀλλ' ὧν κάλυσαν
 γραφαὶ ἅγια· ἄρα πολλοὺς βλάπτετε,

ἔξον κὶ ἄλλως, ἡδονὰς ποδβαλεῖν,
 τῆ καταράτῳ γαστρί· ἢν καταβαλοῖ
 συνάμα ὄψοις, κὶ ἐδέσμασιν θεῶ.
 ἢς καρπὸς οἴστῳ, ἀθεμίτων ἡδονῶν
 αἱ τοὺς ἔπειθα, γαστρί ἠπατημέναις,
 ποροσκεμμέναι τε, σαρδαναπάλω βίῳ,
 ἔξοσι βαβαί, εἰς κρίσιν αἰώνιον:

Καθ' οὗ κατέλυσαν τὰς νομίμους προσευχὰς
οἱ λατῖνοι.

Ἐλεγχοῦ κ δ'.

Προχόνη' ἀκέραιον, καὶ τὰ δ' ἐπίσοι δέον,
ἱρεῖ τῷ ῥώμης, τῷ δοκῶνθ' ὑπερτάτῳ.

ὅπως χαρίζῃ, τοῖς τελῶσιν ὑπὸ σοί,
καὶ πάντα ποιῆς, ὡς ἐκείνοις αἰρετόν,
εἶπω καὶ σαυτῷ, οἷς τε συνιστῶ σίσε,
ἐπεὶ καὶ βίῳ, τῷ ῥαθύμῳ χαίρετε,
ἱρεῖς καὶ δῆμοι, οἱ καθ' ἑσπέραν ὅλοι,
ταρ' χαῖα ἦθη, ἄτλα ἦν Χριστιανῶν,
εἰκόνα δόξε, καὶ παρήλλακί' εἰς νέα,
μάλιτα δ' ἠέντευξις, ἦγε πρὸς θεόν
διὰ προσευχῆς, ἢ θεόν γ' ἱλαστέον,
ἔφθαρται ἠδέ, καὶ συνέταλτα ὅλως,

εἰς ἕν προσευχῶν, εἶδ' ἀπεισιγμένη·
 μίσαν τό δ' ὑμεῖς, ἀγλέκλω ἰδίᾳ,
 καλεῖτε καὶ τελεῖτε, ἱερωτέρως,
 εὐχῶν ἀπασῶν, ὧν τελεῖν νόμος θεῶ·
 πασῶν γ' ὑμεῖς, τὴν μίσαν ἠρηιδίοι,
 τὰς πρὶν πατρῴας, κατελύσαί' αἰνέσεις.
 πῦ γ' παρ' ὑμῖν, εὐχαὶ πάννουχ' εἰς θεόν,
 χοροῖτε σεμνοί, ἱερῶς ἰσάμνηοι,
 καὶ ὀρθεῖζοντες, ψαλμικῶς εἰς τ' θεόν,
 οὗτος τέλει πάτει, εἰν εὐχαῖς τύπος,
 πρῶτον μεταξὺ, καὶ μετὰ ἐς σήμερον.
 ὃν οἱ ἑῶοι, ἐς δύναμιν σφύζομεν.
 οὐς καθορᾶ ἤλιος, ἀνίσχων αἰεὶ,
 στόμασ' ἔχοντας, ὅθ' εἶ τὴν αἴνεσιν
 οὕτως ὑμνεῖται, ὃν πνοῇ πάση θεός,
 ἐς δεῦρ' ὃν ὑμῖν, κεν' ἑγέρων ἔπαῖς τελῶν,
 ἐθῆλυ γ' ἀνέξοιτο, ἠνίκ' εὐθετε·
 αἰτῆ προσθυχῆς, καιρὸς αὐτὸν ἐκλιπεῖν.
 οἱ πάντες δ' ἀρρέμβαστοι, εὐθὺς ἀ' πιμῶ·

δεῦρ' ἴθι καὶ αὐτός, εἰπὲ εἰ ψάλλεις ὄλωσ'·
 νυκτὸς συναγῶν, εὐσεβῶν ἔθ' ἰλεώς·
 εἰφωταγωγεῖς, Φαιδρύνων ἐκκλησίας,
 ψυχὰς τε πιστῶν, παννυχῶν γ' ἐγρηγορῶν·
 εἰ σοί τε τυπῶν, ὡς δέον ψάλλειν θεῶ,
 κοιναῖς τ' εἰ βύχαις, τὰς κρύφα πιστῶν μύθοις·
 ὡσεὶ ἐποίησεν, εὐσεβῶν οἱ προσητάται,
 ὅσοι πρὸ χειρῶ, καὶ μὲν χειρὸν πλέωσ'·
 οὕτω δαβίδης, καὶ προσφῆται ἔνθεοι,
 εἰ νυξὶ πάντες, ἠγάλλων εἰτεύξεσι·
 πέτρος δ' ὁθεῖος, καταληφθεὶς ἀγγέλῳ,
 εὐδῶν εἰ νυκτὶ, αὐτίκα παύσεται,
 τί μὴ προσβύχαις, εἰ νυχῶν γ' ἐγρηγορήσ'·
 οὐς ἴαφειθεὶς ἔπειτα, τῇ τέττε ῥοπή,
 τί εὖρε δρωῶντας, νυκτὸς ὡς αὐτοὺς ἴων·
 ληκῶς ὁ θεῖος, καιρὸν εὐχάων τυπῶν,
 εὐχὴν τελείῳ ἔφησε, οὐ πέτρα χάριν,
 τῆμος ἀωρὶ, τοῖς συνηγμῆοις θεῶ·
 ἔθος δ' ἐπεὶ ἔγνωσται, πιστῶν τ' ἀλάμ,

ὁ σὸς τεθείω, καὶ θεωρείω κανὼν,
 ὃν διετάξω, ἐν προσωχῆσι κυρίε,
 ὑπὲρ τοῦδε, ὡς θέλεις παγκοσμίη,
 κράτης ὀφείλων, ἰλεῦσθαι τὸ θεόν.
 ἐγὼ δ' ἄκιστα, νυκτὸς ὡς ἔυδεις ὅλης.
 πρωτὶ δ' ἔπειτα, ἄχρησ ἡμέρας μέσης,
 αἴλιω ἔω' ἄλλη, ἐξεπιτελεῖς μίσαν.
 κευχῶν χάριν, ὀχλεῖται τὸ σῶν οὐδεῖς.
 καὶ πάντες ἀκύνειν, ἡνωρ ὠρισας,
 πείθων τελειοποιόν, εἴνομ τὴν μίσαν,
 ὡν πρὸς θεῶ γε, θνητοὶ ὄντες χρῆζομεν.
 πλὴν ἦν ἀνεκτὸν, εἰμόνον συνέτλεις,
 πιστῶν προσωχῆς, εἰς μακρὸν τελευθίας.
 κοινοῖς δ' ἐν οἰκήμασι, τὴν μίσαν τελῶν,
 ὅ ἱραὶ κωλύσει, πᾶσαι σύνοδοι,
 νόμοιτε θεῖοι, εὐσεβῶν βασιλέων.
 ἄρ' οὐκ ἀτίσεις, ὃν τιμᾶν ἐσπευδάκεις,
 οἴοισι τύχοι, χειρὸν εὐκολον τελῶν;
 οἱ δ' εἰσκαλῆνται, οὐ χρόνω ὠρισμένω,

οἷον̄ παροσῆκη, τῆ θεῷ γε αἰνέσῃ.
 καιρὸν δ' ὅταν ἕκατ' ἔσῃ, εὐλκαίρου λάβῃ,
 ἧ ἱερῆα. εἰσκαλεῖσθ' ὡς κερέα,
 ἔχῃτε χειρὸν, παρ' ἑαυτῷ οὐ θέλοι,
 αἰένθ' ἔτοιμον, κούδέῃ ποι βαδίζειν,
 πληρῆντε πᾶσαν, εὐσέβειαν οἶεταμ,
 ὅς ἰλεῖσθαμ, ἧ θεὸν σοφισίαις·
 ἐνὶ ἑνόοις, ὡσπερεὶ ἐπυθόμην,
 μίσαν ἀκύνειν, μὴ ἀκύναντας ὄλωσ'
 ἀντὶ γὰρ αὐτῶν, ἀκρωάσεται πένης,
 ἐν ἑσποδαλεῖ, πλεσιώτερον̄ Φόλης.
 ταύτη πένητες, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν,
 ᾤονοσῶσι, ἧ δε ἧ μιθαργίας
 χάειν ἀγυὰς, ὡς καὶ τὰς ἐκκλησίας,
 πολλῶν ῥαθύμων, χρωμῶν σε τῷ νόμῳ,
 ἐν ᾧ ἀκύνειν, συγκεχωρήκεις μίσαν.
 ὄν εἶν' ἀσείον, ἔδ' ἔγωγ' ἀγνήσομαμ,
 δόσῃ καὶ λήψῃ, χάειν ἀλληλένδοτον,
 ὄρων διδόντα, εὐπόροις ὡς ἄπύροις·
 θεῷ δὲ εἶναμ φίλον, οὐ συνθήσομαμ,

τασῆς δὲ πλήρη, καθορῶν καπηλίας,
ἐπὶ προφάσφ. ἡδονῶν τελευμνίης·

δί' ἦν πένητες, καθ' ἑπορ' ἀπατώμιοι,

θείας πεσῶνται, δωρεᾶς ἐκάτεροι,

ὡς πικροτάτῃ, πειραθῆναι σὺ νόμος,

ἀσυντελῶς ἀπασιν, ἐκτεθειμνίης·

ὡ αἰς γ' εὐχαῖς, τῷ θεῷ λατρευτέον,

ἄλλεπονῶνι, ἄλλον ἀργῶντα ὅλως,

μᾶλλον δὲ τρυφῶν, αἰὲν ἀσχολούμιοι,

θέλεις σώζεσθαι, τὴ φώλης μικρᾶ δόσφ·

ὄντως ὅπως σὺ, ἡπιῶν δοκῆς τισι,

σαυτῷ τε πολλῶν, πῶς ακτώμιοις δένος,

θεῶ νομίμεις, καταλύεις αἰνέσεις:

ὡς ἔ ἐ ἱεράϊς εἰκόσι καινοτομίας, ἕ

ὡς μορφῆς λατίνων·

Ἐλεγχῶ κέ·

ΣΥμπεροσκυνῶν μοι, ἱεράς γε εἰκόνας,
 Χειτῶ σχετικῶς, ἔ τε μητροπαρθένε,
 πολλῶν θ' οἱ κατήγειλαν, ἡμῖν ἔ Θεόν,
 φύσιν βροτῶν ἐιδύνα, ἔ βροτῶν χάριν,
 μορφῶν τὸ φύα, μῶν δίδως ταῖς εἰκόσιν,
 οἷον ἀπ' ἀρχῆς, ἔσχον οἱ μορφούμηνι,
 ἕ δῖεσσαν, ζωγραφίης ἴστορες,
 ἀφιδιδόντες, ὡς λάχῶ πατρῷιον,
 μορφὴν ἐκάστῃ, ἕ πολλὴν ὅπως δέη,
 τῆς κατὰ τέχνην, ἀγλαΐζειν ἀνθεσιν;
 ὅυκιν φυλάτεις, ἀγίοις χῆμα πρέπον,
 οἷον τὸ ἰαχνόν ἔστιν, ὡς τὰ πάλ' ἔχθ·
 αἰλλ' οὐς ἔγνωμην, τῶ βίῳ νεκροὺς ὄλω,
 μορφοῖς παιστῶν, ἀβροδραχίτοις ἴσους.

εἰδώς τε τέτων, τοὺς πλέω ἐκ τ' ἔω,
 λάμπαντας ὡς ἥλιος, ἔργω κ' λόγῳ,
 μορφοῖς ἰταλῶς, κ' γινώσκειν παρέχεις,
 ταῖς ὄψιγραφαῖς, κούχι μορφαῖς ἰδίαις.
 οὕτω δὲ τυπῶν, μὴ νόμιζε λανθάνειν,
 ἱρωπεπῶν πίναξι, πρῶσβλέπειν τρέμων,
 ὡς εὐδοκίμοις, ἀπασέμνῳ ὅλως,
 μορφήν, βίον, λόγοντε, ἀγίοις ἔχων,
 ἐν πᾶσι τούτοις, ὑπεναντιέμνουν.

Καθ' οὗ μορφῶσιν ἢ τεκταίνονται μορφᾶς ἰσομή-
 κεις ξοάνοις, ἢ ταύταις πομπεύουσι
 δεισιδαιμόνως.

Ἐλεγχῶ κτ'.

Ὡς εἶδον ὑμᾶς, ἀγίαις ἐν εἰκόσι,
 ἀφ' αὐτῶν τεθέντας, σφόδρα δεισιδαιμόνως,
 ἔθνη τὰ σοὶ πρόσσοικα· οἶδα δ' ἂν λέγω
 ἱεὺς ὁ ῥώμης, οἷς ἀπεχθαίρεις σφόδρα,
 ἠέξανθ' ὁ δεύειν οἶμον, ἢ γ' ὀλιαντία·
 τιμὴν γὰρ ἀφείλοντο, ἢ νομίζεται
 εἰκόσιν ἱραῖς, ὧν τε τὰ μορφώματα.
 ἐπεὶ καὶ ἀμφοῖν, ἔσχον εἶδε μαρίαν,
 θεώμεν ὑμᾶς, εἰκόσ' ἐπιτομηδύες,
 ὑπέρ γ' ὁ δόξε, τοῖς πατράσιν εὐλογον·
 τὸ γὰρ παλαιὸν, ἐν τύποις τῶν ἀγίων,
 ὑμεῖς ἔθ' ἄλλοι λύσαντες, ἐν ζωγραφίῃ,
 τοῖς πρὶν ξοάνοις, ἰσομήκη εἶδεα,

μορφοῦτε πάλιν, ἐξ ὕλης οἴας τύχοι,
 αἴσχιτα πάνυ, κοῦκ ἀνεκτὰ ὄφεισι,
 χειρόν' ἀναίδιω, ἢτιν' ἄλλον ἀγίω
 λέγοντες εἶναι, καὶ ἀγμάς τίετε,
 πολλὰ γύναια, συνάμα παιδαρίοις,
 πληροῦν' ἔχοντες, σεμνότατον θίασον,
 θύκοσμα τῆμῳ, ἀγίοις πομπεύετε.
 δόξ' οὐκ ἀνεκτὰ, οἷς μέτεσι πως φρενῶν.
 πῶς γ' ἔμελλον, ταυτὶ ὑπολαμβάνειν,
 τελεῖσθ' ἀρετῶς, τῷ θεῷ καὶ δεσπότῃ,
 οὐ μαρκαν ὄντα, καὶ καθ' ἑλλίνας πλάνης.
 καὶ οἷς ἔπαιξαν, ὑῆς ἐβραίων ἴσα
 Χειρῶ δι' ἡμᾶς, σταυρὸν ὑφισταμένη.
 πάθῃ τε πάθῳ, τὸ βροτῶν βωμολύ.
 καίτοι γ' ἐκεῖνα, ἦν ὅλως σωτηρία.
 ἐπεὶ ἀνέτλη τῷ βροτείῳ σώματι,
 θεῶ λογίῳ, καὶ παρέσχεν ἄφεσιν
 μῶν ἀ καὶ σὺ δεῖς ὠφελεῖ θεωμένους,
 ἢ τοὺς γε δεῶντας, τὰ συναγελάσματα,

παίδων γυναίων, ἀγελαρχῶντας μέσους,
 αἰσχίστα μορφῶν, εἶδεα ὡς ἀγίων,
 σεμνῶς φέροντας· ἴαγε μὴ σεβάσμια;
 οὐκ ἂν δυνήσῃ, κρύψαι τὴν πολλὴν ἄτιμω,
 ἣν ταῦτ' ἐγεῖρε, πρῶτοκορῆ τελέμνα,
 ὄρων ἐς ἃ πέπλωκε, τὰ ἔκγειτόνων·
 εἴρηται, κούδεῖ, ταῦτ' ἐπαναλαμβάνειν·
 ἀλλ' οὖν τὸ δυσιδᾶιμον; ἄθεον λέγων,
 καίτιον ἀεὶ, πανυπερτάτης βλάβης,
 ἢ σὺ μίσησον, ἢ καλῶς δεῖν μὴ λέγε:

Κατὰ ψαλτῶν εὐνούχων, ὄους ἱερούντες, αἴρειν
κελεύεσι τὰ σφῶν νεκρὰ, λειτευσ-
γούντας.

Ε'λεγχῶ κ'ζ.

Ε'γνωταί μοι κ' ἔστο, ὑπὸν οὐκαλόν,
ἀλλ' ἀθέμιτον, ὑπὸ πρῶτης βαλεῖδῶ.
ποιεῖτε γ' ἄκυσσα, πολλοὺς ἢ βία,
ἢ κ' ἐκόντας, ἐκτομίας ἀνέρας,
ὡς ἠδέως ψάλλωσι, ταῖς ἐκκλησίαις,
τῆμῶ μεγίτης, ἢ συνάξεως χροῖνῶ.
τύττες γ' ἠγήσαθε, εὐφῶντες σφόδρα,
τῆ εἰς τὸ θῆλυ, ἔ Φυᾶ μετατώσθ,
καὶ θαμνύνετε, σφίσι τὴν εὐφωνίαν,
ἔπει ἐπάρεθ, τ' γονῆς ἢ ὑγρότης,
λαιμῶ ἀνατρέχουσα, κ' καὶ φύσιν
καὶ τεῦθεν ἠδεῖς, τὴν ὅσα οἱ σπάδονες

ὄντες δοκῶσιν, ἠδέκας ἐν ψάλμασι
 ταύτῃ ἐορτῆς, ἐντάσεως ἀθροισίμῃ,
 πρὸς οἷς τελεῖτε, χρώμῳσι πρῶτονόμως,
 ἰεδαίκοις, ἐχολακός ὀργάνοις
 χεῖ πρῶφῃτων, ἀγάρβυσι ἐνθεον,
 δι' ὧν λαλήσας, τῆ σιών θεὸς μέγας,
 ἔφη μισήσῃ, τὸ δε ἦχον ὀργάνων,
 εἴσειντε ἄπο, ταῦτα σηκῶν ἀγίων,
 κέλθουσαν ἴτε, χρεῖσθ' ὅτι παύετε,
 θεῶ μὲ κώλυσι, ὧ πείθεσθ' ἔδθ,
 καὶ τοῖς δε ἐντέλεσθε, ὡσπερ ὠδικοῖς.
 ψάλλειν ὀναρμόνια, καλλιφωνίαις,
 καταπλαγοῦντας, ὅς τινὰς συνάγετε·
 ἢ θηλυπρεπεῖς γῶ, φωναὶ καὶ ὀξύτεραι,
 ἢ ἠδεῖς δοκῶσι, μάλλον ἀκρωμύοις.
 ἀλλ' εἰπὲ ἐλθῶν, τοῖς δ' ὁ ἐπτομημῶις,
 τί μὴ ἐπαινεῖς, ἠδὲ ἀδύσας κόρας,
 τὰς ἀχελῶς, ἀλλ' ὀλεθρίας λέγεις;
 λοιγὸν γῶ ἴχθ, ὡς τὰ σειρήνων μέλη,

καὶ ὧν ἐπαινῆς, θλαδίων τὰ ἄσματα·
 ἐπεὶ καὶ τέτοις, ὠδὴν ἀθάνατον κόρα,
 ὅταν γε συμφάλλωσιν, ἐμμελεστέρας,
 νεύμασ' ὄμμασι, θανατοῦσαν χειρόνως,
 τοὺς τ' θλαδίων, δυσυχεῖς ἐπαινέτας.
 πῶς οὖν μάθητις σεμνὸν, ἀπ' αἰσχρῶν ὄλωσ;
 ἢ οὐχὶ τοίεθ, οὓς λέγω νεμιστέον;
 ὄσους ἠτέρησις, ἀνδρικῆς ἐργείας,
 ποιήσῃ ἄλλως, ἀκολάστους ἠδέν·
 παίδεθ καὶ πρᾶξις, ταῦτα εὐνέχων πέρι
 οἶεσθαι ἡμᾶς, κανέρων σοφῶν λόγοι.
 αἰέν τε οὐκ ἀκόντες, ἀλλὰ πολλάκις,
 ἔρωθ' ἀλόντες, ἢ καὶ φιλοδοξία,
 αἰσχρῶς οἱ αἰσχροὶ, καρτεροῦσι τὴν τομίην.
 ταύτη καὶ θεῖοι, ἀπελαύνουσι νόμοι,
 αἰεὶ θλαδίας, τ' γε ἰσοπραξίας,
 ὧν ἡ τομὴ ἔρωτα, ἔσχειν αἰτίαν·
 ἢ αἰρετόν γ' ἄλλοτι, πῆϊσμα αἰσχίον;
 ὑμῶν δὲ ταῦτόγνωμον, εἰ καὶ ἱερά,

ἀλλὰ γελοίως, καὶ θεῶν ἰαντίως,
 εἰ ταῦθ' ἀφασιν, ἐστὶν ἀτρεκέστατα.
 αἰσχυρῶν δὲ γνώσις, οὐ μέλησέ μοι τόσον.
 τὰ γὰρ νεκρὰ σφῶν, τῆμ' ἱερουργεῖν,
 δέη θλαδίας, ταῦτα πρὸς ἀτίη φορεῖν·
 ἐπιτελῆ γὰρ εἶναι, εὐνέχῃ μίσαν,
 ὄυφατε οἶον, μὴ φοροῦντ' ἀτάμε
 πρὸς σληπία οὖν, ὡς γε συντελεστικά,
 αὐτοῖς τὰ νεκρὰ, ἀπερὸς ἀνηστημιθμοί,
 λέγειν ἔχουσιν, ἀνδρικόντι ἰσχύειν:

Καθ' οὗ χειροτονεῖ νέος ὁ ῥώμης ὁ σημέρα
 ἅγιος.

Ἐλεγχθη κή.

ΚΑΙ ἔτι γ' ἐκπλήττει με, ὃ δρᾶς ἀδελῶς·
 οὓς ἀν' δοκῆσαι, ἅγιος περχειρίζη.
 καὶ μάλλον ἔς σέ, αὐτ' ἀποστόλων θαμὰ,
 εἰς τὴν ἀγνωστον, γῆν πόλ' ἐκπέμψων τελεῖς,
 καταγελοῦντας, οὐχ ὄν ἠγνόεν θεόν,
 σαυτὸν δὲ μάλλον, δείξαι χριστεπίτροπον·
 ὅσοι δέδεκται, θώπεσ' ἠπατημλίω·
 ὡς περσκυνεῖσθαι, ἀξιοῖς θεῶ ἴσα,
 ὅλλω σεαυτοῦ, τὴν βροτῶν σωτηρίαν,
 μάτλω ἀναρτῶν, καὶ θεοῦ ἐναντίως.
 τῆλλεις τ' ἀναιδῶς, εἰς σέ πιστεύειν λέγων,
 τὸ ψεῦδος οἷς ἔφθασε, χρωῶσαν τὰς φρένας,

μεταδοθὲν τόμασι, σῶν ψαυδαγγέλων.
 οἶδ' ὄντες οἱ κότειβας, κούθ' ἐνες γ' ὄλας,
 ἴσον σε χριστῶ, φιλονεικῶντες τ' ἔχειν,
 παρβαλλονται, καρτεροῦσί τ' ἀλόγως.
 χειτοῦ μὴ οὐδεῖς, χάειν εἴποι οὐδεῖς,
 ἀλλά γ' ὑπὲρ σοῦ, ἀπάγονθ' οἱ νήπιοι·
 ὄους κἀπερ εἶδος, μὴ δευμόντας ἀθέως,
 ὅμως ἀνάγκη, ψηφίζεις τοὺς δ' ἀγίους·
 μήσοι λείπωσιν, ἀλλ' ἔχης νεωτέρως
 ἄλλως ὁμοίως, φιλοδεσπότης πάνυ.
 τί μὴ τρέμεις δὺς τιμῆ, εἰς τόσον νέφθ',
 χειτοῦ ἀφλητῶν, εἰσάγων τοὺς σοὺς νόθως,
 ὄους ἦοδα οὐνόμιμον, οὐδέ γ' εὐσεβῆ
 δρόμον θρανύσαντας, ὡς μάρτυσι δεῖ.
 χειτοῦ γ' οὐχὶ, ὕνεκα δὲ σε θάγον.
 σέφειν δὲ νεκρῶς, νεκρῶς οὐ δυνήσεται,
 ἀλλ' ἀγαπήσῃ, εἴ γ' ἑαυτὸν σώσεται,
 καὶ ταῦτα βίον, εὐσεβῆ κεκλημηδύ·
 οὐ γὰρ θρανοίγνυσι, χειτὸς τ' πόλον,
 ὅ τω τύχοι λέγοντι, χειτὸν εἰδέναμ'.

πῶς ἔστο δράσοι, ὅς κ' ἔλεληθότως
 ἑαυτὸν εἰσάξαντα, παρῶσεν τάχῃ,
 ἰδὼν ῥυτωθεῖς, εἴμασ' εἰδετομυῖον·
 βίῃ νοείδω, κ' σέβας οὐκ ἔνθεον,
 τὰ μὴ πρέπονθ' εἴματα, εἰ δέω γάμω.
 κῆν οὖν ἀθλήση, κακόδοξῃ ῥίπτεται,
 χορῶ ἀθλητῶν· μὴ πλανῶ καταλέγων
 μάρτυσι χειρῶ, παποκήρυκας πλάνης,
 νέες θ' ὀσίης, οὓς δοκεῖ σοι ψηφίζων,
 (τοὺς κακοδόξους, κ' πλάνης συνηγόρους·
 δι' ἣν σὺ ὠφλες, τοὺς δε αἰδοίους ἔχειν,
 τοὺς μηδὲν ἄλλο, εἰ βίῃ ἡσικηκότας,
 ἢ δοξομανεῖν, λαθρογατρεινθ' ἢ ἀένῃ,
 τοὺς ὧν ἀνθρωπάρεσκῃ, ἦν βίῃ ὄλῃ,
 κ' ἀθῆ ἔστο, ταῖς ἐνίων Φιλίαις,
 ὡς τέλμασι σκώληκας, ἰλυσπωμυῖης)
 δρᾶν ἄρα οἶδ', τῷ θεῷ ἐπάξια,
 περᾶξιν ὅς ἡδεῖς, μὴ εἰόνγε ἔγκριτον
 κλήσαομαι ἀνθ', ἧ τελείας πίστεως,
 ὡς εἰδὲ πίστιν, χωρὶς ἔργων εἰδέων;

τί οὖν ἐνός γε, τ' ἀσεβεινὸν δόγμασι,
 τ' ἄτρετος ἐφίεις, ἕποκρίνεσθ' ἀρετὴν,
 ἐπ' ἕξαπάτη, πλειόνων ἀπλευτέρων;
 ἕς κ' συγχωρῶν, ἀτόπων ἀμαρτὰδων,
 φαῦλον σὺ μιᾶδόν, τοῖς δε φαύλε εἵνεκα
 διδούς λελήθεις, εὐσεβούντων οὐδένας·
 τοίεις δὲ πλείετες, ἀγίοις καταλέγων,
 σχεδὸν τέλεσας, πλήσμονα τὰ γείτονα,
 τρέπω τε ἔτρω, συγκαθεῖλες ἀγίων,
 τιμὰς νομίμους, κ' συνεξαμαρτάνεις
 τοῖς καθελοῦσιν, ἀνοσίως ᾠδύσαν
 τιμὰς ὀσίας, σῆς ἀπληστίας χάειν.
 μεθ' ᾧν κ' ἕς φήμισσας, ἠδὲ κ' δέξ
 (οἷς τισιν αὐτὸς, τὰ πλέω συνηγόροις
 χρᾶ τοῖς δυνατῶν, ἔ καταχρησάμεν χάριν,
 χερσὶ κ' γλώτταις, εἰς ἄσοι δοκεῖ φίλον)
 ἀβασανίστως, πάντ' ἐπαινῶντας τὰ σα,
 ἅπαντας ἕξεις, συγκατακεκριμένους,
 σιγῆς ἀκαίρε, ὡς ἐπιβλαβῆς χερσὶ.
 μεθ' ἧς ᾠεῖσά, αἴχρα σῶν ἀγίων

κατακαλύπτων, εὔτε σοῖς ὑπερμάχοις,
(οῖς ᾤσ' ἤμαρτα, δελεύειν κάρτα)
δοκῆ ᾤσβαλεῖν τινας, ἀγίους λέγεις,
τιμάσθ' ὀρίζεις, ἀ'ς ᾤσιων ἀγίων,
ᾤ ᾤς ἀληθῶς, νόσφισας ᾤσ' αὖ φθόνον,
ὄν πολλοὶ ἔαχον, καθ' ἔων ἀγίων,
ᾤ σῶ θιάσῃ, ἰταλοῖς τ' ἀναντία
ᾤς διδασκόντων, πνεύματ' ᾤ θείῃς πέρι.
οὐς ἀγεράτῃς, καταλείπων παρ' ᾤέμιν,
νέες ᾤσιους, τ' ἀσεβεῖν ἐνὸς χάριν
γάτρῃς καὶ λάγνῃς, κατατάτῃσι ἀγίοις,
δέσ' ᾤσμάχων, σῶν ὑπερτρέμων πλέω,
θῆσ' ἢ δίκῃς, ᾤ καθ' ὑτάτιω ἔω:

Κατὰ σάν' ὀφροικίς ἔ καταράτε, ἔ Φύλακῳ
 ἔ δόξης λατίνων.

Ἐλεγχοῦ κθ'.

ΑΨίγμα κείσ α', οὐπέλφ ἀναχετὰ,
 ὄντα κάκιτα, οὐ ἐπακουῖσα βροτῶν,
 ἄσοι τὸ κρατῳ, ἔποσῶζφ χρόνιον.
 ἀνδρῶν δέ εἰσιν, οἱ κακεντρεχέτατοι,
 ἐσ αἶς πόλισι, σὺ δυναστεύειν λάχες.
 τύτοις καθεῖλες, ἔ ἐνοικύντων ὅλων,
 τοῦλθυθέριον, ἔ βιοῦν γε ἀφόβως,
 γλωτταν ἔ ὅλως πέδησας, ὅις ὑπεσινῆς,
 δεμιτὰ ἔ μὴ, ὡν τελεῖς καταροεῖν.
 ἰθαγενῶν γῆ, πάντα τὰ μυχαίτατα,
 ψυχῆς, ξένωντε, δεινοτάτασι τρόποις,
 αἱ δ' ἀναμαστεύοντες, οἱ κακίτατοι,
 κατὰσκοπ' ὄντες, κῶτακυστὰ πάγκακοι,

δεῶσ' ἀθέμιτα, μιλῶντές σοι τάχῃ,
 ἄτλαγ' ἕκατ', οἷς πέει ἀρχῆς μάθοι.
 δοκῶν δ' ὑπ' αὐτῶν, ἀφαιδέεσθαι σὺ,
 θράσ' παρέχες, εἰς τὸ κακουργεῖν τόσον,
 ὅσον Φάλαρις εἶχε, τυραννῶν ποτε,
 ὅσον πρὸ χειρῶν, δαίμονες χτ' βροτῶν.
 τὸ δόξαν αὐτοῖς, εἰς κρίσιν ὅκ' ἔρχεται·
 δίκη μὲν αὐτοῦς, τῷ κατηγορηδύω
 οὐ λείπει' ἄλλη' ἔφεσις τ' οὐδίδοται·
 χεῖροι γ' ὀλίγῃ, ὑπάγονται εἰς κρίσιν,
 οἱ πλείεσσι δ' ἀπάγονται, ὅισιν εἴπομ'·
 ἐρινύσιν ἀμεινον, ἔστιν ἔν τυχεῖν,
 ἢ τοῖς δεοῦσι, χείρασι καὶ δαιμόνων.
 εἶπω τὸ χεῖρον, ὧν τελεῖν αὐτῆς φασιν;
 ἀνδράσι συκοφάνται, γίγνοντ' οὐ μόνοις,
 ὡς ἀνομῶσιν, εἰς σὲ τ' σφῶν δεσπότιω·
 ἀνάρπαστα δὲ, καὶ γυναῖα γίγνεται,
 νεανιδέστε, πολλαὶ καὶ ὑπ' ἀνδράσι
 τέτοισ' ὅταν ἰωρὶ, ἀπάγειν δοκῆ.
 τὰ γὰρ σκότεις ἄξια, τῆμ' ἀπράττεται·

Φέρησι δ' οἱ ἔνοικοι, τὰ πάντα σιγῇ,
 ἕκαστος αὐτὸν, μὴ συναπαχθῆ φοβῶν,
 ἔγκλημα λαβῶν, εὐκολὸν βλασφημίῳ.
 ἥς πολλοὶ διώκονται, καὶ φέρον χάριν,
 χρήματα εὔτε, φωραθῆεν πολλ' ἔχειν·
 καὶ οἱ μὲν ἀπάγονται, τῶν εἴνεκεν,
 δέλαιοι οἰκίστως, καὶ παναθλίως ὅλως.
 τὰ δ' ἱεράται, καὶ μετάγειτ' αὐτίκα,
 εἰς ἱεράσθ, ταμιεῖα εὔ μάλα,
 σπεδαῖς διαγῶν, ὧν ὡς ἔαχες ἐκδίκων,
 καὶ ταμιέχων, πιστοτάτων σοι μάλα,
 ὡς χωρούντων, βασιλεῖ παρ' ὧ τάδε,
 τολμᾶται μύση, τὴ δεκάτης καὶ μόνης,
 ὧν ἀποσυλήσονται, ὧ τρέπω ἔφλω
 σφόδρα μουσαρῶ, καὶ θεοσυγεστάτω.
 ὁποῖον οὖν σὺ, ἠπιὸν σαυτὸν λέγεις,
 οὐτοῖον εὔρε, τὰ ταλαίπωρα ἔθνη,
 χρηστὸς υἱὸς ὄνησε, ὥστε χριστεπίτροπον,
 πρῶτως νόμισαν, καὶ ὑπέκυψαν αὐχένους·

παθόντα δ' ἔγνω, ὑποκύψαντ' ἀλόγως.
 τοῖς γὰρ φύλαξι, σῆς κατατυραννίδῃ,
 ὡμῶς δαμάζεις, οὐς ἔχεις κατηκόους.
 ταύτη καὶ γάλλοι, ὄντες ἀρρενόφρονες,
 ᾤδραν οὐ δέξαντο, σαντοφροίκιον,
 εἰ καὶ ἐν ἄλλοις, εἰσίπῳ σοι μέτριοι,
 τοίῳς ἔχον σοι, καὶ βεννέτων ἔθνη,
 ἔθνη, νόμῳ δ' οὐ, ὑπακούειν σοι θέλῃ.
 ἔθνη δὲ τ' ἄλλα, τάγε ἀρκτικώτερα,
 μετὰ γ' Ἰβηρας, λυσιτανοῦς τ' ἀθλίους,
 ὀφφικίους, ἔσφῳδρ' ἀνάγνε σαφῶς,
 χώραν ἔχοντ', οὐδεμίαν ἐνθεῶν,
 σκεψάμεν ὀρθῶς, ὡς καὶ σὺ ἐθαύμασαν:

Καθ' οὗ πολλὰ πεποιήκη τάγματα ἱερομειών
 ὁ ῥώμης·

Ἐλεγχῶ λ'.

Ε'Φθίω πρσειπών, ἄτλα ἱεροσύνιω
 ὁ Φιλόκαινῶ, ἱερεὺς βλάβη σφόδρα,
 ἔθῶ πατρῶον, ὑπεριδὼν ἀνόμως·
 ὅτω γίχουσα, ἔκπαλ' ἢ ἔκκλησία,
 ἐξ ὧν ξυνώκειν, γαμεταῖς πρεσβυτέρης
 τέλει δέοντως, χεῖ παύλε τοὺς νόμους·
 μόνους δὲ οὗτῶ, ἀγάμους πρσειλετο,
 χὲ τοὺς δ' ἐκείνων, ἤγεθ' ἀγιωτέρης·
 ἔσων δ' ὁποίους. ὑποληπόμενος θέλεις,
 οἱ καινοὶ οὗτοι, ἄζυγες λειτουργοῖσιν.
 ἀλλὰ τί τούτων, πολλὰ τιθεῖς τάγματα,
 ποιεῖς πρὸς αὐτήν, ἱεροσύνιω δοκεῖν,
 βίους τασιάζεσθαι, περλιχιδέσι;

οὐκοῦν ἔραζῶ, ἢ σοφὸν σε βέλομαι.
 καὶ πρὸς πολίᾳς, χαίγε ἱερωσύνης
 τῆς σῆς μεγίστης, ἀξιώσῃς γνωρίσειν
 τί χρῆμ' ἀναγκάσαν σε, οὕτω διέλες,
 εἰς ἀντίπαλα, τμήμαθ' ἱερωσύνης;
 εἴ εἰσιν οὗτοι, ἱερεῖς ἐνὸς θεῶ,
 ὡσεὶ καὶ ναζιραῖοι, ἔσ' αὐτῶ πάλιν,
 τί μὴ καὶ πᾶσιν, οἷον ἀρέσκῃ βίῳ;
 ἀλλ' ἀτιδήριυται, πολλῶς αἰτίαις,
 θυγαῖς, ἀφίταις, εἴμασ' αἰρέσῃ βίῳ,
 τάγματε ἔστο, πατέρω καθ' ἅπληται,
 ὡς εἰς ἐν ἐλθεῖν, ὡς τὰ ἀντικείμενα,
 μὴ οἷά τ' εἶναι, ταῦτά σε τὰ τάγματα;
 ἄλλω γὰρ ἄλλο, ἀγεται ἀλλοτρόπως,
 ὡς μὴ ἐξείναι, ἔστ' ἐκείνω ἢ βίον,
 ἐκὼν ἐπαινεῖν, ἢ μὲν πολλῆς βίας.
 ὧν ἦν ὁμῶςτις, πέντε περ καταλάβῃ,
 ἕκαστον ὄντα, τάγματ' ἀφ' ἑσφώρα,
 ὑποκριτῶν σύστημα, οἶεσθαι βλέπειν,

οἷς ἔστιν ἔργον, τοὺς βροτῶν παίζειν τρόπους.
 ἢ τ' μὲν ἰνδόν, τ' δὲ ἔκμαυρβσίων,
 ἄλλον δὲ θρακα, τόνδ' ἀπὸ σκυθῶν μέσων,
 ὁμοιομεῖν κυρῆσαίπως, ὠδραδόξως,
 χ' ὁμῶς γνέσθαι, συμπεσεῖν ταυτοχρόνως.
 οὕτω ξενίζῃ χῆμα, τέτων ὡς τρόπῳ.
 ἀφ' ὧρας δὲ, ἱερωμῶν μέσον.
 ὅπως ὑπεῖναι· οὐ καλὸν ἠγητέον·
 παῦλῳ θ' ὁ θεῖῳ, ἔτο γ' ἀποκωλύει,
 ὠδρακαλῶν χάσματα, μηδὲ ὅπως ἔχειν,
 τοὺς θεολάτρους, προσπόλους τε κυρίας.
 ἐν δ' εἶναι χεῖλῳ, καὶ ἐν ἀῆμα φέρειν,
 ὑμνωδὸν αἶνον, τραδῶ παναγίας·
 ὡς ἔστιν ἡδε, οὐσία, φύσις μία,
 ὑμοσθενείαθ', εἰς θεὸς παντοκράτως,
 οὕτω καὶ θύτας, εὐδοκεῖ οἷς ἔχειν,
 οὐδ' οἶδε γνώμη, καὶ νοεῖ ἠνωμῶντες,
 δίκη τε μισεῖ, τοὺς ἐπωνυμωμῶντες,
 ἄλλους ἀπ' ἄλλων, πίστεως ἠγυμῶντες·

καὶ γὰρ μερίζειν οὗτοι, χερσὶν ἑῶνα,
 τὸ καθ' ἑαυτῆς, εἰς πλέεις λογιστέοι.
 τοίς δὲ εἴτις, ἱερεῦσιν ἐγγράφῃ,
 σαφῶς γινώσκων, τοῖς βίοις σφῶν καὶ τρόποις,
 συμβαῖνον οὐδὲν ἕπον, οὐδαμῶς ὅλως,
 θεῶ καὶ οὐτῶ, ἴσα τοῖς ἀγαθοῖς,
 μεῖζόντε ἴσω, ἐνδίκως τυγέμεν.
 εἴρηκα, σοὶ ῥεῖ καὶ λέγοις ἐν τῷ μέρει,
 εἴνεκ' εὐθύνη σε, ἱερωσύνη.
 τί ἀναδύη; ἀλλ' ὁ ἀγὼν οὐ μέγας;
 εἰ μῆνον αὐδεῖν, εὐδοκεῖς ὃ οὐ θέλεις.
 ὃ οὐκ ἀγνοῖα, ὡς δ' ἑαυτῷ συμφέρον
 κρύπτεις καθάρων, ἱερωσύνης νόμος.
 ὀρῶσε, ὄψιν, δυσαναχέτως τρέφεις.
 τί ταῦτα οὐτῶ, πεύθεταί με ἀφέρῃ,
 πεισῶν αἰχῶ, ἄλλον εἰδέναι βροτόν;
 λέγεις τ' ἐν αὐτῷ, καὶ θέλεις κεύθει νόω,
 ἐφ' ᾧ διεῖλες, αὐτὸς ἱερωμῆης.
 ἐγὼ δὲ τιμῶν, τὰ τρεκέες οἶα θέμις,

ἔρω τὸ κεύθεισ· χαλεπαίνεις δ' οὐδ' ὀλωσ·
 „ λόγον γὰρ ὄρθον, μηδένα λυπῶντ' ἔγνω·
 ἦδεις σαθεῖν σοι, ὑποκειμῆνί μιν βάθραν
 ἀρχῆς ἐν ἧ σε, θῆκεν ἀγνηωρίη,
 ἔσμός τε θυπῶν, οἷσε φύσησαν τόσον,
 οἶεομαι ὥστε, σαυτὸν ὡς ὑπέρτα τον,
 θεῖόν τε ἅπαν, ἱεραρχικὸν δέντρον,
 ὡς ἠλίω φῶς, ἐμμενῆν ἐν σοὶ μόνω,
 καὶ πᾶσι σοῦ γε, πνεύματ' αἰθερίων,
 ἀφ' ἑνὸς ἀποβῆναι, ὡς τὸ φῶς ἐξ ἠλίου,
 ἐν τῷ γὰρ ὄντι, γῆν ἀφ' ἑνὸς ὄντος,
 οὕτω σε κρύπτειν, ἱεραρχῶν τὸ δέντρον,
 καὶ ἱερῶν, ὡς ἐκείνον ἀφ' ἑνός·
 ταύτη μόνε σε, πᾶσα ἐγκλητὸν δίκη,
 ἦρτα καὶ εἶη, κείθι καὶ πρῶταρχίων·
 ὅτω τε κληθῆς, παρέχουσιν ἔφεσιν
 δικαστὰ πάντες, ὡς σὺ τῶν ἀφ' ἑνός
 ἦκοντι μῶνον, κάλιτρωτ' ἄτ' αἰθερίων·
 ἢ γὰρ γὰρ αἰθάλας, ἀλέας πρέπειν,

ἔργους ἰς ἔλθοι, πυρὶ παμφαεστάτῳ·
 τοίῳ λόγῳ σὺ, ἀμέσως κὶ ἄφρῃσι,
 θεοθενὴς τις οἶα, οἷς θέλεις δίδως,
 χρυσῶν ἀμείβῃ, τὴν χάριν τὴν ἔνθεον,
 ὡρθεῖς τυχοῦσι, καγόραίοις ὄνιον·
 κὶ σὺ θελήσῃ, σταθμίζεις τὴν ἄφρῃσι,
 τρέψῃ δὲ ἀργεῖ, ἔ μεταμελεμένη·
 εἰδώς τε ταῦτα, μὴ καλῶς τολμώματα,
 καθ' ἱεραρχῶν, ἰσοτίμων πνεύματι,
 ὑφ' ὧν κὶ αὐτὸς, ἠρέθης μέγα δένειν,
 ἐπεὶ βιαίῃ, κὶ μεγαλαύχῃ σφόδρα,
 δεινῶς δεδοίκεις, μήσε κὶ ὠχάλυσειν
 δόξῃ δικαίως, ὄνπερ εἶλοντ' ἀδίκως,
 τιμὰς θεοῦ σοι, ἀλόγως νειμάμενοι,
 δι' αἷς μέτρια, οὐκέτι φρονεῖν θέλεις,
 ἔμπης τ' ὄγκον, ὡς ἐπίκρημνον τρέμων,
 ὡς ὑποντον θόριζες, ὃ σαυτῶ μόνῃ,
 κὶ πολλὰ βελεύματα, τοιαῦτα τρέφεις.
 ἰδοὺ ἔν εἰσι, χεῖλῃ ἱερεῖς ὅλοι.

τοίοις δ' ἂν δόξῃ, ἵπιτελείται εὐκόλως·
 ὑψωσαν ὡς ἔδοξαν, οὐρανῶν ἄχρη,
 καθελεῖν με, εὐθενήσοσι πάλιν.
 πιθανὸς ἔστα, εἴτις ἐμβαλοῖ λόγον,
 ἀμβαλῶντα, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν σφίσι·
 σύνοιδα πολλὰ, δεινὰ γὰρ εἰργασμῶν,
 καὶ οὐδ' ἀρέσκω, εἰς τόσον γ' ὑψέμην·
 πάντων κατ' ἄρχω, πρῶτος τε οἶομαι
 τοὺς ἰσοτίμους, ἱερεῖς ἔκυριε.
 ὧν οἶδα πολλὰ, κἀφελὼν οὐκ ἐνόμους,
 νεύμασι τ' ἐμαυτῶ, πνεύμασι χαρίσματα.
 ἀκοινὰ πᾶσιν. ἱερεῦσι δίδοται·
 ἐπὶ δὲ τέτοις, ἀξιῶ σέβασαίμε,
 τιμὰς δίδοντας, ἃς θεῶν κατὰ γὰρ φέρω·
 καλῶς ἔχῃ νέμεσιν, οὖν δεδιέναι,
 ἢ εἰς θεῶν φθάσαντα, ἀνθρώπον μέτρα·
 τί οὖν ἀνύσω; ἄποβασιν μὴ ἔχειν
 ἔφη τις ὡς ἄκυσσα, τὴν τυρανίδα·
 ἐρῶτε ταύτης· πανοθενὴς γὰρ τυγχάνῃ,

ἀλλὰ πατεῖσθαι, καὶ περισσοῖς εὐκολῶς
 ἔγνω ὁ δρῶσας, ἀποτρέφομαι δέσῃ.
 Τάχῃ προφθάσας, εἰς πλέω κερματίσω
 ἀνισόβια, Τάγμαθ' ἱερωσύνῃ,
 ὅπως τελῶσιν, ὅσῃ σφίσι διαφόροις,
 μὴ ῥᾶον εἴη, καὶ ἔμοῦ συνωμόσασθαι
 τοῖα λογίσω, καὶ τέλεις ὡδραυτικά,
 δομῶν ἑαυτῶ, Φρούριόνπως ὅσῃ δέξῃ,
 τὰ οἷα Φάμιω, ἀντίβια Τάγματα.
 οἱ δ' ἀγνοοῦντες ἢ καὶ μὴ ἄτλα ἔδρας,
 ὅμως ἐτοίμως, τὰς Διαίσεις λάβον,
 χαίρων ἕκαστῷ, ὡδρασήμοις ἰδίους,
 Διανομαῖς τε, Φιλοτίμως ὅσῃ ἔδρας,
 ἐπιτελῆ τὴν σκέψιν, ὡς εἶδες τάχος,
 ἦσθε ψυχῆς τὸ δαῖμα, ὃ τρέσες σφόδρα,
 ἀπεσκέδασε, τὰς νομὰς ἑνησαμένη
 τιμᾶν ἔπειτα, ὡς τινὰς δέησέσοι,
 τοὺς σοὶ τιμωρήσαντας, ἠνίκα ἔδη
 δίχας ἐπιθέσθαι σε, καὶ πεξίεναι

τῆς αὐθαδείας, σὺς πέλας ἐπεὶ Φύγον
 σὴν δεσποτείαν, τὴν δοκίμη ἠπίαν,
 καθ' ὧν μοναρχαῖς, ὄπλισας καὶ μιγάδας,
 Φύτρη Φύτρη Φιν, τοὺς ἀρωγούς ἐκλέγων
 οἱ πολλὰ ἔργα, χειρὸς ἀξία δρᾶσαν,
 δεικνύντες οἶον, ἐκδικοῦσι δεσπότην
 (τοίσις δεδεικῶς, ἕδ' ἕκαστῷ μέτει),
 τῷ σῶ γε κρατῆ, τῷ φιλανθρώπῳ πάνυ
 ἄλλῳ γ' ἄλλῃ, ἢ συχάζῃ τῷ δέξ.
 μῆχός τε ἔτο, ὠχύρωσε σὸν κρατῶ
 καὶ ἔτο ὄνε τ' ἀεισῶν ταγμαίων)
 καὶ δὴ μὲ κόπασιν, ὧν δρᾶσαν φόνων,
 γέρε παρέχε, κατατάξας ἀγίοις,
 μάλιτα τέτων, τοὺς γε μαχιμώτερος
 οὐκ ἀπὸ γῆς γ', οὐδ' ὀδόντων φύασι
 τῇ γῆ σπαρέντων, ὡς φάτις τοὺς ἀλθίδα,
 οἱ φραγγισκάνοι, οἵτε δομινικάνοι,
 ἐξ ὧν δὲ ὦ' ε, εἴν' ἀεισεῖς κυεῖς,
 οὐς τραυματίας, ζωγραφεῖς ταῖς εἰκόσι,
 δεδειχότας σφῶν, σῶμα ὠτειλὰς φέρον,

θεᾶν ὀνειδίζοντας, ὥσπερ τὰ πάθη.
 καὶ τοὺς ἀπὸ αὐτῶν, σύγε θωπυεῖς πλέον·
 συζημάτων γὰρ εἰσιν, εὐθρανετέρων
 λόγῳ καὶ χρυσῷ, ἴσα ἰησιταῖς,
 οἷς ἔνθα ἄρχεις: εὐροεῖ τὰ ἐκ τύχης·
 τοιαῦτ' ἀλλήλοισι, ἀντιδιδόντες γέρα,
 τὴν παρ' ἀλλήλων, σύτασιν λαμβάνετε.
 καὶ σοὶ μὲν ὠχύρωτα, τὸ δένειν μέγα,
 κείνοις δὲ πάλιν, ὧν δέοιντο τυγχάνειν.
 οὐ δ' ἔστιν ἀτυχεῖσσι, αἰτήσαμίνης,
 ἔτε δέησοι τοῖς θεοῖς, πρὸς σὺ χρέματα,
 τελεῖς τε τὰ σφῶν, σπευδάσας αἰτήματα.
 φερούς γ' ἠδεις, τὴν δ' ἔχων ἔσθ' ἑκράτης·
 λόγῳ μὲν οὕτῳ, καθ' ὃν ἰερῶσύνῃ,
 εἰς πολλὰ τμήθη, ἀντίβια βέγγματα.
 εἰ δ' ὠφελίμως, τοῖς λεῶσι τοῖς ἔπι σοὶ,
 οὐς ὡσπρ' αὐχεῖς, χεῖρὸς ὡς ἐπιτρέπω
 ἔδωκ' ἰδίῳ, ἀσινῶς διδύθειν,
 σκόπῳ σεαυτὸν, καὶ βίβης σῶν ἀβίων,
 οὐς κρεῖσσον, ἔγνωσ' ἀποκτείνε βίων,
(ἔγωγ')

(ἔγωγ' ἑμαυτὸν, εὐχομαι εὖ τιθέσθαι,
 βίβς δ' εὐφήμως, τοὺς ξένους ᾠδρατρέχω)
 κ' ἦν ἠπιότις, ἢ τρόπον τελῶν τύχης,
 ἐπιτενάξας, τοῖς κακοῖς ἢ ἀθλίων,
 (δι' αὐτὸν δικαίως, ἄρτι κωμωδὸς ἅπας,
 κακῶς λέγει σε, οἷτε γ' ἀπὸ γειτόνων.
 λυπεῖ δὲ ἔστο, ὡς θεὸς οἶδ' ὃ λέγω,
 τοὺς ἀπὸ χειρῶν, καθ' ἑὸν ἐπωνύμως.)
 ἐρεῖς μετρίως, ἱερωσύνης λόγους,
 οὓς δι' ἐμῶ σοι, ἀπετόξθυσεν ἄρτι,
 κ' εἶθ' ὡς ἀράται, ἐσκοπημδίως βάλεν,
 ἴαμ' ἀν' οὕτως, ἔστα παρεοχημδύη:

Περὶ ξυρισμῶν γενείων. κακῶς ἀρέσκοντ[⊙]
 παῖσι, καὶ μάλλον τοῖς λατίνων
 χ' ἱερωμυθίοις καὶ μοναχοῖς·

Ἐ'λεγχ[⊙] λα'.

Η πολλὰ καινὰ, εἶδεν οὗτ[⊙] ἄλι[⊙],
 ἔξ οὗ συνέση, ἠδὲ ἡ βροτῶν φύσις,
 πλαθεῖσα ἄρρεν, θῆλυθ' ἅμα ἐν γένος,
 διαφορὰς ἐκάτερ', ἴσχυρί' ἰδίας,
 εἰ αἶς ἀλλήλων, ταῦτας διακρίτεον.
 γεννητικὰς μὲν, ἀς μυχαιτάτοις τόποις
 ὡς ἦν εἶον κρύφατο, καταιδεμένη·
 μάλλον δ' ἀ' κρύπτειν, δεῖ, βροτοῖς δεικνυμένη.
 ὃ παρέδειξε, καὶ τριχῶν τῇ ἐκφύσει,
 κοινῶτε πλάττει, τ' σκοπὸν ἐκατέρωσιν,
 μαθεῖν δεδώκε, τῶδε ἀλόγῳ λόγῳ,
 φύσει βροτῶν τὸ σῶφρον, εἰτεθεικότος·

τὰς δ' αὖ καθήκον, καθορᾶσθ' εὐλόγως,
 θεῖτε ἰαχὺν, καὶ σοφίαν δεικνύσας,
 διακριτικὰς, ἕνός φύσιν γένους,
 προσώπατα φέρουσι τ' ἑκατέρων·
 ζέων πρὸς αἷμα, λάσιον ἀνῆρ ἔχει,
 γυνὴ δὲ λεῖον, καὶ ἐρᾶσμιον φύσιν
 φέρει προσώπων, ὡς ἔχει ὅτῳ οὐδὲν
 ἔλκειν τὸ ἄρρεν, εἰς ἑαυτῆς τ' πόθον,
 ὅπως ἐρῶτο, τῷ γε εὐδενετέρῳ·
 τοιαῖς προσώπων, ἀραρήαις κείσεσι,
 βροτοὶ ἀλλήλοις, φαῖνον ὄραν ὄψεως,
 ἦνεθ' ὀρῶντες, τὴν σοφίαν καὶ κράτῳ,
 ἕθ' ἡμιβροτῶν, ὄψεσιν ἐν ἰδίαις,
 ὡς ὀρίον πῶς, ἀνθ' ἑμφυτευμένῳ,
 ἕως μανεῖς τις, θηλυδρίας ἀθλιος,
 ὑπεξύρησεν, ἦν γένυν πρῶτον ὀνόμως,
 κόσμον νοθεύσας, ὃν βροτοῖς θεὸς ἔδω,
 ἐνίγ' ἐκάστῳ, προσφυῶς ἐναρμόσας.
 κάλλ' ἔδ' ἔξε, τ' τριχῶν ἡμάδιαις,

ὡς ἄτλα ἄλλα, πλάισμαλα παγχάλεπα,
 ἐνὸς δρᾶσαντος, ὡς τις εἴρπισεν νόσος,
 καὶ πινεμήθη, τὸ βροτῶν ἅπαν γένεθ·
 πιθανός ἐστιν, ὁ χρυσότομος δίων,
 σκώπων ῥωμαίως, ἔξυρᾶδ' ὡς εὐρετᾶς,
 ἢ ὡς μιμητᾶς, ἢ τινων ἄλλων πλέον.
 ἰδὼν γ' ἄνδρα, χεῖρ' ἔβουραδένιω,
 εἰ ὑπηνήταις, ὄντα γ' ἔξυρημῆλον,
 πάχεϊν τὸ αἰχρὸν, ἔστο τῷ εἶναμ φίλον,
 ἔφη ῥωμαίων, καὶ ἀπέρριψ' εὐλόγως
 εἰς τοὺς δεξ' αἰχρὸν, ἀνόμημα ὄψεως,
 (σοφὸς δ' ὁ ἀνὴρ, κούχι παρὰ γραπῆως
 πολλῶν γ' ἄσκη, καὶ νόον βροτῶν ἔγνω·
 ἐπεὶ καὶ δῆλον, ἀπὸ ῥωμαίων φθάσαι,
 εἰλθεῖν ἐς ἄλλης, τῆν ξύρησιν ὄψεων·
 ὡς γ' τὸ κράτος, βασιλείας εἰς πλέω
 ἔκτειναν ἔθνη, καὶ τὸ αἰχρὸν κράτυναν
 εἰ οἷς ἐπῆρξαν, ἔστο γ' ἔφηδίων.)
 δειξάντας εἶναμ, χαλιπώτερον σφόδρα,

αὐτῷ τιν' ἀρχεῖν, ἢ ἀπείρων βαρβάρων
 ὧν ὡς κράτησαν ῥᾶον, οὐχὶ καὶ πάθεις·
 γέγοντο δ' ἥτις, ἔθεν ἐπαιχύνειν,
 καὶ ὑβρίζειν πρὸς ὧπα, ἀθεὸς πλάσει·
 τῷ χροῖν δὲ ἔστο, δόξει τοῖς ὑπηκόοις,
 ζηλωτὸν εἶναι, ὡς ἀρέσκον ἠγέταις·
 „ αἰεὶ γὰρ ἔργα, καὶ τὰ πάνυ κακίω,
 „ ὅταν ἀρέσκη, καπιτηδεύοι τόγε
 „ ἀρχοῖς δοκῶσι, πᾶσιν αἰνεῖτ' ἀλόγως.
 „ κρίσει δ' ἀρίστη, οὐκ ἔθ' ἐγκριτέον
 „ τὸ καλὸν αἰεὶ, μηδέγ' αὐταρεσκία,
 „ μήτ' οὖν θελήσει, ἔτι τινῶν ἀφ' ἑφ' ἔρειν,
 „ καθειμῶνων γένειον, ἀνδράσι πρέπον,
 „ αὐτοὺς ξυραῖν ἐλέοθαι, ὅτι χροῖ τὴν γένην.
 βαβαί τιν' ἐχθρὸν, ὑποθέσθ' ἠγυγέον,
 τοσοῦτον αἰχλος, σφίσι αὐτοῖς ἀνύσαι,
 ἀπαξάπαντας, ἱερεῖς δ' ἐσπέρας;
 ὑπὴν ἄρ' οὐδεῖς, τῆμ' ἐσκόπων γένους
 τὰς σφῶν ξυρήσαι, ὅτι σφίσι φρένας ἔχων·

ὄθεν νοῆσαι, τὴν μεγίστην ἀπάτιαν
 οὐκ εὐδένησαν, ἀλλ' ἐπέειπθον ὅλοι.
 κάκιτε, δεινὸς, ἦδ' ἄρα δημηγόρων,
 ἐχθρὸς Ἰ' ἄσπονδοι, ἱερεῦσι κυρία.
 κατὰ περὶ κριθεῖς, ἔποθέσθαι εἰδέον
 γένεια κόπλειν, παίξας αὐτοὺς ἐν λόγοις,
 καὶ εἰς τὸ μηδὲν, ἀγαγὼν φρονημάτων,
 δείξας γαλοῖσιν, ἱερεῖς τοὺς ἀθλίους,
 εἰς σφῶν ἕως τ' πρῶτον, ἴσχυσας λέγων·
 πρὸς οὗ καὶ τιμᾶς, οἶομαι δημηγόρους,
 λαβεῖν μεγίστας, ἵως ἀειτέα μέγαν·
 καὶ πρὸς ὑμῶν εἶπατε, ἱερεῖς κυρία·
 τῷ μὴ ἐπήψ', εὐθύνοιεν ὑμᾶς δίκη,
 δεδεγμένους ἀέθλα, δυσμηνῆς λόγους,
 ὄν εἰκὸς εἶναι, καὶ ἰσθαίων γόνου,
 παρεισφθαρέειτε, ἔποκείσθαι πίστεως
 ὑμῶν διαόσις, καὶ ἱερομυθῶν δόλοισιν,
 εἰς ἄνδρα γόητε, καὶ πεινοῖσιν βλάπτειν,
 τοὺς ἀπὸ χρεῖσθαι, εἰσαεὶ σκοπέμεθον·

τοῖσδε περιβληθεῖς, ὑπὲρ ὑμῶν τι λέγειν,
 βέλημ' ἐκάστῃ, ὡς περὶ οἰαίαις μάθε,
 καὶ τὴν τελευτήν, ἐνθ' ἀρέσκοισθε κλίνας,
 ἠγωνίσαστο, πείσασθαι κείρας τὰς γένους,
 ὁ κατὰ ἔρατ' οὗ γένους πληρῶν πόθον,
 οἱ χεῖρον αὐτόν, παῖξαν ὑμῶν δεσπότην,
 ὡς ἠυδόκησε, σαρκὶ θνήσκειν σφῶν χάριν
 τῆ ἀχαρίτων, εἰς θεὸν αἰδίως·
 ἀλλ' ἴτε δεῦρ' εἶπατε, τὴν ἀδικίαν,
 δι' ἣν ἐβλεύσαοθε, κείρας τὰς γένους.
 ἕκαστ' ἀνὴρ, ἰκέτω κειρώμην.
 εἰ βέλεσθ' ὑμεῖς, οἷς στρατιώτης βίβη,
 ἦκατε πρῶτοι· οἷς ξυρθῶσθαί πως πρέπῃ,
 καὶ κμαιοτάτης, βασιλεὺς τρέφων θέλῃ.
 καὶ πέτις ἦκες, εἰπέ τίν' ἠγητέον
 στρατόν γ' ἄριστον; ἄρα τῆ ἐμπειρίαν
 οὐαλίς, παρέχειν δυνάμεινον
 τοῖς ἀντιπάλοις, καὶ πὸ ὑπήνης μόνης,
 ἢ τὸν γε ὄψῃ, σιλπνὸν ὡς ἐξοπλίσει

οὐ ἀφροντίζῃ ῥᾶϊον, ὡς μειρακίων
 νεοστρατεύτων, πᾶς ἔχων εὐκαρδίας,
 ποιῆι κομῶντας, καὶ γένῃ ἀμφοκότας
 τοὺς ἰαχυροὺς ὄμηρον. ὅς σε πειθέτω,
 πέλων ὁ πρῶτον, καρτερῶν ἐπαινέτης.
 μὲ δ' ὄμηρον, οὐς θέλεις ἄλλης σκόπε
 τῆ ἀρετᾶς τῆ πάλα, ἀνυμνηκότων
 ἐν ἱστορίαις, ἢ λόγοις τοῖς ἐμμέτροις.
 μὲ γενείων, ἀνδραγαθῶντας ὅλης,
 ὧν ἠξίωσαν, ἀναγράψαι τοὺς βίης,
 εἰδείξαν οὗτοι· σοὶ δὲ καὶ νεωτέρους,
 ἀρέσκον ἄλλης, ἐκμαθεῖν ἀριστείας,
 τοὺς ἀπὸ ῥώμης, ἐξελάσαντας σκύδας,
 μαθεῖν εἰδέσθαι· οἱ γένειον ἔτρεφον.
 ἔλλικες ὄντες, βασιλεῖς τε οἱ τότε,
 στρατός τε ἅπας, οἵτε τῆτον ἠγαγον
 βοηθὸν ὑμῖν, τοῖς ἔχουσ' εὐγνωμόνως.
 εἰς οὐκ εἰδείχθη, στρατός ὁ τρέφων γένυν,
 σῶν ἀγενείων, καταπληκτικώτερον,

πείραν παριστῶν, ἀρείκων πράξεων
 μετ' εὐφυχίας, καὶ κμόνης τ' ὄψεως,
 ἢ ῥᾶον οὐδεὶς, συμπλακῆν' ὑφίσταται,
 ἀλλὰ φοβεῖται, οὐς ὑπηνήτας βλέπει,
 ὡς ἀγενείων, κατατολμᾷ ῥαδίως,
 ἢ τεισγέροντας, ἢ νεήλυδας μάχης,
 καὶ ὡς, ἀπείρους, ἢ ἀνάνδρους εὐλόγως
 τοὺς τὰ πρόσωπα, αἰχλύνοντας οἶεται.
 ἄλλις λόγων δὴ· πᾶς τις ἐκ πείρας ἔγνω,
 πωροκύψαι ῥώμης, στρατιώτῳ οὐδένα
 θαρρῦν' ἄγ' ἀφ' οὗ, ἐξύρησαν τὰς γένους.
 ἔταν δὲ στρατῶ, ξύμφορον γένει' ἔχειν,
 ποία τιν' ἄλλη, τ' βίων κατατάσσει
 οὐκ ἀναγκαία, ἢ γενείων σεμνότης;
 ἢς ἔστιν οἷς δεῖ, ὡς γε τὰ ὦν οὐκ ἀνθι,
 ἴν' ὡς ἕκαστα, ἢ Φύσις διέκρινε,
 θεῶν τε εἶδε, πάντα ποιήσας καλὰ,
 μηδὲ τὸ δόγμα, ἀκίνητον πάντοτε.
 ἴν' δὲ τρυφῶντων, ὑπολήψο' ἀλόγους,

βροτοὶ τὸ θεῖον, αἰτιῶν' ἀκοσμίας·
 κῆν μὴ λέγητις, οἷς τελεῖ παριγάνφ.
 κῆρας γ' ὡσεὶ, ἢ ἄτας πράγμαλ' ἔχφ
 ξυρᾶν κ' ῥιπῶν, τὰς τρίχας ὁ σημέραμ.
 ἴσ' οὖν ἀπαντες, οἱ ξυρώμμοι γένυν,
 ἀνδρῶν γυναικῶν, μηχανώμμοι ἔχειν·
 ξυρῶ μαδάσθε· πλὴν πανεῖτ' ἀνήνυτα.
 χεῖρῶ βραχεῖ γ', ἰαχύσοιτέπως ἔχειν,
 εἰδοιασίμως, εἴτ' ἐπανθεῖ ἡ φύσις
 ἄττα πεφύκη, πολλαπλασίως τρίχας·
 τί οὖν μάτακ, φιλονικεῖς πρὸς φύσιν;
 ἀ πρῶτάκταμ, ταῦτα ποιεῖ ἀλόγως·
 σὺ δ' ὦν λογικὸς, κ' θεῶν πεπλασμένῳ,
 οἷς δεῖσ σεαυτὸν, δείκνυς ἀλογώτερον,
 κεῖς πίθον ἀνίλων, ἔνοεῖς τετραμχίον,
 κατακρηθεῖς τὸ, τῆ φύσφ σφόδρ' εὐλόγως,
 εἰθ' ὦν ὅμιον, παρελεύσεσθαι θέλεις,
 μέσον γένυς σε, πανσόφως τεθειμχίον,
 θεῶν πλάσαντι, κοσμίως βροτῶν φύσιν,

Ξυροῖς τε ὄργα, ὡς θάλασσα κύμασι,
 συχνοῖς καλύφαι, ὡς ῥαῖσμα φύσεως
 ὃ μῆχ' οὐδὲν, ἀπομάζετ' ὄψεως,
 ἐπέισε κοσμεῖν, καὶ ἀφαικείνειν δόθη,
 ὧν εἰν' ἀγαπῶν, καθυβείζεις τὴν γένυν'
 αἶρ' ἔκ' ἐπέτα γνῶναι, καὶ νόμων ἀπο,
 τ' βασιλικῶν, οἷς διοικῶν θ' αἱ πόλεις,
 ὡς αἰχρὸν ἔστιν, ἢ ξύεισις ὄψεως;
 βαρυτάτητε, σφραγιστοὶ κατὰ ῥα;
 κείνοι μὲν οὖς μέλλουσι τίσαι πλαισμάτων,
 πρῶτον ξυροῖσι, σφῶν γένυν καὶ μύτακα,
 ὡς κατακείτων, εἶτα ταῖς βαρυτέραις,
 μαθ' ἢν ἐφάμιλλω, κερὰν ἠτιμωμύλλω,
 ποιναῖς διδῶσιν, ὧν σφάλων' ἀναλόγοις.
 ὑμεῖς δὲ αὐτοὺς, ταῖς ἐπαράτοις ἀταίς,
 ἐκόντες εἶναι, ἐμπαρωθεῖτ' ἀφροῦως,
 οἱ τοῖς ξυρισμοῖς, πρὸς φύσιν ἰσάμηνου,
 ἢ ταῖς ματρίαις, θριξί ταῖς ἐν ὄψει,
 τ' ἄρρεν τὸ θυλν, τῆλιν εὐλόγως,

κόσμησέτ' αἴμφω, ἑρόπῃς θείας ἀνθ.
 καὶ πῶς ἔσθαι οἱ ξυρώμφοι;
 θεῶ καὶ φύσιν, ἀντικαθιστάμενοι,
 σφίσιτε αὐτοῖς, ἐμπαροινῶντες μάττω;
 οὐ γὰρ τί ὑμῖν, χρήσιμον ἀνύεται,
 ἀφ' ᾧ κατεργάζεσθε, ξυεῖς τὴν γένυν,
 πλὴν ἔκατ' ἀραν, πρὸς λαβεῖν τὴν ἐκ νόμου,
 θεῶτε μῆνιν, ὡς ἀπαναινεμίδες,
 γραφῆς ἀγίας, θειολάλητον λόγον,
 ὅς εἶδεν ἔργα, τὰ θεοῦ κατὰ λίαν
 ἀ γούν ἐρεῖν ἀραρε, πρὸς λαβεμίδες
 γένυν καὶ ὄψιν, τῷ ξυρᾶθ' ὁ σημεῖρα,
 παρ' οἷς ἀρέσκῃ, ἢ λόγων μετρίότης,
 ἱκανὰ ταῦτα· εἶτα κοινῶς ἀεμόσθ
 καὶ ἄτ' ἐφεξῆς, κεῖταί μοι χρεῶ λέγειν,
 (δεικνύνθ' ἱρεῦσι, τοῖς ξυρωμίδοις γένυν,
 κατὰ τε ρώμω, τὴν τε ἐσπέραν ὄλλω,
 πρὸς νομοῦσιν, εἰς θ' ἑαυτῶν τὴν φύσιν,
 καὶ διπλοῖδα, ἱερῶν τ' πάλαι)

ὡς τὰ φθάσαντα, κοινάχ' ἱερομυθίοις.
 τὸ ψεκτὸν ἔσθ' ἐν, τοῖς τε, ποιῶσ' αἰόχιον,
 χίρεῦσι μᾶλλον· τὰ γὰρ ἀμαρτήματα
 ὅμοια ὄντα, ὧν ἐπιτηθεύεται
 βίῳ καθιστᾶ, μᾶλλον ἀδικώτερα.
 τῆς γε χάριν, ἄλλῳ ἀγνόσῃ λόγῳ,
 πρέπων ἰδίως, τοῖς βίῳ ἀφρόροις.
 ὧν τοῖον αἰόχῳ, οὐδαμῶς ἀφαδ' ἔδῃ,
 ἀλλὰ προσῆκε, τῆς δε γῆν πρὸς τὴν νόσον
 ἐν σήναί γ' ἐς δύναμιν, ὥστε καθελεῖν
 ἐς μείζον αἰεὶ, ἀδίκημ' ὑψυμυθίῳ,
 ἐπέιγε πρὸς ἐβλίωται, σωτῆρες βροτῶν,
 ὡς καὶ τραπέζης, ἱεράς ὄψατάσας,
 ὄντας προσῆκεν, ἱερατικῶς ἔχειν,
 ὡς οἱ πρὸ αὐτῶν, μέχει τ' χθὲς εἰσέτι,
 τρέφον γένειον, ἱερεῦσιν ὡς πρέπῃ·
 ἀλλ' ἦν ἀρ' ἀμήχανον, ὄψεως μέλειν,
 ἀφρογντίσασι, πίστεως ἱεράς λόγων·
 πίσις κινήθη, ἱερεῦσιν ἐσπέρας,

τί τ' ἄλλα καθήκοντα, ἠρεμεῖν θέλεις;
 πρέπη τε ἀνδρῶν, ῥαδίως παλιμβόλων
 εἰ τοῖς μάλιτα, σωστικῶις ψυχῶν λόγοις,
 ᾤσώπατ' εἶναι, αἰὲν ἐξυρηκνύα,
 τὸ σφῶν, εἰκόδς, παισὶ μαρτυρέμνα.
 πικροῦδ' ἕποντ' ὦ, τῷ λόγῳ κεκραμένε,
 μέγιστε ἱεῦ, ἀκροῶ εὐγνωμόνας,
 μὴ δυοχεραίνων, μηδέ μ' αἰτιώμην
 σὺ γ' μάλιτα, εἰ ὁ αἰτιατέῳ,
 ἔπερς φυγόντ' ὦ, τὸ τόμα ἔ μὸν ἀκων
 ὅς ἱερεὺς ὢν, καὶ θεοῦ ᾤδραστῆς,
 ἔπειτα μαδᾶν, παρέχεις σε τὴν γένου
 κερεῦσι λάλοις, ἐνεάσασ' ἀφρόνας
 λαιμόν' ἐφαπλοῖς, ἀγαν ἐσκιρρωμένον,
 ἢ καὶ σφειγῶντα, ἔκγε πελυσαρκίας,
 ἀμφω δέ εἰσιν, ἀπάδοντα σὺ τρέπω,
 παρτανή γ', ῥα θυμωτέρων βίον,
 ἢ τε ξύρησις, ἢ τ' ἀγαν εὐσαρκία,
 ῥουσιώτε φυσαῖς, καὶ παρμᾶν ὡς λάβη

ἐν χερσὶ ὁ κερεὺς, τὰς εἰ αὐτῇ γε τρίχας·
 τί δ' οὐ μέμνησαι, ἧ ἀθλιῶς, ἢ κλάσσε
 φίλῃς οἱ αὐλοῦς, ὡς παρρὰν ὕδατι
 ὡς εἰκατόπρω, εἶδ' ὅλως ἀχήμενα,
 ἢ καί τις εἰπὼν, τοῦσχε αὐτῇ δείξατος
 οὔτι πρέπη τὸ σχῆμα, τοὺς αὐλοῦς μέθες·
 τὴν σὴν δὲ μίτιν, εἰ κρίσῃ τ' πρακλίεον,
 πρέπη δικαίως, καὶ ἀθλιῶν περφθάνειν,
 καὶ μὴ τὸ αἰσχροῦν, τὸ περσὸν φυσιγνάθοις,
 σοφῶ δέησιν, ὥστε γνῶ διδασκάλων,
 γόφ' ὁ τίς εἶ, καὶ τίνα παριγάνεις,
 ὡς ὑπόληψις, σήτε καὶ πολλῶν θέλῃ,
 καὶ εἰ περσὴκει, ὡς γε τυχόντων ἕνα
 καὶ σὲ ξυρεῶς, ἢ καὶ μὴ, κατὰ μαθεῖ
 τίνων σε εἶπω, ὡς μιμῆδρον βίβης,
 ἐπιτηδεύειν, περσὴ πλησίαν γένυν;
 ἀρχιερέων, τοὺς ἐπιφανετέρους,
 εἰ τῇ παλαιᾷ, καὶ ἀγαθήκῃ νέᾳ,
 παγωνίας ἔγνωκα· εἶ δ' ἐξάσμαθαίμ,

δοτοῦγε ὄντες, καὶ πρὸς τὴν συλλήψεως,
 οὐδ' εἰς κάραν σίδηρος, οὐδεὶς ἀνέστη
 ἀνωθεν οὗτος, ἦν ναζιραίοις βίβλος,
 κερηκομῶν, καὶ γένειον ἐκτρέφων,
 ὡς καθορᾶται, πρὸς μὴ ψευδωνύμοις,
 εἰς δεῦρ' ἐν ἡμῖν, εἰκόσιθ' ὑμετέρων,
 κατηγορήσασαι, τὰ νεωτερίσματα,
 φωναῖς ἀλάλοις, ἅτλα φύει ἀγρίως,
 ὑμῖν ἐν αὐτοῖς, ἱερεῦσιν ἐσπέρας,
 καὶ ναζιραίοις, ὧν κάρητα καὶ γένυς,
 παντάπασ' ἀπέοικε, τῆς ἐν εἰκόσιν,
 ἀνιέραι τε, εἰπαράλληλα βλέπεις,
 ἀσχήμονά τε, ταῦτα τὰ ξυρώμματα.
 πρὸς γὰρ ἐκεῖνα, τὰ σεβάσματα ὅλως,
 ὑμᾶς πιθηκόμορφα, εἴποισ' εἰκότως,
 καὶ οἷα παίζειν, τοῖς ἐπὶ σκηνῆς ἔθροισιν,
 ἔχειν ἐφ' ἡμῶν, ἱερεῖς τὴν ἐσπέρας
 καὶ δὴ δέδεικται, κοινὸν ὑμᾶς μὴ ἔχειν,
 πρὸς ναζιραίους, ἱερεῖς τε τοὺς πάλαμ.

τῷ γ' ἔραται, ἀνόμοιοι δόξατε.
 εἰμὴ καὶ ἔστο, εὐλογόν γ' ὑμᾶς λέγειν,
 ὡς οὐχὶ αὐτοί, εἰκόσ' ἀπεοίκατε,
 κείνοι δὲ μάλλον, ἀγίοις τοῖς Φθάσασιν·
 οἱ δ' οὐς τελεῖτε, ἀγίους ὁ σημέρα,
 ἔχουσιν ὑμῖν, ὄψεων εἰκότως.
 ἢ καὶ πὸ γραφῶν, ἀγίων συνήξατε,
 ὡς ἄτλα ἄλλα, καινὰ ἀλλ' ὀλέθρια,
 οὕτω καὶ ἔστο, τοῦψιν ἀποθνήσκουσιν.
 ὑμῖν δὲ μάλλον, ἢ ἰσδαίοις Φθάσας,
 μωσεὺς ἀπεῖπε, μὴ μαδαράν τὰς γένους,
 ἔχειν ἀπείρους, ἢ γραφῶν οὐτι λέγω.
 ἀλλ' εἰς τὸ ὑμῶν, χρήσιμον ἔστ' εὐκόλοι,
 τρέπω σοφιστῶν, τὰ πλέω ὠδυσύρειν·
 ὄθεν παρίτω, μαρτυρήσων ἀγγελῶν
 ὁ πρὸς μανωῆ, ἢ καὶ πρὸς ὑμᾶς λέγων·
 ναζὶς θεοῦ γ', καὶ αυτοὶ κυριωτέρως,
 τεταγμένοι ῥύεσθαι, ἰσραὴλ νέον.
 σίδηρος ὑμῶν, μὴ κεφαλὰς κειράτω·

εἰμὴ λέληθε, συμφορῶν οἶα τύχον,
 δύσοιτοι μᾶλλον, τῷ σαμφῶν κειραμένῳ.
 ὄκ ἀγνοῦσιν, ὑπομήσω δ' εὐλόγως,
 καὶ δανίηλε, οἶον εἶδ' ἐπὶ θεῖνε
 καθήμιον ὑψιστον, ὡς κριτὴν μέγαν·
 ὄν ὥστε δείξῃ, πᾶσι σφόδρ' αἰδήμονα,
 παλαιῶν εἶπεν, ἡμερῶν εἶτα πάλιν
 τείχας κεφαλῆς, ἐκ μέρες δεικνύς ὄλον,
 λευκὰς ἔχειν ἔγραψεν, οὐξυρώμιον,
 ἀλλ' ὑπηγήτω, ἱερώτατόνθ' ὄλωσ·
 μὴ δῆμέ ἄλλιω, ἀπὸ γραφῶν εἰκόνα,
 ἀρχιερεῖ πρέπεσαν, ἀπαίτη πλέον,
 ἢ ἀγαπήσειν, αἰσχίῳ ὄψιν ἔχειν
 ἔρωσ' ἐκόντα, ὡς ἦς ἀσφόροσ,
 τοῖς πάλ' ἀγίοις, τοῖς τε μέχρι σήμερον
 κείνοις κατ' ἴχνησ, ἀκολεθῶσ' εὐλόγως,
 ὡς ναζιραίοις, ἀρκέσθ' ὁ πωσθῶσ.
 τέττε δίαιταν. ἔνδυσιν, κεράν ἔχε.
 μοναχὸς ἄπας, καὶ δίδε πέρασ λόγῳ.

ἕως δὲ λῦτε, καὶ ξυρᾶς θαμὰ γένυν,
 καὶ μῦρα χρεῖη, ὡς βραχεῖα σὺ κόμη,
 φιλοπνήγε οὔσα, ἔτο ἄκβσα λέγῃ,
 ὡς χ' ἡ παρειὰ, τὸ τρυφᾶν ἀενάως,
 χρεῖε βαπτιστῆ, οὔσε εἰκάζειν ἔχω,
 καὶ σακκενδυτῆς, δῆθεν ὡς ἀπεικίας
 εἴμασι σαυτὸν, οὐ τρόπῳ τῷ περδρόμῳ·
 τρόπῳ μοναχᾶς, κριτέον οὐ σάκκεσιν,
 οὐ φραγγελίοις, περὶ καὶ ἡωρημίοις,
 ἢ ὡς ὀρόντων, ἐξαπατῶεν φρένας,
 οὐ δόξαν ὡς οἶοντα, ἀλλ' ἀδοξίαν,
 καὶ ταῦτα γ' ὑπεύθυνον, ἐκθηρωμῆς·
 τυπῶσιν ὑμῶν. εἰμάτων τὰ κρᾶσπεδα.
 σάρκας δ' ἀτύπῆς, ἀπαλάστ' ἔχεθ' ὅλοι·
 γάμυτε ἐκτὸς, τὰ μ' ἐπιτηδεύετε
 ῥάθυμα ἔργα. τὰ βίβ ἀνειμῆς·
 βίοις μοναχῶν, πολλ' ἄτλα περσίτατα
 τρίβες τελῶντα, τὰς ἐκείνων δυσκόλῆς·
 τοῖς γὰρ λέγεσιν, εἶναι τὴν ἀγαμίαν,

τὸ σφόδρα λυπῶν, τοὺς μοναζόντων βίβς,
 ὡς ἀγνοῦσιν, οὐδαμῶς προσεκτέεν·
 γάμῳ κὶ ἄλλοι, ἀπέβ' ἔσαντο πλέες,
 καὶ τοι γε βίον, ῥα' θυμον ἢ νυκότες·
 πολλὰ περὶ γάμῳ, ἔ' γάμῳ μυστήρια
 πίτθου εἶναι, ἔργαθ' ἀφῆς τὰ πλέω.
 ὦν τοῖς ἀγάμοις, καθόλου ἀφεκτέον,
 ὑπὸ προσώπων, ἰδίων ἀρεξαρμύες,
 ἄτλα μοναζὰς, ἄτριχ' οὐ πρέπ' ἔχειν,
 οὐδ' ἀφάσσεσθαι, τὰς γένυς παρεκτέες.
 μετὰ γ' ἀφῆς, ἢ δονῆ πᾶσα θένει·
 ἐπεὶ κὶ πασῶν, ἢ ἀφῆ προμνήστρια,
 χαυνῶσα λειότησιν, ἀπροσεκτέρες·
 ὑμᾶς δὲ λειότησιν, ὑποτακτέες
 ἀπλῶς ἀπάσαις, ἱερεῖς τ' ἐσπέρας.
 οἷς ὁ ξυρισμός, ὄφελ' ὕποψ' ἀρέσασθαι.
 οἱ γ' ὄρωντες, ἱερεῖς ξυρωμύες,
 ὡς δὴ φρογνίμους, ἐκμεμίμλωται τ' ἀχθῶ,
 ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, δεξάσαν ἀλλὰ χεῖρονα,

τὰ πολλὰ πλήθη, ἀκρίτως ἐψάμματα,
 τοῖς ἱερεῦσι, σφαλερῶς ἠγνυμένους·
 ἐπεὶ δὲ αἴχῃ, ἀπαρέσκοντι σφόδρα,
 λόγους ἰσῶσαι, τῷ ἀμηχανῶν ὄλως,
 δοκῶ ᾧδαιτήσαομαι, ἔλοιπῶ λέγειν,
 πεῦσιν ἔθ' ὑμᾶς, τὴν δ' ἐρωτήσας μίαν.
 ἔχαιεν ὄντες, ἦθεσ' εἰ ὑμετέροις
 ἄποξυράτε, ἱερεῖς εἰ χερῶ γενυν;
 ἐλθεῖν δ' ἔπειτα, ᾧδαι τιμῶσι γενυν,
 δεῖσαν εὐθύς, ἀρρένυθ' ἄέπως ὄλοι,
 καθευμένοι γενεῖα, ἀνθρώποις ἴσα,
 τῆμ' ἴθ' ὄραοδε, ἱερωχήμεος ἔχειν,
 κόσμῳ γενείων, τῷτόγ' ἀλεξέμενοι
 ἐπανόθε δ' αὖ, ταχέως μνησαμείβεις,
 νεῶς ἐπιβαίνοντας, αὐθωρὶ γένους,
 ξυράοθ' ἀρέσκῃ, οἷομ' εὐήθως ὄλως·
 ἀλλὰ γε ὄψιν, τὴν θεῶ χερὸς πλάσιν,
 παίζειν ἀτίμως, ἱερεῦσιν οὐκ ἔδῃ.
 ἀλλ' εἰμὲν ἔστιν, εἰτετραγμένον νόμῳ

αἰὲν ξυρᾶσθαι, μηδενὶ τρέπω ὄλωσ
 ὠδραβάτας γίγνεσθαι, εἰδέω νόμῳ
 εἶδ' εἶναι καὶ μὴ, ἀδιαφόρως ἔχῃ
 τὸ χρεῖμα τοῦτο, ὡς ὃν οὐ θεόκριτον,
 γένῃ ἀφέντας, μὴ ξυρίζεσθαι ἔτι,
 τὸ εἶναι σεμνοῦς, ἀλόγως φερυμλίως
 δοκῶν ἐτοίμως, ὑπὲρ οὗ ἐπυθόμην,
 τὴν λύσιν ἔξειν, οὐκ ὀιοχλῶν ἠρόμην
 ποθῶ τι καὶ γῆ, συνέσει ὑμῶν πρέπον
 περὶ γενεῶν, ἐκμαθεῖν ὅτι χάριν,
 τοῖς ἱερεῦσι, ταῦτα οὕτω παίζεσθαι,
 κἀφειμένα τε, καὶ ξυρώμηνά πάλιν.
 ὡς δ' ἀπορεῖτε, τὴν λύσιν γ' ἑκατέρω,
 ἢ αἰχχύνεσθε, τὰ σαφῶς ψευδῆ λέγειν,
 ἐρῶ ἔγωγε, ὡς ἔνεστι συντόμως
 ὑμῖν πρὸς κείτῃ, σκοπὸς εἰς τὰ καθ' ἕω
 ὅταν γένησθε, τιθέναι κατηκόως
 ταῖς ἐξαπάταις, οὓς ἀν' ἴδη' εὐκόλως
 ὑμῶν ἀκρίειν ὧδ' ὅπως τὸ θήραμα,
 παρρῆεν πρὸς σῆ, μηδ' ὑποπλεύῃ δόλιως

δι' ὄψιν ὑμῶν, ὡς δ' ὁμοίοις περὶ γέχη·
 πώγωνας οὕτως, ἀφίεσθε ἐκτρέφειν·
 εἰ οἷς τιθέντες, τιθασοὺς ἀπληγέρας
 ἐφ' ὃν περ' ἀγῆ, βι.⊙ ὑμῶν κ' λόγῳ,
 ὄλεθρον αὐτοῦς, ἔλκει' οὐκ ἀφανέα·
 ἠυγενεῖας, ἱερεῖς γὰρ ὑμέας
 ἠγεμνὸν εἶναι, ὡς γε τοὺς βρυχωμένους,
 λέοντας εὖρον, σφῶν χεῖρ' σωτηρίας.
 ταύτη ταχίστω, χρωμῆνοι μεταμέλω,
 πολλοῖγ' ἀπορρύπτονται, οὐς ἔχον ῥύπτες,
 κ' τῆ γενεῶν, καθέσθ' ἀφαιρέσθ',
 (ἐπεὶ περ' ὄψιν, δείκνυ' ἄλλω ἄλλοτε)
 ὑμᾶς γόητ'⊙, πρωτέως αἰγυπῆς,
 (ὅς ἄλλοι' ἄλλω, ἀπὸ τ' τέχνης ἔχων)
 μορφήν ἐδείκνυ, ὡς τις ὢν χαμαιλέων)
 λείπεσθαι οὐδὲν, ἀποφαίνοι' εὐλόγως.
 πώγωνσιν οὕτως, εἰδέως χηρσάμφοι,
 βέλιδροι ἱερεῖς, ναζιραῖοί τ' οἱ νέοι,
 ὅταν ἐπιτῆ, τ' ἐπανόθε χεῖρ'⊙,
 κ' μέλλει' οἴκαδ', ἀποδημεῖν αὐτίκα,

οὐκ ἐκ πύθροισι, εἰς ξύρησιν οὐδένας
 ὑμεῖς γίνεσθε, ἀλλά γ' ἀνυπερθέτως,
 γένεια καὶ μύστακα, κείρεσθε αὐτίκα,
 καὶ οὐδὲ μικρὸν, ἕτόγ' ἀναβάλλετε.
 οὕτω μεταβαλόντες, ὄψιν ἀρρένων
 ἐξεθενεῖτε, ἢν ἐπέκριν' ὁ πλάσας.
 τοῖς γὰρ ἐκείσῃ, πανυδαὶ ξυρωμφοῖς,
 πωθραδακύντων ἄχει, δι' σφετερω,
 πάντων δοκύντων, ἐκ ξυρῶ ἠιθέων,
 μὲν γενεῶν, συντυχεῖν οὐτι πρέπον:

Καθ' οὗ λατῖνοι οὐ γαμίζουσι τοὺς λυθέντας εὐλο-
 γοφανεῖ λόγῳ γάμων, δοκῶντες ὑπερμαχεῖν
 ῥητῶ, εὐαγγελικοῦ μὲν ἔ, οὓς ὁ θεὸς συ-
 νέρευξεν, ἀνθρώπων μὴ χωρίζετω·
 ἀποστολικοῦ δὲ ἔ, ἐὰν δὲ καὶ
 χωριοῦ, μὲνέτω ἀγαμῶ
 μελετῶμεν καὶ ῥητὸν καὶ
 ἀγίον, σοχασμῶ·

Ἐλεγχῶ λβ.

Ο ἱ ἑ λατῖνων, μὴ συναινῶντες νόμοι,
 οἷς χρῶμεθ' ἡμεῖς, λύσεως πέρι γάμων,
 τῆμῶ δέησι, λύσεως τοῖς δ' εὐλόγῳ,
 πολλοὺς φοβοῦσι, κα' ἔ εἰώων οἷς πέλι
 ἐπιπόλαιον, καρδίας τ' σφῶν βάθῳ,
 ἢ ὅτ' ἐρεύνης, ἀνδρικοτέρας λόγον,
 δέξαομαι καὶ τ' κεῖναι, ἢ πιτῶ δέον·
 χειτοῦ γ' λόγον, (ὃν φαρισαίοις ἔφη,

ζητήσασ' εἰ ἔξεσι, τ' γάμον, λύειν,
 ἔσης τε καὶ μὴ, εὐλόγεσθε πρὸς φάσεως,
 καὶ ντεῦθεν ἀκύσασι, μὴ εἶναι δέον,
 οὐς εὐλογία, ἡμῶσατο κυρίε,
 λύειν ἐτοιμίως, ὄντινα βροτῶν τύχοι)
 τεθηπότες καὶ οὗτοι, ὡς πλησίως
 νόμοις λατίνων, οἷς ἔπειθ' οὐδὲν δέον,
 ἀπλωῆς ἡθῶ, πρὸς γάμους παντὸς λύσειν,
 καὶ ἔγε πάνυ, δεικνύσθω εὐλόγε·
 ὦν ἢ τρισῦτον, ἐξ ἀγνοίας ἰσότης,
 λέληθεν οὔσα, παντελής ἀπισότης,
 καὶ συμπαθείας, τ' θεοῦ καθαιρέτις,
 ἢν ἦκε δεικνύς, καὶ διδούς ὁ δεσπότης,
 χειρὸς ὁ πάντας, ἡπίως ἰώμεθ,)
 ἢς τινῶ αὐτὸν, ὑπογραμμὸν καὶ τύπον,
 βροτοῖς χρήζουσι, λείπεν εὐμνηστέρως,
 οἰκτον μίμειψ; τ' εἶναι καὶ ἡμᾶς θέλων.
 ὡς οὖν γε μὴ βλάπτωιντο, τῷ χειρῶ λόγῳ,
 οἱ τῶδε πρὸς εἰσάλλοντες, οὐκ εὐθυβόλως,

μὲ ποσῆς δε, ὑπονοίας ἐκ δέεσ,
 (ὃ τοῖς δε ποιεῖ, ἄλλο δόγμ' ἀντίθετον
 δοκοῦν περιέχεσθαι, ὁρθῶς δ' λόγος,
 ἡμῶν) ἀμεινον, εὐλαβῶς τ' ἀμηγέπως.
 ὅτῳ βοηθεῖν, καθορᾶτ' ἄλλ' ἄλλ' λόγῳ,
 ὃν εἶπε παῦλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄμαχ' ἄλλ',
 ποιεῖτε δεινόν, τ' ὑπεκείμηνον λόγον·
 ὃν ὄντα χειτῶ, συμπαθεστέρας ἔχειν
 ὄμιλον καὶ λύσιν, ἀγορεύειν εὐλογον,
 ὡς δὴ καὶ δῆσιν, ἵνα μὴ τῷ πατέρῳ
 σκάζειν δοκοίη. ὅστι γὰρ θεῶν πρέπον)
 παρεστάναι ὄσμηναι, δ' ἡμῶν ἔδρας,
 ὅπως οἴων, οὐ δέεσαν δίτῃσιν,
 ὄλλω) ἰταλῶν, ἀμαθῆ παρτασίαν,
 οἷσιν εἶπον, ἀδελφὴ δειξας ὄλλω,
 παύσῃ δοκοῦσαν, ἄλογα τηρεμένην,
 χειτῶ δεηθεῖς, ἥσ γε τὸ ὑπεκείμηνον
 δοκεῖ ἔχειν, ἰκανῆς ἀσαφείας,
 τ' καθόλου γούν, ἐμβαλεῖν ἐμῷ νόῳ·

ὅς ἴνα ὄρθῶς, εἰνοθῆῃ παντίτῳ,
 χερόντε οἶμα, καὶ γ' ἐρωτώντων τρέπον,
 βύλημάθ' ἅπαν, εὐκρινῶς τοχατέον·
 ὡς χειρὸς ἡδὲ, ἔργα καὶ βελεύματα,
 αὐτὴν τε πεύσιν, ἢ λύσιν ζήτην γάμει
 οἱ φαρισαῖοι, κλωπες οἱ δεινοὶ λόγων,
 καὶ δῶκεν οὕτω, τὴν ἀνάλογον λύσιν,
 τοῖς μὲν περχειρως, καθορῶσ' ἄπτόμεν,
 κἀναντίρρητον, παντίτῳ δεινῷ λέγειν,
 (χειροῦ γάρ ἐστι τίς ποί' ἀντερῆ βροτῶν;
 κἀντεῦθεν οἶμα, πᾶς ὁ τοῖς πρὸ γάμων,
 ἡμῶν ἐθίμοις, ἀπαρέσκεαζ δέλων,
 λέγειν δοκεῖτι, ταυτὶ τὰ χειροῦ λέγων,
 ἢ καὶ τὰ παύλε, ᾧ δοκεῖ πᾶσα λύσις,
 γάμει καὶ δῆσις, εἰν' ἀπαγορευτέα,
 τοῖς δ' εἰς τὸ βάθρον, ἔργον ἔργον κυρίας,
 εἰσδύναμι εὐχαῖς, εὐδοκοῦσι καὶ πόνοις,
 φανήσεται τι, ὑπὸν εὐμδμέτερον,
 θεοῦ ἰσχυρὸς, συμπαθεία ἀπλέτω.

μαστούς ἢ ὡσεὶ, τὰς γραφὰς ἀμελκλίον,
τὸ δ' ἄποθλιβέν, γάλα τῆ νοῦ πῖεσι,
βότυρον ἔφα, πάροχον θυμηδίας.

οὔτω βροτοῖς ἴασις, ἢ χειτοῦ Φάσις,
τῆμ' ἔτασθῃ, ἐκείσει ἐπηβόλω.

θνητούς ἢ ὄντας, καρτερῶς φέρειν θέλει,
ὡς τ' ἄλλα δεινὰ, καὶ τὰ δυαχερῆ γάμει,

καὶ μὴ ἀπαυδᾶν, ῥαδίως τοῖς δυσκόλοις,
μικροψυχοῦντας, αἰτίας ἐξ ἧς τάχοι,

ὡσὺς ἦν ἕκαστος, γαμετῆ συνεζύγη.

μὴ δ' ἐλελυθεῖς, ἐμπεσεῖται χεῖροσι,

ὄντος γ' ἀδήλου, πᾶσι δ' καλλίον.

ἔπειθ' ὁ βίος, τῷ βροτῶν ἐπεὶ γέμει,

κακῶν ἀπείρων, οἴκοθεν θεὸς θέλει

ἀσκεῖσθαι πάντας, καὶ τὰ ἔκτοθεν φέρειν.

τὸ ἢ κυρῆσαι, τοῖς δὲ μὴ ἐπισομῆσαι,

ἐπισομῆσαι τε, μέτριον τὸ δεύτερον.

ἔπειθ' δὲ κἀνάγωγοι, ἔσμεν οἱ πλέεις

εἰς τὰ ἀμείνω, καὶ θεῶν θεσπισομῆα,

καὶ οἷγε Φιλόσαρκοι; τῶν ἄλλων πλέω,
 οἷς τισ' ἔρβιδε, οὐκ ἐνὶ αἰδοῦς ὄλωσ,
 ἀλλ' οἱ φειλατῶν, ἀφροδίσιον πάιδε,
 τελειῶν ἀναιδεῖς, κἄφρονας εἶ εὐλόγωσ,
 πάντα γὰρ τοῖς δε, δείκνυσιν ἀνεύθυνα,
 καὶ τῶν γαίχρα, καὶ λίαν ὑπθύθυνα,
 γάμους τε πείθει, ἡδὴς ἄλλων γάμων
 ἡγεῖσθαι εἶναι, ἀλογωτέρων πόθει,
 δέησε χειτῶν, ὡς εἴησαν αἰτίαν
 οἱ Φαρισαῖοι, ἀγξαστὶς ἀσελγετέρων
 βροτῶν ὀρέξεις, καὶ πόθεισ μὴ σφάφρονας,
 τῆν ἀποφάσθαι, ἢν ἐπικαίρωσ ἔφη,
 θεὸς οὐσ δῆσε, μηδεῖς χωριζέτω·
 τέλει μὲν ἀνέκαθεν, ἢ γάμους λύσις,
 ἢ μὴ δικαία, τῶν θεῶν φυγεμένη,
 τῶν δ' ἐστιάσθαι, ὑπὸ μωσέως νόμω,
 λάνθανεν οὔσα, τῶν ἀπηγορευμῶν,
 ἕως ὁ χειτὸς, δείξει διαφορμῶν,
 τῆν εἶδε λύσιν, εὐλόγωσ καὶ μὴ, λόγωσ

μοι χους γ' εἰπὼν, τὸς δίχα ἐγκλήματ'
 μάχλη γυναῖς, λύσιν ἐξαιτημένους,
 τελεῖν νόμιμον, καὶ ἀφελύειν γάμον,
 ἔδειξ' ἐναργῶς, θάτερον δὲ πεύσεως,
 δήπεθεν ἄκρον, εἶναι συγχωρόμενον
 καὶ παγορβύσας, τὴν ἀνθλόγον λύσιν,
 τὴν ὄλογονγε, οὐκ ἐκώλυσ' ὁ πλάσας
 γένους βροτείς, τὰ γ' ἐκάτερα μέρη,
 ἀλλ' εἶπ' ὅποια, εὐπερσώπω αἰτία,
 ταῦτα γ' ἀνθρώποις, λυτέα ἀνθλόντων,
 συγκαταβαίνων, ταῖς βροτῶν ἀσθενείαις,
 θεῶν συνήθη, καὶ Φιλάνθρωπῳ τρέπω.
 ὅταν δ' ὁ δήσας λύσει, καὶ δήσῃ πάλιν,
 νέμων τὸ Φιλάνθρωπον, ἐνμέρῃ ἴσον,
 λύσῃ καὶ δήσει. ἔστο γὰρ θεῶν πρέπον·
 ὧ' σαθμὰ αἰέν' ἐστὶ, τὰ ἴσα φίλα.
 οὐκ ἔν ἀμέμπτῃ, τυγχάνει καὶ δήσεως,
 πᾶς γάμῳ ὅς λέλυται, εὐλόγῳ λύσει.
 ἐπεὶ ὅμοιόν, τῶν γε ἀπὸ θανάτου

τελεῖ κ' οὐτ' ἔτι, ἢ καὶ κείνῃ πλείον' ἔτι
 ἀξί' οἴκτῃ, ὡς βλαβεῖς περὶ φάσει
 ἐπεὶ δὲ βλάπτει, ἔτι ρητῶς κείωνον
 τοὺς ἀκολάτους, καὶ γ' εἰαγεῖς τ' βίον,
 οἷς εἰδοθεῖη, κ' μικρὸν τ' πρὸς πόθῃ,
 γίγνοντ' ἀπληστοί, πρὸς τὸ μείζον αὐτίκα,
 νοεῖδ' ἀφῆκε, τῷ συνεκδοχῆς λόγῳ,
 τοῖς μὴ νοήσει, νωχελεῖ κεχρημένως,
 παυλόνη χειτῶν, ἱερὸν μυσηπόλον,
 μὴ σφόδρα δειμαίνουσι, δυσειδαιμόνως,
 δοκῶντα μὴ σύμφωνα, ἐν λύσφ' γάμων,
 πρὸς χειτὸν εἰπεῖν, ὡς δοκεῖ τοῖς μὴ λόγῳ
 τὰ ποσοτικῶν, ἀνερβλυῶσιν βάθ' ἔτι.
 ἔφη γ' εἰδέδλυτο, μὴ ζητεῖν λύσιν,
 εἰδ' αὖ λέλυντο, μὲ ποθεῖν γῆμα ὅλως.
 τί ἄλλο; ρητῶς, ἀγάμῃς μὲν εἰν ἔφη,
 οἷς ἀπεζεύχθαι, τ' συνοίκων συνέβη.
 ἐν οἷς κ' χειτῶν, παῦλ' ἐμβριδέστερον
 δοκεῖ κατὰ φάσει, ὧν θέλῃσι τοὺς γάμῃς

λύειν κὺ δῆειν, ἐξέτοιμε ἀλόγως·
 τί οὖν ἐροῦμεν, δεικνύμεν πειρώμενοι,
 χειτῶ νυνωδόν, παῦλον ἱερώτατον,
 ἢ ὡς τὰδ' εἴποι, φιλοπάρθενος πέλωσ,
 κὺ τῶ πειέχεσθαι, τὴ ἀγαμίας,
 νόεσιν ἴσα, τῆ ἀσωμάτῳ φύσῃ·
 ὡς οὖν ἑαυτὸν, εἶναι τοὺς πλέεσ θέλων,
 ἐξ ἐμπαθείας, σαρκικῆς ἐλευθέρως,
 εἰς ἀρετιῶν τε, τῶ λελύσθαι εὐδρόμους,
 τὴ ἐκ συνοίκων, τύρβως κὺ φρονητῶν,
 μότῳ τε χειτῶ, αἰὲν ἀνακειμένης,
 γνώμῃ δεδώκεν, ὡς ὁ ἴδιος ἔφη,
 εἴ τις ἑαυτὸν, ἱερεῖον θεῶν θέλει,
 τελεῖντε ναὸν, πνεύματός τ' ἀγίου,
 βίον ἐλέσθαι, παρθένον πρὸς τὸ γάμεν·
 ὡς ἡ πάρεστι, τὴν θεῶν κὺ ἀγγέλων
 ὡτεῦθεν ἤδη, ὡς ἐν μιμνήσκον
 καθαρότητά, ζῆν ἀσωμάτων κείον,
 εἰς οὓς μετισταῖ, πάντας ἢ παρθενία,

μεθ' ἣν ἐπὶ τὰ ἴσα, ἄγυσαν γέρα,
 τὴν ἀγαμίαν, τὴν μὲν λύσιν γάμω,
 ὁ θεῖος ἦδει, κυεῖς ἀπόστολος,
 ὅπως πόλιν ἀνέφοιτο, τοῖς βροτῶν βίοις
 ἢ λύσις ἦδε, ἢ τελευτῇ συζύγῃ,
 ἢ τιμῇ ἄλλῃ, τῷ βίῳ περὶ αἴσει,
 ἀλλ' οἷς λυθεῖεν, ἐγκρατῶς τηρεμένη.
 ἴσῶντε ταύτιν, ὡς ὅλως ἀμείνονα,
 ἔφη μέεθων, εἰλυθεῖεν ἀγαμοί·
 ὃ πᾶσαν ἔδρα, ἣν λύειν πειρώμεθα,
 ἀμφιβολίαν, εἰσέτι ζητουμένῃ,
 εἰπαῦλος ἴσα, τῷ μόνῳ σοφῷ θεῷ,
 γαμῆν διδοίη, τοῖς λυθεῖσιν ἐκ γάμων.
 οὐ γὰρ ὁ σώφρων γάμος, ἀτιμαστέος,
 εἰπαρθευείας, λείπεται ἀμηγέπη,
 ἀλλ' οὐδὲ ἦς σὺ, ὅστις εἶ Φιλάγαμος,
 δοκεῖς περὶ μαχεῖν, τῷ λόγῳ ἀγαμίας,
 καὶ εἶναι βέλῃ, τοῖς βροτοῖς τηρητέαν,
 γάμω λυθεῖσιν, ἀπαραιτήτως ὅλως,

ἧ σφραγισθέντα, ὑποκαθίσω γάμον,
 ἕως ἀκῆω, ἐξολοθρεύειν θεόν,
 οὐτὸν γαμῆντα, ἀλλ' ὄν ἂν πόρον ἴδοι,
 πόρον τε παῦλον, ἀγάπῳ κυρέμῳ,
 μετὰ γ' ἐπιτίμησιν, χαλεπὴν σφόδρα,
 ὡς μὴ ἄπογνούς, καταβληθῆ χειρόνως·
 ὡς ἡ συνιστῶν, τοῖς κορινθίοις λέγει,
 εὐσυπαθέτης, εἶναι ὡς αὐτὸν θέλων,
 ὡς ἰλεώς γε, αἰὲν ἐκπεπωκόσιν,
 ὅπως καὶ πόροι, βελτιωθῶσ' ὡς ἐνι'
 γάμῳ δὲ φύλαξ, ἔβρωτῆς ὦν γένεσ,
 φρονητῆρ' ἐστὶ, ἡ μεγίστης ἄξιῳ,
 δοκῶν χορηγός, εἶναι ἀθανασίας.
 ἰσῆ γὰρ θνητότητα, παιδοποιΐαις·
 ὅθεν καὶ παῦλῳ, τῦτον εἰπὼν τίμιον,
 πόρον καὶ μοιχοῦς, ἀπέπεμψε ταῖς δίκαις·
 πειρωμῆν δὲ, δεῖξαι ἡ μυστηπόλον,
 χειρῶν συνωδόν, οἷς δοκεῖ ἐναντίῳ,
 ἔδοξε καλόν, οὗ λόγος ἐρμηνέα,

τὸ παῦλον αὐτὸν, ὡς θαλίψιδ' εἰθάδε
 τί γὰρ ἂν ἄλλο, αὐτοὶ ἠγησαίμεθα,
 λέγειν γράφοντα, τοῖς σοφοῖς κορινθίοις,
 εἶναι τὸ γαμεῖν, ἢ πυρῶσαι βέλτιον;
 καὶ ἄλλοι αὖθις, καὶ συνέρχεσθε πάλιν
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἵνα ἐξ ἀκρασίας
 μὴ πειράζησθε, εὔτε ἢ νηστουτέον;
 καὶ δεῖ ἕκαστον, μαχλοσύνῃ ὡς φύγη,
 γυναικὶ χρῆσθαι, ἥτις αὐτῷ ἰδία;
 ἢ γάμον εἶναι, αἰὲν αἰρετώτερον,
 τοῖς μὴ φέρουσι, παρθενείης τὰ βάρη,
 τὸ ἀγαμίας, τὸ μετὰ λύσιν γάμου·
 ἐφ' ἃ ὁ χειρότερος, οὐδένας βιάσατο,
 χαρῆν δὲ εἶπε, πάντα τὸ δυνάμεινον·
 παῦλον δ' ὁμοίως, οὐκ ἐπιβαλὼν βέρον
 βροτοῖς ἔφησε, τὴν ἀγαμίαν λέγων·
 πλὴν ἔτι ἐκείναις, δεῖξε συμφερότερον,
 τὸ παρθενεύειν, ἢ γαμεῖν ἀμηγέπη·
 ἄλλως δὲ χρῆσθαι, γαμεταῖς παρίγεσε,

τρέφειν τε τέκνα, παιδοποιῶντας νόμῳ.
 χριστῷ γὰρ εἰπὼν, τοὺς βροτοὺς εἶναι μέλη,
 γάμοις δεδέσθαι, βύλεται ἀμεινόνως,
 ὡς μὴ σφαλείς τις, ἀλλὰ τὴν ἀγαμίαν,
 μέλη τελέσῃ, μαχλάδῃ τὰ κύεα.
 ὃ μὴ γενέσθαι, εἶπεν ἀπὸ ξάρυδῃ.
 καὶ διορίζων, πλάσμα ἀπὸ πλάσματῃ,
 εἰπὼν τε τὰ ἄλλα, εἶναι ἕκτος σώματῃ,
 καὶ ἀδίκημα, εἰς τινὰς τελέσθαι,
 τρέψῃ τὸ πόρον, εἰς ὃν ἐξείργασατο,
 ὅπως περσάνῃ, πάντοθεν καὶ τίμιον,
 καὶ ἀναγκαῖον, ἢ γάμον ἢ σῶφρον,
 ὅτι καὶ εὐνήν, εἶπ' ἀμίαντον πέλειν,
 τελεῖν τε αὐτὸν μέγα μυστήριον,
 εἶχ' ἀπλῶς μυστήριον, ἀλλὰ καὶ μέγα
 εἰπὼν γέρηρε, τῇ προσηύχῃ ἢ γάμον,
 ἕως τε χριστῷ, εἰς τε τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ τ' ἀνελέγκας, ἀναγωγῆς τῷ λόγῳ,
 ἕνα δεδείχῃ, ἀρμολογίαν ἑκατέρων

ἔχει τὸν αὐτόν· οἷς λόγοις τιμᾶ γάμοι,
 ἕτόνδε ἢ ἔ, τῷ λόγῳ ὤρισμῆως,
 ἴν' ὡς ἐκάτω, αἰρετὸν δεξώμεθα,
 καὶ ἅμα γνῶμεν, ἢ διαφέρῃ γάμοι,
 ὁ καὶ φύσιν, ἔ καὶ φείσασιν·
 ἀπλῶς δὲ εἶπε, τίμιον ἔ σάφρανα,
 μὴ διορίσας, ἢ διαφείλας ὄλων,
 ἔκ ἔ τε τόνδε, ὡς περὶ ἀνθῆ συντόμως,
 τὸ τοῖς φεισοῖς, εἰσέτι ζητήμενον,
 εἰσῆσασιν διδοῖ, δεύτερον παῦλον γάμον,
 τᾶ ἔ συνοίκα, ἀπολυθῆν' εὐλόγως·
 καὶ ἔτο δείξει, εἶναι συγχωρέμενον,
 ἀδιορίστω, τῷ ἐπαίνῳ ἔ γάμοι,
 τρέπον δὲ οὗτ' ἀποσιωπήσεως,
 δι' οὗτωρ εἶπον, ἀκολάστους ἔ τρέπον,
 ἐκθέσασιν ῥητῶς, εὐλαβηθεῖς ὁ θέλει,
 μὴ δῶ ἑίοις, αἰτίαν συγχεῖν γάμοι,
 ὁ φαισαίων, ἢ ἐρώτησις θέλει,
 ἢν τῷ θεῷ καθῆκαν, ἀνόμως ἄγαν·

πείσθητι οὖν μοι, γινώσιν εἰθεῖαν ἔχεις,
 ὁ ἀμφιβάλλων, οἷς ἐδίμοις ἐτρέφης,
 καὶ μὴ κρατύων, ἀντιδόξων τὸ λόγον,
 σαῖς ὑπονοίαις, καὶ συναντιφάσεσι,
 δοκεῖν τὸ ὑμῶν, ἀνέχεσθι τὸν ἠλώμενον,
 παρ' οἷς τὸ γράμμα, καὶ ἡ δὲ οὐκ ἐτάσσεται,
 χειρὸς καὶ παύλας, ὡσαύτως τὸ θεῶν νόμον.
 σοὶ δ' εὐσεβῶντι, πνεύματι προσεκτέον,
 σοφῶς τοχασμῶν· ἔστο γὰρ σωζόν ἐγνωσ-
 μεθ' οὗ καὶ πάντες, οἱ νόμοις τεθεικότες,
 εἰλικρινῶς τὸ παῦλον, ἐξητακότες,
 λύσειν καὶ δῆσιν, εὐλογον διώρισαν,
 ὧν ἔδαμῶς σοι, φίλῳ ἀμελητέον·
 δόξεις γὰρ ὧδε, συνετὸς εἶναι μόνῳ.
 τύφῳ δὲ ἔστο, ἡ σοφία ἐνθεῶν·
 χειρῶν μὴ οὕτω, παῦλῳ ἀναφάνεται
 μὴ διαφωνῶν· σὺ τίφης ὑψήγορε;
 δόξης παπικῆς, πρὸς ἀπὸ ὑπερφίαλε;
 ὁμήτε λύων, οὐδὲ εἰτυχὸν λύσεις,

αὔθις γαμίζων, τοὺς νόμῳ λελυμηγένης;
 ἔστι ποινήν, εἶναι τὴν τανθάλιον
 ἠγητέον πῶς; οὐς γὰρ εὐλόγως λύεις,
 τῆς τε φερεῖς εἰσαὔθις, εὐλόγως γάμεις,
 ἰσῶν παρ' ὕδατος, εἶτα πίνειν κωλύων,
 ὡσεὶ φῶ οἴκτες, τοῖς δὲ βασκαίνων θεῶ.
 ἴσον δὲ ἔστι, ἀπονοίας ναυάτης,
 κλείοντ' οἴκτον, ἔστι θεῶ οἷς ἔδρον·
 τί μὴ σὺ παύλης, ἀπομιμῆ ἢ τρέπον,
 θεῶ τε οἴκτον, πᾶσιν ἐκκενέμνον,
 πλέω τε ἄλλων, οἷς περ ἡμαρτον πλέω,
 ὡς δαφιλοθυῆ, ἢ θεῶ θεία χάρις,
 οἷς οἷς φεισσεύεσσα, ἦν ἢ κακία;
 δεῖ τοιγαροῦν σε, ἦν λάβεις ἐξουσίαν,
 κοινῇ καὶ αὐτὸς, τοῖς θεοῦ μυσηπόλοις,
 ἔχειν ἐργόν, τῇ δὲ ἢ τῇ δ' ἐξίσου,
 δεσμοῦντα καὶ λύοντα, λαῶ κυρία,
 ἄτλα ἀν' ἴδοις, λύσεως ἢ δήσεως
 χρηζόντα δήπες, εἰς βροτῶν σωτηρίαν·

πᾶν γ' τὸ δητὸν, εἰ βίοις ἐφημέρων,
 καὶ λυτὸν εἶναι, δύναται ἀνθυθύνως·
 δητὸν τε αὖθις, τὸ γλὸν εὐλογον λύσει,
 λόγων ἰ' ἀνάγκαις, καὶ γραφαῖς περαίνεται·
 τί χρῆ σεαυτὸν, ὡδάλυειν χάριτ',
 ὃ ἀδικοῦντ', αὐτὸν ὑπάρχει σάφα;
 ἔπειτ' ἔγνωσα, ἔστιν οὗ χρησάμεν',
 ταύτη γ' ἄβρα, καὶ θεοῦ εἰαντίως,
 καὶ δόγμα λύσας, πίστεως ὡδανόμως·
 θεοῦ δὲ ἔστο, σποδιῖτ' ἄμόνον,
 καὶ ἡμερικῆ, ὄλογ' λύσις γάμε,
 καὶ δῆσις αὖθις, ἢ τελοῖτο εὐλόγως·
 σὺ δ' ἔποκρίνη, ταῦτα δειμαίνειν σφόδρα·
 τῶ εἰν' ἑώοις, ἀγαπᾶν εἰαντί·
 ἔπει καὶ ἄμφω, εὐλόγως κεχρήμεθα,
 νόμος ἀνάκτων, εὐσεβῶν αἰδύμενοι,
 καὶ οὐς συνεξέθεντο, ἱρεῖς κυρίως,
 κεχρημύμεν τε, ἔς τ' ἐπὶ ἔτ' εἰνόμως,
 θεῶ τὸ φιλόανθρωπον, ἐκμιμημύμεν,

καὶ ὧν ἐφάμιλλοι, εὐσεβῶν βασιλέων·
 ὧν χειρὶ τὸ πλάσαντο, ἠωρημένη,
 ὡς ἐν τριτάτῃ, ἡ σοφὴγε καρδία,
 ζυγοστάτησε πάντα, τῷ θεοῦ φόβῳ,
 τρέουσα πάνυ, μὴ πέση ὑψώσεως,
 εἰ ἀμεληθῆ, ὡς ῥοπήσ βασιλέως
 δεξιόπως τῆ, ἐν θεῶσ φηρέμνον·
 μοι χούσ μνῆν πόρνεστε, εὐλόγοις γάμοις,
 θεῶ κάθηραν, οὗτοι οἱ σοφώτατοι·
 διώρισαν γὰρ, οὐστε καὶ μὴ λυτέον·
 καὶ αὐτὸ συνῆσαν, συζύγοις οὐσ ἔνομον.
 νόμοις δὲ τοῖς ἔχουσιν, ἀπλῶσ ἔρωσ.
 ὧν περ ἐπῆρχον, ἄστων ἐξήλασαν,
 ῥώμης παλαιᾶσ, καὶ νέασ σεβασμίας,
 ἀπλῶσ τε παντὸσ, τὸ φειγείσ κρατέσ,
 πόρνας ἀπάσασ, πορνοδοσκύσ' ἀθέσ,
 πάντῃ ἀτίμσ, εἶναι κατεγνωκότεσ.
 τόπεσ δ' ἐναγείσ, καὶ βέβηλα δώματα,
 τί δρέασαν οὗτοι, οἱ μέγιστοι κρατόρεσ;

οὓς τίς τεθήποι, ἀξίως ἔ λήματῳ
 ἔ βασιλικῷ, κὺ θεῶ ἔπαξίς;
 εἰς γῶ σεμνεῖα, τῇ θεῷ συνεργία,
 τὰ πρὶν μετεσκεύασα, χαμαιτυπία,
 ὅ οἷς αἱ πόρνα, ζῆσαν ἀγίον βίον,
 πόθθ κακίτθ, καλὸν ἀλλαξάμνασθ.
 ἔ ἔ θεῷ κὺ θεῖον, ὦ θαῦμα μέγα.
 νόμοις μεδόντων, κατελύθη δαυμόνων
 τὸ χτὶ πορνῶν, κὺ ἀσελγύντων κρᾶτος,
 μοιχοίτε βιάσεσθ, κάλλιτα μάθον,
 θεοῦ τὸ βασίλειον, ἢ χειτὸς ἔφη,
 ὡς ἐξᾶτίμων, τῇ βίθ μεταθέσθ,
 σκευὴ γένοιτο, τίμιω τῷ κυρίῳ,
 θεοῦτε ναοὶ, τῇ παθάρσθ ἄγιοι,
 ὡς τῷ ἐνοίκῳ, τοῖς δε θεῖῳ πνεύματι,
 ἔ ἀρραβῶνα, ἔ ἄνω κληροχίας,
 ἔχωσ ὅ αὐτοῖς, ὅτε θεησαυρισμῶν,
 καιρῶ κὺ τήνδε, πωρολαβεῖν ἠλπικότες
 λόγῳ μὲ οὗτῳ, οὐμὸς ὦ σοφώτατε,

καθ' ὃν ἑώοις, λύεται καὶ δῆσται
 ὁ μὴ θεῶ οὐς δῆσε, κερδαίνων γάμοι.
 σὺ δ' οὐκ ἀρέσκη, οὔτε κοιράνων νόμοις,
 οὔθ' ἱερέων, τοῖς συνεκδεδωκόσι,
 χρησαμύροισ τε, χειτομιμήτῳ λόγῳ.
 ὑπὲρ δὲ τέρας, ἰννοεῖν ὑποκρίνη,
 τ' νοῦν ἔ παύλε· διὸ καὶ περὶ ἐχί
 ὡς σφόδρ' ἀμάχε, ἔ καδίτω ἀγαμοι.
 σύμφημι ἔστο, εἶνα καὶ γὰ βέλτιον
 δόξω γὰ ἄλλως, συμφανῶς μεμλῆναί,
 εἰ καὶ ταύτῳ, ἀγνοίον τοῖς λόγοις,
 παρῆσαγαγεῖν, πειραθεῖλω νηπίως.
 ἀλλ' οὐ φέρουσι πάντες ἀγνείας λόγους,
 καὶ πολλοὶ ἀπέρχονται, εἰς τὰναντία,
 χεῖρον λιπόντες, καὶ βίον τ' σώφρονα.
 οὐσοι μικρὸν εἰδόντι, παρῆν κερδάναι,
 λύοντι γάμον, συμπαθεσέρων νόμοις,
 δῆοντίτ' αὖθις, οὐς ἔλυσας εὐλογα,
 μικρὸν γεγῶτι, ἀνομον δι' ἀνόμους,

ὁ παῦλος εἶπε, καὶ τέλεισεν ἔμφρονα,
 οὐ μόνον εὖτε, ἢ σοφὸν τιμόθρον,
 ᾤετο μείν θέλησεν, ἄλλο τιθέλων,
 τοῖς ἰουδαίοις, πέμψαι χειτοκοίρυκα,
 ἀλλ' εὖτ' ἀνῆλθεν, εἰς σιών τὸ δεύτερον,
 καὶ ἠγγίσατο, καὶ ἰουδαίων ἔθνος,
 προσεχῆντε τούτων, ὑπεκρίθη τοῖς νόμοις,
 δι' οὓς ἑβραῖοις, σκανδαλίζεσθαι ἔγνω,
 χριστοῦ μαθητῶν, εἶναι ἔστο εὐλογον,
 εἶκιν κρινάντων, τοῖς τινῶν βεβλήμασιν,
 ἔνθα τὸ κέρδος, ἐστὶ μείζον ἢ βλάβος,
 ὡς τῷ δαβὶδ ὄνησις, ἢν ἡμανία.
 λοιγοῦ γὰρ αὐτὸν λύσειν, οὓς ἴ' ἐπήγετο.
 σώζοντα πολλοὺς, εὐλογον μετελάσσει
 πολλοσὸν οὖν γε, καὶ σὲ τιμιώτατε.
 ἔπειτα καὶ ἡμεῖς, τληναῖοι οὐχ ὀρίζομεν,
 ὅποια εἶπον ἔργα, ἢ ἀμεινόνων.
 ὅπως δὲ χρήτη, εὐμνηστέρων νόμοις,
 δείκνυμεν εἶναι, ὡς σοφῶ βεβλυτέον.

οὐ γὰρ δι' ὄνπερ, ὑπερασπίζη λόγον,
 δοκεῖ δὲ οὕτως, ἀτεραμόνως ἔχων,
 βελητέον σοι, λαὸν ἡγορασμῆμον.
 τιμῆς θεῶ, αἵματ' ἀγιοτάτε,
 ὁ ρᾶν κακίσαις, μίξεσ' ἀπολυμνύουσ'.
 σῶζειν ἐπιτέταξαι, οὐκ ἀπολλύναι.
 πᾶς τις δὲ ἦκων, ἀπ' ἰταλίας λέγεις,
 οὐς οὐγαμίσεις, ἢ ἀφ' ἰταλίας ἀφ' ἡμετέρας,
 πάντας ἐλέειν, ἢ πολύγαμον γάμον,
 γάμοις φράσαντας, εὐλόγοις καὶ ἀνυλόγοις
 ἐρρῶσαι πᾶσιν· ἢ τί γὰρ φοβητέον
 συνεῖναι πόρνοις; εὐτ' ὁ γαμεῖν κωλύων
 μιθώμαλ' ἐκσφῶν, ἀγρυτα μιθαρνίας,
 λόγῳ σε τῷ φῶ, ἔτο δεῖν μακάριε;
 οὐ γάρ με πείθει, οὐτ' ὁ δευλλούμην
 παναίχιτ' ὦν, κοῦδὲ ρητέ' ὅλως,
 παρ' οἷς τὸ σῶφρον, ἐστὶ τιμιώτατον·
 ὡς δὴ παρ' ἀσφ, εὐλόγῳ ἀπεκλέγεις
 χρήματα πόρνας, ὡς ἔχης ὅθεν τρέφοις

ταύτας ἐπειδάν, ἐστὶν οὐκ ἐργαστέον
 ῥηταῖς νησιῶν, ἡμέραις καθαρσίμοις·
 μέλησε γάρσοι, ἡμερῶν σεβασμίων,
 καὶ τὰς ἐταίρας, πείσαι ποιῆσθαι λόγον,
 ὅπως τὸ σῶμα, εὔτε ἢ νηστευτέον,
 μὴ ταῖς πορνείαις, ἀλλὰ καὶ τῷ κυρίῳ,
 μάθωσι δύναι, ταῖς πρὸ πάχα ἡμέραις·
 πλάσμα δὲ ἔστο, κεδόλως ἀνεύθυνον,
 καὶ πλαῖσμα λήσειν, οὐδένας δυνάμηνον,
 ἐπισυνιστῶν, οὐ τρέπον πονηρίαν,
 ἐταιριδῶν γε, τὴν δυσέκνωτον ὅλως.
 ἢ γὰρ τερφήσει, ἔτι πάντ' ἀφειδεστάτῃ,
 ἐπεὶ περὶ ἠερίσται, σφῶν μιῶματάων,
 οὐ σωφρονίσει, τὰς δ' ἐπισιτιμίας,
 κρημνοῖς δὲ μάλλον, ὥσεται καὶ βαρέθροισ·
 „ αἰεὶ γὰρ ἀρχὴ, ἀργία κακουργίας.
 καὶ τῇ μεταξὺ, ἡμερῶν τῆ δ' ἀργία,
 εἰς χρηστὸν οὐδέν, πορνίδια χρέσεται.
 μὴ ἔστο οἷον· μηδαμῶς πορνιότηφι.

εἰς ἃ δὲ ταύταις, εἰσέπειτα χρήσιμα,
 οἷα ἰδύσας, ματρηπεύσῃ ῥαδίως,
 τρόπους ἀκισμῶν, ἢ Φάσεις θελκτικίους,
 ἕτ' ἐξιύγκων, πολλὰ μαγκανθίματα,
 κοσμήσεώς τε, τοὺς ἐπαγωγοὺς τρόπους·
 ἢ οὐχί εἰσιν, ἀργίας γυμνάσματα,
 γυναιξὶ πόρναις, ταυτὶ τὰ τεχνάσματα;
 συνηγορῶντα, εἰς τὸ χρῆσθαι τῇ τέχνῃ,
 ἐπ' ἂν μὲν ἔκστη, ἢ σοφὴ προθεσμία,
 παυσαμένη σε, τὰς ἐταιρίδας τρέφειν,
 αἰδ' οἴσθηθῶσι, μανικῶς ἐπὶ νέεσ,
 ἐξαπατῶσαι, τὴν γε ἀφρονετήρεσ,
 ἢ μᾶλλον οὐς σὺ, διίτων οὐ γαμίζεις,
 ἀλλὰ φρέατα, τοῖς δὲ φεράζων ἔνομα,
 πίνειν ἀφίεις, ἄπο λάκκων ἀνίκμων
 ὕδωρ ὀδωδὸς, ἔστιν ὧν κολέθειον·
 ὧν δὲ δοκύντων, ἀνομεῖν ἀκυσίως,
 τὸ σφῶν ἀνοίας, τίς δικαίως τὸ κρέμα
 βατάσει' ἄλλω; εἰς σὲ ἔτ' ἀνοιγέον,

ὅς τις σεαυτὸν, ἀνέχη καθιζάνων,
 παρῶτως μερίτω, πορνικῶν μιθωμάτων
 ἀτὰρ καὶ τᾶλλα, ἀγνοεῖν ὑποκρίνη,
 εἰδώς περ ἐμπύπλοντα, σοῖς ἐπηκόοις
 παγχάλεπ' ἔργα, καὶ λίαν ἐπίφογα,
 λυποῦντα οἴκεις, καὶ γ' ἐπιφανεστέρων·
 τῆμος γαμικῆ, καὶ ἀμοιβαίεσσι πόθε
 μὴ ἀντανίχη, συζύγοις ἀφ' ἑσθ' αἰσῶν,
 ἔρις δὲ δεινὴ, ἧ τίς ἀρα μειζόνως
 παρῶτασ' λυπήσῃ, θάτερόν γ' ἑκάτερος.
 βαβαὶ πόσα δὴ, δραμάτων ἐπάξια,
 κωμωδιῶντε, ἀντιτεχνῶνται ἀγῆ,
 μέσων συνοίκων, λύσειν ἀπεγνωκότων,
 ὡς δῆσιν αὐθις, σοί γ' ἀπηγορευμένω,
 τῷ δῆθεν ὄντι, ἔκδικω παῦλε μέγα·
 ὅς ὁ μὲν εἶπε, κωλύσων αἰχρουργίας,
 ἔλου παρμαχεῖν, ἧ μὲν τῷ ἀγαμῶ,
 ὡς τοῦδε ὄντῳ, ἀτ' ἀκούσε ρήματα,
 ἕως γε τρίτου, ἀρπαγείεσσι παῦλῳ πόλου·

οὐ συνορᾶς δὲ, παῦλον αἰτιώμεθα
 ἢ ἐν τακείσης, πορνικῆς ἀσωτίας
 ψυχαῖς λεῶ σου, καὶ εἰδυθυεμλῆς
 τοῖς ἐσφειδῶν, ἄσει χεδὸν ὅλοις·
 ἦν νὴ δία σε, οὐχ ἐκόντ' εἴσω σιγαῖν,
 ἄκων δὲ μᾶλλον, καὶ δέξων ἤρεσεν,
 ἢ νῦν παρ' ὑμῖν, ἀγάμων ἀσωτία,
 πολυγαμίαθ', ὧν λέλυνταί σοι γάμων·
 ἔδῃ δὲ ζῆλον, πρῶσλαβεῖν πορνοκτόνον,
 οὐ νάρκλιω οἶαν, νῦν ἔχεις δειμαλέαν,
 δι' ἦν τ' πρῶσιως, ἀνομούντων ἀνέχη,
 σιγαῖντ' ἀκαιρα, πλάτυνας ἀσωτίαν,
 δέον συστείλαμ, καὶ ἄρει πιτῶν μέσων,
 θεοσυγῆ πορνείαν, ὧ ἀνέεις τρέπω,
 ὡς τοὺς ἀληθῶς, κυρίου μυσηπόλους,
 δείκνυσι δρῶντας, ἢ βιβλῶ τ' πρῶξων
 πιτῶσις γ' ὧν περ, δεῖν ὅλως ἀφεκτέον
 σκοπέμεθ' οὔτοι; ὄρισαν ἐν πνεύματι,
 εἰδῶλοθύτων, αἵματ' πνικλῆ θ' ἄμα,

μαθ' ὧν πορνείας, πάντας εἶν' ἀφεκτέον·
ὡδ' ἐστὶ πιστοῦς, εὐδοκιμήσειν μόνως,
πράξειν τε λῶα, καὶ θεῶν δεδογμένα,
ἔφη θεόπων, τὸ γόμα εἰς πνεύματι:

Ὅτι καὶ διώκται τῶν ἐώων δόγματῶν,
καὶ μᾶλλον ἐν ταῖς ἐαυτῶν οἰ
λατίνοι·

Ἐλέγχῳ λγ'.

ΒΑβαὶ πόσαμε, αὐθις ἐκβιάζεται
λέγειν λατίνων, ὡς ἀπλήγων ἡβία,
ἢν τοῖς ἐώοις, οὐκέτι λεληθότως,
τολμῶσ' ἐπάγειν, οὓσιν ἐν σφῶν ἡθεσι,
προύπῳ δ' ἐπιτίθεαθ, σπαθίδεσ' ἀνόμως,
ὅπως ἐθίμων, οἷσιν ἐντετραμέδα,
εἰ μὴ σποσῆσονται, κωλύσωσίπως
τῶν μεταχείν, εὔτε παρείη χρεώ,
ἐκινδυνείθ, ὡς ἀ λατίνοις μόνοις,
τὸ δόγμ' ἐώων, ἐκδεδιώχθαι σάφα.
παρ' οἷς ὡξισῆς, τυγχάνθ παρρησίας,

ἔθνη τὸ χριστόν, ἠγνοηκέναμ λέγον·
 οὐς σφῶν ἐθίμων, οὐτις ἀπειργῆ νόμῳ
 ἢ βασιλικῶ, ἢ κ' ἱερωμένων·
 ἀλλ' ἐν μέσοις ἔξεστι, τοῖς φραγγοῖς ὅλοις
 ἐλευθέρως ζῆν, τοὺς δὲ τοὺς θεοκτόνους·
 ἑῶσι δ' ἡμεῖς, τ' ἄλλα εὐνομούμφοι,
 ὅταν παρ' αὐτοῖς, ἀλάγειν παρῆ χρεῶ,
 πρὶ νόμιμα, ἄτλα ἡμῖν πάτεια,
 οὐ τὴν τυχοῦσαν, τοῖς δὲ πάχουμυ βίαν,
 ὡς ὄντες ἐξ ὧν εἰσι, ματεγνωσμάχοι
 θείοις πατράσιν, ἱεραῖς τε συνόδοις·
 μυστηρίων γ' ἄ, τυγχάνειν πρὸς ἰδίων
 μύτων ἑῶων, οὐτι συγχωρούμεθα,
 ἀλλὰ γ' ἐπ' ἀμφοῖν, ὠρίσαντο πρὸς τιμον,
 κ' ἱερεῦσι, κ' λαοῖς μυεμένοις,
 ἡλίκον οἴμ' ὠρίσασα, κ' μισαιφόνους·
 ὃ ἔνθ' οὐχι, κάκιον τυραννίδ' ἔ;
 ἢ τίς θεόφρων, οὐλογίσεταμ βίαν,
 ἢν οὗτοι πρῶτως, τοῖς σφισ' ὑποκειμένοις,

ἐν σικελίᾳ, καὶ μεγάλη ἐλλάδι,
 ἐπαγαγόντες, ὡς τυραννικωτέρως,
 καὶ πίστεως φέρησαν, καὶ γλώττης ἅμα
 καὶ ἐλλαδικῆς· ἦν τοῖς ἀδικηκομένους
 λαλεῖν ἐπιχειροῦντες, οὗτοι ἔαδ' ὅτε,
 κινῆσι πολλοῖς, οὐ γέλων ἀλλὰ γόον,
 οἰκτρῶς πεσόντες, εὐγενείας καὶ πάλας,
 καὶ εὐσεβείας, παπολατρῶν ταῖς βίαις.
 οὓς πρὸς γ' ἐώεσ' οὓς ἐβίασαν ἔθνη,
 φωνὴν ἰδίαν τοῖς ἀπὸ παν ἀφίεμαι,
 τοῖς θεωρῶν, χεῖρνα παθεῖν λέγω,
 σὺν ἀφάλεκτῳ, πίστιν ἀφηρημένους·
 ὁ μῦθον ὀρθῶς, ζημίαν ἠγυιόεν·
 ἐκ τ' ἐαυτῶν, τοιγαροῦν ἀρξάμενοι,
 καὶ καθ' ἐώων, ἀδικίας καὶ βίας,
 οἱ παπολάτρας, οὗτοι οἱ θεοσεῖς ἄγαν,
 οὐδ' εὖ τ' ἀνῶσι. ποιποὶ ἐκδημοὶ ὅλως,
 θέλουσιν οὗτοι, ἐρεμῆν τοῖς ἀπὸ παν·
 ἀλλ' ἐνθά βίαν, πρὸς φέρειν οὐχ οἶ οἶτε,

κερδῶα ἄτλα, μηχανῶνται ὡς πλέω,
 εἰς ἐξαπάτῳ, τ̄ τρέπε ἀπλευτέρῃ·
 πρὸς δ' ἀρμηίαις, οὓς τε ἄλλης ἀφρονας,
 αὐτῶν ἀκείν, πείσαν οἰαδὶ τρέπῳ,
 οἷα ξυρὸν ἔχοντες, ἠκονημύον,
 τὴν σφῶν γε γλῶτταν, οὐ παραιτῶνται ὅλως,
 κινεῖν καθ' ἡμῶν, τ̄ ἑῶν ἀδίκως·

χ' ἡμᾶς μὲν ἀφ' ὧν, ὑποκείμεθ' ἔθνεσιν
 αἰδῶνται οὐδὲν, ἀββάλλειν ἀνόμως,
 θεοῦ κειμάτων, οὐδαμῶς αὐτοῖς μέλον·
 αὐτοὺς δ' ὑψῶντες, ἥς ἔχουσ' ἐξουσίας,
 αἰεὶ πολ' εἰσὶ, καὶ μεγαλορρήμονες,
 θρασεῖς ἰεπάμπαν, προσκορεῖς ἰε τοῖς λόγοις·
 ἐκλὸς μὲν ὄντες, ὡδὲ διώκειν κρίναν·
 ὅταν δὲ ἡμᾶς, σφῶν λάβωσ' ἐν ἡθεσι,
 πολλοῖς παρ' αὐτοὺς, ἐμπορικῶς ἰέναι,
 συμβαῖνον αἰεὶ, τῆμῳ οὐκέτι δόλοις,
 ἔργοις δὲ μᾶλλον, τ̄ καθ' ἡμῶν γε φθόνον,
 ἐν οὐ φέρουσι, σφίσι' ἐνοικῶντα ἔχειν,

σαφῆ διώξει, Φανεροῖσι θεασείας·
 παρὸν γ' ἡμῖν, ἱερεῖς πρὸς ἰδίους,
 ἔξαγόρθουσιν, ἀνύσειν πανθυλόγως,
 ἐπιδημούντων, κῆρι ἱερωμένων,
 ἧ ἀφ' ἐώας, οὐς χρεὼ ἠγαγέτις,
 μεταλαβεῖντε, τραπέζης σωτηρίας,
 ὡς ἡ ἐώων, παρέχει Ἐκκλησία,
 μεταδιδύσα, σώματ' ἡ ἅματ'
 ἔκυριακῶ, ἠπερ αὐτὸς ὥρισεν
 ὁ ὑπὲρ ἡμῶν, ζωοποιῶ θανάτῳ
 ἑαυτὸν ἔκδους, ἡ ἀναστήσας πάλιν,
 οὐς ἴ' ἀν' θάνοισι, σείλαι ὡς ἡμῖν ἔσθ',
 ἡ πρὸς τραπεζῆν, τῶ ἄφω ὑμνωδίαις,
 ἀδομέναις τόμασιν, ἱερωμένων,
 οἵτινες εἶεν, τῶ θανένθ' ὁμόφρονες,
 ὅστι γ' ἐώοις, ἔτ' ἐφεῖται πρὸς ἅπαν,
 (ἀλλὰ γελοίως, ὅς μὲν εἰς ἀχῆμα τόδε,
 ἰησιτῶν, ὅς δὲ εἰς καπικίνων,

ἄλλες δ' ἐς ἄλλο, αἰὲν ἀπεικατέον,
 νέκυας, ὡς λάθωσι, τὴν καὶ ἠέρα
 σίντων γε βίαν, ἣν ἀνατέλλῃ μόνῃ
 Ἔναζιραῖς, ἁλήματ' ἢ ἔνδυσις,
 λατῖνοί φασι· διὸ ἔτ' οὐδύτεον,
 καὶ τοὺς ἑώης, κείναν οὗτοι συμφέρον·
 οὐ γὰρ δίκαιον, εὔτε συμβῆ τεθνάναι,
 παρ' τοῖς δ' ἑώων, μὴ τυχεῖν σωτηρίας,
 ἢ ἑναζιραίων, ἢ πολλὴ χαρίζεται,
 χρυσοῦ θανούσι· περὶ κα δ' οὐδ' ὠρεμνίῃ
 εἰμὴ δίδω γὰρ, ἀκτέρις ἢ κείσεται,
 πένης θανώντις, ἐν ὤξεισ' αἰσῶν ἡμέραις·
 οὐ ἰταλοῖς γὰρ, εἴτις μὴ λίπη θανῶν
 χρέματ' ὀπίσω, τυγχάνειν οὐ ῥάδιον
 ταφῆς ταχείας, ἀλλὰ πειρᾶται βίης,
 ἔχων ἀνάγκῃ, οὐς ταφιασὰς τρέφειν,
 καὶ οὐς ἔδων τὸ ἁῆμα ἔλαθεῖν χάριν·
 ἕως ἔρανον, συνάμα δυσωδίῃ,

πολὺς ἀλιθούς, γῆ ὡς Ἰαδῶ ἢ νέκυν)
 τ' ἄλλα' ἔθιμα, πάντα εὐσεβοφρόνας,
 ἔθ' πατρώω, τῷ αἰεὶ ἡμῖν Φίλω
 ἐκμυθῆναι πάντας, ὡς εἰ ἰδίαις
 ὄντας ἑαυτῶν, ταῖς ἐκάστῃ πατείσι,
 παρ' τοῖς δε οὖσιν, οὔτι συγχωρούμεθα
 νόμῳ πατρώω, θειολατρεύειν ὅλως·
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς, πάντα ἐκτελεστέα
 πιστοῖς τὰ μυστήρια, καὶ ὡροσηπεία
 κοινῇ χ' ἑώοις, ταῦτα ἀδύσφορος,
 ὅταν παρ' αὐτοῖς ὦμεν, ἢ ὄρφοικίω,
 ὅτῳ λατῖνοι, κλησῖν ἀγιώνυμον,
 θέσαν ὡς περαεῖται, ὅς εἰ ἰταλοῖς
 εἰὼν τελεσθῆ, τὰ ἔθιμ' ἀλλοτρώπως,
 ἢ καὶ τελέσθῃ, ἱερομυθίῳ πέλων·
 ὡς οὐθεμιτόν, ἀλλ' ἀγιτεύεσθ' ἔθ'η,
 ἐνθα περ' ἀρχῆ, ἢ μεγίστη ὡς Φάτις,
 ἐκκλησιῶν δύναμις, ἢ εἰ τῷ πάπα.
 ἀργεῖν δ' ὀφείλῃ, ὡς πάλαι τὰ ὄργανα,

οἱ οἷς ἐβραῖοι, αἶνον ἦδον κυεῖω,
 οὐκ ἦδεν ὄντα, πῶσαι βαβυλωνίους,
 ἀλλ' ὄντα καὶ ἅγια, ἠρέμφ νόμω
 καὶ τὰ ἐώων, ὡδὶ ἀργαίτω λέγῃ,
 ἰταλὸν ἀφρον, δῶλον ἥς γατρὸς ἔθνη.
 ὄντες ἴ ἀναιδεῖς, βίαν οὐλογιτέον,
 οἱ σεμνοίφασιν, οὐδὲ δῖωξιν ὅλως,
 τὴν τ' ἐθίμων, τ' ἐώων κωλύμιω,
 χρῆσιν δὲ μᾶλλον, θύλογον τ' κρειασόνων,
 ὧν τοὺς παρ' αὐτοῖς, ἄλλο οὐ ποικειτέον
 ἀλλ' εἰπέ ἐλθῶν, ὅς δῖωξιν μὴ λέγῃς,
 ἰω" δρᾶτ' ἰταλοὶ, καθ' ἐώων κωλύμιω
 τ' σφῶν νομίμων· τίσιν ἰραῖς συνόδοις
 ἔγνωσ λυθέντα, ἄτλα δογματίζομεν,
 καὶ ἄπερ ἡμῖν, αἰὲν ἀγιτρυτέον,
 ἐπ' ἀγιασμῶ, καὶ μεθέξῃ πνεύματῳ,
 ὧ πάντα πιστὸν, θύλόγως σφραγιτέον,
 θέλεις ἐπειτα, μὴ τὰ πρεσβεῖα φέρειν,
 οἱ πᾶσι λαοῖς, θύσεβῶσι τ' ἔθνεσι;

τολμᾶς τε ταῦτα, ὧν τελῶσιν ἡργυμνά,
 μὲ νεωτέρισιν, ὡς κοσμωλέτιν,
 ἣν ὠδίνησεν, ἡ πάπα Φιλαρχία,
 ἔργοις περαίνειν, ὡς καταδέετρεα,
 οὐ τῆ σεαυτῷ, μὴ ἐνεργεῖσθαι θέλων;
 ἢ τίσιν εἶπέ μὴ συνέστη συλλόγοις,
 ἔνθα δεῖσαν, ἅπαν ἰσαπόστολον,
 ὁμῶ γέγοντο, εἴφθῃ ἱρῶν πατέρων;
 οἱ πάντ' ἐξίσθ, τὰ εἰώων ἐφρένεν,
 καὶ τῶν δὲ ἔργω, καὶ λόγῳ συνήγοροι,
 τέλειν ἔπαντες, οἱ τόθ' ἱερωμύοι;
 ἦς ἐχίχ' ὑμεῖς, τῆμθῃ ἦτε σύνεδροι
 οἱ ἐσπόμεοι, ὡς τὰ πολλάθ' ἠγέται,
 ὧν ἐζητεῖτο, ἱερεῦσι κυρίως,
 λόγωντ' ἀκραιβείς, τῷ Διασφύρων λύται,
 ὡς διορθωτά, ἔστιν ὧν κακοφρένων;
 τὰ γὰρ εἰώων, ἀγίως ἡ ρηιδύοι,
 εἶναυ μεθ' ἡμῶν, ἠγαπᾶτ' ἀείποτε
 τῷ κοινὰ τοίνυν, εἶναυ τὰ μυστήρια

ἄττα διώκεις, πολλοί εἰσι μάρτυρες,
 οἰκεῖοι σαυτῶ, καὶ πλέεις ἐκ τ' ἔω,
 κύδιτοι πάντες, ἔντε βίῳ καὶ λόγῳ,
 ὡς εἰδένες τε, πᾶσιν ἀδοιέσαστοι,
 δόξης τε θείας, πάντες ἠξιομύριοι.
 ὥσ' οὐκ ἔπισσι, τῷ ἴ' ἀπανηναμένῳ,
 φυγεῖν τρέπω τῶ, τιμὴ διώξεως δίκλῳ,
 ἧς καθεστῆκες, καθόλου ὑποθύθυσθαι.
 οἱ γὰρ σεβάσθη, ἀγίων ὁμήγουεις,
 ἀλάδοχοί τε, ἱερῶν ἀποστόλων,
 καὶ ἱεράρχαι, σὺν χοροῖς τῶ μαρτύρων,
 αἵματι τῶ σφῶν, κρατυνάντων τὰ ἔθνη,
 οἱ οἷς πολιθίσαντο, καὶ ὑπὲρ ὧν θάνατον,
 τὰδ' αὐτὰρέσκως, οὐκ ἀπαναίνῃ μόνον.
 σέβειν ὁμοίως, τοῖς δε τοῖς σεβασμίαις,
 ἐπὶ δὲ κακῶ, ἄλλο προσθεῖς κάκιον,
 καὶ ἐκδιώκεις, ἄττι ἔχεις σεβάσμια,
 καὶ συνεπήνεις, εἰσέτι πρῶτον δίκη
 ἔπειτα κεδέν, ἐγκαλεῖν ἡμῖν ἔχων

χάριν νομίμων, οὐ γὰρ ἠλλοιωμένως
 ἔγνωσ τιθεῶντας, ὡς δὲ παρειλήφαυρ,
 καὶ ὡς πρὶν αὐτὸς, ἱερουργεῖς ἀγίως,
 οὐκοῦν εἰπέ πταίσματα, ἐγκαλῶν τίνων
 τέως νομίζεις, εἶναι ἐκδιωκτέα,
 τὰ τῶν ἐσθίων, ἅγια μυστήρια;
 καὶ ἐνθ' ἐπάρχεις, ἰταλικοῖς χωρίοις,
 ταῦτα τελείωσαι, οὐκ ἀφίεις ὡς ἄπαν;
 εἰ οἷς ἔδεισε, ὡς εἰ θιδωτάτω
 ταυτίγε ὄρωμα, ὑποδέξασθ' εἰ ζάλη
 τῆ κατεχούση, τὰ ἐσθίων πράγματα;
 ὦφλές τε δοῦναι, τοῖσ δ' ἀμοιβαίαν χάριν,
 ἐπεὶ ὅρα ἦσθα, εἰ μέρει ὠνάμην.
 εἰ τίσι; κρείσσων ἢ σιωπῆ ἔ λέγειν.
 οὐ γὰρ πρὸς ἡμῶν, ἐξονειδίζειν φίλοις·
 ἢ οἶμαι δειδιάσεις, ἐκτελούμενα,
 παρ' οἷς σὺ ἄρχεις, τὰ ἐσθίων τέθμια,
 ὡς ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ἀγίοις τελεῖν νόμω,
 ὅν αὐτὸς ὠφθης, σάρα παρωσάμην.

πάντα παρῆς γῆ, τὰ πατρῶα τέθμισα,
 τρέψες ἰε σεσηῆς, ἱερωτελεσίας,
 ὕλαις κὶ εὐχαῖς, χρώμνι τελεῖς ξέναις,
 καθαγιαζῶν, τὰ σὰ νῦν μυθήρια·
 τελεῖς τε πάντα, χεῖρ σὴν ἔξυσίαν,
 ἦν αὐτὸς αὐτῶ, ὡς ὑπεβαλέμνι,
 τοὺς σοὺς ἀδελφοὺς, δῶκες ἀδίκω πόθῳ.
 ἐφ' ᾧ κὶ οἶμα, ἐν τεθύμησαι βίαν,
 πρῶθεν ἑώοις, πρῶδοκῶν σῆς ἀδίκης
 λήψεσθαι ἀρχῆς, κρατεροὺς συνηγόρους,
 ἐν τῷ ἐθίσειν, ἀδιαφόρως ἔχειν
 χεῖρ κὶ βίη, πρὸς τὰ σὰ μυθήρια.
 ἄρ' οὐχὶ ταῦτα, ἔργα τυραννῶν σάφα,
 ὡς κὶ διωκτῶν, ἀν' ἀκρόμνι πάλας,
 κὶ τ' πλανώντων, ὑποκείσθαι Φιλίας,
 οὓς μὴ δύναιντο, κακοποιήσειν δένδ;
 Ἔτι ἐν εἰπῶν, παύσομαι κωφοῖς λαλῶν,
 νεκροὺς τ' ἀπιτᾶν, καθόλου πειρώμνι,
 ὃ ἔργον ἐστὶ, εἴ θεῶν δήπως μόνον·
 λόγῳ κωφοὺς γῆ οὐτ', ἰᾶσθαι ἔγνω,

ὡς ἐξέγειρε, τῷ θέλειν πολλοὺς νέκυσ,
 ἔχαιεν ὑμεῖς, κακίῳ ἀγνύμενοι,
 λέγειν ἐώων, πάντα τὰ σεβάσματ᾽;
 (λέγει γὰρ ἅπας, εὐτέ τις πθυσοίμεθα,
 ἀνδρὸς λατίνε, τὰ ἐώων ἅγια,
 ὅσον τε μάλλον, ἠπιωτέρων τύχοι,
 ὡς τῷ παλαιῷ, ἐκτελέμενα ἔειπ,
 ὅτ' ἦν τὰ ἔθνη, χεῖλ' ἐν τῇ θρησκείᾳ,
 καὶ πάντα ἦν, τὸ θεόν γ' ὁμόφρονα.)
 οἱ τοίνυν ᾧτε, τοῖς λόγοις ὑμνηκότες,
 (νικώμεν οἶμα, τῇ ἀληθείᾳ ὅλως)
 ἔργοις τί πάλιν, ταῦτ' ἀπαγορεύετε;
 καὶ εἶναι ὑμῖν δόξεν, ἐκδιωκτέα,
 ἀφ' ὧν κρατεῖτε, ἄστεων καὶ χωρίων;
 ὧν τὴν ἐώων, ἀπελαύνει ἀνόμως,
 πίστιν καὶ ἔθνη, καὶ μόνῳ φιλοῦ λόγῳ,
 καλεῖτε σεπτὰ, ἔνθα μὴ χωρῆ βία,
 ἥτις κακώσθ. τὰ καθ' ὑμῶς μειζόνως;
 σοφῶν δ' οὐκ ἔστι, ταυτοῦ γ' αἰνεῖν καὶ ψέγειν,
 ἀλλὰ σοφιστῶν, οἷς τισ' αἰδοῦς οὐμέλθ,

οὐδ' εἰπέπιπλοιεν, ἐν τοῖς σφῶν λόγοις,
 αὐτοὶ ἑαυτοῖς, ὡς δὲ πανταχῶς κρατεῖν
 δημηγορῶντας, ἀγαπώντων ἀφρόνως,
 ὃ καὶ λατίνοις, οἶμαι ὑμῖν ἤρесе.
 διῶκται τοίνυν, πανταχῶς ἔργῳ λόγῳ,
 πεφίναθ' ὑμεῖς, δογμάτων ἅ καθ' ἕω.
 ἡμῖν δ' ἀρέσκει, εὐλογεῖν ὑμᾶς ὅλως.
 ἐπεὶ δὲ ὑμῶν, κυρίως θεῖον λόγον,
 ἔνεστ' ἀληθεύοντα, ἡμᾶς μαθητάνειν,
 μισθωδῆς ὁρῶντας, αὐτοὺς καθόλως,
 καὶ πᾶσι πάντων, δι' ἔθνη χριστῶ φίλα,
 ἅτλα τὸ χριστῶ, οὐνομα ἡγητέον:

Ἐν ἐπιτωθασμᾷ, καὶ κατ' ἀρμυρίων·

Ἐλεγχοῦ λδ'.

Ο ῥῶν ἐπαλγῶ, ἀρμυρίων ἔθνεσι.
 γῆς ἐκπεράτων, ἰκάνεν οἱ ἀφρονες,
 βροτὸν ποθοῦντες, ἐκθεύμιον βλέπειν
 οὐ ἦν ἄμεινον, μακρόθεν ἐπαῖεν·
 τῆμ' ἔξην, σεμνὸν οἶεσθαι ἔχειν,
 οἴοντες ἐλπίζοντες, ἰενί' ἀφρόνως,
 πλὴν ἔθευθα, δ' αὐτὸν οἶεσθαι μόνον,
 τ' ἄλλ' ἀνθρώπινα, καὶ δὲν ἀγίων ἔχθ.
 πλὴν ἢ ἀπάτη, καὶ τράγοις μυρδισίαις,
 θύειν ἐπεισεν, ὡς θεοῖς τοὺς ἀθλίους:

Ἐν Ἐπιταφασμῶ χὶ οὐτῷ :

λέ.

Πείθεσιν ἱροί, τοῖς ἀληθείας λόγοι,
 Βεβητοὺς ἅπαντας, ἐν μιᾷ ἡλικίῃ,
 χερσὶν γ' ἀναστήσαντα, ἀθανατίσειν
 μορφή δ' ὁποίους; ἀνδρικῆ ἢ τοῦ μπαλιν;
 μή μιν πρότερον ᾤδαν· οὐδὲ γὰρ ἔρω·
 γέλα δ' ὁποίους, ἔχε συνθώκεις ὄρων,
 ὅς εἶναι αὐχεῖ, οὐρανίων δεσπότης·
 ἀνδροπρεπῆ γὰρ, τὴν γένυν οὐδεὶς ἔχῃ,
 ὡς δ' αὐτός εἰσι, μισοπώγωνές γ' ὅλοι·
 ἔμπης μέτελοι οἶδε, ὡς πρὸς τὸ μέγαν·
 οὐτῷ δοκεῖμοι, βαρὺς εἶναι κούφερω
 τὴν σκαμνότητα, ἢν ἔχων γινῶν οὐδέλῃ·
 ὡς ἀνόητῷ· εἴ γ' ὄν ἔποκρίνεται,
 ὄραν τὸ πέτρον, οὐδέλῃ ὡς εἰκίσιν,
 ὡς τοῖς ἐσόπληροις αὐτὸν, ὡς μάθη σαφῶς,
 αὐτὸν ὡς ἀμφοῖν, ἀνόμιον πρὸς πέτρον:

Ἀπολιθωτικὸς τωθασί.

λγ'.

Ἀποστόλων σεαυτὸν, εἰκάζεις πέτρῳ,
 δίδως τε σαυτῷ, ἄτλα πέτρος οὐ λάβει·
 ἔχεις δ' ὅμοιον οὐδέν, οὐδὲ γῆν σκίαν·
 ἄχει κ' ταύτης, σαυτὸν ἔχεις ἀΐσον·
 λόγῳ λόγον ἔψθισαι, ὡς τρόπῳ πέτρον.
 Φωνῆς ἕης ἀξίῳ, ἢ λέγῃ σατᾶν.
 χεῖρ' ἔγε οὔσα, ὑπαγε ὀπίσωμε:

Προχεῖν ἄμεινον τῆ τέλους παραινέσι.

Ἐπίλογος.

Θεῦ μ' ἐπαύσαντο, ἠγωνισάμην
 ἀδελφοὶ φίλοι, πρὸς λατίνους ἠΐθενον,
 καὶ ὅτ' ἐνὸν ἐδείξα, τῷ βραχεῖ λόγῳ,
 οἷως ἔχουσι, πίστεως πρὸς λόγους,
 πείτε ἠΐθεν, ἀ δέον πιστοὺς ἔχειν·
 σαφῶς γὰρ εἰσιν, οὗτοι παρενηγυμνοί
 σεμνοπρεπείας, ἢ συνέσων οἱ πάλας,
 καὶ εὐσεβείας, ἢ θεὸν τιμητέον,
 ὁμοφρονήντας, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἀγίοις·
 ὧν οἶδ' ἀκίβην, καὶ νοεῖν ὀρθοφρόνως,
 μὴ εὐδοκῆντες, φιλοκαίνῳ σφῶν τρέπῳ,
 πρὸς ἀκινεῖν τόλμησαν, ἢν ἐκ πατέρων
 ἀστυλῶν, πίστιν ἐκδεδεγυμνοί
 ἢ ἅς ἀγία, οἱ χοροὶ τῆ μαρτύρων

πεποιθότες ἤθλησαν, ὡς δόξης τυχεῖν,
 θαύμασι πᾶσαν, ἀγιάζειν τὴν κλίση·
 ἀλλὰ δὲ κηνὰ, πᾶσ' ἐναντιόμηναι
 εὐαγγελίοις, ὡς πατράσιν ἁγίοις,
 τῷ ἔκφυλ' εἶναι, εἰσφέρουσι δόγματα,
 πόρρω Θεοῦ ἀγοντα, τοὺς δεδεγμένους,
 ὡς τοῖς ἐλέγχοις, ἰκανῶς δέδεικταίμοι,
 οὓς ἐκδεδώκειν, τήν γε αὐταρεσκίαν
 τῶν ἐλέγχων, ἢ ἐρᾶν νεωτέρων
 τῶν ἐπεισε, καὶ φιλαρχήσειν ἀγαν,
 καθ' ἰσοτίμων, ἱεραρχῶν κυεῖα·
 ὧν εἶνεχ' οὗτοι, πολλὰ νεθετέμηναι,
 κώφουσαν αἰὲν, πρὸς διορθούντων λόγους,
 ἐχθροὺς δ' ἐώους, ὑπέλαβον ἀδίκαι·
 ἀνθ' ὧν ἐπειράθησαν, οὐπέσον βόθρε
 τούτους ἀφέλκειν, τῷ φιλαδέλφως ἔχειν·
 ἀλλ' ὄντες ἀπλῶς, φιλόνοικοι τ' τρόπων,
 οὐχ' ὅτ' αἰκούσιν, εὐδοκῶσ' εὐσυνέτως,
 ἀλλ' εἰς ἔτοιμοι, νεθετοῦσ' ἀντιλέγειν,

τὰς κακοτέχνους, χρίγε μωρὰς ἐν τῶν τῶν,
 εἰρηνοῦτες αἰέν, τῷ ᾧ σφίσι' ἀσώφων.
 γραφὰς δὲ θείας, ἅς χορὸς τῷ πατέρων
 ἐν πνεύμα' ἀνέπτυξε, παραθῆνθ' ὅλων·
 ταύτη περαίνω, ὡς μεταμέλει σφίσι,
 εἰπόντας εἶναι, καὶ ἐώοις ἀγίους·
 ὡς ἐξέμηνε, τοὺς δὲ ἢ μοναρχίας
 δεινὴ μανία, καὶ τελεῖ κακηγόρους,
 ὅσων ἀγίων, τοὺς θεοπνεύστους λόγους,
 μὴ οἰοίτ' εἶσιν, εἰς ὃ βέλοισι' ἀνόμως·
 ἔλκειν σοφιστῶν, ἀφρονεσάταις βίαις·
 ὡς' ἄλλο ἄλλοις, πατέρων θεοφρόνων,
 ἔγκλημ' ἀνήσαν. τῷ δὲ χειτῶ μὴ θέλει,
 ἐρεῖν τὸ πνεῦμα, ἐξ ἑαυτῶ μέτρια
 φρονῶντα βλασφημοῦσιν, ἄγαν ἀθέως·
 καί γ' εἰσὶ θεασεῖς, καὶ βέβηλοι χεῖλεσιν·
 ὅθεν δολίως, καὶ θεῶ ὀρθοῦς λόγους
 πειρῶνται γνώμας, ἀλιτρωῶν ἀφροσύνης·
 οὐμὴν ἐρεῖτις, εὐσεβοφροσύνης ἔχων,

Θεόν γ' ἐπικρύψασθαι, βί'λογον λόγον,
 βροτοῖς τε μῦνον, πάροχον σωτηρίας.
 ἦν πίστις ὀρθῆ, προξενεῖ τοῖς ἁγίως
 Θεοῦ τὸ πνεῦμα, ἐκ πατρὸς προϊέναι
 φρονησῖν ἢ δίδαξε. τὸ χειτοῦ τόμα.
 μεθ' ὃν ὅς ἄλλω, ἔσπεται διδασκάλω,
 εἰ τῷ πνεύματι, εὐσεβεῖ λόγῳ,
 εἰ ἐκ χειτοῦ, ἐκ πατρὸς δ' ὄντι μόνε,
 ἴτω ἀνθ' πνεύματι, ὡς χειτοῦ σάφα,
 δόγμασι θείοις, ἐμβατεύων ἀτόχως·
 Θεοῦ γὰρ ἀνθ', οὐδεεῖς εὐθυβόλως,
 τείβεις ἑαυτοῦ, εὐθύνειν δυνήσεται,
 εἰ πίστεως δόγμασι, παναληθέσι·
 χειτοῦ τε εἴτις, τῇ διδαχῇ μημελίῃ,
 ἢ πρᾶξι, τόνδε μὴ Θεὸν ἔχειν,
 ἔφησ' ὁ χειτῶ, ἔξοχ' ἠγαπημελί·
 τοίς λογίζε, κούχ ἁμαρτήσεις ὅλως,
 τοὺς μὴ ἀπλαστον, τὸ λόγον εἶ κυρίως,
 εἰ πνεῦμα θεῖον, ἀνεκάλυψ' εἰθέως,

σῶζειν θέλοντας, ἀλλὰ φύεσθαι λόγοις,
 ἀναίτιον πνεύματ[⊙], ἐκ πατρὸς μόνε,
 τὴν ἐκπόρευσιν, (ὡς καὶ γέννησιν λόγος
 λέγοντες εὐσεβοῦμεν, ἐκ πατρὸς μόνε)
 τῆ γ' αἰτιατῆ, καὶ χερσικῆ προέσει·
 καὶ εἶναι κοινὴν, τριάδ[⊙] πᾶς τις ἔγνω,
 κἠν μικρὰ προέσει, ἱεροῖς χειρὸς λόγοις.
 πέμψω γὰρ εἶπε, καὶ πατρὸς πέμψω ἐμὸς·
 καὶ αὐτὸς ἔλθοι, τὴν προβακλήτε χάριν
 δηλῶν εὐῶσαν, ἰσότιμον δύναμιν
 θεῶν προσηώπων, ἕτε πατρὸς καὶ λόγος,
 αὐτοῦ τε καὶ πνεύματ[⊙], ὡς ὄντ[⊙] θεοῦ
 ὁμογενῆς τε. καὶ συνουσιωμένης,
 οὔτε προέσειν, ὥστε ἐκ πατρὸς ἅμα·
 ἰδιοῦπόστατ[⊙], ἐστὶ γὰρ φύσις,
 ἐνεργεῖα τε, καὶ πατρὸς ἐν τοῖς ἔνδοις;
 ἡμῶ ὁμοίως, καὶ τὸ πνεῦμα αἰδίως,
 καὶ οἷς θέλει πνεῦμα, αὐτοδυσπότω λόγῳ,
 πατρὸς τε ἕτερο, καὶ ὁ ἡμῶς πέμψεται·

ἐπεὶ τὰ τρία. εἰς θεὸς παντοκράτους
 κοινόντε δῶρον, ἢ χάρις ἔ πνεύματῳ.
 αὐτὴ γάρ ἐστιν, ἢ ἀνεμεμιθή.
 ἢ δ' ὑπόστασις, πνεύματῳ ἔ ἀγίς,
 ἔχ' ἀμερίτως, ἢ θεῶ ἀπλευστάτῃ.
 ἀλλ' οἱ λατῖνοι, τῷ τελεῖν αὐθαιρέτως,
 μὴ ἀφκρίνειν, εὐδοκοῦντες ἀφρόνως,
 τολμῶσι συλχεῖν, πνθύματῳ τὰς προόδες,
 καὶ ταυτίζουσιν, ἐκπόρευσιν ἀχρονον,
 τῇ γ' αἰτιαλῇ, καὶ γε ἐγχερόνω δόσῃ,
 ὑόντε οὕτως, αἰτιῶνται πνεύματῳ,
 διοςὰς τελῆντες, ἔδε ἀρχὰς ἀνόμως.
 ὧν εἴτις αὐτοὺς, αἰτιῶτο εὐλόγως,
 ἐγκὺς καὶ πόρρω, αἰτίας ἔ πνθύματῳ,
 εἶναί λέγῃσι, καὶ γ' ἐνῆσι κτίσμασι
 τὸ πνεῦμα σαφῶς, κῆν ἀναίνωνται λόγῳ.
 εἰς τὰ γ' ἐκτὸς, εὐσεβῶς ἐμάθομεν,
 πατρὸς ἐργεῖν, εὐδοκία ἔ λόγον
 τὸ πνεῦμα δ' ὑῶ, κτίσμασι συναίτιον

ἔγνωμεν εἶναι. Ἐκ πατρὸς γὰρ καὶ ἅμα
 πατρὶον υἱὸν, ἀγιάζει τὴν κτίσιν,
 ἐμπνεῖτε αὐτῇ, δύνάμιν ζωηφόρον
 οἱ οὖν ὡς υἱὸν, ἔστο ὡς εἰς αἴτιον
 ἀναφέροντες, οὗτοι τοῖς κτιστοῖς σάφα
 συναριθμοῖν, ἔκτελοῦσιν ἀνόμως,
 Θεοῦ τὸ πνεῦμα, οὐ τί ἀνομώτερον;
 ταύτη λατῖνοι, τῷ καλαβρῶ συνάμα
 οὐκ ἰσοτίμως, ὡς Θεῶ τὰς δυνάμεις,
 ἢ οὐσιώδεις, διδῶσι πνεύματι,
 ἀλλ' ὡς λέγουσιν, αὐτοὶ κτιστοακτίστως,
 ἔσουργικᾶται, καὶ ὅλως ὑφειμῆσας,
 νέμεισι πέμψεις, δυνάμεις τε πνεύματι,
 ἀγὰν ἐχούσας, πνεύματι ἀναξίως,
 υἱὸν τε ἐξοῦ, ἔκπορβύσ' ἀμέσως,
 Θεῶ τὸ πνεῦμα, ὥστε καὶ τῷ συμβόλῳ,
 παρθεέντες ἀνόμημα, ἠλίκον λέγω,
 γυμνῇ κεφαλῇ, ἀθετοῦσι δόγματά,
 πατρῶα ὄντα, καὶ θεοῦ δῶτα,

καὶ τοῖς ἑώοις, ἀγίοις ὡς συνόδοις,
 ἱραῖς συναρέσαντα, πάσαις εὐλόγως.
 ταύτη δικαίως, κείνον ἀνομωτάτους,
 ὁμοφρόνως τε, ἀπεκήρυξαν ὅλους,
 τοὺς ἀφελεῖν τολμῶντας, ἢ παροδεῖν ὅλους,
 οἷς δόξαν ἐξέθεντο, εὐσεβοφρόνως,
 φειλαβόντες πάντα, ἰρῶ συμβόλῳ,
 τέλεια ὄντα, τὰ τελείας πίστεως,
 ἁποστολικῆς, καθόλι' ἐκκλησίας.
 ὡς γ' ἐπαινύμιυται. τῷ εἶδους λόγῳ,
 αἱ ἱεραρχῶν, ἐκείνων συναινέσει,
 συτᾶσαι χειτῶ εὐσεβῶν ὁμηγύρεις.
 ἀ γ' ἄκυσαν, δόγματ' ἐξ ἁποστόλων
 οἱ πανταλοῦ γῆς, πατέρες σεβάσμιοι,
 ταῦτα δίδαξαν, ὡς συνῆλθον ἐκείνων.
 ἁποστολικὴν, καθολικὴν εὐλόγως,
 μίαν ἀνείπον, τὴν θεοῦ ἐκκλησίαν
 εἰς ἣν ἀπάσας, πατριὰς πιστευτέον
 ἔκανόνισαν, τῷ θεοπνεύματι ὄρω.

τὸ γὰρ ἀπάντων, τοῖς μακαρίοις μέλε,
 ὡρὶ τὸ θεῖον, ὀρθοδόξῃ πίστεως·
 ἥς τινὲς ἀνθρ, οὐδενὶ βροτῶν ἐνι,
 δίκαιον εἶναι, καὶ τυχεῖν σωτηρίας·
 δι' ἣν καὶ πίστι, καὶ βίῳ λατρευτέον
 θεῶ φρονέοντας, ἢ δέον ἐν δόγμασι,
 βίον ἔχοντας, οἷον ἄρα ἁγίοις·
 ἀλλ' ἢ στόχησαν, οἱ λατῖν ἑκατέρων,
 ὡροδεῖναι ὡς τόλμησαν, ἀγαν θρασέως,
 ὄρω τελείῳ, τὸ τελείας πίστεως·
 τὸ γὰρ ἰδίως, σφίσι μούνοις ἀρέσαν,
 συστῆσαι πειραθέντες, ὑπερηφάνως,
 ἀρχῆς τε βίῃ, ἀγαν ἀδικωτάτης,
 εἰς ἡνωφ ἦκον, οὐκ ἐκλήθησαν νόμῳ,
 ὁδῶ ἀπεπλάνηται, ἀληθεστάτης,
 τῶ γυν θ' ἔπειθαι, τοῖς σοφοῖς τὰ γήϊνα,
 οὐκ εὐδοκῶσιν, ἥς μεθῆκαν πίστεως,
 αὐθις λαβέαθ, σώφρονι μεταμέλῳ·
 ἀλλ' ὡτα βύσαν, εἰς σοφῶν ὡροκινέσεις,

καὶ ἀγερώχῳ, ἐκτρέπονται καρδίας
 λαβημίδες πνύματι, ἀγίων λόγους,
 ὡσεὶ φθονῶντες, μακαρισμῶ ἐπίθεα,
 πολλοῖς ἐώων, οἱ κάμον καλῆμνοι,
 μεθέαδ' ἀπάτης, ἥς μετέχον ἐς κόρον,
 ὡς πλὴν ἐαυτῶν, ἄλλον οἶεαδ' οὐδένα
 σοφὸν τὰ θεῖα, αὐταρεσκῆντων λόγῳ.
 τοῖα δὲ πλάνη, ἴτε πολλοὺς κατόχους,
 εἶναι καὶ ἡμῶν, οἴγε τῶ μῶν καὶ ἄρα,
 οὓς ἀν' ἴδωσι, χρωμίδες ἐν τοῖς λόγοις,
 σοφοὺς τὰ θεῖα, εἶναι πείθουσι πλέες,
 οὕτω περὶ χείρας, εὐλογοῦντες οὓς τύχοι,
 καὶ τοὺς περὶ δήλως, εὐσεβῶν κακηγόρους·
 οἱ δ' αὖ λατῖνοι, πάντ' ὀλιγομαθεῖα,
 ὧν ὀλί' ἀκείτως, εἶναι τὰ θεῖα ἴδωσι,
 εἰ μόνον ἴδοι, ὡς σοφιστικώτερα,
 πολλοῖς ἐρίζειν, λάλον εἶναι τε σφόδρα,
 κυκεῖντε πάντα, ἅτις αὐτῶ περὶ βάλου,
 βοαῖς μεγίσταις, ὡς ἐπὶ τοῖς φλιυάφοις,

τῷ εἶναι θεσπὺν, πανταχοῦ δυνάμην,
 μεθ' ὧν γε ἡμῖν, οὐχὶ συζητητέον,
 τῷ ὑποθηκῶν, τῷ σοφῶν μεμνημένους,
 ὅτε κελεύει, δεῖν νομίζειν φλυκτέες,
 κακοῦς τε κύνας, ἐργάτας τ' ὀλεθρίους,
 ὄψῃ προφήτες, τοὺς παποδιδασκάλους,
 ἐπωνυμῶνται, ἐκ κακῆς γε σφῶν τρέφει.
 θεῶν γὰρ οὗτοι, ἀειδήλως οὐς τύχοι,
 ἀλλοτριῶσιν, εἰ διδαχαῖς ποικίλαις,
 τῷ ὀρθοδόξου, πίστεως ὕσασιν ξέναις,
 οἷς συμφέρεται, ὅτι δεῖν παῦλ' ἔφη.
 ἐπεὶ προδήλως, προτρέπονται εἰς πάπαν,
 πιστοὺς εἰ αὐταῖς, εἶναι δεῖν πισθυτέον.
 ἄλλως δὲ μὴ δύνασθαι, σωθῆναι τινά,
 εἰ μὴ κεφαλὴν, εἶναι τῷ ἐκκλησίας,
 τῷ πάπῳ ἡδὲ ὡς ἔχουσιν ἀτόπως,
 οἱ θεῶνες οὗτοι, καὶ συνήγοροι πάπα.
 ἐπεὶ ἀρέσκῃ, καὶ θεῶν προτιθέμεναι
 τῷ πάπῳ αὐτοῖς, καὶ φράγῃσ' ἀτόπως.

εἰ ἴδῃ ἀνθ, οὐκ ἐνὶ ὄβύλεται
 θεὸς ἐργεῖν, τὴν βροτῶν σωτηρίαν,
 ἀλλ' ὥστε δράση, δεῖν ἔχειν συνεργάτῳ
 βαβαὶ καὶ αὐτοὺς, ἄρα παθητὸς μάτῳ
 θεὸς γεγαῶς, ἔσται κ' σαρκὶ μάτῳ,
 ἔτλη τὰ πάθη, κείνα τὰ σωτήρια,
 σταυρὸν, τὰ φῆν, ἔγερσιν ἀπὸ τῆς τὰ φε,
 ἢ συνέγεται, κόσμῳ ἅπας κυρίῳ
 μάτῳ τ' ἀνέλθοι, οὗ ἀπέστη οὐδόλως,
 πρὸς τὸ ἀληθῆ, πατέρα τὸ ἴδιον,
 βροτῶν μεσίτης, κ' διαλλακτικῆος,
 ἀρχιερεὺς τε, ἰδίῳ ἐν αἵματι,
 ὃ σπείσει πατρὶ, ρύσιον κόσμῳ ὅλε
 ταῦτα μὲν χειτῷ, ἔργα παναληθέα
 κακήρυκται δὲ, κ' πεπίσθηται μάτῳ,
 χειτῷ γεηροῦ, εἰδέοι συμπρέσβειος,
 ὡς ἡ λατίνων, δόξα, ἢ ἄφρων ἔχει,
 ἀστῶσα χειτῶν, παπικῷ βελήματι.
 τέτῳ γ' οἴγειν, κλείντε τὰ οὐράνια,

καὶ τὰ χεῖρ' ἡμῶν, ἀπολύοντα νέκυς,
 χεῖρ' ὄν λατίνων, τὸ γόμα θρασύνεται·
 ἐξ οὗγε πῦρ πρὸσκαίρον, εὖρεν ἀνόμως,
 οὐ πειραθεῖεν, ἔθ' οἱ εὐρεταὶ μόνοι,
 χ' οἱ ταῦτ' ἀβέλως, καθεῖ' πλασάδιμοι·
 ἔτ' τ' αἰτιάσων, οἱ λατῖνοι σφῶν βίε,
 μεθ' οὐ βίῃσι, ἦν ἄγαν ἀνειμύως,
 τ' ἀνέκαθεν, βιοτῆς ἀλλοτριώς,
 σεμνῶς ἐχέσης, (ἢ δικαίως κριτέον,
 ὡς σόφρονάς τε, καὶ λόγῳ κατηκόως)
 τίσι δὲ μένη, πυρὸς οὐ ἀνέπλασαν,
 ὡς ἀπὸ πάντων, χρηματίζεσθαι ἐνι,
 πρὸσκαίρω οὖση, ὡς λογίζονται μάτιω,
 (ἦς φασὶ λυτρεῖν, παπικὴν ἐξουσίαν,
 τῆμ' ἑλθῆσοι, καὶ ἀράσοιτο θεῶ,
 μίσας τε πλείστας, χάλειν ὦν τὸ πῦρ ἔχθ,
 ἐπιτελεῖσθαι, ἐς κόρον πρὸσάξεται)
 ἐπελπίσαντες, τοὺς σφίσι πειθλιώεις,
 πρὸσκαῖω ἔθισαν, τῆς δὲ φιλοσαρκίας,

Φιληδονεῖντε, ὑπὲρ ἀλλ' ἄτ' αὖ γένη,
 καὶ ἄγε χειρὸν, ἠγνοηκότα ὄλωσ·
 τῆδ' ἀφροδίτη, ἀρείθ' ἅμα κρήνη,
 θυμῷ, καὶ λαιμοῦ, γαστέρῳ τ' εὐπαθίας,
 πάσας θύεσσιν, ἰταλοὶ ὁ σημέρα,
 ἐπιπλέοντε, ἠνίκα παύζειν ἔδει,
 ἔχουσιν οὗτοι, ἄγε καρναβάλια,
 αὐτοὶ ἑαυτῶν, τῆμ' ἀπελγέστεροι,
 γίγνονθ' οἱ πολλοὶ, συρφετῷ εἰκοτόως,
 ὡς τίς μὲν ἀρρίω, τίς δὲ θήλεια πέλις,
 ἀλακιδόν γε, μὴ γινώσκουσα ὄλωσ·
 ἄλλη γὰρ ἄλλω, ἰδίω ἐρωιδμῷ,
 μαινάδες ὡσεὶ, συγχορεύουσ' ἔννουχοι,
 ἔργων σκοτείων, οὔτι πᾶσι τ' ἔμνοι.
 ὡς γὰρ παρήκαν, χρηστοθήϊαν ὄλω,
 ἔργατε σεμνὰ, (ἄτ' εὐσεβέντων ἐνι,
 θεῶν τε κριτῆ, παρέσεθ' ἠγυαυδίων)
 πάσης ἀγνείας, κατεπάτησαν ὄρεσ·
 παρ' οἷς τελέεθι, αἰμομιξία νόμῳ.

πλὴν γὰρ ἀδελφῶν, μητέρων θυγατέρων,
 ἡ ποῦσα ἄλλη, συγγένεια λανθάνει·
 ἄλλοι δ' ἐπ' ἄλλω, συγκεχώρηται γάμοι,
 ἡ δὲ θεῶν τέθμια, καὶ θεῶν νόμων.
 ὡς γὰρ σύνοικον, γαμέτης ἦν χῶσεται,
 ἄλλω ἀγαγεῖν, κεῖτ' ἐπ' αὐτῷ εἰδέλφει·
 αὐθις τε ἄλλω, ὥστε βιοῖ λήφεται,
 εἰδ' ἔστι βίβη, ἀλογώτεροι βίων,
 οὗτοι κρινόντων, οἷς καὶ ἀγνείας μέλφει,
 θεῶν τε χαρίζεσθαι, κάταρσιν βίβη
 ὧν εἶναι πολλὴν, καὶ ἰταλίαν σπάνιν,
 μὴ ἀγνοεῖσθαι, μηδενὶ ὑμῶν ὄλωσθαι
 εἰ γὰρ ἐρβυῶν, τῷ ἐκεῖσε τοὺς βίβη,
 ἡ βηδὸν σκοπέμεθα,
 κατὰ γὰρ ἐπιτήδυσιν, ἦν πᾶστας ἔχει,
 ὅψιν φρονοῦντας, οὐδὲ τοὺς παρήλικας,
 οὐδ' ὄνους σέβοντα, ἴσα καὶ τοῖς ἀγίοις·
 ἴσως δ' ἀνὴρ βύροις, τοὺςδε πλείω χείρνας·
 ἔτι καὶ τῶν, οἷς τὰ δημοκρίτια,

πλατωνικάτε, ἡ τὰ γ' ἐκ περὶ πάντων,
 κἀπὶ ἰατρῶν, ἡ γαλιουῦ δόγματα,
 γλώσση τομύλη, ἡμέρας ἐλίσεται·
 νυκτὸς ἡ τούσδε, γνωριεῖς κλῶπας γάμων,
 κόραις ταπεινοῦς, τοὺς σεμνοῦς ὑποκείσῃ·
 οὕτω σοφίας, εἰδέω πεπτώκεσαι,
 οἱ τ' παπισμὸν, ὡς διίπετές βρέτας,
 ὡς σφόδρ' ἀβῆλως, ἐξαιτευσάμενοι
 θεοῦ γ' εἰς τὸ πνεῦμα, ἡνομηκότες,
 τῶτε φερθήσῃν, καινὰ χεῖρ πνεύματ' ὅ,
 λέγειντε τολμᾶν, αὐθαδῶς ὑπευθύνεις,
 ὅους τὸ πνεῦμα σέβονται, εὐσεβοφροῦντος,
 μεθ' ὧν ἡ πάντας, ἀγίους ἡ μάρτυρας,
 ἀποσόλους τε, ὡς παρρησίας εἰθέως,
 μετ' τελείας, ὅδε ἀπελθεῖν πίστεως,
 περαίνεθ' οἷς λέγεσιν, ἀγαν ἀνόμως,
 εἰς ἀδόκιμον, νοῦν ἐπάκειλαν δίκη·
 (αἰεὶ πονηρῶν, δογμάτων γ' αἰτί' ὅ,
 λάγων ὁ βί' ὅ, νοῦτ' ἀμοιρῶν εὐτόχῃ)

καὶ οὐκ ἐπέγνω, ὡς ἀγνεία σωμάτων,
 καὶ νοῦ καθάρσει, τῷ θεῷ λατρευτέον·
 ἢ καὶ ἐπέγνω, ἠλόγησαν δ' ἀφρένως,
 οἰηθόνως ζῆν, μᾶλλον ἡρετημῆιοι.
 οὗτος δὲ παρουσίας, οὐδαμῶς ἀγαθέου
 τιμῆς γενηῶς, ἢ βίβη σφόδρ' ἐκλύττε,
 πλούττε καὶ δόξης, ἢ δονῶν ὀλεθρίων.
 ἀ τούς δ' ἐπῆρει, ὥστε καὶ ὄνειδίξειν
 τολμᾶν ἐώους, δὲ ἀποστερήσεως·
 αὐτοὶ δ' ἔχοντες, ἀφόρητ' εἰσὶ σφόδρα,
 καὶ ἡγνῶν ἐτάνα, σφαλερῶς πεπτωκότες.
 ἡμῖν δ' ἀρέσκει, εὐσεβεῖν πενημῆεις,
 ἢ ζῆν ἐπαφροδίτα, εὐθλυμῆεις
 πλούττω ματαίω, δι' ὃν ἐκπεπτακείνα
 μᾶλλον δοκοῦμεν, ὡς φθονήθημεν μέγα,
 ἢ ὥστε γινῶναι, μηδαμῶς πεποιθῆναι
 ἀδηλότητι, ὧν ἐβείθομεν πάλαι,
 εἰ καὶ γενηῶν, ἀλλὰ γοῦν θαυμασίον·
 οὗτ' οὖν σοφία, οὐ πεποιθήσει θένεις,

ἢ εὐσεβείας, οὐδὲν αἰρετώτερον·
 κατηγορούντων, ἰταλοὶ ἢ πλώσεως·
 αὐτοὶ δὲ τῶ μιν, τῶ θεῷ πεποιθότως,
 μὴ πλάισμα δεινόν, ὡδράπαν ἠγούμενοι,
 κείσθ' θεοῦ ἔθνεσιν, εἴν' ὑπηκόους.
 τὸ φθειραμ πίσιν, εὐλαβητέον μέγα,
 εἰ ὧ γε κείταμ, ζημιωθῆναι θεόν,
 κερδάναι! αὐθις, ὀρθότητι πίστεως.
 ἧς οἱ ἐώοι, πηλίνοις εἰ σκεύεσι,
 νόθ' δὲ βίβ, εὐσεβοῦς ἀδοξίας)
 ὄλον γ' ἔχοντες, εἰ τεθησαυρισμῶνον,
 ὄν δῶκε πλοῦτον, χειρὸς ἐγκαυχώμεθα,
 κείσει! ἀληθεῖ, οὐχὶ δ' οἴσθ' μόνη,
 οἴα λατίνες, ἀπατᾶ ὁ σημέραμ,
 φενακίζεσα, ἀχόλοις τρυφήμασιν,
 ἀγ' ἢ πρὸ χειρῶ, παπικὴ ἐξουσία,
 καὶ ἐν νηθείαις, πολλαπλασιάζεται,
 ἐφείσα πᾶσι, τὸ τρυφᾶν τοῖς λιβέλοις·
 δι' ὧν ἑαυτῷ καὶ αὐτὸς ἐκπορίζεται,

τρυφῶν ἀφορμὰς, συβαριτικωτέρων·
 ὄρα γ' οἶόν, κακοπαθείας μέτρον,
 ἄξιατο νητεύσειν, ἅπαξ ἡμέρας
 ἰχθυοφαγεῖν, ἔ' δὲ ἀποκωλύσας,
 οἴκτωρ ἔγνω, καὶ ἑαυτῷ συμφέρον.
 ταῦτα δὲ κατ' ἄρρησις, ὡς σαφεστάτη,
 ἐθῶν νομίμων, οἷς ἐχρῶντο ἔκπαλαι,
 ἠνίχ' ἐνοῦτο, ἡ θεοῦ ἐκκλησία,
 ὠδραλαβῆσα, ἀγίων ἐκ πατέρων·
 νόθευσε δ' αὐτῆς, ἄλλοι' ἄλλοτέθμιον,
 αὐταρεσκίαις, χειρῶν μετατρέπων.
 χειρῶν γ' ἀνέκαθ' εὐταξίας,
 ὑπάρχον ἔργον, ἀγιωτάτως ἔχον,
 γίμω θεοῦ τὰ τέκνα, καθ' ὄραν γάμω,
 πιτῶν γαμίζειν, ἄρρενα ἢ θήλεα,
 (ἡ νίχ' ἔλονται, παρθενίης ἢ γάμον)
 νέμειντε τῆτοις, τὰ πατρῶα ἐξίσω,
 ὡς τῇ τε φύσει, πᾶσιτ' ἀρέσκει νόμιμος,
 οὕτω τὰ πρῶτα, ἢ γονῶν διδούς γάμω,

(ἄτλα θεῶ εἴθισο, δίδοναι πάλα)
 κληρῶντε τοῖς δε, ὡς μόνοις τὰ πάτρια,
 τὰ κατόπιν εἴεῖσι, θήλη τὴν φύσιν,
 μοναῖς ὡς εἰρκταῖς, ἐγκαθεύξας οὐδέον,
 εἰᾶ ἀκῆσας, παρθενεύεα βία.
 εἶδ' ἀρρένωντο, ὥστε μὴ καταλύσῃ,
 (τὸ γ' ὡφρασις, τῇ δε τῇ ἀδικία)
 οἴκῃ παλαιῷ, πλῆτον εἰκερματίσας
 πολλοῖς μερίσῃ, τριτονὶ ἀφιδόχοις,
 διδοῖ παλακαῖς, καὶ ἑταίραις ἀνόμως,
 γυμνῶν ἀγνείας, ἣ θεὸς χαίρει μόνῃ·
 σώζωντε πλοῦτον, ἐξαλείφῃ καὶ γένεθ',
 ψυχὰς τε ἅμα, ὧν ἀπέργη δ' ἄγαμῃ·
 οὐτὲν ἐθίμοις, παπικοῖς ὡρσεκτέον,
 ἄτλ' ἀντίπαλα, ὡφρὸς τὰ πάλ' ἀνθυρέθη,
 ὅλως ἴαπῳ δα, τῷ καὶ χειτὸν βίῳ·
 δοκῶντα σαίνειν, εἰσὶν οὐκ ἀπήμονα.
 ἐπει θεῶ τε μάχεσθαι. καὶ τῇ φάσῃ
 ἑκατέρῳ γ', ἀγῶ ἀκολασία,

ὡς ἀδικία, ἤγε ἄπιστοῦ τίσσον.
 ἀ μὴ κολάζων, οὐδὲ καθίσσον δέφ,
 μάλλον συνιστᾷ, ἀμελείαις ἰδίαις·
 ὡς ἄπὸ δεινοῦ, καὶ πορνῶν παρτίμα,
 δῆλη τελεῖται, παρρωιδίῃ σφόδρα,
 τοῖς ἐσπερείοις, ἠδὲ ἡ ἀμαρτία.
 ἢ ἢν ἀλῶτις, ἱερωιδίῃ πέλων,
 εἰπεῖν ἐπιτιμᾶται, οὐτῶ τὴν μίσαν,
 εἰμὴ παρελεύσανται, ὦρα ἐξ ὅλα·
 τίσων δὲ ὠρῶν, ἢ γε παρελεύσεως,
 ἢ δ' εἰδέναί με, εὐλογον τὴν αἰτίαν·
 αὐτοὶ ἰδέσθων, οἱ παρῆχειρ' ἐς ἀφέσεις·
 μίσαν ὁ πόρνος, (ἴχρα γλῶσσα φίλη)
 τελεῖν ἐφεῖται; ἀλλ' ἀδίκημε χέρον,
 καὶ ἢ δ' ἀμίδον· εἰ ἀνθ' τῆς λήμματῶ,
 καὶ ὑπὲρ ὧν τίννοντο, εἴποι τὴν μίσαν,
 εἰ ἢ πάπας πλάσατο, παρκαίρω τίσι,
 μοιχοῖς καὶ πόρνοις, κείσθαι μορμολύκιον.
 εἰ ὦ τελωνεῖ, πάντα εἴτῶ ἀφρονας,

θύραν παύσασθαι, πᾶσ' ἀναπέταγνύων,
 μοιχοὺς δὲ κενεῖν, ἃ θεὸν παῦλα ἔφη,
 ἔχ' ἅπαν, μέτερον ὅτι τίσειν,
 ὤλισμῶ τε, πρὸς ταῖς περθεσμίαις,
 θεῶ δὲ ἢ δέϊ, ὄντι φιλοσώφρονι,
 βαλῶντα πόρνης, πρὸς τῷ αἰώνῳ,
 σὺν οἷς ἄρ' εἶνα, ἔκ' ἐκάλυψαν πόρνης,
 μεθ' ὧν θ' ἔποιντο, ἀκείτως τοῖς ἡθεσιν,
 οἷοις περ εἶπον, ἔσιν ἀνομώτατοις·
 ὡς θ' ἀνομείτα, ἱερεῦσι καὶ τάδε,
 δοκῶντα μηδὲν, ὡς ἔστιμόν γ' ἔχειν ὅλως,
 ἔμπης τελοῦσι, ἃ σφόδρ' ἀτοπωτάτων·
 οἱ πρὶν θύσωσιν, ἱερατικῶς θεῶ,
 τίοντες αὐτὸν, αἷς δέον λειτουργίαις,
 λόγῳ γ' ἀκρατίζεσθαι, χρῆσθαι σικέροις,
 κίνῃ μιαινέσθαι, καὶ ἅμα καπνῶ,
 νοκωτιανῆς, ἧς ἀναιδῆς ἠπόσις,
 γεννᾶντε οἶα, τοῖς κονιστωμῆοις,
 ταύτη δόκησιν, αἰτίαν ἐκ πτώσεως,

μεθ' ὧντε τύχοι, ἀδολεσχεῖν ἀφρόνως,
 βαίνειν ἔπειτα, αὐθαδῶς ἐπὶ μίσαν.
 ἐπεὶ δὲ πνεύμαθ' ἀγιάζεται μόνω,
 ἀπερφέροντο, κυρίω εἰς θυσίαν,
 τῷ δ' ἑδεμία, πρὸς ἀκρατεῖς κοινότης;
 ἄρ' οὐ δὲ πνεῦμα, τοῦς δε δυνατὸν ἔχειν·
 φεύγῃ γ' αὐτὸ, πᾶσαν ἀκαθαρσίαν,
 ὡς καπνὸν αἰὲν, αἱ μέλιτ' ἐργάζαι·
 καὶ τῷτο δηλῶν, βασίλει' οἷς γράφει,
 ἔφατο ἱερῆα, νηστείας ἄτερ,
 θεῶ λειτεργεῖν, οὐδαμῶς τολμητέον·
 ἕτως ἔχουσιν, ἀκρατῶς ὀρέξεων,
 πασῶν λατῖνοι, ἄχει καὶ ἀφώρων·
 ἀλλάγε τῆμ' ἵ κατὰ ψαδαμ δέη,
 φείδεσθαι γλώττης, φαίνει' εὐλογώτερον,
 ὡς μὴ δοκῶμεν, τῷ χαρίζεσθαι θέλειν,
 αὐτοὶ ἑαυτοῖς, ὧν ἀπεχθανόμεθα,
 τοιαῦτα τοῖς δε, συκοφαντεῖν ἀδίκως·
 εἰ τ' οὐ πρὸς ἡμῶν, ἔργα ματαίως λέγειν.

οἷς γ' ἐρυθριῶσιν, οὐδαμῶς ὄλωσ',
 δρῶντες λατῖνοι, ταῦτα οὐδὲ λεκτέα.
 φεύγειν δὲ μάλλον, ταυτὶ ὡς τοὺς ἐργάτας
 τέτων ᾠροσῆκη, παντὶ εὐσεβόφρονι·
 „ συμφιλιῶσαι, σφαλερὸν κακεργάταις,
 „ πάθοι γ' αὐτίς, ἢ μάθοι ἢ μὴ θέμις.
 χωλοῖς παροικεῖν, οὐ καλὸν παῦλον ἔφη·
 σκάζειν μαθήσεταί τις, οὐκ ἄλλο πρέπον·
 ἦντις δ' ἐπέιγη, ᾧ δὲ τοῖς δ' εἶμαι χρεῶν,
 ἀλλ' ὡς δαβίδης, πᾶς χ' ἰμόνας ἔης,
 μόνῳ νοῖσθ, -εὐλογῶν σὸν δεσπότην·
 τηρήσεται σε, τοῦτό γ' ἀελαβέσθην,
 οἴσει' ἀμοιβὴν, καὶ γέφ' ἔκνήψεως,
 ἢ εἴτε θηπῶς, τῶνδε τὰς ξυντυχίας,
 πανηγύρεις τε, καὶ τόπων συνάξεων,
 εἰς πάντα ταῦτα, ἀδεῆς φοιτᾶν θέλεις·

Λόγω μὲν ᾧδε, εὐσεβεῖ πέρασ' ἔδων,
θεῶν δὲ αἶνον, τῷ συνεργασαμύῳ,
λόγων ὁ φίλος, ἀφμαντῆς ῥύσιος.

Ὁ ἔτις ἀπὸ θεογονίας, ἀψμῶα:

5

Π Ι Ν Α Κ

Προσφώνη μετ' αἰχμῶν καὶ ἀεγῶν
ἄσπιδος, ἀσφονδύχου, τοῦ δούλου τοῦ
καταβύχου αὐτοῦ, ἵτι καὶ ἀσπίδα
καὶ ἀσφονδύχου τοῦ ἀσπίδα ἀσπίδα ἀσπίδα

Π ^Ι Ν Α Ζ

τῶν μὲν τούτων

Ε' Λ Ε' Γ Χ Ο Υ Σ.

Ε'πιγράμματα εἰς ἰδίαν ἑαυτῷ θυγατέρα
καὶ ἐγγόνιω· σελ: 273.

Ἐπιστολὴ πρὸς βασιλείον μοναχόν, ἀνάπτυξις
πείχουσα ῥητῶν ἐπιστολῆς ἔσυνεσις πρὸς ἐρ-
κβλιανὸν τετάρτης· 281.

Ἐτέρα πρὸς τὸ αὐτὸν συστατικὴ· 287.

Προσφώνημα εἰς τὸ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον
γαβριήλ, προσφωνηθὲν καὶ τὸ δεύτερον ἔτος
τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ· ὅτε καὶ προήγατο
ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐκ βυζαντιῶν σχολῆς. 290.

Λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῆ παμμεγίστων Ἁγίων
 ἁγίων, προσφωνηθεὶς ἐν σμύρῃ. ἀψθ^ο: ἔτφ. 316.

Λόγος εἰς τὴν α^η κυριακὴν τῆ λεκᾶ, προσφω-
 νηθεὶς καὶ αὐτὸς ἐν σμύρῃ ἀψθ^ο: ἔτφ.
 347.

Προσφωνημάτιον εἰς τὸν μέγαν νικόλαον τῆ ἐν μυ-
 ραῖς· ὁ χαλεζόμυθος τῶ σμύρνας κὺρ παρ-
 θενίω, συνῆψεν εἰς τινὰ λόγον, κτλ, φθονερῶν
 πεπονημένον τῆ· ἀψθ^ο: ἔτφ. 383.

Τῆ αὐτῆ κυρῆ διαμαντῆ ρυσίῃ , ἐπιτυμ-
 βίδια ἐπιγράμματα , εἰς ἴδαν ἑαυτῆ θυ-
 γατέρα τὴν Θεοδώραν , ἢ εἰς σσφίαν τὴν
 ἐγγόνην , ἐπαπελθῆσαν τῆ θείᾳ .

Τὰ εἰς τὴν θυγατέρα .

Τῆ δ' ὑπὸ πλακί , Διαμαντῆ ρυσίου ,
 ἢ Θεοδώρα κεῖται , μείλιχⓄ κόρη :

Κόρη λόγων τέφριμⓄ , ἀδαμαντίς ,
 νόσω δαμείσα . ὑπὲρ οὗ ἦρα λόγων ,
 ἢ Θεοδώρα , πρὸς θεὸν τάλη λόγῳ :

Ἡ Διαμαντῆ , θυγάτηρ Θεοδώρα ,
 πατρὸς περαπελθοῦσα , τὴ κείνῃ τᾶφον ,
 κληροῦται πρώτη μὴ δόκη τᾶξίλογα·
 θεοῦ καλοῦντⓄ , τᾶξιν οὐτηρεῖ μόρⓄ :

Τῆς Ἀδαμαντῆ, θυγατρὸς κλειδίας,
 ἔκρυψ' ὀλῶας, θειοδώρας τὴν κόνιν,
 ταύτιω πατρὸς, ἔθ' θεοῦ κεκληκότῳ,
 ὅτι τελείων, βιοτῆς πλήρη μέτρα:

Ἡ Ἀδαμαντῆ, κλειδίη θυγάτης,
 ἔτη βιοῦσα, εἴκοσι πρὸς τοῖς δυσιν,
 ἢ θειοδώρα, λίπ' οἰζυρὸν βίον,
 σταλεῖσ' ἐπ' ἄθλα, ἀρετῆς ἧς εἶχετο:

Πατρὶ δομηθὲν, ἀν' ἐμεῦ τόδε μνάμα,
 ἐμὴν συνέχευ, ἀδαμαντίς κόρην,
 τὴν θειοδώραν, τάξιν ἀλλαξάμνον·
 τίχα δικαίως; ναί, θεοῦ ὠεικότῳ,
 κερκεσ' ὅς ἤδη, τοὺς ἐκάτω προσφύρεσ.
 τίς δ' ἀφθορίας, ἄλλῳ ὠριώτερῳ;

Ἄνθρωπ', ἐν πατέϊς λαῶαν, ἀπαλῶς πάτφ'
 κόρης γ' οὔτῳ, ἀπαλῆς σκέωφ' κόνιν
 ἔθ' θειοδώρας, θυγατρὸς οὐ τὰ δ' ἔσση
 ἀδαμαντίς, ὅν με προσφθάσ' οἴχεται,

Ἐὐπέεσ ἡμᾶσ, εἰδότεσ Θεοῦ λόγοισ,
 χερίεσ δὲ οὐτεσ, ἀρετῇ ὀρίζετασ:

Νέα μὲν ἄπφ, καὶ πατέροσ θυγατεσ,
 κὰν ἡλικίῃ, τῇ χαρίεσσι σφόδρα,
 ἀλλὰ μέλ' ἔργων, οἷα γηραιαῖσ πρέεφ,
 οἷσ Θεοδώρα, ἀνέκεισο παιδοθεσ,
 καὶ νῦν λελοίπεισ, πατρίωσ ἀγαμύθιον,
 ἀδαμαντίω, καὶ τροφεῖά μοι φίλα:

Ἄιδῆσ καὶ γαῖα, ἀπεδάσσαον ἄχτεσ
 ψυχὴν καὶ σῶμα, τῇ ἐμῆσ Θεοδώρασ,
 ἔτι γ' οὐ ἀκμῇ, τῇ φιλεμνίῃ σφόδρα.
 μὴ οὐχὶ ὑμῶν, καὶ βραδυόντων πέλεσ;
 τί τήνδ' αἰωρί, προσλαβεῖν ἐσπύσατε,
 ἧσ οὐφορητῇ, πατρί ἢ ἀφίτασισ;
 Οἶσω δὲ εἶνεχ', ὡχ' ἡμεῖσ δευθῆτε.
 πάντωσ δὲ λῶα, ὡσ πατήσ βελθύσατο:

Κόριω ἀνυμνῆναιον, ἀλλ' ὑπερετελῆ,
 νοῖ καὶ ἔργοισ, οἷσ Θεῶ λατρευτέον,

τὴν θειοδώραν, πατρὸς ἀδαμαντίου,
 δέγμην ὁ τύμβου, τῆς παλαιᾶς ἀξίαν
 πλὴν εἰσπρόληπτη, ἐστὶν οὐθρηνητέα·
 προσλαμβάνει γὰρ, οὐς φιλεῖ θεὸς νέος:

Πολὺ μερὸς καὶ νυκτός, ὡς καὶ ἡμέρας,
 φίλη θυγατερ, δαπανῶ πρὸς συγγόνους,
 σὰς θειοδώρα, τὰς φιλαδέλφους λίαν
 ἅς ὑπομνήσῃ, ἀρετῶν τῆς σῶν μόνη,
 μόλις σιγάσω, μὴ ἴκινεῖν σοι γόους·
 θεὸν σὺ δίδου, ταῖς δὲ πρὸς ἀκλήτορα:

Ἡ δὲ τῆδε κεῖται, ἔνθεον πλῆττε βίου
 ἢ θειοδώρα, ἢ κεκασμένη λόγους,
 τρέποις τεσεμνοῖς, ὡς ὁ καλέσας ἔγνω
 θεὸς καὶ οἱ τῆς δε, προσγενεῖς ἀληθείας.
 μεθ' ἧς καὶ ὁ παλῆς, γράφει οὐδὲν πρὸς χάριν,
 ὑπὲρ θυγατρὸς, ἀδάμας ὁ ῥύσιου:

Τὸ εἶναι πατέρα με, σὸν θειοδώρα,
 ἐρεῖν ἀδελφὴ κάλυσε, συγγνοῖης κόρη,
 εἶπον τῆς ἐξ αἵματος, εὐλαβημένη

καὶ ὦ παρέτης, ἀθανάτω νυμφίω,
 μετ' ἱερῶν βίβτε, καὶ νῦν θυέων,
 ἴτασο πρέσβυς, πατρὶ Ὀδυσκλήσεως,
 προχαΐψεώς τε. χ' ἢ ἐν εὐθέτω, χάρις:

Ἀὐθ' ὑμδαίων, καὶ δαδῶν γαμηλίων,
 ἦφα καὶ ἦσα, θειοδώρα σοι ἔαδε,
 τῆ σῆ προεώδη, ἀρετῆ ἑπιγραμμάτα,
 Φεργῆς μεγίστης, ἀντιπάροχα γέρα·
 δέξοιο πέντε; πρὸς δέκα ποσέμματα·
 ἢ ζῶσ' ἐφίλεις, τὰ πατρὸς ποινήματα.
 δι' ὃν σὺ δηρὸν, μνημονοβύθησιν κόρη,
 παρ' οἷς ὁ βίβτε, ἐν θεωτέρων φίλτε:

Τόκω καὶ γωγῆς, καὶ λόγους ἀσκήσεως,
 πολλῆς τ' ἀγάπης, καὶ πλέω ἦς νῦν τύχων,
 μὲν τελευτήν, σῆς πάτερ προσασίης.
 (οὐ γὰρ ἐφείσω, ἀλλὰ βιασθεὶς ἔδωκ,
 ἢ σῶν περὶ σά, ὡς ταφῶ ἔνθα πόθεν)
 πόνω τε χάριν, ἢ ἐπιγραμματίων,

δι' ὧν τὸ λήθης, ἀπ' ἐμεῦ ἦρας σκότῳ,
 ἢ θειοδώρα, οὐκ ἔχω τί φῶ πάτες,
 ἀδαμάντιε, ἢ ὅτι καὶ αἶδη,
 φοργῆς πατρικῆς, τὸ χρέεῳ γ' οὐλήσομαι:

τὴν δυσaréτων, γνῶτλαν εὐλαβεμένη,
 πατρῶα γλῶσσα, θειοδώρα οὐ πλέω,
 ἐρεῖ περὶ σῶ, κῆν συνέγνωσοι πλέω:

Τὰ εἰς τὴν Εἴργουιν·

Εξαιτῆς κόριον, ἰωσήφ πέλον,
 χ' ὑπανατέλλον, ἡ σοφία ὡς Φάϑ,
 ἀωρὶ τάφον, ἡμέρας ἀνδυπέδυν:

Φύντων ἰωσήφ, κἀνασασίας πέλω
 Φίλον κόριον, πρῶτον ἰδῶσα Φάϑ·
 λιπῶσάτ' αὔθις, ἡ σοφία γῆν ἔδυν·
 καὶ ἀφ' εἰαν, ἡ ἔπαπῆλλον, Φίλιω,
 τὴν θειοδώρην, κειμήλιω δεξιόθεν,
 δοκεῖ ἀβαρῆς, ἡ τελευτῆ κ' Φίλη·
 ἡ ζῶν συνῆν, σύνειμι· μὴ κόωτεδέμε·
 ἐξαιτῆς κόριον, οὐ χερίζω γόων:

Γονεῖς ἰωσήφ, κἀνασασία Φίλοι,
 ἐξαιτῆς θανῶσα, τ' βίον μάθον,
 ὄντα βαρὺν τοῖς πᾶσιν, ὡς μογοστόκον,
 κ' ἄδεν μετέγων, ἡ σοφία θυγάτης,

ὑμῶν, λιποῦσα, μὴ γόων ἐξάραχτε·
τίθεινόν εἶγ' ᾠδεύσα, πρὸς θεὸν τάχῃ;

—φ
ὅ' ἔτι ἀψυγ : χτ' σμύρνῳ·

ἔτελεύτων δέ, ἡ μὲν θυγάτης μου, ζ^{-η} : μαρτίᾳ·

ἡ δὲ ἐγγόνη μου σοφία, τ^{-η} ἀπειλλίᾳ·

αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν :

Ἐκ τῶν τε αὐτῆς Ἐπιστολῶν.

Τῷ ὀσιωτάτῳ μοναχῷ κύρ βασιλείῳ,
 διδασκάλῳ τῆς ἐν πάτμῳ ἱερῶν
 λόγων σπαυδῆς.

Πεικοπήν ἐπιστολῆς τῆς πρὸς ἐγκυβλιανὸν δ^{-ης.}
 ἔσοφωτάτη συνεσίῳ, ἤτηκάσμε διασαφή-
 σεινσοι ἦν ὡς ἐπῆλθον, οὐχ ἤτιον ἢ σὺ, καὶ αὐτὸς διη-
 πόρησα. ὅμως σὴν χάριν, πρὸς τὴν ἐμοὶ ἐνδεχομένην,
 οὐκ ὤκνησα διασαφήσιν· τεύξεσθαι δὲ με ἐπιβόλῃς
 ἐρμηνείας, καὶ μὴ πολὺ πόρρω ἔπατρός τῆς διανοίας
 ἀπολειφθῆναι, σύνθυξάμοι φίλτατε κύρ βα-
 σίλειε. Τὸν Ἐγκυβλιανὸν, πρὸς ὃν ἡ ἐπι-
 στολή, εἰκὸς, ὄντα πλατωνικόν, χαίρειν ταῖς
 ἐκείνῳ ἐπιτοῖς λόγοις δεινότησιν, οὐ μεῖόν τε, ἢ καὶ
 αὐτὸν τῆς συνέσιον· ἐκ τῆς οὖν ἐκείνῳ τρηπολα-
 γίας, ὅλιω ἐπικοσμεῖ τὴν ἐπιστολήν, καὶ ἐπι-
 πλέον τῆτοι τὸ χαρίον ὅπως διασαφῶν τάμε,
 S 5 χρεῶν

χρεῶν ἐπιμνησθῆναι τῶν ἀρχῶν τὰ κατὰ πλάτωνα δόξης
 περὶ ἀρχῶν· ἰδέας γὰρ τινὰς τῶν ὄντων ἐκείνος ἐτί-
 θηκεν ἢ τὸν νοῦν προϋφεστηκυίας αἰδήσις καὶ ἀπαθείς,
 καθ' ἃς τὰ τῆδε ὡς πρωτοτύπως εἰκόνας ἀνα-
 μορφῶσαι ἐπρέσβυεν·

Οὐκ ἔν καὶ τὸ τετρακτύον τῶν ἀρετῶν (περὶ ὧν
 ὁ φιλόσοφος ἐνικομαχίσις ἐδίδαξε, τέλει τε-
 τρωνί τιθεὶς τὴν εὐδαιμονίαν. οὐ γὰρ καθ' ἑαυτὰς
 αἰρεταί, ἀλλὰ διὰ τὸ τοιαυτὸ τέλει αἰ ἀρεταί·)
 ἐχίτινων, ἔσων νοερῶν καὶ ἀπολελυμένων, μέσαι γὰρ
 τινες τελῶσαι ἔξεις αἰ ἀρεταί, αἳ εἰσὶν ἐν σχέσει
 πρὸς τὰ ὧν εἰσὶν ἀρεταί, ἔπειτα, καθ' ἣν ἐφίω
 δόξαν, καὶ ἰδέας εἶναι προϋφεστηκυίας αὐτῶν, οἷας
 ὁ πλάτων ἐτίθει, αἰδήσις, ἀχέτης, καὶ ἀπαθείς·

Ἀνάλογον οὖν ἀνδρείαν ἐν τετρακτύσι καὶ τετάρ-
 ταις, ἐφ' ἣν μεταθετέον τὴν σωματικὴν ἰσχὺν διὰ
 ψυχῆς μέσης, ἢ προτρέπεται ὁ συνέσιον, ἢ
 γητέον οὐχὶ τὴν ἐν τῇ τετρακτύϊ τῶν πρώτων ὁμο-
 ρυμμεθίω ἀνδρείαν, ἀλλὰ τὴν ἀνάλογον ταύ-

της, πρωτόγονόν τινα ἀνδρείαν, αἰτίαν καὶ τῆς
 ἐν ταῖς πρώταις ὁμωνύμῃ ἀνδρείας, ἀπαθῆτε
 καὶ ἀπολελυμένη, ὅλως τε ἀχετον· οὐ μὴν καὶ
 καθ' ἑαυτὴν ὑφετηκίαν· ἔτε γὰρ ὡς καθόλου
 πλατωνικὸν ὑπάρχον, ἢ θεοσεβῆς ἀποπέμπτειαν
 ὁ συνέσι[Ⓞ]. ἐν δὲ τριταῖς τίθεται καὶ τετάρταις,
 οὐκ ἀριθμὸς τινος καὶ πυθαγόρειαν ἀναλογῶν, ἢ
 ὑμῶν ἀφ' ἧς τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ ἀφ' ἧς τριταῖς
 αὐτὴν λέγων ἔθετο, τὴν φύσιν ἀπαθῆ φύσιν.
 ταῖς γὰρ ιδιότησι καὶ προσώποις, τριτάδ[Ⓞ] φέρει τὸ
 ἀριθμὸν ἢ θεότης, ὡς καὶ ὁ θεολόγ[Ⓞ] ἔφη γρηγό-
 ρει[Ⓞ], ἐν γὰρ ταῖς τρισὶν ἢ θεότης· ἐν ἧσ' οἴτε
 πάντων ἴδρυνται λόγοι καὶ ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις τῶν
 νοερῶν καὶ αἰσθητῶν, ἢ τε ἀνάλογ[Ⓞ] ἀνδρεία, ἢ
 διφῆμως σοὶ ἀναπύουσα, τελεία οὔσα καὶ ἀ-
 ναλλοίωτ[Ⓞ] τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀγγελικῆς
 ἀπαθίας, κλητὴ δὲ καὶ ἀνθρώποις ἐκ προκοπῆς,
 ὅταν μηκέτι θαυμάζωσιν, ἢ δέδιέναι τι τῶν ἀν-
 θρώποις καταρτιῶσιν· ἀλλὰ καὶ τελειωτικὴ
 ἔ

ἔ γενέα^ς τοὺς καλὶ εἰκόνα θεοῦ πλαθέντας, καὶ
 θεῶ καθ' ὁμοίωσιν δυνάμει μόνῃ τριτοῖ κεκτημένους
 ὡς φθάσας πειτῦδε, ἰκανῶς ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ
 μέγας βασιλεῖς.

Διὰ δὲ τῆς τετάρταις, τὴν ἀγγέλων ὑψηλίστα-
 το φύσιν, καὶ ταύτις μὲν θεὸν εἰδὼς ἀνδρῖαν,
 καὶ ἀπάθῃ, εἰ καὶ χάρει. κατὰ δὲ τὴν μέγαν
 γρηγόριον, καὶ περὶ τῆς ἐκ τῆς διμεκοῦς
 πρὸς θεὸν προσεδείας καὶ λειτουργίας. ἦν ἔ μὲν
 τὴν τρίτον ἡξιώκει ἀριθμῶ. εὐθὺς γὰρ ταύτην μετὰ
 θεόν. καὶ ὅτι τὸ ἐδραῖον καὶ πάγιον, ὃ ἔ τὸν φα-
 σιν ἔχειν τὴν ἀειθμόν, ἐχέει τὴν ἀγγέλων ἢ φύσιν
 ἐν τῷ καλῷ. διὸ ἀκινήτως ὅλως. ἢ γὰρ δυσκινή-
 τως πρὸς τὸ κακόν. ἔφησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς γρη-
 γόριος. ἢ καὶ ὡς δέπως ἄραρεν οὗτος ὁ ἀειθμός
 τοῖς ἀγγέλοις, ὡσεὶ ποιήμασιν, εἰ καὶ νοεροῖς ἔ
 θεοῦ. νοεῖας γὰρ οἰασοῦν τετρακλίους, γνωστῆς τε
 μόνῃ τῷ ἐνοήσαντι αὐτοὺς, καὶ τοῖς δε μελεῖται,
 οὐκ ἄτοπον, οὐδὲ πῖπῃ πόρρω ἀληθείας ὀλέ-
 γων.

γων. τῶν οὕτω περιδιασφιζέντων, ἢ λόγον
 ἐπαναλαβὼν αὐτοῖς λέγω· ὡς ὁ θεῖος οὗτος συ-
 νέσιος, εἶδη μὲν ἢ ἐγκιβλιανόν, ἐγκρατῆ τινα
 ὄντα, καὶ τῆς τετρακτύος ἢ πρώτων ἡθικῶν ἀ-
 ρετῶν, Φρονησεως Φημί, ἀνδρίας, σωφροσύνης,
 καὶ δικαιοσύνης, μεταποιεῖσθαι, οὐχὶ δὲ καὶ ἀπλῶς
 καρτερικόν, ἐν τῷ ἡδοναῖς καὶ λύπαις περιτυγχά-
 νειν, δι' ὧν ὀδύειν ἀνάγκη, ἢ μετιόντα τὰς ἀρε-
 τὰς ταυτασί τὰς πρώτας καὶ περιγείεις· περι-
 δεῖς λοιπὸν εἶ φίλος· εἶνεκεν ἦν· καὶ ὡς ὁ παῦλος
 ἀφ' τοῦ γαλάτιος δεδιώς ἔλεγε, τεκνία, οὐς
 πάλιν ὠδίνω, ἕως οὗ μορφωθῆ χειρὸς ἐν ὑμῖν
 οὕτω καὶ οὗτος ὑπὲρ ἧς ἔφω ἀτελείας περὶ τὸ
 καρτερικόν, ἢ φίλον ὠδίνων πως ἐγκιβλιανόν,
 περιτρέπεται αὐτόν, τὴν σωματικὴν ἰσχὺν, ἐπὶ
 τὴν ἀνδρίαν τὴν καὶ ψυχὴν μεταθεῖναι· ἀλλὰ καὶ
 ταύτῃ ἀφ' ἑλλαν ἀπὸ τῆς ἐν ἀρεταῖς ὁμο-
 νύμῃ, ἀς περιγείεις τε ἡδὲ καὶ πολλοσας, καὶ
 μόνης μετριοπαθείας ἐργάτιδας, ἀλλ' οὐκ ἀπα-
θείας

θείας ὀλοαχεροῦς, οἷας λαβέσθαι ἐπὶ τρυφῇ, τὸ
 φίλον ἑαυτοῦ ὁ συνέσιθ, ὑποδιαίρεσθαι ἀφρο-
 σαφεί, ὡς φάη ψυχῆς ἀνδρείαν, οὐχὶ τὴν ἐν
 ταῖς πρώταις ὁ μόνυμον, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀ-
 νάλογον, περὶ ἧς μόνης αἰρεταὶ καὶ αἱ πρώται,
 ταύτῃ κυρίως ἀνδρείαν λέγων ψυχῆς, τὴν ἰδρυ-
 μήν ἐν τεταρταῖς καὶ τετάρταις· τίνας τε φύ-
 σεις ἀναπίπτουσθαι ἀφρο τὸ δὲ τὸ ἀριθμῶν, ὡς ἐν τῷ
 περὶ ἀποδείξεως, τὴν θείαν τε καὶ τὴν ἀγγέλων εἰ-
 πῶν· ὡς ἡ μὲν, φύσθαι πλεττεῖ, ἡ δὲ, χείρι
 τῆς φύσθαι πλεττέσης, τὴν κυρίως ἀνδρείαν καὶ ἀ-
 παθίαν· ἦν ὁ θεῖος παῦλος, ὡς ἠδοκίμη-
 σάμενος, ἔφησε, ζῶ δὲ ἐκέτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν
 ἐμοὶ ὁ χριστός· ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ὑγίαι-
 νε, καὶ ἴδιμε ὁμολογηκότα σοι χεῖρι, ὑπὲρ ἧς
 ἐπέβλωμεν, γειφώδες ἀφροπορήσεως. διὲν ἦν τὸ
 πάλαι καταρορυγμένον ἐν τοῖς ματαίοις ψυχι-
 κόν με ὀφθαλμὸν, ἀνακαλύψας τῇ ἀνασκαλῶ-
 σθαι τῆς ἀναπίπτουσθαι, λήμης ἀφροσῆς ἀνεκάρησθαι.

ὑπερέχουσιν· ἀπὸ σμύρνης· ἄψμα· μίλιος
 ὀκτωμυρία :

Διζμαντὴς ῥύσιϑ·

τὸ ἐρωτηθὲν ἦν, ἀπὸ τῆς ᾧ ἐρχυλιανὸν ἐπι-
 πολῆς δ' ἔσυνεσίς, λέγοντο ᾧ ᾧ
 αὐτὸν,

καὶ πείσῃ μεταθεῖναι τὴν ἔσώματϑ ἰαχὺν,
 ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν, οὐ τὴν ἐκ τῆς
 πρώτης ᾧ τετρακτύϑ ἔαρετῶν,
 ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀνάλογον, εἰτελίταις τε καὶ
 τετάρταις.

τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἐπιφανοῦς, οὐδὲ βαθυπλῆγτε ἐστὶν οἰ-
 κίας, ὅπαῖς οὐτοσὶ ἰωάννης, ὃν διὰ τῆς
 ἐμῆς σοι δεξιᾶς ᾧ τίθημι, σοφὴ κυρ βασίλειε,
 ἀλλὰ ταπεινοτέρας μὲν, εὐσεβῆς δὲ, καὶ θεῷ

προσεαχηκίας εὐλαβειτέρως, ὅθεν καί μοι γνώριμος
 διετέλεσε, τῷ τῷ ἀφικομένῳ σοι, ὡς ἐπὶ ὑψὺ
 πρῶτοις, καὶ ἀνάξαις φιλοπονωτέρως, ἐφ' ἅπασιν
 ἔγνωσ' τιτονί σοι πεμπόμενον μαθήματα ἱερά, οὐ-
 τοῖς τοκεῦσι ἔδε κατατιθέμενον χάριν, οὐς οὐ-
 δὲ φείοντας ἐκατέρως ἐσχίκα, ἑτεροθαλῆς ὀ-
 παῖς ὢν, ἀλλ' ἦν περὶ ἔδε σοι πρῶτος, πρῶ-
 τειαν. ἐμὴν δυσωπούμενον, ἔδε γὰρ τὸ τιμᾶσαί σοι
 ἑμαυτὸν εἰδέναί, καὶ πρὶν ἢ περὶ ἀποδοχῆς ἔ παι-
 δὸς πρῶτος λεχθῆναί σοι, καὶ τὴν ὑπὲρ ἀποδοχῆς
 σε γνώμην ἀναμαθεῖν, αὐτὸν τῷ τῷ σοι ἀποδο-
 λα τεταρτήκοτον. ὅθεν μὴ ἀμαρτῆν, ὅτι
 πρῶτος σὺ δεοίμενος πιστεύων, καὶ φεί' ἐλάσοντο
 ἄλλης, ἢ κρείσσον φάναί μείζοντο χάρει, τῷ
 εἴπερ ἄλλοτι ταύτῃ ἀναγκαίαν εἶναι τῷ πρῶτος
 ἐμῷ σοι συνισταμένη, παρὰ τῷ μάσε φίλτο. καὶ
 πρῶτος ἀξιώσει, ὅπως πρῶτος ἀφιλεῖ τῇ
 ἀπὸ λόγων ἀφαιρηθῆ σε, ἢ εἰς τελειότητα νοῦς,
 καὶ οὕτω καὶ τάχιστα ἀναδραμεῖται, ὡς οὐ πολ-

λοῦοί τωρ' αὐτῷ, εἴητε καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ εὐαρι-
 θμήτης καὶ κρείσσης, ὡς ἔστιν εὐχεομαι ἄξιον, ἔτι
 καὶ σωματικῶς ὑπὸ σοὶ τελῶν διατρέφοιτο, ὃ
 μέγιστον προσληθεῖς σοὶ καὶ κοινῶς τραπέζης,
 οἷας λιτῶς καὶ ἐξ εὐπορίων σαυτῷ, ἡεῖτε ἕκα-
 τέροις ὑμῖν φίλε λεσβίαι, ἐκάστοτε πρὸς αὐτίθιοιο·
 ὅτι ἔστο καθυπεροχημῆσθε, τῇ μητρὶ ἔδε, πε-
 πείκειν ἀναχέομαι, ἔ μόνου τῆδε ἀρρενῆσθε
 παιδὸς τὴν διαζύξιον· ἔρωμδύως μετ' ὧν συμ-
 φιλοσοφοῖς διαβιώης μακρόβιοσθε, ἐν ἱεραῖς σε
 πρὸς θεὸν προσθυχαῖς μεμνημῆσθε μὲν. ἀπὸ
 σμύνης· ἀψιδ^φ: μηνὸς ἰεγίαι:

Διαμαντῆς ῥύσισθε:

Τῷ αὐτοῦ κυρίῳ διαμαντῇ ῥυσίῳ προσφώ-
 νημα πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ λογιώ-
 τατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον
 Γαβριήλ, προσφωνηθὲν συνοδικῶς τῷ
 δευτέρῳ τῆς αὐτῆς πατριαρχείας ἐδῆ,
 ἦτοι τῷ ἀψμγ: ἀπὸ χριστοῦ.

Πάλιν ἐγένετο τῶν ἡμερῶν ἡ ποθεινὴ καὶ σωτή-
 ρεια, καὶ ἦν ἐποίησεν ὁ κύριος, ὄντως ἡμέραν
 ἀγαλλιᾶσεως (παναγιώτητε θεοκόσμητε αὐθέντα
 καὶ δέσποτα, οἰκουμενικὰ πατριάρχα, θειοτάτητε καὶ
 λογία τῶν ἀρχιερέων πανήγυρις) καθ' ἣν ὁ σωτῆς
 τὰς τῶν ἀδελφῶν πολυπλόκους διαρρήξας σειρὰς, καὶ τὸ
 καθ' ἡμῶν τῶν θανάτων κράτος καταλύσας θείκῃ
 δυνατείᾳ, ἀνέστη, τὰ κατ' αὐτῆς φέρων τρέ-
 πια, καὶ τοῖς ἐν χάριτι ἡμῖν, οἷς τὴν ὡρὰς τῆς
 πατέρου καταλλαγὴν ἐπερυσάλευσεν, ἀγαλλιᾶσθαι
 διὰ

διὰ τῆς παροφίτης ὡς κελεύεται σήμερον, γαινου-
 μίοις τῆς συνανατάσεως καὶ συνανυψώσεως τῆς φύσεως,
 ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἡμετέρας ἀπολυτρώσεως, καὶ
 πάλιν ἡ τῆς παλακοίνου σκάφου τῆς ἐκκλησίας σοφῶς
 ἐπιτατῆσα τοῖς οἰάξιν ἱεράσι ἀκρότης, παροκαθη-
 μένη λαμπρῶς σήμερον, συνεδριαζέσης αὐτῇ καὶ τῆς
 αἰδεσίμου καὶ λογίας τῆς ἀρχιερέων ἱεράς ὁμηγύρεως, τὸ
 παμπούκιλον τῆς ἀρετῆς καὶ θεοπροπέσις ἐπαυγάσει,
 κάλλει, καὶ ὅν ἐκτυποῖ μιμημένη χριστὸν πα-
 τρικῶς ἅπαντας παροσιόντας παροσουποδέχεται,
 καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τῆς θεῖου πνεύματος ἀνασχῆσα
 πίδακας ζωηρότητας, τὸ παρὸς ζωὴν ἀλλόμενον
 ὕδωρ παροχεῖσα, δαψιλῶς ἀρδόντας τοῖς βυλο-
 μένοις παροχωρεῖ τῆς ἀρετίας τῆς ναμάτων τῆς θεῖου
 πνεύματος. ὅθεν οὖν ἅπασ ὅσῳ τε τῆς πό-
 λεως, καὶ ὅσῳ τῆς παρίξ χριστεπώνυμου λέως,
 συρρῆθῶσαντες παρὸς αὐτὴν αἰδημόνως, τῆς ἀγιασ-
 μὸν ὡς ἐκ πηγῆς τῆς πνεύματος, ἀφθόνως ἀρ-
 ούσιν, καὶ μικρότινα γέρα εἰς ἀντίτυπα τῆς

ἀληθινῶν μετ' εὐλογίας προκομιζόμενοι, Φαι-
 δευτέρως ἀπίασιν, εὐεργέτιν ἀνακαλῶντες, καὶ
 ταῖς γεδυναταῖς εὐφημίαις γεραίροντες τὴν ὑμετέ-
 ραν παναγιότητα. ταύτης ἀμέλει πεποιθότες
 καὶ ἡμεῖς ταῖς ἱεραῖς εὐλογίαις, οὓς διὰ τῆς ἀρίστης
 παιδείας εὐποιεῖ τὰ μέγιστα, τῶν αὐτῶν βελ-
 τιώσεως πατρικῶς ἐπιτροφημῆ, θαρρύντως ἡ-
 κομῶν ἑμμοσεῖς τὰ θρέμματά, τὴν εὐχαριστίαν
 εὐγνωμόνως προσηύχοντες, ὅφλον τινὰ ἔστον εἰ-
 δίκη μάλα, παρ' ἡμῶν αὐτῇ ὀφειλούμενον. εὐγνω-
 μονεῖν γὰρ τοῖς εὐεργέταις, φύσις θ' ἡμῖν ὑποτί-
 θεται, καὶ θεομοὶ θεῖοι προδικελεύονται ἰδίᾳ τε καὶ
 κοινῇ πάντας χάριν εἰδέναι τοῖς εὐποιήσασιν. ὃ καὶ
 καθορᾶν ἐνὶ σήμερον. τὸ γὰρ τῶν Φιλοχρίτων σύστη-
 μα, μετὰ πάσης προχαρείας ὁμοθυμαδὸν τῇ ὑ-
 μῶν ἀντιλήψῃ μετὰ πόθου προσηύχον, ὑπὲρ
 ἧς ἀπολαύει σωτηριώδους εὐνομίας, ναὶ μὴν καὶ εὐ-
 μνησίας, γονυκλιτῶς ἀφοσιῶνται τὰς χάριτας.
 ἀλλὰ ταύτας παρ' ἡμῶν τίς οὐκ οἶδεν ὑπὲρ ἅ-
 παντας

παντας δικαίως χρεωσμενάς; διὸ εὐφημεῖντε καὶ
 γεραίρειν αὐτὴν ἡμῖν ὀφείλεται δικαιοτέρου, ἅτε
 δὴ μείζους καὶ πλείους παρ' αὐτῆς τὰς ὑποθέσεις
 τῆ αὐτῆς ἐπαίνων κομιζομένης· πρὸς γὰρ ταῖς κοι-
 ναῖς ταύταις καὶ Φωτιστικαῖς δωρεαῖς, ἃς ἐκ τῆ
 ἀκενώτων ἐν αὐτῇ θησαυρῶν ἔτι τιλεταρχικῆ
 πνούματ[Ⓞ], ἀφρόνως προχουμένης, κοινῇ συ-
 ναπολαύομεν ἅπαντι τῷ χειτωνύμῳ πληρώμα-
 τι, καὶ ἰδιαζουσῶν ἡμῖν χαρίτων ἄλλων μετα-
 λαγχάνομεν· δι' ὧν, τὸ λογικὸν τῆ ψυχῆς ἐ-
 πικοσμοσῶν καὶ καλλυνσοσῶν, καταρτιζόμεθα, καὶ
 πρὸς ὀρθότητά βίβι φιλοθέει ἀπευθυνόμεθα, καὶ
 κατὰ θεωρίαν καὶ ἀφρονοίας βελτίωσιν τελειόμεθα,
 τὸ μέγιστον τῆ ἐν τῷ μετὰ σῶματ[Ⓞ] βίβι ἀγα-
 θῶν ἐπικλήροισι, τῆ προσφυῆ τοῖς λογικοῖς ἡμῖν
 λόγον· ἀλλὰ ἔστο μὲν τέως πρὸς τῆ ἀρίτων
 καθηγητῶν, οὓς ἡμῖν ἐπέστησεν ἡ ὑμετέρη με-
 γαλεπήβολ[Ⓞ] σύνεσις, δαπάνης ἀφειδήσασα,

καθαπερείτινας ερείτιμυς μαργαρίτας, εμποροβό-
 μεθα, τ̄ ἐξ ἐκατέρωθεν ἀτρεύτε φιλοπονίας κ̄
 μελέτης ἀνταλλατόμοιοι· μετρίως δὲ κ̄ ὅσον
 καὶ εὐχὰς ἡμῖν ἀν εἶη, ἔστον ἑαυτοῖς εἰσοικίσαν-
 τες, καὶ ὡς ὃν ταμείω τῆ μνήμη, συνάρσφ τῆς
 ὑμῶν ἀντιλήψεως, διαποθέμοιοι, κ̄ πεπληθη-
 κότες ἀρκούντως τὴν τ̄ λόγων ὠφέλειαν, τήν-
 καῦτα τὸ προσκτιθέν ἡμῖν εἰτεῦθεν οὐκατακλεί-
 σοιοι, ἔδὲ λαθόντες βιώσοιοι, ἀλλ' ἕκατ̄
 εἰμέρφ ἀφαιδῶς, εἰς τὰς αὐτῆς εὐφημίας, τὸ
 πλείον τ̄ τε σπεδῆς κ̄ τ̄ χρόνε καταναλώσοιοι,
 τὸ πρῶτον κ̄ μᾶλλον αἴτιον τῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθῶν
 ἀνυμνῶντες κ̄ ἀνακηρύττοντες λαμπροτέροις ἐγ-
 κωμίοις, τὴν ὑμετέραν θεϊότυτα. τὰ νῦν δ' ὅσον
 ἐπιδείξαι μόνον τὸ πρῶτοιοι, τὸ πρὸς ἰαχύτ̄
 ἡμῖν προσαγαγεῖν οὐκ ὠκνήσαοιοι, ἀλλ' οἷον ἀ-
 παρχῶντινων κ̄ νεοδρέπων καρπῶν ἀκροθηνίων,
 τῆ χειτομιμήτω σε κ̄ πλεσιοδώρῳ σεβασμιότε-
 τι ἀπαρχόμοιοι τῶν ἡμετέρων φιλοπονημάτων,

ὃν βραχέϊ προσωλήματι ταύτιω , ὃ ὡραῖον ἔ
 κοινῶ μοιθιάσθαι συνεράνισαι , ἐξυμνεῖν καὶ γεραίρειν
 τέως ὡρεθυμήθημεν . καὶ ἔδδ' ἀλλοῦν τῶντι
 ὡεῖς τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ἀκτίνων αὐτῆς , μὴ
 ἀφίεναι τὰς ὄψεις ἢ λόγον , ἵνα μὴ τῆ ἔ φωτὸς
 ὑπεβολῆ ἀμβλυωπήσοιμεν , μηδὲ διάραι τόμα
 τολμᾶν πρὸς τηλικῶτον ὑψοῦ τῆς ὑμετέρας πα
 ναγιότητος . εὐτόλμους δ' ἡμᾶς , αὐτῆς τὸ προσωπὸν
 καὶ ὑπερόπτον ἀποκαδίτῃσιν καὶ δὴ ταῖς θεοπειθέ
 σιν αὐτῆς ἐπαρθένας εὐχαῖς , αἷς τιναρχὴν κατε
 πιστεύσαμεν τὰ ἡμέτερα , οὐχ ἥτιον ἡμᾶς ὑπαλει
 φέσης , τῆς καὶ τὴν ὡεσῶσαν πανήγυριν φαιδρε
 ῶτης λαμπρότητος , τὰς χρεωστειδίας χάρι
 τας , ὡμολογηκένας τῆ θεομιμήτωσιν ψυχῆ , κατε
 πείχθημεν . οὐκ ἐν γεμῆν καὶ τῶν ὡεστημάτων ἢ
 αὐτῆ ὡεσόντων ἀπτόμεθα , οὐδὲ κατατολ
 μῶμεν τῶν ἐπαίνων αὐτῆς . τὰ γὰρ ὑπερφυῆ τῶν
 ἔργων εὐ ἴσμεν ἀντιρρόπῃ τῶ σφῶν μεγέθει λόγῃ
 θεόμειρα . καὶ κίνδυνον οὐχότυχῶν τοῖς λέγεσι ,
 ἢ λόγον τοῖς κατορθώμασι μὴ ἐξισόμενον ἔχουσι .

τὰ δὲ τῆς ὑμετέρας τελειότητος, πάντα λό-
 γον ῥήτορα, μήτιγε ἢ καθ' ἡμᾶς, ὑφ' ὧν παύει. καὶ
 γὰρ ὁ μὲν λόγος ἡμῖν, τῆς ἐτέρων εὐγλωττίας
 ἐλλείπεται πολλῶν τῶν μέσω· ἡ δὲ σε τελειότης,
 τὴν ἀρετὴν ὑπερβαῖς ἀσυγκρίτοις, τῆς ἐτέρων
 ὑπερφέρουσαν ἔσχηκεν· ἐνθεντοὶ τοῖς ὑπὲρ δύνα-
 μιν ἐγχειρεῖν, οὐμόνον αὐθάδες, ἀλλὰ καὶ κινδύνων
 οὐ πόρρω κείναντες, ὡδραχωρεῖν τῶν ἐγκωμίων
 αὐτῆς τοῖς εὐφομίῃσιν αἰρήμεθα, καὶ τοῖς ὑπὲρ
 ἡμᾶς ἢ λόγον, τὰ ὑπὲρ λόγον αὐτῆς γεραίρειν
 δικαιῶμεν πλεονεκλήματα· ὅσοι περτοίνου περὶ
 λόγου δεινοὶ, καὶ ῥητορείας ἔξιν διὰ χεῖρας τε συ-
 χνῶ καὶ μελέτης ἐξακλειβώσαντες, καὶ λόγων ἴδρεις
 γεγονότες ποικίλων, εἴγε καὶ τέτοις καὶ ἀξίαν
 εἰπεῖν εὐδέχεται, καὶ μὴ πᾶς λόγος τῆς σῆς δι-
 κλείας κατόπιν ἔρχεται. ἢ αὐτῆς ἐγκωμίων κα-
 τατολμάτωσαν. καὶν τριτωῖ τῶν Φαιδρατάτω
 θεάτρῳ συναλιθύντες σπυρδῆ, τὴν τῆς γλώττης
 εὐφομίαν ἐπιδεικνύουσαν· ἰδοὺ γὰρ ὅν οἱ λόγοι

ποθῶσιν, ἱερέντε κὶ λαμπερότατον σύλλογον, τὸ δὲ
 ἡμέρας εὐαγὲς συνετήσατο, τοῖς ἀείτοις ᾧ ὑφ' ἡλίῳ
 ἱερολογῶντο κὶ συμπληρῶντο, κὶ ἀεικέα
 πλετῶντα τὴν ὑμετέραν παναγιότητα, μυρίοις
 ἐγκωμίων κομῶσαν ταῖς ὑποθέσει, κὶ τοσαύ-
 τας χορηγήσασιν ἰκανὴν τὰς ἀφορμὰς τοῖς ὑμνεῖν
 αἰρεθῶσι, ὡς πᾶσιν ἀρκέσαι, ἔτι δὲ αὐτοῖς λό-
 γον τὴν ἰσχὺν ἐπιδειξαμένης, φιλοτιμήσατο. Ἐπὶ
 γὰρ αὐτῆς προσημάτων τὰ μεγαλοφυέστερα
 καθ' ἑαυτοὺς διελόμενοι, κὶ μέρῳ ἑκάστῳ λα-
 βόντες, ὅσῳ περ αὐτῶ ὁ λόγῳ χωρεῖ, (τὸ γὰρ
 πᾶν, οὐδὲ τοῖς καθ' ὄμνηρον ἐπαινεῖν εἰδῶσιν, ἐ-
 φικτὸν ἀν εἶη πρὸς ἔπαινον) ὅτι μέρῳ μεγαλο-
 φυῶς ἀνυμνεῖτωσαν· κὶ ὁ μὲν αὐτῆς τὸ ἡμέρον
 τὸ ἐπεικὲς κὶ εὐπρόσιτον ἐν τῆσάμνησιν, ἐπα-
 θλείτω ἢ λόγον, κὶ τέτοις ἐξισῶσαι φιλοτιμεί-
 ῳ ἢ ἔπαινον· ὁ δὲ, τὸ ἄδολον τὸ ἐλευθέρειον δὲ
 ψυχῆς κὶ τὸ δίκαιον, ἐγκωμίοις ὑπεραιρέτω· ἄλ-
 λῳ τὸ ἀνδρείον κὶ σῶφρον, ὑπερφυῶς θαυμα-

ζέτω, καὶ δι' εὐφήμῃς γλώττης ἀγέτω, ἕτερον δὲ
 τὸ ἥπιον, τὸ συγκαταβατικὸν καὶ Φιλανθρώπον,
 καὶ τὰ τρίτοις συνῶδὰ γεραίρετω, καὶ πᾶς τις ἐνὶ
 τῷ αὐτῆς καλῶν θαυμάσαντες ἐπαινείτωσαν· εἰδέ-
 τισιν εἴη βυλομόοις κάκλιων ἕξωθεν πρῶτερημά-
 των τὴν εὐφημίαν πορίσασθαι, καὶ κατὰ νόμον ἐγκω-
 μιαζόντων τοὺς ἐπαίνους φιλοτεχνήσασθαι, μηδὲν
 τῷ συντρεχόντων αὐτῇ πρὸς εὐδοξίαν σιγάτωσαν,
 ἀλλ' ἀπαριθμούντων τωμύλως, πατείδου
 περιφάνειαν, γένους ἐπιστημότητα, γένεσιν, ἀνα-
 τρεφὴν, ἀγωγὴν, καὶ ὅσα τρίτοις συνῶδὰ παισὶ
 ῥητόρων εἰς ἐγκωμίων ὑποθέσεις τηρεῦνται· ὧν
 ἔνιοι πολλάκις, ἀφ' ἐνὸς ἢ καὶ δυοῖν, ἅτισι συνεδρα-
 μέτω ἀγαθὰ, τοὺς ἐπαίνους ὑφαίνουσι, καὶ μακροὺς
 διεξίασιν λόγους, πελοπίδας τινὰς καὶ κεκροπίδας
 σεμνύνοντες, καὶ ἅσαν ἔχουσιν εὐπορίαν ἐπὶ τῷ ἐπαι-
 νον, τὰς κατὰ γένου τῷ ἐπαινεμένων σειράς, εἰς
 θεοὺς ἀνάπλειον τολμῶσι τερατθόμοιοι· ἡμεῖς δὲ
 ταῦτα παρέντες, τιτὶ μόνον ἐπὶ τῷ ὑμετέρας ἀ-
κρο-

κρότητ' εἰπωμν , ὡς ἐκ θεῶν τε εἶη , καὶ βε-
 λήσθ' θεία καιροῖς ἰδίοις ἀναφανοίη , καθ' οὓς οὐ-
 δεμιᾶς ἄλλης χειρὸς , ἀλλ' ἢ τ' ὑμετέρας ῥοπῆς καὶ
 Φρονήσεως , καὶ ἧς πρὸς τὸ κρεῖττον ἔαχηκε παρ-
 ῤησίας , ἢ παρῤουσα τ' ἐκκλησιῶν ἐδεῖτο κατὰ-
 τασις . ἀλλ' ἵνα μὴ ταῖς Φιληκόοις ψυχᾶς ζη-
 μία τις γένοιτο πρὸς τ' σιωπῆς , καὶ τὰς ἄλλας
 αὐτῆς ὑπερχὰς ἀπαειθμήσθ' ἐπιδραμόμην τὰς
 ἀναπᾶσαν ἡλικίαν , ὁδῶ βαδίζοντες τιώτε ἐκ
 παίδων πρὸς τὰ κάλλιστα ῥοπλιώτε καὶ βέλησιν ,
 τὴν ἀγχινοίαν καὶ Φιλοπονίαν περὶ τὴν παίδευσιν ,
 ἢν εἰ καὶ μὴ πᾶσαν ἐς ἄκρον ἐπῆλθεν , οὐδενὸς ὄ-
 μως ἔλαττον τ' μετείως δι' αὐτὴν ἐπαινεμῶν ἐ-
 πήσκησε , καὶ συλλήθω τὴν μέχει πρὸς τοὺς
 ἱεροὺς τ' πρεσβυτερεῖς θεῶν σειμνοτάτω ἀγω-
 γὴν . καὶ τὰς ἐν ἐκείνῳ τ' χεῖνε τ' ἀρετῆς ὑφο-
 ποιούς ἐργασίας , τὰς ἀκοῆ πάσῃ διὰ τ' πτερῶ
 τ' Φήμης ἐτηχηθείσας . οὐδὲ γὰρ χτ' τοὺς πολ-
 λούς τ' καθ' ἡμᾶς , ῥαδίως καὶ προσφάτως ἀρχιε-

ρατεύειν ἠξίωται, ἀλλὰ πολλὴν καὶ τοῖς
 πρότερον πνευματικοῖς καταλόγοις ἄξιον χωροῦ-
 σα τὴν ἀρετὴν ἐπεδείξατο, καὶ βίον λόγῳ κοσ-
 μόμενον, καὶ λόγον βίῳ, μόνῃ ἢ μετ' ὀλίγων μόνῃ
 ποτασχομδίῃ, καὶ εἰς ἄκραν ἀρετῆς θεωπηὴν,
 πρὸ τ' ἀρχιερωσύνης τελέσασα, βραβεῖον τ' κατ'
 ἀρετὴν ἀθλήσεως, καὶ τ' ἐς τὰ κάλλιστα θεωρυ-
 μίας, τ' θρόνον τ' βασιλευσύνης τ' πόλεων, καὶ τ'
 θεωρασίαν ἀπλῶς τ' οἰκουμενῆς ἀπάσης ἠνέγκα-
 το· χειρὸς γὰρ ὁ μέγας τ' ἱεραρχίας ταμμίαν,
 καὶ νομὸς ταύτης ἀειτῶ, τῆς πρὶν εἰς χαλκη-
 δόνι τ' ἐκκλησιῶν θεωρασίας, τὴν ἡμετέραν ἀ-
 γασθεῖς μεγαλόνοιαν, καὶ τ' ἀείτων αὐτῆς καὶ ὑ-
 πὲρ εὐφημίαν πολιτθυμάτων, ἅπερ εἰς χεῖρα
 δαυὶδ κώδων τ' τωρῶτερον ἤχησε, καὶ οὐκ ἔστιν
 ὧν προκατέσχε τὰς ἀκοὰς, ἐπαινέσας, καὶ οἶα
 περὶ δαυὶδ τ' προφητῶνακτ' πάλα, τοιαῦτα
 καὶ περὶ αὐτῆς εἰρηκῶς, εὖρον ἄνδρα χεῖρα τὴν καρ-
 διάμβη, τὴν ὑμετέραν φάσκων μεγαλεπήβολον

σύνεσιν, ὅς τ' ἐμῆς ποιμένης νομίμως προσήσεται,
 καὶ τ' ἐμῶν λογικῶν προβάτων, ὄντων πλανηθέντας
 ἐζήτησα, καὶ τ' ἰδίᾳ αἵματι εὐρών ἀντηλλαξά-
 μιν, ἀγρύπνως ἐπιμελήσαται, οὕτως ἐκείθεν
 μετακαλέσας, ἐπὶ τὴν ἀνωτάτω πειλοπὴν τῆς
 οἰκουμενικῆς θρόνου, μὲν εὐκλείας μεγίστης καθί-
 δρυσεν, καὶ λαμπρῆρα μέγιστον αὐτὴν, καὶ φωστῆρα
 τῆς ἐκκλησιαστικῆς σφαιρώματι, τῆς κατ' ἕρανόν
 οὐκ ἐλάσσω, ταῖς ὑπ' ἕρανόν ἐκκλησίαις ἀνήψεν
 ἐπὶ τὸ τ' οἰκουμενικῆς μεσάτατον ὅθεν ὁ χριστῶνυ-
 μῶν λεῶς, πρὸς τὸν φῶτι τῶν πρὸς εὐσε-
 βειαν ὁ δηγῶντι, καὶ εἰς ἡθῶν μεταρρυθμίζοντι
 κοσμιότητα, καὶ κατ' ἴχνην ἐπόμῳ, ἐξηγε-
 μένης σε τῆς φιλαρέτης ψυχῆς, τῆ δυνατῆ πρὸς
 αὐτὴν μιμήσει, ἀφ' ἧς πρὸς σωτηρίαν ποδη-
 γετῆται. καὶ τὰ μὲν τῆς σαρκὸς πάθη τῆ
 διὰ λόγου τομῆ συνετῶς ἐπαγομένη πρὸς τῆς
 ὑμετέρας συνέσεως, ἀποτεμνόμενῳ ἀποπέμψεται,
 ἕξοικον τὴν πονηρίαν τῆ οἰκείων ψυχῶν ποιόμενῳ,

τὴν δὲ καθάραν ἔ πνεύματῳ χάριν, διὰ τὴν
 αὐτῆς εὐλογιῶν ἕκαστῳ ἐν ἑαυτοῖς εἰποικίζοντες,
 μηδεμίαν ἔ λοιπῶν τῆ ἁμαρτία παρέχουσιν εἴσο-
 δον, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἄνω μητρόπολιν, δι' ἀρετῆς
 ἀνατρέχειν ἐπέιγονται· τοιγαρῶν ἅπαντες
 κροπῆσι γαννύμενοι τῆς ὀρθοδοξίας οἱ τέρφιμοι, καὶ
 χεῖρας ἐπαίρουσιν ευχαριστήριος τῷ κρείττονι,
 προσάτι αὐτοῖς ἐπιτήσαντι, τὸ ἐπὶ γῆς κρεί-
 τιστον ἅμα καὶ συμπαθέστατον· ὥστε θαρρῶντες
 ἐρῶμεν δέσποτα παναγιώτατε, ἔκ ἄλλως
 μᾶλλον τὴν προσασίαν τῆ ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τὴν
 ὑμῶν δευτερεύειν ἐπιείκειαν, ἢ φιλανθρωπότερα
 δεῖ ἡμᾶς ἀφρονουθεύσης τῆς προνοίας ἔ κρείττο-
 νῳ, καὶ πρὸς λῶόν τινα βίον ἀνελεθεῖν ὑμᾶς, καὶ
 μικρὸν ἀνανήψειν, δεινῶς ταπεινωθέντας, βεβου-
 σαμένης. ταύτη γὰρ μόνη ἐφικτὸν ἂν εἴη τῆς τῶν
 πραγμάτων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἐφικέσθαι
 δεινότητος, δι' ἀρχικὴν ἀρετὴν, ἐν ἣ πάντας
 ὑπερέχει, καὶ καθάπερ ἥλιος ἀστέρων ἀπέκρυψεν,
 ὅσοι

ὅσοι πρὸ ταύτης, καθηγείσθαι ἔχριστονύμην λέω
 προβέβητο. καὶ συνεπιμαρτύρεται τῷ λόγῳ
 τὰ πρᾶγματα, καὶ ἡ τῶν ἐκκλησιῶν πανταχῶν
 ἀδομένη μετ' ἐπιτασίας διοικήσεις, δείκνυσι, πᾶ-
 σαν ἀρχικὴν ἐμπειρίαν καὶ δύναμιν φειέχουσα· καὶ
 ὕμνων ταύτη μὲν ὑπερῆκε, τοῖς λοιποῖς δὲ,
 οἷς τὸ τέλειον κατ' ἀρετῶν συγκεκορῦφται, δο-
 κεῖ τινος ἀπολείπειας, ἀλλ' ἐν πάσαις λαμ-
 πρῆται βίαι διαπρέπουσα, καὶ δικαιοσύνης ἐς τὸ
 ἀκρότατον ἀφигένη, τὸ συμπαθὲς καὶ πρᾶον,
 τοσῶτον μᾶλλον ὑπερηγάσατο, ὡς οἰτύτοις καὶ
 τοὺς μόνον ἐπ' αὐταῖς φιλοτιμείας δυναμύεις
 ὑπερβαλεῖν, καὶ μηδὲ μωσέως ἐκείνης, ἔ πάντων
 πρᾶοτάτη πρὸ τῆς χάριτος χρηματίσαντος,
 μηδὲ παύλα μὲν τὴν χάριν, τὰ δευτερεῖα φέρειν
 ἀνώχεας, ἀλλ' ὥσπερ τῆς ἐκείνων τιμῆς καὶ
 ἀξίας ἀλάδοχον, ὅτω καὶ τῆς ἀρετῆς φιλανθρωπίας
 τε καὶ πρᾶότητος, καθ' ὑπερβολὴν ζηλωτὴν
 γεγονέναι· διὸ τῆ μὲν ἀρχικῆς συνέσεως, ἀεὶτα
κείνουσα

κείνησα τὰ συμπίπτοντα καὶ ἀεικέατα τὰ δοκῶντα
 ψηφίζομένη, πάντα διαιτεῖ καὶ λόγον τῇ δὲ πραό-
 τητι μακροθύμως ἀνεχομένη, μηδενός ποτε τῇ ῥάβδῳ
 καδικρεῖται διὰ συμπάθειαν, ἀλλ' ἔνθα μὴ λωβᾶ-
 ται ψυχὴ, μήτε τὸ δίκαιον φθείρεται, ταύτη μάλ-
 λον χαιρίζομένη τῇ μακροθυμίᾳ, καταιδεῖ καὶ σφ-
 φρήνιζι τοὺς ὀπωδηποτοῦν παροινῶντας, καὶ τῆς κατ'
 ἀρετὴν ἐκκλίνοντας τείβει· καὶ ἅπαν ποδηγετοῦσα
 πρακτικῶς τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἐφ' ἐκάσθῳ τῶν πρακ-
 τέων ὁδὸν εὐμάλα ὑποδεικνύσα. τοσαύτῳ ἐν
 ὀλίγῳ τοῖς πράγμασι τὴν πρὸς τὰ βέλιστα ῥοπήν
 ἐχορήγησεν, ὡς εἰς ἀρχαίαν τινα καὶ πολύθυκτον
 θῆμερίαν ἀναβαθμικέναν δοκεῖν, τοὺς τῷ σκήπτρῳ
 ταύτης τῷ ποιμαντικῷ προσανέχοντας, τῆς τε
 καὶ νόμον ἀπολαύοντας πνευματικῆς τε καὶ θεοφι-
 λῆς διοικήσεως, καὶ θεωμένους ἅς ἐξείργασθαι καὶ
 διεργάζεται πράξεις, οὕτως ἰσχυρὰς καὶ λαμ-
 πρὰς, ὥστε καὶ πᾶσαι γλώσσαι συνέλθοιεν,
 καὶ καὶ πάντα τὰ τῶν σώματων μέλη εἰς γλῶσ-
τας

τας ἀνθρώποι μεταβάλοιεν, ἔδ' οὕτως ἀν γεραι-
 ρειν ταύτας κατ' ἀξίαν δυνήσονται. τί γ' ἢ μι-
 κρόν ἢ μέγα τ' αὐτῆς οὐκ ἐπαινετῶς Δραπράττε-
 ται, μᾶλλον δὲ, τί τ' ἐπαινεμένων, τὴν αὐ-
 τῆς μεγαλοφυίαν διέφυγεν; οὐχὶ πάντα λόγῳ
 καὶ ῥυθμῷ κατορθοῖ; οὐχὶ καὶ ὧν ἄλλοι ἀκλεως
 ἠτλῶνται, ταῦθ' ἢ ὑμετέρα μεγαλόνοια συγκε-
 ράσασα, τ' λαμπρῶν καὶ ἐπαινεμένων κατέστη-
 σε; καὶ γ' καὶ τὸ θυμικὸν εὐδιάλλακτον, καὶ τὸ
 πρᾶον ἀνδρῶδες, τὸ χαριστικὸν οἰκονομικόν, τὸ
 ἐπιτιμητικὸν οὐ χωρὶς Φιλανθρωπίας γινόμενον,
 καὶ ἔστι μὲν συμπαθείας, ἐκείνο δὲ καρτερίας ἔσ-
 γον, καὶ ἄλλο πεπνυμένης Φρονήσεως, ἀλλ'
 ἕκαστον κοσμίως ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν συγκερα-
 θέν, ὡς διὰ πολυχόρδον κιθάρας εὐφυῶς ἀρμο-
 θεΐσης, πολύφθογγόντι μέλῳ καὶ παναρμόιον
 τῆς ἀρετῆς ἀνακρέεται. Ἄλλὰ ταυτὶ μὲν
 οὕτως ὄντα μεγάλα, ὡς πάντα λόγον ἐπαινεῖν
 εἰδῶτα, τῷ μεγέθει νικᾶν, (καὶ σιγγνοίῃ σε τὸ
 πρᾶον

πρᾶτον ἡμῖν, μὴ πρὸς ἑτέρων πολιτῦμάτα,
 πρὸς ἑαυτὰ δὲ μόνα συμβάλλουσι τὰ ὑμέτερα.
 ἢ πῶς γὰρ ἂν ἑτέροις ἀντεξετάζοντο, ἀ μηδενὲ
 μηδεμίαν ὑπερβολὴν παρέλιπε τῇ λαμπρότητι.)
 ἢ δὲ πρὸς τὸ θεῖον σηκὸν εὐπρέπεια, μικρὰ ταῦθ'
 ὡς πρὸς αὐτὴν συναναπείθῃ λογίζεσθαι· αὐτὴ
 γὰρ οὐχ ὅπως ἀνθρώπων καταπλήξειε μόνον τῷ
 πολυτελεῖ ἔ κοσμήματι, ἀλλ', οἶμα, καὶ
 ἀγγέλους εἰς εὐφροσύνην τε καὶ θαῦμα κινεῖ, κα-
 θάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς, ἢ Ἐκκλησίας
 κατηγλαϊσμῶν θεωμῶν τὸ τέμενος· οὐ τὴν το-
 σαύτῳ ἀγλαίαν, καὶ εἰμὴ λέγοιμεν μηδ' ἐπαι-
 οἶμον αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς μεγαλοπρεπῶς ταῖς
 φειφανεστέραις καὶ λαμπραῖς ὕλαις κεκόσμηται,
 καὶ ταῖς ὑμέτεραις σπασδαῖς καὶ χορηγίαις φιλοτι-
 μώτερον κατηγλαΐσαι, ἀποχρῶσαν ἐν αὐτῷ
 φέρῃ τὸ ὑμέτερας μεγαλοφροσύνης ἀπόδειξιν, καὶ
 οἷον πεπλήθηκε πρῶτάτῳ, ὡς ἐπιμελῆ καὶ
 φιλότιμον ἀνακηρύττεται, πειθὸν τοὺς θεωμῶν
ἀπὸ

Ἰπὸ τῆς ὀρωμένων λαμπρότητος, καὶ τῆς ἄλλης
 ἔκοσμήσαντο πληθύου, τῆς μεγαλυγνημά-
 των ἀναλόγως στοχάζεσθαι. καὶ τέτοις μὲν οὐ-
 τωσὶ κεκοσμημένον ὁ εὐκτῆρι οἴκῳ, μυρίας
 τῆς ἱερᾶς κορυφῆς Θεοφιλίας συνυφαίνῃ στεφάνους,
 πυροῦ τινος δίκην φειφανῆς τοῖς ἀπανταχόθεν
 πυροσβίβει παντοδαπῆς ἀρετῆς καὶ λαμπροτάτης
 πολιτείας τὸ κάλλος τῆς ὑμετέρας παναγιότη-
 τος. τοῖς δὲ θείοις ὕμνοις, ὅσῳ περ μάλλον
 κοσμιώτερον ἀναδείκνυνται, μόνοις ἀνείη δυνατὸν
 τοῖς ἀγγέλοις κατ' ἀξίαν θαυμάζειν, πρὸς οὓς
 ἀμιλλωμένη ἡστέρρασεν καὶ γενναία ψυχὴ μετ' ἀρ-
 ρεμβάσει ἀθανασίας καὶ ἀκλινῆς τῆς σώματος στα-
 σεως ἀκατελεῖ προσκαρτερῆσα ταῖς διμυνεκέσι
 πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπιτεύξει. χαιρόντων μὲν
 ποιηταὶ καὶ μῦθοι, οἷτινες Ἄτλαντά τινά πλατ-
 τοντες, τῆστον τοῦς χεῖρας γῆν ἀνέχειν κίονας ὡς
 διδύασιν, ἵνα τῷ τοσούτῳ πιεζόμενον βάρει, δι-
 κίω ὑπέχοι τῆς εἰστάσεως. ὁ δὲ λόγος ἡμῖν,

ὑπὸ τῆ ἀληθείας τῆ πραγμάτων συνηγορούμε-
 νου, λεγέτω θαρρῶν τὴν ὑμετέραν παναγιότητα,
 σφρόδιτι πίστεως καὶ λιταῖς, ἀληθῶς ἀνέχειν,
 ὃ γοῖν τὸ φοιχεῖον τὸ ἄψυχον, ἀλλ' ἐκκλη-
 σίαν πρωτοτόκων τῆ ἐν ἕρανοῖς ἀπογεγραμ-
 μένων, ἐπεὶ καὶ θεμέλιου αὐτῆς καὶ παῦλον
 χρηματίσαι ἠξίωται διάρετῆς πεφάνειαν, καὶ τῆ
 ἐν αὐτῇ πολιτθουμένων χειτωνύμων λαῶν ὑπερ-
 θυχωμένη, πᾶσι τῶ τῆς περσευχῆς ἐπιμόνω τῆ
 θεὸν ἐξιλάσκειται, καὶ τῇ περὶ ἕρανοὺς τῶν
 χειρῶν ἐκτῆσφι τοὺς ἀμαλικίτας νικῶσα δαίμονας,
 ἀντιτασομένους τῇ αὐτῆς στρατηγία, τῆς αὐτῶν
 τυραννίδου, καθάπερ ἄλλος μαῦσῆς, οὐτὸν
 πάλα ἰσραήλ, τῆ νομολάτειν καὶ δυσανάγωγον,
 ἀλλὰ τῆ νέον, τῆ ἐν ἀληθεία καὶ χάριτι, ῥύεται,
 καὶ οὐ ῥύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἄνω τὴν
 ἐν ἐπαγγελίαις ἱερουσαλήμ, ταῖς λόγος κρείττο-
 σιν ὁδηγίαις, τοὺς πιστοὺς διασώζει, καὶ σώζουσα
 ἐν ἰσραήλ κληροδοσίας κληροδοτεῖ, οὐκ ἔν

ὃ δὲ ναυῆ τοῖς ἰσθαίοις χώραν ἐκκληροδότησε, τὴν
 ἀκάθας καὶ τριβόλους ἐπιταχθεῖσαν ἀνεῖναι, ἀλλ'
 ἦτις οἶδε τοῖς ἐπιβάσιν ἑαυτῆς καρποφορεῖν ἀγεωρ-
 γήτως μακαριότητα, καὶ ταῦτα φέρει τῶν ἀγαθῶν,
 ἀ μήτ' ἀκοῆ, μήθ' ὀρασίῃ, ἀλλ' οὐδὲ ἀφροσύνη
 ἀνθρωπίνῃ λησθεῖ γενέσθαι, καὶ ἐκλογῆς τὸ
 σκεῦος ἱερολόγησεν· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅτι πέπονθα
 ἔλαθον, καὶ τῶν προσόντων αὐτῇ ἀγαθῶν, οἷς
 μηδὲ πελάσαι καθάπαξ ὑπερχόμενον ἀρχόμενος,
 ὑποσυρεῖς ἀθρόως τῷ ῥύματι, καθάπερ εἰς
 δυσέκνητον πέλαγος τῶν αὐτῆς ἐγκωμίων ἐμ-
 βέβλημα, ὑπερπαιόντων τὴν ἐμὴν, καὶ γλωττίαν
 τε καὶ ἀφροσύνην· Ἀλλ' εἶδοκεῖ εἰτεῦθεν ἀναδυώ-
 μεθα παλίνδρομοι ἐκνηξάμενοι, ἵνα μὴ χεῖ-
 μέσον γενόμενοι, μείζουσι κατακλυθέντες τῶν
 αὐτῆς προτερημάτων τοῖς κύμασιν, ὑποβρύ-
 χιον ἢ λόγον τέτοις γενόμενον ἀπολέσωμεν· διὸ
 μετάκλητον εἰτεῦθεν ἀναλαβόμενοι τέτον, ἐφ'
 ὅπερ ὄρμηται τὴν ἀρχὴν, ἐπὶ τὸ χάριτας εἶδέ-

γὰρ τῆ ὑμετέρα δεσποσίᾳ κορυφῇ μετενέγκωμεν,
 ἀνθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἄ λόγων ἐραστὰς εὐποιεῖ ἀφ'
 τῆς παιδείσεως, καὶ λόγοις ἀγαθοῖς, τοῖς ἀπὸ
 τῆς ψυχικῆς καρδίας τῶν καθηγητῶν ἐξερευγο-
 μηλοῖς ἐκτρέφει. οἳ τ' ἐν ἡμῖν λόγον ἐξβυγενίζουσι,
 καὶ τωμίλα φθέγγεσθαι, τοῖς κυκλικοῖς μαθήμασιν
 ἐγγυμνάζουσι, καὶ τ' ἔτι νῦν καταρτίζουσι καταπυκ-
 νῶντες νοήμασι, καὶ ἱστορίαν συνεργανίζοντα, καὶ
 τοιούτοις τοῖς ἐδωδίμοις καὶ καρυκεύμασιν ἐκπαι-
 νοντες, αὐξῶσιν ἡμᾶς, καὶ εἰς ἄνδρα τέλειον τ' ἐν
 πνεύματι ἀνάγουσι καὶ τελειῶσι, καὶ ἣ θύραθεν
 παιδείᾳ μετρίως ἀσκηθέντας, ἐφ' ἑτέραν φιλο-
 σοφίαν, τὴν καθ' ἡμᾶς καὶ φιλόθεον μεταβιβάζου-
 σι, καὶ τὴν ἐν ἔργοις τε καὶ δόγμασι θείοις ἀκρα-
 φῆνῃ καθαρότητι, δι' ἣς ἐπὶ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν
 τὸ θεῖον ποδηγετέμεθα ἀπλανέστατα ἐκπαι-
 δεύουσι. ὅθεν τὰς μὲν πρὸς ἀξίαν ὑπὲρ τῆς τῶν
 ἀμοιβῶν. χειρὸς ὁ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν θεωρὸς, ἐν
 ἔργονοῖς ἀπιταμιεύεται ζωὴν ἀγήρω, καὶ ἀκηρ-

των ἀγαθῶν μετοχῶν, ἣν ὀντεῦθεν ἤδη κατεγυ-
 γυησάμεθα ἔφθη, δι' ἧς ἐκόσμησε πάντων
 ὑπερκαθημερῆς ἀξίας τὴν ὑμετέραν θειότητα.
 ἡμεῖς δὲ τοῖς ἱεροῖς ποσὶν αὐτῆς σήμερον πωροκα-
 θεμερῆς πωροκιλιδύμενοι, χάριτας οὐτὰς τυ-
 χέσας ὁμολογῶμεν ἡ εὐποιίας, καὶ λιταῖς αὐτὴν
 ὑποτρέχομεν, φωτισμὸν γνώσεως, πᾶσι τῆς
 ἀνωθεν αὐτῆς πωροκελυμερῆς χάριτος λαβεῖν ἐξ-
 αιτέμενοι, ὡς ἀν ταῖς παρ' αὐτῆς εὐλογίαις
 ἐπιρρωθέντες, ἡ πᾶσι τὰ ποροθύμενα πόνων, εὐ-
 τονώτερον ἀντεχώμεθα, καὶ γεωρογοῖμεν ἀόκνως,
 τὴν καλλίστην ἡ λόγων ἄρθεραν, οἵπερ ἡμῖν
 χρυσοῦ παντὸς τιμαλφέστεροι, καὶ ἀργύρου λαμ-
 πρύτεροι, καὶ τῶν ὀν βιω ἀγαθῶν πωροσιλέστεροι,
 ἐπεὶ περ ἀπλῶς ἀπάντων καὶ μονιμώτεροι. οὓς σοὶ
 καὶ πωροσενεγκεῖν, ταπεινοὺς ἔτι, καὶ τῆς χεῖρ ῥήλο-
 ρεῖαν εὐφροαδείας ἀμετόχως, τολμήσαντες, ἵν'
 οἱ μὲν, ἡ σποδοχῆς, αὐτοὶ δὲ, συγγνώμενης
 φανοῖμεν ἀξιοί, λιπαρεῖς ἱκέτα πωροκαθημεθα

τῆ σεβασμῖα σε καὶ χριστομιμήτῳ παναγιότητι
 ἦν, ὁ τοὺς μοχλοὺς ἔ' ἄδου συντρίψας: καὶ τὰς
 αὐτῆ ταρταρώσας δυνάμεις θείκῃ δυνατεΐα, τοὺς
 δ' ἐκεῖ νέκυσ τῷ φωτὶ τῆς αὐτῆ δόξης φει-
 σάψας, ὁ τ' θάνατον καταργήσας, καὶ τὰ
 τῆς σκυλεύσας βασίλεια, καὶ τ' σωτηρίαν κατ'
 αὐτῆ καταγαγὼν θρίαμβον, καὶ οὓς πρὶν κατεΐχε
 δεσμῖς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν λύσας ἑαυτῷ συνα-
 νέστησε, πρωτότοκῳ τ' νεκρῶν γενόμενῳ, ὡς
 καὶ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς, χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν,
 εἴη ἀγαθῶν ἐρρωμένη, καὶ ἐρρωτῶς εἰλη-
 μένῳ τῶν οἰάκων τ' βραβυθείσης ἀρχῆς, ἐν
 ἀπείροις ἐτῶν εἰρηνικαῖς φειόδοις, ἐν ἀκλονή-
 τοις, εὐθυμίας, ἐν εἰρηνῇ βαθεία καὶ ῥώσῃ
 ἀδιαπτῶτῳ, πρῶτα τιντε χριστιανοῖς καὶ
 κόσμῳ σύμπαντι καύχημα ἀγαθηροῖη παναίσιον,
 κατὰ μεγαθειῶσαν τῶν ὁ πῆποτε αὐτῆ δι' ἐχθρας
 ἵενον μελλόντων, καὶ ληστεικῶς βυλομένων ἐσπι-
 δᾶν

δὲν ἐς τὴν μεγίστην μάνδραν τῆς λογικῆς αὐτῆς
 ποίμνης, βραβύων αὐτῇ καὶ ἐπιχορηγῶν ἀνωθεν
 ἀφθόνως τὰς τῆς ἀρετῆς ἀντιδόσεις, οἱ τῷ
 τηεῖζεν αὐτῇ καὶ συντηρεῖν δι' αἰῶν^{ων} τὴν ἀνω-
 τάτω κατέδραυτε καὶ οἰδρυσι, ἀτεμφῆ, εἰρη-
 κλύτε, καὶ ἐν ἡλίοις ἀριθμῶν κρείττοισιν ἀδιάδο-
 χον. πρὸς δὲ, καὶ δόξαν ἐπὶ δόξῃ μείζονα
 χορηγοίη, κρατύνωντε καὶ χαριζόμενοι αὐτὴν
 τῷ χειτωνύμῳ λαῷ, ὑγιαίνουσαν καὶ κρείττονα
 πάσης πεπετείας, ἐς γῆρας βαθὺ καὶ λιπαρὸν,
 ἀπειρία σχεδὸν συνεξεταζόμενον. ἀλλὰ δὲ τῶν
 παναγίων καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχῶν καὶ ἐπιθ-
 ζεων, ἀμφυλάττοι τὴν πρὸς αὐτὴν τῶν θεο-
 κοσμήτων καὶ λογιστάτων ἀρχιερέων σεμινοτάτω
 καὶ σεβασμίαν ὁμήγουρι, οἱ ἐγχαρῶση εὐδαιμο-
 νία, πάσης κρείττω προσβολῆς ἐναντίας, ὥστε
 τῶν ἀλμυρῶν ἔβις ὑπερνηχομύλω κυμάτων,
 οἱ εὐθυμίας ἀγάγειν διηκεέσι. τῆς τε ἐπιμο-

ἑτάτους καὶ λογιωτάτους κληρικούς, καὶ τοὺς τιμιω-
 τάτους καὶ εὐγενεστάτους ἄρχοντας ἀπειράτους κα-
 κῶν διαφθοροίη ἐν εὐθηνίαις διὰ, βίβ παντός,
 καὶ ἅπαντα τὸ ὑπὸ αὐτῆς ἐθυσμόδμον χειτώρου-
 μον καὶ πείσειςιοι λεῶν, πάσης ἐπηρείας ἀμέτο-
 χον, ἐν ἀκυμάντῳ τῷ βίβ γαλλίῳ, ταῖς αὐτῆς
 πανσόφοις πηδαλιχῆσειν, ἀκλύτως διαπερῶν-
 τα, τὰ τῷ ἀντιπάλῳ ἐπεγειρόδμον κύματα
 καὶ πρὸς ἀπήμονας καὶ ἀκυμάντες λιμνῆς ἐνορμι-
 ζόμενον, ἵν' ἀπαξοπλῶς ἅπαντες, τὸ παρ'
 αὐτῆς ὀναίδμον σωτηρίεσ πρῶτασίαις, ὅτι χεῖλ
 γενόμενοι καὶ μία φωνή, λέγοιδμον, ὡ παμβασιλεῦ
 καὶ ποιμνάρχα χεῖτε, δὸς ὄν ἡρετίσω τῷ λαῷ
 σε πρῶτάτῳ, ὄν ἐξελέξω τῇ ἀκρεβείσει καὶ
 ἀλαθῆτῳ γνώσῃ, χεῖ τὸ σοὶ δοκῶν ποιμανοῦντα
 τὸ λογικὸν ποίμνιον, διέπειν ὄν πρῶτῶ σοῦ
 ἐμπεπίσθῳτα. μέγιστον τοῦτον καὶ οἰκονομικὸν
 θεῖον, ἀδιακόπως καὶ ἀταράχως, ἐς γῆρας
 λιπαρὸν καὶ βαθυτάτον, μέχει τῶν πρῶτῶ σοῦ

Ἐ μονογενῆς θυῖ , καὶ ἔ ὁμοσίη πλεῖς , καὶ ἔ
ἀγίη πνεύματῳ , ἔ μιᾶς ἀσυγχύτως ἠνομένης,
καὶ ἀδιαφύκτως διηρημένης τριάδῳ , ἠρητοιμα-
μένων αὐτῷ γεῶν καὶ τεφάνων .

ἀμύ .

εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα :

ἔ ταπεινὸς ἔ ὑμετέρας παναγιότητος δῶλῳ ,

Διαμαντῆς ῥύσι :

Τῷ αὐτοῦ κυρίῳ Διαμαντῇ ῥυσίῳ λόγῳ
 εἰς τὴν σύναξιν τῶν παμμεγίστων τα-
 ξιαρχῶν, ἐν ἰδιγτικῇ φράσει·

« ὁ ρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν
 τῶντων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι
 αὐτῶν, διαπαντὸς βλέπουσιν, τὸ
 πρὸσωπον τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὃ
 ἐστὶν ἐναντὶς. ὁ ἱερός ματθ:

Οτι μὴ ὀρέγεσθε τῆς ἀγγέλων δόξης, ἱερώ-
 ζατον ἀθροισμα, ὅτι φιλεῖτε τοὺς
 ἀγγέλους, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, καὶ ἀγαπᾶτε
 τὴν ἀγγελικὴν Φαιδροζάτιον πανήγυριν, τὸ
 μαρτυρεῖ ἡ πρῶτη ὑμῶν, μεθ' ἧς εἰς τὴν
 πανήγυριν παρεγένεσθε, ἡ σημερινὴ λυχνοκαΐα καὶ
 δαδελχία, ὅπως διὰ χάριν τῶν ἀγγέλων ἀνά-
 ψατες

ψατε, οἱ ἄσματικοὶ ὕμνοι, αἱ ψαλμοδίαὶ ὅπῃ
 συνεθήσατε σήμερον, Φανερώνοσι τὴν εἰς ἀγγέλους
 εὐλάβειαν, σχεδὸν οὐρανὸν πάμφωτον, τὸ ἱερόν
 ναὸν ἀπεδέξατε· ἀλλὰ ἀντοχαοῦτε θεωρητι-
 κώτερα μὲ τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς, θέλετε ἰδῆ
 τὴν ἐκκλησίαν, ὅχι πλέον αἰδητικῶν, ὅσον χε-
 τὴν παρῶσαν ἡμέραν, ἀμὴ νοεράν καὶ αὔλον·
 ἐπειδὴ ἐπεφοίτησε σήμερον ἐνθάδε, ὅλη ἡ νοερά
 καὶ αὔλον πληθὺς τῶν οὐρανίων δυνάμεων,
 παρέστη εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ φωτισμὸν ἡμέ-
 τερον, ἡ οὐρανόθεν ἅπαντα διακοίσησι, καὶ
 νέον οὐρανὸν τὴν ἐκκλησίαν ἀνέδεξεν· ἀλλὰ τί
 λέγω ὕμνον; θεὸς ἔγινεν ἰδοὺ θεῖκος ἡ ἐκ-
 κλησία μας σήμερον, καὶ τὴν περικυκλῶσι τὰ
 ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, τὰ πολυόμματα χερ-
 βίμ, οἱ ἀγιώτατοι θεοὶ οἱ τὴν τρισυπόστατον
 καὶ ἐνιαίαν θεότητα κύκλω δορυφοροῦντες καὶ αἴρον-
 τες ἐν ἁγιασμῶ, κατὰ τὸ μεγαλοφωνότατον
 ἡσαΐαν, τὰ σεραφίμ, τὰ χερβίμ, καὶ οἱ θεοὶ,

ἡ πρώτη τῶν νοερῶν ἑξῆς, ὅπῃ προσεχῶς καὶ
 ἀμέσως ἐνῆται μὲν τῷ θεαρχικῷ ἀκτιστῷ
 ἕσιαν, κατὰ τὸ ἱεροφάντιον θεϊότατον διονύσιον.
 ἐν ταῦτα πᾶρσι σήμερον αἱ ἀγγελικαὶ κυριό-
 τητες, αἱ δυνάμεις καὶ ἐξουσία, ἡ δευτέρουσα τῇ
 ἑξῆς καὶ δόξῃ τριαδικῇ ἐν ἀγγέλοις τρίας. ἐδῶ
 καὶ αἱ ἀρχαὶ, οἱ ἀρχάγγελοι, καὶ οἱ ἀγγελοι,
 νοερῶς ἐπισκιάζουσι σήμερον· πᾶσα ἡ ἐπεραῖος
 τριαδικὰ ἐν ταῦτα σήμερον λειτουργῶσα, παρί-
 σταται σὺ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ· ὅτι ὅπως δοξολογία
 καὶ εὐχαριστία Θεοῦ, ἐκεῖ βέβαια καὶ παρουσία
 Θεοῦ, ἐκεῖ καὶ πάντες οἱ ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ.
 λοιπὸν ἐδῶ βλέψουσιν οἱ ἀγγελοι σήμερον τὸ προσ-
 σωπον τοῦ Θεοῦ. ἐδῶ ἐνοσιλεύονται τῷ μακαρίαν
 τῆ δόξαν, τῷ ὁποίαν καὶ μέχρις ἡμῶν ἀγ-
 πορθμύουσιν ὡς Φιλάνθρωποι· πλεονεχῶς ἐραῖοι
 ὡς ἀγεγόνασι σήμερον, πλεονεχῶς ἀθάνατον, καὶ
 δόξαν ἀφθαρτον χαριζόμενοι, θησαυροὶ ἀκένωτοι
 ἀνεώχθησαν, οὐρανία φῶσα τῷ ἐκκλωσίαν

καταγλαΐζοσι σήμερον, τὰ ἀνθη ἔσονται οὐρανῶ τὰ
 μείλιονα, ἐξήνθησαν ἐδὼ σήμερον, καὶ εὐωδιάζοσι,
 καὶ ἀγιάζοσι, καὶ πλεΐζοσι νοερῶς, ὑμᾶς τοὺς εὐλα-
 βεῖς πανηγυριστάς τας· ὁθεὶ αἰθάνομαι καὶ ἐγὼ
 μετρίως τὴν πνευματικὴν εὐωδίαν τῆς ἐκκλη-
 σίας, ὁρῶ τὴν λαμπρότητα αὐτῆς, νοῶ τὸ
 κάλλος τῆς τοῦ θεοῦ αὐτῶν δυνάμεων, τὴν ἀγ-
 γελικὴν πανήγυριν ἀγαπῶ, καὶ τὴν ὑμῶν εἰς
 τοὺς ἀγγελικοὺς λόγους καὶ ὕμνους προσθυμίαν
 καταλαμβάνω· ἀλλὰ τί νὰ κάμω; νὰ πανη-
 γυρίσω δὲν δύνομαι· διότι ὁ τοῦ ἀγγελικῆς εὐ-
 εργεσίας ἔπαυσις, ἀγγελόβιον χρειάζεται ἐπα-
 νέτις· τὰ ὑψηλὰ τῶν πραγμάτων, χρειά-
 ζονται καὶ ὑψηλὸν ἐμμιλιθίτις· νῦν καθαρῶ-
 ταν δεῖται τῶν ἀγγέλων ἢ καθαρῆς. ἔομα
 καὶ γλῶσσαν χρειάζεται ὁ ὕμνος ὁ ἀγγελικός,
 ὁχιτόσον ἔυθερον, ὅσον καθαρὸν καὶ ἀμόλυτον·
 ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἔχω ὄργανον καθαρὸν εἰς εὐεργεσίαν

τοῦτον ὑψηλῆς ὑποθέσεως· πλὴν ἐπειδὴ ἡ
 παρῶσα δι' Φερσύνῃ τῆς δόξας τῆς πανηγύρεως,
 ἀναγκαίως ζητεῖ τὸν λόγον, ἀλλὰ γὰρ γένη ὅσον
 δυνατόν καταληπτός καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν γνώσιν,
 παρῶν εἰς τὴν ἀγιαστικὴν καὶ φωτιστικὴν χάριν
 τῶν ἑορταζομένων ἀγγέλων, λέγω ὅσα ἐσυνετίσθη
 ὑπὸ τῶν ἀγγέλων περὶ ἀγγέλων, λέγω ὅσα διὰ
 τὴν ὑμετέραν ὠφέλειαν κατενόησα τῇ χάριτι καὶ
 δωρεᾷ τῶν ἀγγέλων· καὶ πρῶτον ὅτι μεγάλη ἡ
 σημεῖν ἑορτῆ, ἐνδοξοτάτη ἡ παρῶσα πανήγυ-
 ρις. διότι εἰ καὶ πάντες μὴ οἱ ἅγιοι ἑορταστοὶ
 καὶ τιμητοὶ, ἀλλὰ οἱ ἀγγελοὶ περὶ ἑαυτούς·
 διότι καὶ πάντων ἁγίων οἱ ἀγγελοὶ ἁγιώτεροι,
 ὡς ἐγγύτεροι τῷ Θεῷ τῆς δόξης καὶ ἀγιότητι·
 μᾶλλον ἀγαθοποιοί, ὡς τῆς πηγῆς τῆς ἀγαθότη-
 τος, δηλονότι τῷ Θεῷ, οἰκειότεροι, ἀλλὰ τὸ
 νοερόν καὶ ἀύλον τῆς οὐσίας τῆς· μᾶλλον εὐεργε-
 τικοὶ εἰς ἡμᾶς, πάντων ἁγίων ἐτοιμότεροι εἰς
 βοήθειαν· πάντα χεῖρα ὡς ἀν' ἐπικαλεσθούσι,

ταχέως φθάουσιν, ὡς νοὸς ταχυτέραν ἔχοντές
 τιὼ ὑσίαντες· εἰς πᾶσαν ἡμῶν χρείαν, ᾧ θα-
 γίνονται ᾧ ᾧ θυμοί· ἀλλὰ ἔτο καὶ οἱ ᾧ ᾧ πάν-
 των ἔπαινοι, αἱ ᾧ ᾧ πάντων εὐχαριστίαι, τοῖς
 ἀγγέλοις ἀρμόζουσιν· ὅμως τίς ἔχει τόσον
 ὑψηλὸν λόγον καὶ δυνατὸν, ὅπως νὰ φθάνη εἰς
 ἐπαίνους ἀγγέλων; τίς ἔχει οὐρανίον νοῦν; τίς
 ἐδιδάχθη τὴν ἀγγέλων διδασκαλίαν; τίς κα-
 τενόησε τὸ ὑπερβάτων νοερῶν κτισμάτων τὴν φύ-
 σιν, ὅπως νὰ ἠπορέσῃ νὰ θαυμάσῃ καθὼς πρόβη
 τιὼ δόξαντες; τίς ἔχει γλώσσαν πάλιν ἀγ-
 γελικῶν, ὅπως νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαινέσῃ τοὺς ἀγγέ-
 λους ἀκέραια; ποῦ λόγοι; ποῦ ἔπαινοι τοσοῦ-
 τοι, ὅσοι εἶναι οἱ ἀγγελοι; ποῦ θύεισκέ τινας
 τόσα χαείτων ἄνθη, ὅπου νὰ πλέξῃ τόσα σέ-
 φανα, ἰσάεισμα μὲ τὸ ἀγγέλων τὰς μυριάδας;
 τίς ἔχει τόσαις φωναῖς, ὅπου νὰ δώσῃ τόσαις
 εὐχαριστίαις, ὅσαις θύεργεσίαις ἀπὸ τοὺς ἀγγελους
 λαμβάνομεν; ἀλλὰ καὶ ἂν εὐρεθῇ τις, εἰπητέ-

μοι τί πρῶτον να ἐπαινέση· μύρια πηγαὶ ἀγγελικῶν χαρίτων εὐρίσκονται, ἐκ ποίας εἶπέτε πρῶτον να ἀντλήση ἕ πανηγυρικῶ λόγου τὰς ἀφορμάς· ἀν ἀρχίσῃ ἐκ τῆς πατρίδος να πλέκη τοῖς ἀγγέλοις τὸ ἔπαινον, καθὼς οἱ νόμοι τῶ ἀγκωμίων ᾠδῶν καλεῦνται, πατρὶς εἶναι τῶ ἀγγέλων ὁ ἕρανός τις τὸ οὐρανόν, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ εἶναι ὑλικόν καὶ ἀψυχον κτίσμα, ἀξίως ἐπαινεῖν δύναται; ἀν ζητήσῃ τοὺς ᾠδῶν γόνους καὶ γονεῖς τῶ ἀγγέλων, εὐρίσκειτε να ἔχουσι τὸ θεόν. καὶ πάντα αὐτοῖς ὁ θεός ἐστίν· ὁ θεός εἶναι τῶν ἀγγέλων, καὶ δημιουργός, καὶ πατὴρ, καὶ συντηρητής, καὶ εὐεργέτης· λοιπὸν ἀν εὐρεθῇ τις, ὅπῃ δύναται να ἐπανῆ τὸ θεόν, αὐτὸς καὶ τοὺς ἀγγέλους, τὰ πρῶτα καὶ νοερὰ κτίσματα ἕ θεῶ, ἐπαινέσειν δυνήσεται· ναὶ κτίσματα εἰσὶν αἱ νοερὰὶ δυνάμεις καὶ ἐπεραίνια· ναὶ ἔχουσι ἀρχὴν, καθὼς καὶ ὅλα ἕ θεῶ τὰ ποιήματα, ἀλλ' ὅμως εἶναι κτίσματα νοερὰ, φύ-

οις αὐλοῦ, καὶ χάριτι ἔπλασαντο θεῶ, αἰδίῳ καὶ ἀθάνατοῦ· εἶναι πάσης θεϊκῆς σοφίας πεπληρωμένη· πᾶσαν βελῶ καὶ ἐννοϊαν ἔθεῶ, ἀμέσως ἀποκαλύπτεται· ἀπειρον ἀπολαμβάνει δόξαν, ἀπὸ τὴν δόξαν ἔθεοῦ, τὴν ὁποίαν αἰδίως, καὶ λατρεύουσιν οἱ ἄγγελοι καὶ ὁρῶσι, καθὼς ἠκούσατε· οἱ γὰρ ἄγγελοι κ'':

Κάθε πρᾶγμα, εἶναι καὶ ὀνομάζεται τίμιον, ἢ διὰ τὴν οὐσίαντα, ἢ εἶναι ὑπερέχουσα καὶ καθαρότη, ἢ εἶναι τίμιον διὰ τὴν ἐέργειαν, ἢ εἶναι περικὴ καὶ ἀφελίμοῦ. εἶναι τίμιον, καὶ διὰ τὴν ἐγγύτητα καὶ ἀναστροφῶ, ὅπου ἤθελεν ἔχει μὲ ἀλλοτι τιμιώτερον ἢ γεν, τίμιῳ εἶναι ἐν τοῖς ἀψυχοῖς κτίσμασι ἔθεοῦ πρῶτον ὁ ἥλιῳ, ὅτι ὑπερέχει τῶ ἄλλων κτισμάτων, καὶ τῆ καθαρότητι, καὶ τῆ δυνάμει ὅπου ἔχει εἰς τὴν οὐσίαντα· ἐτὶ εἶναι οἱ ἄγγελοι, τίμιοι καὶ περιστῆς τιμῆς καθυπέροτεροι ἀσυγκρίτως, ὅτι καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ κτίσματα, καὶ ἀλογα καὶ λογικὰ, εἰσι καθαρότεροι·

εἶναι Φωτεινὴ καὶ Φωτιστικὴ ὑπὲρ τῆ ἡλίου ἢ ὕσια
 τῆς· μᾶλλον δὲ, εἶναι ὅλον Φῶς καὶ λαμπρότη-
 τες δεύτεραι, κατὰ τὸ θεολόγον γρηγόριον· θέλεις
 ἀκροατὰρ πᾶς μάθῃς καὶ τὴν πολυδύναμον ἐνεργεῖαν
 τῶν ἀγγέλων; σοχάσῃς τί δύναμιν ἔχει οὗτος ὁ
 ἡλιος ὁ αἰσθητὸς εἰς τὸν κόσμον τὰ πράγματα,
 καὶ οὕτω καταλαμβάνεις ἀπὸ τοῦ μικροῦ τὸ μέγα,
 ἀπὸ τοῦ ὀλίγου, τὸ πᾶσι τῆς ἐνεργείας καὶ
 δυνάμεως τῶν ἀγγέλων· ὁ ἡλιος μὲν τὴν κίνησιν
 τοῦ, θάλαττα, ζωογονεῖ, συστρέφει καὶ φυλάττει ὅσα
 ἔχει ὁ κόσμος, καὶ καμίαν φορεῖν καὶ τὴν ἀτιμὴν καὶ
 σηπῶδη τῆς γῆς οὐσίαν, τὴν μεταβάλλει εἰς ἄλ-
 λοτι τιμιώτερον, καθὼς εἰς πολλοὺς τόπους τὴν
 κάμνην μάλαμα· αὐτὸς εἰς ἓνα μικρὸν σείδι,
 ῥίπτει τὴν ἀκτῖνα, καὶ γενεῶν ἕκαστος ἓνα τιμιώτατον
 μαργαρίτω, ἔττει τῶν ἀγγέλων ἢ δυνάμεις, ὅλα
 τὰ ἐπισκέπτεται, πᾶσαν τὴν θεοῦ τὴν κτίσιν
 διαφυλάττει, συντηρεῖ τὴν ἰσότητά εἰς τὰ σοι-
 χεῖα τῶν κόσμων, ἀλλὰ νὰ σώζονται πάντοτε,

κολάζει ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς, ὅπως μὴ βλάπ-
 τωσιν· αὐτὴ καὶ θαλάσσης καὶ ποταμῶν καὶ ἀνέμων,
 τὴν μὲν ἀμετρίαν συστέλλει, τὴν δὲ συμμετρίαν
 ἀφαιρῶν· ἐκτείνει τὴν ἐνέργειάν τῆς, καὶ εἰς
 ὄρη καὶ εἰς βενὰ, καθὼς ὁ πνευματικὸς λόγος
 αἰνίττεται λέγωντας, αἰνεῖτε τὰ ὄρη καὶ πάντες
 οἱ βενοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδρι-
 καθὼς λογιάζω, τοὺς ἀγγέλους λέγει, ὅπου
 εἰς αὐτὰ ἐφορβύσιν καὶ φυλάττωσιν· διδάσκει δὲ
 καὶ ἄλλοθί περὶ τῆς ἁγίας γραφῆς, ὅτι καὶ πᾶν ἔθνος
 αἰθερώπων, ἔχει φύλακα ἀγγέλων, ἔχει ἄρ-
 χοντα ὅπου τὸ κυβερνᾷ νοερώς, καθὼς φαίνεται
 ἐν Ἰωάννῳ κεφαλαίῳ 8 δανιὴλ. ὅτι δὲ καὶ πᾶσα
 πόλις, πᾶσα ἐκκλησία, ποτὲ δὲν εἶναι ἀγγε-
 λικῆς φρουρᾶς ἀμοιροῦ, μαρτυρεῖ ὁ ὑψιπέτης
 θύαγγ· κεφ· ἀ· 1· 7 ἰδίας ὑπὸ καλύψεως· οἱ
 ἑπτὰ ἀστέρες, οἱ ἑπτὰ ἀγγελοὶ 7 ἑπτὰ ἐκ-
 κλησιῶν εἰσι· καὶ πάλιν ἐν τῷ 6· 1 λέγει, εἶπατε
 τῷ ἀγγέλῳ 7 ἐφεσινῆς ἐκκλησίας, καὶ τῷ ἀγ-

γέλω τ' ἐκκλησίας σμυρναίων· Ἄπὸ τὰ ὅποια εἶναι φανερόν, ὅτι πάντα φεθυρῶνται ὑπὸ ἀγγέλων, πάντα ἔχουσι νοερὸν φύλακα τ' οὐσίας τῆς· καὶ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι ἡμεῖς, καθὼς ὁποιοῦν τ' ἀγγέλων μᾶς ἐδίδαξε σήμερον· ὁράτε μὴ καταφρονήσητε κ'·

Ἐτὶ εἰς ὅλα ἐκτείνεται, καὶ ἔμφυχα καὶ ἀψυχα, ἡ δύναμις τ' ἀγγέλων· ἐν πᾶσι δύναται· ἐν πᾶσιν ἐνεργεῖ· πλὴν εἰς ἡμᾶς φανερότερον· εἰς ὑμᾶς οἱ ἀγγελοι ταῖς ὑψηλότεραις καὶ ἁγιαστικώτεραις ἀποτελοῦσιν ἐνεργεῖαις· ἐν ὑμῖν μὲ τὴν ἀκτῖνα τ' φωτισμῶν τῆς, γενῶσι τ' ἀτίμητον μαργαρίτῳ τ' πίστεως· ἐν ἡμῖν οἱ ἀγγελοι ἐργάζονται τὸ χρυσίον τὸ δόκιμον καὶ καθαρὸν, δηλαδὴ τ' λαμπρὸν βίον, καὶ πάσης κοσμικῆς ἀπηλλαγμῶν φθορᾶς· Ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἡμᾶς τὰ εὐεργετοῦσιν οἱ ἀγγελοι· χάριν ὑμῶν τὰ φυλάττουσιν· ὑμᾶς εὐεργετοῦσιν ἐκείνα φρουροῦντες· ἐπεὶ καὶ πάντα διὰ λόγου
μας

μας ἔγιναν· ὑψηλὰ ἀληθῶς τὰ ἐργήματα τῶν
 ἀγγέλων· μεγάλη καὶ πανταχῶς περὸ φθάνουσα
 ἐστὶ τῶν νοερῶν ἰσχυρῶν ἡ δύναμις· εἰς πάντα ἀρκεῖ
 ὁ φωτισμὸς καὶ ἁγιασμὸς τῆς· ναὶ εἶναι καὶ ὁ
 ἡλιος φωτιστικὸς, εἶναι καὶ ὁ ἡλιος καθάρσεως
 αἰτίας, ἀμὴν εἶναι ἀπλῶς εἰς τὰ σώματα· οἱ
 δὲ θεϊότατοι ἄγγελοι, καὶ τὰ σώματά μας
 συντηροῦσι, καὶ τὰς ψυχὰς μας ἀγιάζουσι καὶ κα-
 θάρουσι, καὶ ὄχι καθὼς ὁ ἡλιος ἀλόγως, μόνον
 μὲν τὴν περὶ αὐτῶν εἰρησυχίαν βεβλήματῶν· ἀμὴν
 οἱ ἄγγελοι λογικῶς καὶ πραιρητικῶς μᾶς φωτί-
 ζουσιν, ὡς βιολογικοὶ καὶ φιλόφρονες· ὁ ἡλιος
 ὅταν τελειώσῃ τὴν κίνησίν τε εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἡ-
 μισφαίριον, παρὰ τὴν δύναμιν, καὶ παύσῃ τὴν φωτί-
 ζειν ἡμᾶς· διὰ τοῦτο καὶ συγκρατῆται πάλιν τὴν αἴερα,
 καὶ τὴν πυκνῶν, μὲν ταῖς πολλαῖς τῆς γῆς καὶ τῆς θα-
 λάσσης ἀνεθυμιάσεις· ἀμὴν τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ
 φωτισμὸς, καὶ παντοτινὰ ἀδύνατον ἀπὸ λό-
 γου, καὶ αἰδῶς μᾶς φωτίζει, χωρὶς καμίαν

Ἐ Φωτῶ των ἀγαθοπλιῶ, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀκαλά-
 παυτα φωτίζονται ἀπὸ τὸ Φῶς τὸ πρῶτον καὶ
 ἀκτιστον τὸ θεότητῳ. λέγω γὰρ ὑμῖν κ' : καὶ
 ὄχι μόνον διὰ τὰ πειρημηλῆ ἀξιώματα τὸ ἀγ-
 γελικῆς οὐσίας, εἶναι καὶ λέγονται οἱ ἀγγελοι.
 θαυμαστοὶ καὶ τίμιοι, ἀμὴ τὸ πεισιότερον, διὰ
 τὴν πεισιδρίαν καὶ παντοτεινὰ γάσιν, ὅπου
 ἔχεν εἰς τὸ θεόν. λέγω γὰρ ὑμῖν κ' : διότι
 ὅταν τὸ θεϊκῆς δόξης δὲν ἠξέυθμυ ὑψηλότερον,
 ὅσαν τῆς πει θεὸν μακαριότητῳ δὲν ἀκούομυ
 ὀρεκτότερον, οἱ ἀγγελοι λοιπὸν, ὅπῃ τὰ τῶσον
 ὑψηλὰ, καὶ ἀπολαύσει παντοτεινὰ καὶ ὀρῶσιν,
 εἶναι οἱ πλέον πάντων μακαριώτεροι. διότι ἀν
 εἶναι τίμιοι εἰς ὅλους, ἀν εἶναι ἀγαπητοὶ ἀπὸ ὅλους,
 ἀν εἶναι τίμιοι εἰς ὅλους, ἀν εἶναι ἀγαπητοὶ ἀπὸ
 ὅλους, ἀν εἶναι ζηλυμηλοὶ οἱ πει τὸ βασιλέα, ἀπὸ τὸ
 βασιλέα, πολλῶ πεισιότερον ἀκολουθεῖν νὰ εἶναι
 ταιούτοι ἀπὸ τὸ θεὸν οἱ ἀγιοὶ ἀγγελοι, ὅπου ἀπὸ
 γάτως τὸν πεισιέκονται. λέγω γὰρ ὑμῖν κ'

Αν ἡσελεύη, καὶ μὲ ὄλον ὀποῦ πέρενη ἀπὸ ἄλλο παρθε-
 μοῖόν της κτίσμα τὸ Φῶς, δηλονότι ἀπὸ τῆ ἡλιον,
 γίνεται τόσον Φωτεινὴ καὶ λαμπρὰ, ὀποῦ ὄχι μόνον
 τὴν ἀναχώρησιν παρηγορεῖ τῆ ἡλίε, ἀμὴ καὶ τὴν
 νύκτα κατα φωτίζει, γίνεται τόσον ἐνεργητικὴ
 εἰς τὰ ἐν γῆ καὶ θαλάσση πράγματα, καθὼς
 ἡ αἰδοησις τὸ μαρτυρεῖ φανερώτατα, ὄτε τὰ
 πάντα ἢ αὐξάνουσιν ἢ μειοῦνται καὶ τὸ πολὺν ἢ
 ὀλίγον φωτισμὸν, ὀποῦ ἀπὸ τὴν σελήνῃ λαμ-
 βάνουσι, τί νὰ λογιάσωμεν ἡμεῖς περὶ ὑμῶν ἀγι-
 ὄτατοι ἄγγελοι, ὀποῦ ἔχετε τὸ Φωτισμὸν σας
 ἀπὸ τὸ Φῶς τὸ ἀκτιστον καὶ ἀναίτιον τὸ ὑπε-
 ρβοῖε θεότητῃ, καὶ ἀείποτε τὸ ἔχετε ἐν τε-
 λῇ καὶ ἀμείωτον, ἐπειδὴ τέλεια εἰσὶ καὶ πάν-
 τα, τῆ θεοῦ τὰ χαρίσματα; ἀληθῶς ἀδύ-
 νατον νὰ ἐξηκωθῆ μὲ λόγον ἢ δόξα ὑμῶν.
 δύσκολα χωρεῖ εἰς τὸν νοῦν ἡ χάρις, τὴν ὀ-
 ποῖαν ὡσαν καθάρωτατοι καθρέπτου, δέχεσθε
 ἀπὸ τὴν ἀτραπὴν τῆ ἀναίτιε θεότητῃ, καὶ ὡς

ευεργετικοὶ εἰς ἀλλήλους, ἀλληλενδότης καὶ
 κοινωνικῶς τὴν μεταδίδετε, ἕως καὶ εἰς ἕ λόγου-
 μας, καθὼς ὁ θεολογικώτατος ἐρμηνεύσει διο-
 νύσιον· ἀδύνατον ὦ μέγιστοι ἡμῶν ευεργέται
 νὰ ἀειθρηθοῦσι τόσαις ἀπειραις ἐνεργεῖαις,
 τόσαις ευεργεσίαις ὅπου λαμβάνομεν παρὰ θεοῦ
 δι' ὑμῶν· ὅθεν ἤθελα εἴποι τὸ δυνατόν εἰς ὑμᾶς
 ἔπαινον ἕως ἐδῶ, ἤθελα ζητήσῃ συγγνώμην ἀ-
 πὸ τὴν φιλανίασας, εἰς τόσον ὅπου ἐτόλμησα
 εἰς τοὺς ἀνεφίκτους ὑμῶν ἐπαίνους· πλὴν εἰς τό-
 σον βάρθολομοῦ ἐνοιῶν τῆς δόξηςσας εὐεισκόμοιο,
 δὲν δύνομαι νὰ χαλάσω τὸ ἐπαίνων ὑμῶν τὴν ἀγ-
 κυραν· σφαλερὸν εἶναι λογιάζω νὰ ἀρξάξω κα-
 ταμεσῆς ἕ πελάγης τῆς ἐγκωμίωνσας· δὲν εἶναι
 βολετόν νὰ κατεβάσω τὴν εὐφημίας ὑμῶν τὰ ἄρ-
 μνα, βλέπωντας ἀκόμι ἀπλῆστον ὅλον τὴν δό-
 ξης καὶ δυνάμεως σας τὸ πῆλαγος· ἀλλὰ ἔστο
 παρὰκαλῶ, πέμπετε μοι νοημάτων καλοὺς ἀ-
 νόμους ἀπὸ τῆς χάρισας, καὶ ὁδηγεῖτέ με ἀσφα-
 λῶς

λῶς, ἕως εἰς τὸ λιμνὴν τῆς δόξης σας. ἡ ὁποία
 φιλέοργοι μὲν καὶ φιλάγγελοι ἀκροαταί, τῶν ἁγίων
 ἀγγέλων δόξα, ἐπειδὴ ἠκούσατε πῶς εἶναι ὑψηλὴν
 καὶ θαυμάσιον, ὡσάν ὅπου φέρεται ἀμέσως ἀπὸ
 τὴν ἀκτιστον τῆς θεῆς δόξαν καὶ ἀναλλοίωτον, ἐπειδὴ
 ἐμάθετε πῶς ἡ ἐνεργειὰ τῆς εἶναι ἀμέτρητος, ἡ ὠ-
 φέλεια τῆς παντοτεινῆ, μὴ λογιᾶσθε πῶς τὴν τό-
 στω δύνάμιν καὶ χάριν ἔχοντι οἱ ἄγγελοι, ἐπειδὴ
 εἶναι πληθῆς ἀμέτρητον καὶ ἀνεξερβύνητον, χίλια
 χιλιάδες ἐλειτέργον αὐτῶ, καὶ μύρια μυριάδες
 παρεστήκεισαν αὐτῶ, δηλαδὴ τῶ ἐπὶ πάντων
 θεῶν, καθὼς ὁ προφήτης δανιὴλ ἀπεκαλύφθη,
 κεφ: ζ': τῆς προφητείας τῆς· οἱ ἄνθρωποι ὅσον
 εἶναι ὡς οἱ, τῶσον δύνανται ὡς οἱ ὡς οἱ· ἀ-
 μὴ ἡ φύσις τῶν ἀγγέλων οὐχ οὕτως· ἀμὴ ἕνας
 ἄγγελος, ὁ θαῦμα ὡς οἱ ὡς οἱ, ὁ δὲ δύνάμιν
 μὲν θεὸν ὑπέρεβάτη, τῶσον δύνανται, ὅσον μηδὲ
 πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ ὄντες, καὶ οἱ γεγονό-
 τες, καὶ οἱ ἐσόμενοι· ἀσυγκρίτως ὑπερέχει ἐνὸς
 ἀγγέ-

ἀγγέως ἡδύναμις, ὑπὸ ἕλων ὁμῶς τῶν κτισμάτων
 τὴν δύναμιν· ἔτσι καὶ ἡ ἐργασία, ἔτσι καὶ ἡ
 ὠφέλειά τε, ἀπλῶς ὑπερβαίνει, πασῶν ὁμοῦ τῶν
 ἐν τῷ κόσμῳ ὄντων τὴν ἐργασίαν καὶ ὠφέλειαν,
 καθὼς καὶ ἀνώτερον ὁ λόγος ἀπέδειξεν· Ἀλλὰ
 ἂν ἀγαπᾷ τινὰς νὰ μάθῃ πλέον φανερότερα τὸ
 μέτρον τῆς εἰς ἀγγέλους δυνάμεως, ἅς ἰδῆ εἰς τὴν
 ἁγίαν γραφὴν ταῖς ἐργασίαις τῶν δύο ἐν ἀγγέ-
 λοις ταξιαρχῶν, καὶ θελῆ μάθῃ τὸ βέβαιον.
 πλὴν φαίνεται μοι πολλὰ εὐκολώτερον ἀκροα-
 ταὶ νὰ μετρήσῃ τινὰς τῶν δένδρων τὰ φύλλα, καὶ
 τὰ ἄστρα τῶν οὐρανῶν, ὡσαύτως νὰ ἀειθμήσῃ τῶν θεῶν
 ταῖς πρὸς ἀνθρώπους εὐεργεσίαις, ὅπως ἐνήργησε
 διὰ τῶν δύο τύτων ἀγγέλων τε· οἱ δύο ταξίαρχοι,
 οἱ δύο πρωτοστάται τῶν ἐποικρατιῶν δυνάμεων, οἱ δύο
 ἑξαρχοὶ τῆς ἀγγελικῆς πανηγύρεως, ἐνήργησαν
 τὰς μυρίας καὶ παντοδυνάμεις τῶν θεῶν εἰς τὰ κτίσ-
 ματά τε εὐεργεσίας· καὶ ὅταν εἰς ἀγγελῶν καὶ
 δύο, ἤρκεσαν εἰς τοσούτων κατορθωμάτων ὑπη-

ρεσίαν, καταλάβετε πόσω ἔχει καθε ἄγγε-
 λος δύναμιν, πόσω χάριν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς πη-
 γῆς τῶν ἀθανάτων χαρίτων, εἰς τὴν ὁποίαν παρί-
 σταται· λέγω γὰρ ὑμῖν καὶ μάλιστα ὁποῦ φαί-
 νεται εἰς τὴν γραφὴν, καὶ ὄχι μόνον ταῖς κοιναῖς
 εὐεργεσίαις εἰρηγήσαν καὶ ἐνεργῶσιν οἱ ἄγγελοι,
 ἀλλὰ καὶ ὅσα ἠθέλησεν ἡθεῖα φύσις καὶ ἀκτίς, ὁ
 θεός, καὶ ἐνεργήσῃ ἀμέσως καὶ μοναχίτης, καὶ αὐτὰ
 χωρὶς ἀγγέλων λειτουργίαν δὲν ἔγιναν· καὶ εἰς τὴν
 πρώτην τῆς σωτηρίας μας ὑπόθεσιν, ἔργου
 τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, ἄγγελος λειτουργεῖ,
 ἄγγελος εὐαγγελίζεται τὴν παρθένον, ἄγγε-
 λος ὁδηγεῖ καὶ τοὺς περσῶν βασιλεῖς, ὡσάν τι-
 ρας φαινόμενος, ἕνεκα ἀγγελικῆ καὶ τοῖς
 πομπέσιν εὐαγγελίζεται τὴν γεννηθέντα θεόν· ἀλλ-
 λά διὰ τί ἐδὴ ἕνεκα καὶ πληθύνει; διὰ τὴν
 φανερωθῆναι ἀκροαταὶ ἡ χαρὰ τῶν φιλανθρωποτάτων
 ἀγγέλων, ὁποῦ διὰ τὴν σωτηρίαν μας ἔλαβον
 τὴν ὁποίαν ἐφανερώνα καὶ ὁ ὕμνος ὁποῦ ἔψαλλον
 τότε

τότε, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ κ' καθῶς ἡ αὐτὸς ἔ
 ἀγγελων ὁ δεσπότης ἡ βασιλεὺς, φανερώτερον
 μᾶς ὡραζένη τὴν χαρὰν ὅπῃ χαίρουν οἱ ἀγ-
 γελοι διὰ λόγους, ὅταν τὸ καλὸν κατορθώσω-
 ῖν. χαρὰ γίνεται κ'. ἀφίνω τὰ διὰ μέσων ἔ
 ἀγγέλων εἰς ἕτο τὸ μυστήριον λειτουργήματα, ἡ
 ἔρχομαι εὐθὺς εἰς τὴν ταύρωσιν ἔ ἐνανθρωπήσαν-
 τῶ Θεῷ ἡ ἀνάστασιν. εἰς τὰς ὁποίας ἐκπλήτ-
 τομαι ἀληθινὰ ἀκροαταί, ἡ ὡραζότερον θαυ-
 μάζω ἔ ἀγγέλων τὴν δύναμιν, ὅταν βλέπω πῶς
 ἡ αὐτὸν ἔ ὑὸν ἡ λόγον ἔ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἐδειλία
 ὅσον διὰ τὸ ἀνθρώπινον πρὸς τὸ πάθος, ἀγ-
 γελῶ ἐφάνη ἡ τὸν ἐνίχυσεν. ὡφθη δὲ αὐτῶ
 ἀγγελῶ ἀπ' οὐρανεῦ, ἐνιχύων αὐτὸν, λικ:
 κεφ: 22. Ἄγγελῶ ἐξέπληξε ἡ τοὺς φυ-
 λάττοντας ἔ ζωηφόρον ἔ χειτῶ ἄφρον μὲ τῆς
 μορφῆς τῆς τὴν ἀτραπὴν, τὴν ὁποίαν μὴν ἔπο-
 φέροντες οἱ φύλακες ἔφυγον. ὁ δὲ αὐτὸς ἡ ταῖς
 ὡραζομενδαῖς μυσθροσερῖς γυναῖξιν εὐηγγελίσα-

το τὴν ἀνάστασιν· οἶδα ὡς ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμέ-
 νον ζητεῖτε· ὅτε ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη καθὼς
 εἶπε· ματθ: κεφ: 28. ἄγγελοι καὶ εἰς τὴν
 ἀνάληψιν ἔχει τὸν λόγον ὁποῦ παρ-
 λαβὼν ὁ χριστὸς εἶπεν ἀπάρτι ὄψεσθε κ'. οὕτως
 ἀνέβαινον καὶ ἕκατέβαινον, λειτουργοῦντές τον,
 καὶ τὴν ἀνθρώπινης φύσεως εἰς οὐρανοὺς ἀνερχόμενον.
 καὶ καθὼς εἰς τοὺς ποιμένας ἐδίδαξαν τὴν πρώτην
 καὶ δευτέραν εἰς τὸν κόσμον κατὰ βασιλῆα, ἔτι καὶ
 εἰς τοὺς ἀποστόλους, τὴν δευτέραν τε καὶ σαρκὸς
 πάλιν ἔλθουσαν, οἱ ἄγγελοι τὴν ἐδίδαξαν· Ἄν-
 δρες γαλιλαῖοι· τί ἐσήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸ
 οὐρανόν· οὕτως ὁ ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑ-
 μῶν εἰς τὸ οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, οὐ τὸν τρόπον
 ἐθεάσασθε αὐτὸν, πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.
 λουκ: κεφ: 24: τὸ πρῶτον· Ἄγγελοι τοῖς
 ἀποστόλοις συνελεύτεργησαν καὶ εἰς αὐτὸ ἔδωκαν
 τὸ κήρυγμα, καθὼς αὐτὴ πάλιν ἡ βί-
 βλος τὸ πρῶτον ἱστορεῖ· Ἀλλὰ διὰ τὸ εἰπῶ

συντομώτερα, ἄγγελοι καὶ τὰ παλαιὰ, ἄγγε-
 λοι καὶ τὰ νέα θαύματα εἰς πάντας ἐήγησαν·
 Ἄγγελοι ἀπεκάλυπτον εἰς τοὺς ὡρθήτας τὰ
 θεῖκα ὄραματα, ὡς δῆλον ἐν τῇ θεῖα γραφῇ·
 Ἄγγελοι καὶ τοὺς μὲν χειρὸν διδασκάλους ἐμυστα-
 γώγησαν τὰ βάθη τοῦ πνεύματος· Ἄγγελοι
 τὸ μαρτύρων ἐπαρηγόρουν τοὺς πόνον. Ἄγγελοι
 τὸ ἀσκητῶν ἐκέρριζον τὴν ἀμετρον καταπάθειαν·
 καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ἀγγελικῇ δυνάμει, καὶ παρ-
 θενοί, καὶ χῆρα, καὶ ὄρφανὰ, καὶ οἱ θλιβόμενοι, καὶ
 οἱ ἀδενῶντες, καὶ οἱ κινδυνεύοντες διασώζονται·
 ἀπεδείχθη λοιπὸν ὅσον ἔπὸ τὰ εἰρημνία, τὸ ἀγ-
 γέλων ἡ δύναμις, ἡ δόξα ὅπου ἔχον, ἡ ὠφέλεια
 ὅπως δύνανται νὰ χαρίζουσι· τί λείπεται ἔτι
 ἀκροαταί; ἡ γνώσις δηλαδὴ τοῦ οὐσίας τὸ ἐπαι-
 νηδίων ἀγγέλων, ποταπὴ ἀρετὴ οὐσα, ἔχει καὶ
 πλετεῖ τὴν τοσαύτην χάριν ὅπως ἠσώσατε·
 ἀλλὰ λέγει ὁ ἐκ δαμασκῶ θεολόγος, πῶς
 ἐπειδὴ οὐσίαν ἀγγέλων ποτέ τινος δὲν εἶδε, λοι-
 πόν

πόν οὔτε ἠμπορεῖ ποτε νὰ τὴν καταλάβῃ· ἐπει-
 δὴ εἶναι καὶ ἡ ἀγγελικὴ οὐσία, ὅσον εἰς τὸ λόγῳ
 μας ἀκατάληπτος καθὼς τὸ θεῶ. τὴν ἑστίαν
 τῶν ἀγγέλων, μόνον ὁ θεὸς τὴν ἡγεύρῃ ὅπου τὴν
 ἐπλασε, μέθλον τῆς, μηδὲ αὐτὸς τὴν ἐφανε-
 ρωσεν, ἀλλὰ καθὼς ἠκέσατε, μοναχὰ τὴν δό-
 ξαν ἐδήλωσε τῶν ἀγγέλων, μοναχὰ τὴν χά-
 ειν εἶπεν ὅπου ἔχουσι κοντὰ εἰς τὸ οὐράνιον πατέ-
 ρα τε τὸ θεόν. λέγω γὰρ ὑμῖν κ'. ἀπὸ τὴν
 δόξαν ὅπου δύνανται νὰ βλέπουν οἱ ἀγγελοι, ἀρκεῖ
 νὰ μάθωμεν τὴν ὑπερῆχον τῆς οὐσίας των. δὲν συμ-
 φέρῃ νὰ ζητήσωμεν περὶ αὐτοῦ. τὸ πρᾶγμα τῆ
 ἡ φύσις, ὅσον εἶναι κρυπτή, ὅσον εἶναι δυοθεώρητος,
 τόσο εἶναι ποθεινότερα καὶ τιμιώτερα· καθὼς φαίνε-
 ται εἰς τὸ θεῶ τὴν ἀκατάληπτον φύσιν· ἡ ὁποία ἔσον
 δὲν καταλαμβαίνεται πῶς ἔχει, τόσο ἐπιθυμεῖται
 περὶ αὐτοῦ· ὅσον ἐπιθυμεῖται, τόσο ἐξετάζεται
 περὶ αὐτοῦ· ἴσον δὲ πάλιν ἐξετάζεται, τόσο ἀ-
 γιάζει τὸς ἐξετάζοντας, καὶ τὸ θεολόγον γρηγόρειον·

ἡμεῖς δὲ καὶ ἀπὸ τῆς κόσμου τὰ πρᾶγματα, τὰ
 πλέον δυσεῦρετα ἔχομεν τιμιώτερα, καὶ σπευδά-
 ζομεν καὶ πολλὰ καὶ ἀγαπῶμεν τὴν κλήσιν τους.
 ἔτσι καὶ τῶν ἀγγέλων ἡ οὐσία, ὑπεριότερον τιμᾶ-
 ται, ὑπεριότερον δοξάζεται, μὲ τὸ νὰ εἶναι
 εἰς τὴν λόγους ἀγνωστοί. Ἀλλὰ τὸ καὶ ὅσοι
 εἶπον καὶ ἐδίδαξαν περὶ ἀγγέλων, οὐδένας εἶπε
 κυρίως τὴν φύσιν τους. ὁ θεότατος δὲ, πῦρ
 καὶ φλόγα τοὺς ὀνομάζει· ἀλλὰ πῦρ μὲν, διὰ
 τί εἰσι κρυφτότατοι καὶ ὄξει πρὸς τὴν θεῖαν
 ὑπηρεσίαν· πῦρ, διὰ τί εἶναι καθαρτικοί, φλό-
 γα, διὰ τί εἶναι φωτιστικοί· καὶ τὰ ὅλα, εἶ-
 ναι ἰδιώματα φύσεως, εἶχι φύσις· ὁ μεγαλο-
 φωνότατος τῶν πνευματικῶν ἡσαίας, τὸ τέλος
 εἶπε μοναχὰ τῶν ἀγγέλων, τὸ ἔργον τους ἐφάνε-
 ρωσε· τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ὕμνος τῆς θεῆς, καὶ ἡ δοξο-
 λογία ἡ ἀκατάπαυστος· τὴν ὁποίαν μὲν πολ-
 λὰ φεβὲς καὶ εὐταξίας, ἀποπληροῦσιν αἰνάως εἰς
 τὸ θεόν, ὡς ἐν κεφ. 5^ο: ὁ πνευματικὸς οὗτος
 ἐθεολό-

ἔθεολόγησεν· ὡς δὲ κεφ' : γ^α : ἔδανιήλ, ὁ
 βασιλεὺς ναβεχοδονόσορ, τὸ κάμθ^α καὶ τὸ εἰδθ^α
 θαυμαζών, καὶ ἐπαινῶν ἔγγελα, ὁποῦ ἔβλε-
 πει εἰς τὴν κάμινον, τὸν ἔλεγε πῶς εἶναι παρό-
 μοιθ^α μὲ υἱὸν θεοῦ· ἡ δὲ ὄρασις τοῦ τετραγώνου, ὁ-
 μόια υἱῷ θεοῦ· καὶ αὐτὸς ὁ ἰδιθ^α δανιήλ ὡς τῷ
 ζ^α κεφαλ^α : μοναχὰ τὸ πληθ^α τῶν ἀγγέλων
 εἶπε, πῶς εἶναι ἀπειρον· χίλια χιλ^α : κ' ὁ δὲ
 μέγισθ^α καὶ πρῶτ^α ὡς τοῖς θεωρήταις ὁ θεο-
 πλῆης μαῦσῆς, ἀκρεβῶς εἰνοήσας τὴν ὑπεροχὴν καὶ
 δόξαν τῶν ἀγγέλων οὐσίας, δὲν σπουδότησε νὰ εἰ-
 πῆ τίποτε δια λόγου της, διὰ νὰ μὴν τὴν λογι-
 ᾶσεν οἱ ἐβραῖοι ἄλλω θεότητι, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλον
 ὁπῶς ἔγραφε τοῦ κόσμου τὴν γένεσιν, (εἶναι δὲ κόσ-
 μθ^α καὶ οἱ ἄγγελοι, ἀγκαλὰ καὶ νοερὸς καὶ πρῶ-
 τ^α, καὶ τὸν ναζιανζηνὸν θεολόγον) ὅμως δὲν
 ἀνάφερε ποσῶς ὁ μαῦσῆς εἰς τὴν περίκομε πραγ-
 ματείαν περὶ ἀγγέλων, διὰ νὰ μὴ δώσῃ πολυ-
 θείας ἀφορμὴν, εἰς τὸ κῆφον καὶ ἀπειθεῖς γένθ^α

τῶν ἰσθαίων· ἔτσι καὶ ἐγὼ ἀκραταί, καὶ οὐ-
 σίας τῆ ἐγκομιαζομένην ἀγγέλων, δὲν φειραγά-
 ζομαι φεισότερον· ἀρχῆσιν ἐκεῖνα ὅπῃ εἶ-
 πον οἱ φερφῆται καὶ ἅγιοι διὰ λόγουτες· δὲν
 εἶναι πρέπον νὰ θολώσω τὴ λαμπρὸν ἔπαινον ὅπε
 τοὺς ἕκαμην ὁ χριστός, μὲ ἐδικαῖς με ἐπίνοιαις.
 μάλιτα καὶ αὐτοὶ οἱ ἅγιοι ἀγγελοι ὅπῃ φειρα-
 ζέονται, θάρρῳ νὰ με φερτάζωσιν ἀοράτως,
 διὰ νὰ μὴ ἐξετάξω ἐκεῖνα ὅπῃ εἰσιώπησαν οἱ ἅγιοι
 διὰ λόγουτες· ἀνθρῶπε λέγωσι δεχόμεθα τὴ
 φερθυμίαν ὅπου ἔχεις εἰς τοὺς ἐπαίνους μας·
 ἀλλὰ βλέπε καλὰ μὴ θελήσης νὰ γένης ἐ-
 παινετικώτερον πλέον ἀπὸ τὸν δεσπότην καὶ
 βασιλέα μας, ἀρχεῖμας ἐκεῖνους ὁ ἔπαινον, εὐχα-
 ριστέμεθα εἰς τὴν δόξαν ὅπου βλέπομεν παντο-
 τεινὰ εἰς τὸ ἀνάρχον πατρὸς τὸ φερσωπον· ἔτο
 μᾶς ἐπαίνουσιν ὁ δεσπότης ἡμῶν· τῆτον τὸ δεσποτικὸν
 ἔπαινον, ὑπὲρ ἅπαντας ἄλλους ἀπὸ δεχόμεθα.
 δὲν ἀπεβάλλομεν καὶ τὸν σόν· ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ δεσ-

ποτικὸν ἔπαινον, ἔλαβεν ἀπάσας τὰς ἀφορμάς
 τες· ταῦτα ἀκούων ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἀκροαταί,
 πείθομαι καὶ καταλείπω τὴν ἀδύνατον ζήτησιν, καὶ
 γίνωμι τὴν ἀδύνατον ζήτησιν, καὶ γινώμι τὴν ἀγγε-
 λικὴν εὐφημίαν, εἰς τὴν ἀκαταληψίαν τῆς νοερᾶς
 καὶ ἀθανάτης οὐσίας των· τῆς ὁποίας ἀγγελικῆς οὐ-
 σίας τῆς φωτισμῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἀγιωτάτῃν λαμ-
 πρότητα, ἐπειδὴ ὅλοι τὴν ἀπολαμβάνομεν, ἐπειδὴ
 κοινῶς ὅλοι καὶ φρουρέμεθα καὶ βοηθούμεθα καὶ συνε-
 τιζόμεθα ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, πρέσβη καὶ
 ὅλοι νὰ γενῶμεν εἰς τοὺς εὐεργέτας μας ἀγγέλους
 εὐγνώμονες· ὅλοι καὶ ὑμεῖς ἀκροαταί χρεωστῆτε νὰ
 ἐγκωμιάζετε τῶν ἀγγέλων τὴν δόξαν, νὰ ὑμ-
 νῆτε τὴν χάριν των, νὰ τοὺς εὐχαριστῆτε παντο-
 τεινᾶ, διὰ τὰς ποντοτεινὰς εὐεργεσίας ὁποῦ λαμ-
 βάνετε· καὶ σὰς βεβαιόσω ἀκροαταί, πῶς ὅλοι δύ-
 ναδε καὶ χωρὶς λόγου καὶ ἰσχυρῶς ῥητορικῆς, νὰ δώσε-
 τε εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν πρῶτον ἔπαινον·
 διότι ὅσαν ἐπαινῆ τινὰς ἄνθρωπον, εἶναι πρῶτον

νὰ ζητᾷ καὶ ἐπαίνους ὁποῦ ἔπρέψωσιν· ἀλλὰ τοὺς
 ἀγγέλους χειριανέ, ὅ,τι τοὺς εἰπῆς, τοὺς
 ἐπαίνεσες· ὅ,τι τοὺς ὀνομάσεις, ἀρμόζει τους·
 ὅ,τι δόξαν τοὺς προσάψεις, τίω ἔχουσιν· ἅ,τι
 δύναμιν, ὅσω χάριν διὰ λόγους Φαντασῆς καὶ
 ἐνοήσεις, τίω ἔχουσι μὲ ὑπερβολῶν τῆ ἐδικῆς σε
 Φαντασίας ἀσύγκριτον· μὲ ὅλον ἔστο, εἶναι δυνα-
 τὸν νὰ τοὺς δώσης χάριν ὅπως νὰ τὴν δεχθῶσιν
 ἀπὸ κάθε ἐπαινον προσθυμώτερα· πῶς; μιμύ-
 μνουⓈ δηλαδὴ εἰς τίω σάρκα σε, τίω ἀγγε-
 λικῶν ἴσον δυνατόν καθαρότητα. Φυλάττων-
 τας καὶ ἐνεργῶντας τὰς δεσποτικὰς πρὸς ἀγγε-
 λίας, καθὼς οἱ ἄγγελοι, προσθυμώτατα· οἱ
 ἄγγελοι ὑμῶν δοίεσι ἔθειν τῆ δόξης· ταύτω καὶ
 σὺ ἀντὶ τῆ αἰχρῶν τραγυθῶν προστιμησον· εἰς ἔ-
 θεοῦ τίω ὑμῶνδιαν ἀγγελουμιμήτως φύλαττε τῆ
 νῆν καὶ τίω γλωσσάν σε· διὰ τίω ἔπαρσιν καὶ τῆ
 ὑψηλοτέρων ἐξέτασιν, καὶ ἄγγελοι πίπτουσι, καὶ
 ἀντὶ πῶς, σκότⓈ διὰ τίω κακῶν προαίρεσιν
γί-

γίνονται· φοβῶ καὶ σὺ χερσιανὲ τὸ μέγα τοῦτο
 κακόν, τὴν ὑπερηφανίαν· φοβῶ καὶ φεῦγε τὴν
 ἐπ' ἀπειρῶν ζήτησιν τῶν κειμάτων τῶν Θεοῦ καὶ
 οἰκονομημάτων τῶν· μάθε ὅτι διὰ τὴν ταπει-
 νωσιν, ἀγγελοι σώζονται καὶ δοξάζονται· καὶ
 οὗτο φύλαττε ταύτην, καὶ πρὸς τὸ θεὸν καὶ πρὸς
 ἅπαντας· ἐν παντὶ ἀγάπα νὰ ταπεινώνεσαι, καὶ
 τότε δοξάζεσαι· βλέπε μὴ λογιάζης τὸ λό-
 γισον ὑψηλόν, διὰ νὰ μὴ καταφρονήσης, ἄλ-
 λης, ὅτι πικραίνεις οὕτω τῆς ἁγίας ἀγγέλους,
 ὅπως καὶ σὲ καὶ ἐκείνους φυλάτῃσιν· ὁρᾶτε μὴ
 καταφρονήσητε κ'· πρὸς ἀνθρώπου, καθὼς
 ὁ ἀρχιερέτης τῶν ἀγγέλων μιχαήλ, εἰς τὸ
 λόγον πρὸς ἀνθρώπου· ἰδὲς ὅτι κλίσμα εἶ τὸ θεοῦ, καὶ
 μὴ ἀγαπᾷς νὰ θεοποιῆσαι· μάθε ὅτι πληρὸς
 εἶ, καὶ αὐμὸν ἀφαιρέσαι· πρὸς τὴν λύσεως ταύ-
 τῆς καὶ φθορᾶς πηλασῶν ἀνακαινίσθητι, πλησι-
 ἀζοντας εἰς τὸ θεόν, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ἀγγέλους
 τῶν· καὶ πρὸς ἀνθρώπου νὰ φεύγῃς ὅτι κακόν σε

μακρύνει ὑπὸ τῆς Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων τῆς τιμῆς
βοήθειαν.

Ἄλλ' ὧς δυνάμεις ἀγγελικαί· ὧ νοεραὶ ὑσίοι·
καὶ ἐπερράνια· ὧ θεότατοι ἄγγελοι, καὶ ὑμνωδοὶ
τῆς ἀνωτάτου τοῦ Θεοῦ δόξης καὶ βασιλείας· ὧ πρω-
τάγγελοι θεῖοι, μιχαήλ καὶ γαβριήλ, οἱ πρωτο-
τάται τῆς ἀσωμάτων νοερῶν οὐσιῶν, καὶ ᾠδοῦνται
τῆς τρισηλίου καὶ τρισυποστάτου θεότητος, τὴν
ὑμνεύοντες ὑφ' ὑμῶν τριάδα, εὐδοκίαν καὶ ἰλεω,
ταῖς ἀπαύτοις ἰκεσίαις ὑμῶν ἀπεργάζεσθε πᾶσι
τοῖς παρεστῶσι πιστοῖς, οἱ ὁποῖοι τιμὴν ὑμῶν ἐνδο-
ξον συναξίν, εὐλαβῶς καὶ κοσμίως πανηγυρίζουσιν·
ἀφεσὶν αὐτοῖς ἁμαρτιῶν ᾠδοῦν τοῦ Φιλανθρώπου
θεοῦ ἐξαιτήσασθε ὡς Φιλανθρώποι· καὶ φεστέτε
αὐτοὺς ταῖς νοεραῖς ὑμῶν ἐπισκέψασθε ὡς πόρρω
ποιῶντες κακῶν, πάσης ἐπιηρείας καὶ βλάβης,
ἐμφανῶς ἐπερχομένης ἢ ἀφανῶς, ἐξαίρωντες καὶ
λυτρῆσαι· καὶ διηκεῖν αὐτοῖς εὐθυμίαν καὶ εὐ-
φροσύνην χαρίσεσθε· ἵνα σώματα αὐτῶν
ἐρ-

ἔρρωμλία Διατηρεῖτε, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ὡς
 φόβῳ καὶ κατορθώσῃ τῷ πνευματικῶν τῷ Θεοῦ
 καταρτίζετε· πᾶσάντε τὴν πόλιν ὡς εὐθηνία
 καὶ αὐταρκεία καὶ εὐκροσία ὡρῶν διὰ παντὸς
 τηρεῖτε, ὡς πάντων Φεροὶ καὶ πνευματικῶν ὄντες
 καὶ πνευματικοὶ· καὶ ὅν μὴ ἐδέξαθε πνευματικὸν
 αὐτῆς ποιμνία, εἰς τὴν παρ' ὑμῶν δόξαν ἐπανα-
 παύσατε· τὸν δὲ αὐτὸ αὐτῶν ὑπὸ τῷ ἁγίῳ εὐδο-
 κίας καὶ χάριτος, ἄρτι κατασταθέντα ποι-
 μνία τῆ λογικῆς ταύτης ποιμένης τοῦ χειρῶν,
 πνευματικῶν δὲ τῆ χάριτος ὑμῶν ἐπιχύσατε.
 καὶ τὴν παρρησίαν αὐτῶν ποιεῖτε τῇ ποιμνίᾳ διὰ
 τῆς χάριτος· ἦν καὶ συμπομαίνοιτε αὐτῶν
 τῶ νέῳ ταύτης ἀρχιερεῖ, καὶ συναύξοιτε εἰς μυ-
 ριστῶν ἐτῶν πειλοδῶν· καὶ μέλειτε μάλιστα αἰῶνων
 Διατηροῖτε, ἀορατοῖς καὶ ὄρατοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίβα-
 τον. ἀλλὰ καὶ τὸν ἐμὲ εἰς τὸν ὑμέτερον τοῦτον ὕμνον
 ἠρώτα καλέσαντα, ὑμεῖς ἀγιώτατοι ἄγγελοι,
 Φρουρεῖτε καὶ ἐπισκέπτεσθε, καὶ μυρίων αὐτῶν

ἀγαθῶν ἀφθονίαν χαίριζοιθε· εὐτυχία τε τῇ
 κτ' σῶμα καὶ ψυχῶν ἀνταρκεία ἀθτηρεῖτε
 αὐτὸν, καὶ τῶ ἐν οὐρανοῖς ὑμῖν δόξαν καὶ εὐ-
 Φροσύνην, αὐτῶ τε καὶ πᾶσιν ἡμῖν, μὴ ἀβ-
 λείπωιτε ἡθνητευόμενοι· ἥς ἀξιοδείημι τῇ
 χάριτι καὶ δωρεᾷ τῇ ὑπερβάτε τειάδου.

ἀμὲν· ἀμὲν· ἀμὲν·

ἐμελετήθη ἐν σμύρνη ἔτη αΨζ, δεήσθη τινὸς τῷ
 ἐν ταῦτα φίλων· καθ' ὃν χρόνον ἐτελεύτα
 ὁ σμύρνης κυπριανός· ὃν διεδέξατο ὁ παρθέ-
 νος :

Τῷ αὐτῷ κυρίῳ Διαμαντῇ ῥυσίῳ λόγῳ
 ἕτεροῦ ἐν ἰδιωτικῇ φράσει· εἰς τὴν
 πρώτην κυριακὴν τῷ λυκά.

„ Ἐμὰς εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τῷ σίμωνι,
 „ ἠρώτησεν αὐτὸν ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ κα-
 „ θίσας, ἐκ τῶν πλοίων ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους·

Ανάμετα εἰς ὅλα τὰ καλὰ, εἰς ὅλα ὁ
 Θεὸς χαίρεται, καὶ ἀφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι
 ὠφελοῦνται, εἶναι ἓνα καλόν, καὶ καλῷ κάλ-
 λιον, καὶ σεβάσιμον ἔργον, ἡ διδαχὴ· καὶ εἰς μὲν
 τὸ Θεόν, ἡ διδαχὴ εἶναι τιμία καὶ ἀξία πειρασ-
 ἀμοιβῆς· εἰς δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι πειραστὰ
 ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖα τοσούτον εἰς τὴν ψυχὴν,
 ὅσον ὁ ἥλιος εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡ τροφή εἰς τὰ
 σώματα, διότι καθὼς τὸ σῶμα μὲν τὴν τρο-
 φὴν

φιλῶ αὐξάνει καὶ σώζει τὸ εἶναί τε, ἔτι κὶ ἡ ψυ-
 χή, μὲ τὴν διδαχὴν τρεφομένην, αὐξάνει καὶ
 τὸν μακάριον παῦλον πρὸς ἔφεσ : κεφ : δ' : εἰς
 ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας ἔς πληρώμα-
 τὸ τοῦ χριστοῦ. καὶ ἐξ ὀλιγότητος, καθὼς τὸ
 σῶμα ὅταν δὲν τρέφεται, ἢ τρέφεται κακῶς,
 ἀρρωτεῖ καὶ θνήσκει, ἔτι ἡ ψυχὴ, ἴταν δὲν δι-
 δάσκεται, ἢ διδάσκεται μὴ, ἀλλὰ κακῶς καὶ
 ἀναξίως τῆ πίστεως, φευκτης ζημίας, ἀποθνήσκει,
 καὶ θάνατον πολλὰ φοβερόν, τὴν ἀπὸ θεοῦ
 ἐκπίωσιν· μάρτυς δὲ τῆ ἀναγκαιότητος τῆ διδα-
 χῆς, εἶναι ὁ ἴδιος θεός· ὁ ὅποιος πάντοτε καὶ
 πανταχῶς ἐν τῷ κόσμῳ ὄντας ἐδίδασκεν· ἀλλὰ
 καὶ ὅποιος ἄλλοι φυλάττωντας τὰς οἰτολὰς ἔς
 χριστοῦ, ἠθέλε ταῖς διδάσκει καὶ πρὸς τοὺς ἄλ-
 λους, τῶτον ὁ χριστός τῆ μακαρίσει, καὶ λέγει
 πῶς θελήσει ὀνομαθῆναι μέγας καὶ ἔνδοξος εἰς τὴν
 βασιλείαν τε καθὼς δὲ ἡ σημεῖν ὡμοιωθῆναι τοῦ
 ἱεροῦ εὐαγγελίου δίδει νὰ καταλάβομεν, ὅχι
 μό-

μόνον ἕνας ὁποῦ διδάσκει, ἀμὴ καὶ ἕνας ὁποῦ συ-
νεργεῖ μὲ οἷον τρέπον δύναται, εἰς εὐόδωσιν τῆς
διδασχῆς, καὶ οὕτως εὐερίσκει ἀπὸ τῆς θεοῦ πολλὴν
χάριν, καὶ ὡσάν ὁ μακάριος πέτρος σήμερον
μὲ τὸ νὰ κοπιᾷσῃ ὀλίγον, καὶ νὰ ὑψηρεθῆσῃ μὲ
τὸ καίικιτε τὸν χειτὸν, ὅσον νὰ ἀκῦεται τοῦ
χειτοῦ ἡ διδαχὴ εἰς τὸ λαὸν καθαρώτηρα, ἔλα-
βεν εὐθὺς χρεώστως τὸν χειτὸν. καὶ ἀφ' ἑ-
αυτοῦτο μὲ τὴν παναγίαντα διδαχίῃ, ἔχά-
ρισεν ἀπείρων ἰχθύων ἄγραν, καθὼς ἠκῦσατε.
ὅθεν εἶναι φανερόν, ὅτι καὶ ἀφ' τὸ μικρὸν καλόν, καὶ
ἀφ' ὀλίγον κόπον ὁποῦ ἤθελε κοπιᾷσῃ τινὰς διὰ
τῆς κοινοῦ τὴν ὠφέλειαν, ἥτις γίνεται μάλιστα διὰ
διδασχῆς καὶ παιδεύσεως, ὁ τοιοῦτος βέβαια θέλει
λάβῃ ἀπὸ τὸν θεὸν πολλὴν χάριν καὶ αἰώνιον ὄ-
φελος. λοιπὸν φιλακεθάμονες καὶ φιλομαθεῖς
ἀκεραταί, ὡς καλῶ σήμερον νὰ κοπιᾷσετε,
εἰ καὶ μὴ πεισόν, ἀμὴ καὶ ὅσον νὰ μελετηθῆ ἡ-
συχὰ καὶ ἀνενόχλητα, ἡ πρὸς ἄγρας καὶ διδασχῆς

διδαχή· τὴν ὁποίαν, καθὼς θέλετε καταλάβει ἀν-
 προσέξετε φιλομαθῶς, καὶ μὲ σκοπὸν καὶ στόχασιν
 εὐσεβῆ, μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πλοῖον τῆ χειρῶ, ὁ-
 πῶ εἶναι ὁ πανάγιος νόμος, ἔχοντας δὲ εὐ-
 χῶν τῆ πανιερωτάτη καὶ τῆ χειρῶν, ὅπου εἶναι ἡ
 αὐτοαλήθεια, προσάτιω καὶ βοηθόντες, θέλω
 τὴν μελετήσω πρὸς τὴν ἀντίληψιν ὑμῶν, μὲ
 ἀλήθειαν καὶ παρρησίαν πολλῶν· ἀλλὰ ἀνίσως
 καὶ μὲ τὸ ὅμοιον ἐμοὶ πόσον πρὸς τὴν ὠφελείαν
 τῶ κοινῶ προσέξετε καὶ ὑμεῖς, βέβαια εὐκόλως
 θέλετε κατανοήσῃ τὸ τέλος, οὗ χάριν γίνεται
 καὶ ἐνεργεῖται ἡ διδαχή. καὶ ὅταν γένη ἡ νόη-
 σις, ἀκολουθεῖ καὶ ἡ πράξις τῶ νοηθέντων, τότε
 δὲ καὶ ἡ τελεία χάρις πρὸς Θεοῦ, ὅταν γένηται
 καὶ ἀκροαταὶ τῶ νόμου καὶ ποιηταί·

προσέχετε·

„ Ἐμβαῖς δὲ εἰς ἓν κ'.

Η διδαχὴ εἶναι μία γνῶσις, τὴν ὁποίαν μεταδίδει ὁ διδάσκαλος, ἢ πρὸς μαθητὰς, καὶ λέγεται μάθησις, ἢ πρὸς ἀνθρώπους ἀπλῶς, ἵπῳ χρειάζονται νοθεσίαν καὶ διορθωσιν, καὶ τότε λέγεται ἀπλῶς διδαχὴ. καὶ ἢ μὲν α' γνῶσις, δηλονότι ἡμάθεσις, γίνεται διὰ γεννήσιον ὁμοίον, δηλαδή διὰ τὴν γεννήσιν καὶ τὴν ἀποτελέσιν ὁ διδάσκαλος, διδάσκαλον ἄλλον ὡσαν ἔλογετο, ἢ γενν γνώτω καὶ ἐπισημόνα, τὴν θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, κατ' ἢν γνῶσιν ὁ ἀνθρώπος ἢμπορεῖ τὴν ὁμοιωθῆ ὅσον εἶναι δυνατὸν μὲ τὸν θεόν, νοῶντας δηλαδή καὶ ἀγαπῶντας καὶ πράττωντας ἐκεῖνα ὅποῦ ἀρέσκῃσι τῷ θεῷ. καὶ τῆτο εἶναι ὁ κυρίως διδάσκαλος. ἀπὸ δὲ τὸ τοῦτον διδάσκαλον, γίνεται πρὸς τοὺς θεομήεις διορθώσεως, τὸ ἄλλο μέρος τὴν γνώσεως, ὅποῦ

ὁποῦ εἶπα μὲν διδαχίῳ· ἐπαναλαμβάνω πα-
 λιν ἢ αὐτὸν λόγον· καὶ ἐπειδὴ ἀνεφάνηκε πῶς
 ἔχει ὁ διδάσκαλος δύο τινα χαρίσματα εἰς τοῦ
 λόγου, ἓνα μὲν, τὸ νὰ σποτελῆ διδασκάλους
 ὡσάν ἔξ λόγου, καὶ βῶν, νὰ ἀνακαλῆ ἐκείνους
 ὁποῦ θέλουν διορθῶσιν, ἐρωτῶ, ποῖος δὲν ἀγα-
 πᾶ κάλλιον νὰ ἔχη πρὸς τὸν διδάσκαλον ἑξί-
 ξιν μαθητῶν, ἢ δὲν δεομένης διορθῶσιν; βέβαια
 ὅλοι ὅσοι εἶναι σώφρονες, καὶ πρῶτον οἶδασι τὴν
 γνῶσιν ἢ ἀγνωσίαν, ὅλοι τὸ πρῶτον κείνους
 κάλλιον· ἀλλὰ καὶ ὁ διδάσκαλος, τῆτο ἀγα-
 πᾶ πρῶτον· διὰ ἔστο ὁ θεὸς παῦλος,
 ὅταν μὲν σποτελῆ μαθητῶν, χαίρει καὶ καυχᾶ-
 ται· τίς γὰρ ἐλπίς ἡμῶν ἢ χαρὰ ἢ γέφανος;
 ἢ ἔχει ὑμεῖς; δηλαδὴ οἱ μαθηταί; καὶ ὑμεῖς ἔστε
 ἠδύξια ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ· πρὸς θεόν· ἐπί· αἰ·
 κεφ· βῶν· ὅταν δὲ ἀνακαλῆ καὶ διορθῶν, τότε
 λυπεῖται καὶ δυσχεραίνει· ὡ ἀνόητοι γάλαται·
 ἵνα τί καλῶς ἀρξάμενοι, κακῶς τελειῶτε; διὰ
 τοῦτο

τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ μόνη σοφία, ὁ Θεός,
 θέλωντας ἐξ ἀρχῆς νὰ ἔχη τὸν ἄνθρωπον μαθη-
 τικώτε, καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ τῆς μεγάλης τε
 σοφίας διδάσκαλον, πρὸ τῆς πλάσεώς τε, ἐδη-
 μιύργησε ταῦτα τῆς σοφίας τε καὶ δυνάμεως τὰ
 ἀξιάγαστα καὶ ἀξιοθέατα ἔργα, τὸ οὐρανὸν, τὴν
 γῆν, τὸ πᾶσι δεικνόν. ἔπειτα εἰσήγαγεν εἰς αὐ-
 τὰ μέσα τὸ μαθητικὸν μὲ τόσας αἰθήσεις καὶ δυ-
 νάμεις γνωστικαῖς, ὅσα εἶναι καὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ
 γνωστὰ καὶ ἐπειδὴ ταῦτα εἶναι διπλᾶ, ὁ ἀρχιδιδά-
 σκαλος Θεός, ἐκατασκεύασεν εἰς τὸν μαθητὴν, καὶ
 τὰ ἀντιληπτικὰ τῶν ποιμάτων τε ὄργανα διπλᾶ,
 τὰς αἰθήσεις λέγῶ καὶ τὰς νοήσεις. ἵνα ἡ μὲν
 αἰθήσις κινήσῃ τὴν γινῶσιν, ἡ δὲ γινῶσις, τῆς σοφίας
 τῆς θαυμασμὸν, οὗτο δὲ τὴν εὐχαριστίαν εἰς τὸν
 Θεόν, καὶ ὁ Θεός διὰ τὴν εὐχαριστίαν, ἔμελλε
 μὲν νὰ δώκῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν τελειότητα καὶ
 τὴν θέωσιν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δυστυχὴς, τὴν ἐμ-
 πόδισεν ἀπὸ λόγου τε. ἐπειδὴ ἐπρωτίμῃσεν

ἄπο τῶν γινώσκων τῶν αἰδήσεων, καὶ ἡ θέλησε νὰ
 ζῆ, μὲ μόνον τῶν ἀπόλαυσιν τῶν αἰδήσεων· διὰ
 ἕτο βλέπωντας τὸ καρπὸν ἐνὸς δένδρου, ἀπὸ τὸ
 ὅποιον μόνον εἶπε καὶ ἐπαρήγγειλεν ὁ θεὸς νὰ μὴ
 φάγωσιν οἱ ἀσπίδοι, ὅχι φθονῶντάς τες,
 ἀπαγε. ἀμὴ κατὰ εἰς τοὺς τεχνίτας, εἶναι
 τινὰ ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ μάθῃ ὁ μαθητὴς,
 ἀν δὲν ἀσπασθῇ εἰς ἄλλα μικρότερα, ἔτσι
 καὶ ἐκείνους τῶν φυτῶν, εἴτε ἡ γινώσκων, εἴτε ἡ ἀπό-
 λαυσις, ἀκόμη τότε δὲν ἐσύμφερει εἰς τὸ ἀνθρώ-
 πον. ἀλλὰ οἱ ἀσπίδοι βλέπομετες μὲ ὁμ-
 μάτι λαίμαργον τὸ καρπὸν, δὲν ἐκράτησαν μὲ
 γινώσκων, τῶν ἀκαιρον ἐπιθυμίαν τῶν ἀπολαύσεως.
 τί οὖν ἄρα τοὺς ὠφέλησε χωρὶς τὴν γινώσκων ἡ αἰ-
 δήσις; ἄρα τοὺς ἦλθεν εἰς καλὸν ἡ ἀσπίδοις
 τῶν αἰδήσεων, ἢ ἔμειναν γυμνοὶ καὶ κατηχυιδῆοι,
 ἐπειδὴ ἔχασαν τῶν χάριν τῆς σοφίας, ὅπου καὶ
 τοὺς ἐτόλιζε καὶ τοὺς ἔσκεπεν; ἔτσι γυμνοὶ εἰσι
 καὶ κατηχυιδῆοι βέβαια βέβαια, καὶ ὅσοι τὴν σή-
μερον

μερον αγαπωντες να ζεν αιδητικως κη αλογως ,
 πασαν γνωσιν καταφρονεν , κη φευγουν την παι-
 δουσιν ωσαν εχθραν κη επιβελον . κη να ειναη η
 παιδουσιν επιβελον , ειναη πολεμιον , αμη τι-
 νον ; κη και αιδησιν δηλαδη ζωης κη αλογίας ,
 τλω οποιαν μεικοι νομιζοντες τλω μακαριότητα
 κη ευδαιμονιαν , ωσαν κη οι χοιροι κη βορβορον , και
 οι γυπες τα θνησιμαια , κη την κωπον οι καν-
 θαραι , ουτε φοβενται , ουτε ειτρεπονται , αλ-
 λα προσκυνηντες κη πιστευοντες και ομολογηντες
 κη θεον πως ειναη και ονομαζεται σοφια και λο-
 γον , αυτοι αλογως καταφρονεν και αποστρε-
 φονται τλω σοφιαντες . αμποτες δε να μιω ε-
 καμναν και την υπηρεσιαν τω οφειω , αμποτες να
 μην ελαλη και προς αλλους με το μεσον της ε-
 κεινον ο επιβελον και μεγας τω γενους κη αν-
 θρωπων εχθρος , ος τις πρωτον και εξ αρχης
 επιβλευθη τους πρωτους μαθητας κη σοφιας κα
 γνωσεως τω θεου . αλλα καντε δια αλλιω

τες πονηρίαν, κἀντε διὰ τὰ σκεπάζουσι τὴν ἐδι-
 κλωτέαν γύμνωσιν καὶ ἀμάθειαν, μετὰ πολλῶν τὴν ἀ-
 μάθειαν, τολμῶσι τρισάθλιοι, καὶ ἢ μετὰ διαβολαῖς
 καὶ σοφίας, ἢ μετὰ ὁδηγίας καὶ παροτρύνουσαι εἰς τὰ
 τερπνὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, μετὰ ἴδιον τρέ-
 πον ὅπου ἐμεταχειρίσθη καὶ ὁ πονηρὸς ὄφειε πρὸς ἀπά-
 τιαν τὴν παροτρύνουσαν, πιστεύοντες τὸ ψεῦδος
 ὡς ἀλήθειαν, κλείουσι πολλοὺς ἔξω ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 τὴν σοφίαν· καὶ καθὼς ἔλεγεν ὁ χειρὸς. οὔτε
 αὐτοὶ εἰσέρχονται, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰσερχομένους
 κωλύουσιν εἰσελθεῖν· ὅθεν ἀπορῶ ποῖος θρηνητέον
 φεισσότερον; ποῖος μᾶλλον ἄξιον ἐλεεῖν, ἐκείνος
 ὅστις δείχνει τὸ πικρὸν ὡς ἀνὰ γλυκὺ, τὸ δὲ γλυκὺ
 κατηγορεῖν, ὡς πικρὸν, ἢ ἐκείνος ὅστις κατὰ ἀμ-
 φότερα ἀπατῶνται, καὶ μὴ λαμβάνοντες τὸ γλυ-
 κὺ, καὶ λαμβάνοντες διατὰ τὴν ἀπάτης τὸ πικρὸν
 ὡς γλυκὺ. πλὴν ἀκρατῶν, ὑπερίχουσι ἢ ἀ-
 πάτη τοῦ διαβόλου, καὶ διατὰ τοῦτο καταφρονού-
 μιν τὴν γνῶσιν τοῦ σοφίας τοῦ θεοῦ, μετὰ τὸ τὰ
 ἀκολούθῳ τὴν αἴσθησιν, ἢ ὁποῖα μᾶς ἔκαμε
 τὰ

να χρειαζῶμεν τὴν γνῶσιν τῆς διορθώσεως, ὅπου
 εἶναι τῆ διδασκάλων ἢ διδαχῆ. αὕτη δὲ ἡ διδα-
 χή, καθὼς ἔλεγα, εἶναι ἕνας λόγος ὅπου τὸν
 κάμνουν οἱ διδάσκαλοι, διὰ τῆ ἀνθρώπων τῶ σω-
 τηρίαν· ἀλλὰ πῶς καλῶ προσέχετε καλά·
 διότι τὸ μέρος τοῦτο, θέλει πολλὴν ἐξέτασιν·
 τί οὖν; καθελόγος, καὶ παντὸς ἀνθρώπου λό-
 γος εἶναι ἀληθῆς, εἶναι ὠφέλιμος; ὄχι· λοιπὸν
 καὶ πᾶσα διδαχὴ, καὶ παντὸς διδασκάλου λόγος,
 κἀντε δημοσίᾳ διδάσκεται, καθὼς ἐδὼ τῶρα,
 κἀντε κατὰ μόνους, καθὼς πῶς δίδονται εἰς τὰ σχολεία,
 τὰ μαθήματα, ἕτε ἀληθῆς εἶναι, ἕτε εἰς
 τοὺς διδασκομένους ὠφέλιμος· ἀπὸ τοῦτο ὁ χει-
 ρός, ὁ ἀληθῆς διδάσκαλος, πῶς γὰρ νὰ
 φεύγουν οἱ μαθηταί τε, τῆ Φαρισαίων τῶ διδα-
 χῆ· καὶ φεύγετε ἀπὸ τῆ ζύμης τῆ Φαρισαίων,
 κεφ: ἢ, ζύμην ὠνόμασε τῶ διδασκαλίαν τὴν
 πονηρὰν· διὰ τὶ καθὼς μικρὰ καὶ ὀλίγη ζύμη, κατὰ
 τῆ μακάριον παυλ: κορ: κε: ἐ: ὅλον τὸ φύραμα,

ὅλον τὸ ζυμαρί, τὸ μετατρέψῃ εἰς τὴν ἐδικαίω-
 της ποιότητα, καὶ μία ἀλμυρὰ θάλασσα, ἀν-
 δεχθῆ καὶ τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ γλυκύτερον
 ποταμὸν, εὐθὺς τὸ γυρίσῃ εἰς τὴν ἐδικαίωτης πι-
 κρῖαν, ἔτῃ τὴν ψυχρὴν οὐ ψευδῆς λόγῳ καὶ
 ἠπονηρὰ διδαχῇ, τόσον ἔυκολα τὴν σύρῃ εἰς τὸν
 σκοπόντης, ἢ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ δοξάζῃ καὶ τιμᾶ ὁ
 διδάσκων, ὅσον ἠθέλε τὴν εὐρὴ ἀπαλωτέραν,
 καὶ ἀληθινῆς γνώσεως ἀμοιβῆν, καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν
 καὶ ἀληθῆ πίστιν ἀσκητικότερον. ὅμως οἱ ἀνθρώ-
 ποι τὴν σήμερον, βρωμάτων μὲν καὶ ποιωτῶν, ἠ-
 ξεύρωσιν ὅλοι καὶ κάμνουν διαφορᾶν, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀπαγγέλλει τὸ λόγους, τοὺς φίλους τῆς, τὰ
 παιδία τῆς, τῆτο φάγε λέγοντες, καὶ εἶναι ὑγι-
 εινόν, τοῦτο εἶναι τρόφιμον, τοῦτο ἔυχυμον, τοῦ-
 το κάμνῃ ἔυχροισαν, τοῦτο γεννᾶ αἵμακαλόν,
 τοῦτο τρέφῃ σάρκας ἀνδρικωτέρας. καὶ εἰσὶν οἱ
 μάταιοι σοφοὶ εἰς τὰ μάταια. τῆς δὲ ψυχικῆς
 τροφῆς, ὅπου εἶναι ἡ διδαχὴ καὶ ἡ παιδείσις, καὶ
 διὰ

Διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ τιμὴ λαμβάνην μὲ μεγα-
 λην κρίσιν καὶ δοκιμίῳ, ὅτε γνωρίζουν, ὅτε
 κάμνῃσι καμίαν ἀσφορᾶν. ἀμὴ καὶ αὐταῖς
 ταῖς παντάπασιν ἐναντίαις πρὸς τιμὴ ἐδικλιώμας
 ἀλήθειαν, ἀδυσφόρως καὶ ἀδυσκείτως ταῖς πωδρα-
 δέχονται, καὶ λογιάζην μικρὰν βλάβην, ἢ ἀδοκίμων
 πρὸς τὴν πίστιν διδασκάλων τιμὴ παιδύσειν· ἀλλ'
 ὁ πολὺς καὶ μέγας βασιλεὺς, εἰς τιμὴ πανάριστον
 ἐκείνῳ διδαχίῳ ὅπου κάμνῃ πρὸς τοὺς νέους,
 πρὸς ἃ πῶς νὰ ἀκροάζονται τὰ μαθήματα,
 ἔστο λέγει ἀρετῆς καὶ κακίας εἰς τοὺς νέους αἰτίαν
 πρώτῳ, δηλαδὴ ἢ τρέπον καὶ τιμὴδύξαν, ἐκ-
 εἰων ὅπου τοὺς παιδεύσει τοὺς διδάσκουσιν· ὁ σο-
 φὸς πλάταρχος εἰς ἃ πρὸς παίδων ἀνατροφῆς,
 ἀπαγορεύει καὶ ἐμποδίζει τὸ νὰ τρέφῃ οἱ γονεῖς τὰ
 τέκνα τῆς μὲ βυζάστρας, ἀποδείχνοντας σοφῶς
 καὶ ἐπισημόνως, πῶς ἔχει μεγάλῳ δύναμιν ἢ
 τροφῆ καὶ τὸ γάλα, νὰ σύρη τὸ βρέφος καὶ νὰ
 τὸ πλάτῃ, καὶ τὸ ἦθος τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν ἐ-

ξιν ἔσώματ' ἐκείνης ὁποῦ τὸ τρέφει· ὥστε ἀ-
 χεῖ τ' ἄσφοδόν τοῦτον, ἢ σωματικὴ τρεφὴ, πρέ-
 πει καὶ συμφέρει νὰ εἶναι γνησία ἐκείνης ὁποῦ μᾶς
 ἐγέννησε, πῶς εἶναι πρέπον ἢ ψυχικὴ νὰ εἶναι ξέ-
 νης μητρὸς, καὶ ἐναντίας μάλιστα πρὸς τὴν ἐδι-
 λώμας μητέρα, καὶ πρὸς τὸ λόγισμα; ὑμεῖς
 τὸ κρίνετε, λέγει ὁ χεῖρ'. ἀλλὰ μὴ μὲ τὴν
 καλ' ὄψιν κρίσιν, ἀλλὰ μὲ ἀλήθειαν· μήπως δὲν
 ἔχει τρεφίω; μήπως δὲν ἔχει γάλα ἢ γνησία
 μας μήτηρ; πόσητις αἰχὺνὴ καὶ ἐντροπὴ εἶναι,
 πόσητις καταφροῖνησις, πόσῳ λύπῳ λογιάζε-
 τε ἀκροαταί, νὰ λαμβάνη ἢ ἐκκλησία, βλέ-
 πουσα τὰ γνησία τέκνατις, νὰ βυζάνειν ὑπὲρ ξέ-
 ναις μητέρας, καὶ νὰ τρέφονται μὲ γάλα ἐπίβου-
 λον καὶ ὀλέθειον· χριστιανὲ μήπως δὲν ἔχει ὁ
 πῶς ἀδικοῦ ἡμῶν, ἢ ἐκκλησία μας, δένδρα;
 ἢ μήπως τὰ δένδρατα δὲν ἔχου καρπὸν; τὰ εἶ-
 δεσ ὅλα; ὅλα τὰ ἐδοκίμασες, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἦυρες
 ἀκαρπα καὶ ἀνωφελῆ, ἀφ' οὗτο τὰ καταφρο-

γαίς, καὶ τρέχεις εἰς τὰ ἔξω Ἐρωταδίους; ἀλλὰ
 φοβηθῆτε ἄνθρωποι· φοβηθῆτε τὸ Ἐρωταδίωμα
 ὅπου ἴδατε εἰς τὸ πρῶτον ἄνθρωπον, τὸ ἄδὰμ.
 ἐκεῖνος καὶ μετ' ὅλον ὅπου ἔφαγεν ἀπὸ δένδρον Ἐ
 Ἐρωταδίου, πλὴν διὰ τὴν ἔφαγε μετ' ὁμιλήσαν
 ξένω, ἐνὸς θηρίου ὅπου δὲν εἶχε χώραν εἰς τὸν
 Ἐρωταδίον, διὰ τοῦτο πάσης χάριτος ἐγγυ-
 νώθη, καὶ ἔχεσε τὸν Ἐρωταδίον· λοιπὸν εἶναι
 καὶ διδαχὴ, εἶναι καὶ παιδύσεις ὅπου βλάβωτι, καὶ
 πρέπει νὰ τὴν φεύγῃ οἱ φρόνιμοι· ἡ δὲ ἀλη-
 θινή διδαχὴ εἶναι λόγος ὅπου μᾶς κάμνει νὰ
 γνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, νὰ καὶ μάθωμεν τὸ τρέ-
 πον τῆς σωτηρίας μας· ἡ δὲ ἀλήθεια, ἐπειδὴ εἶναι ὁ
 χριστός, ἐγὼ εἶμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια, Ἰω: κεφ:
 ἰδ': καὶ ὁ τρόπος τῆς σωτηρίας μας, ἐπειδὴ εἶναι
 ἡ χριστιανικὴ πολιτεία, ταῦτα δὲν πρέπει χρι-
 στιανοί, μήτε εἶναι ἀκίνδυνον, νὰ τὰ μανθάνωμεν ἀ-
 πλῶς ἀπὸ κάθε διδάσκαλον, ἀλλὰ ἀπὸ διδάσκαλον
 εὐσεβῆ καὶ ὁρθόδοξον καὶ περὶ τὰ ἤδη σεμνότατον·

ὅτι ἔτι τοιούτῃ διδασκάλῳ ὁ λόγος, εἶναι ἀληθῆς
καὶ ὠφέλιμος διδαχὴ. ταύτης τῆς ἀληθινῆς δι-
δαχῆς τὸ τέλος, καθὼς καὶ τῆς ἰατρικῆς, εἶναι
διττόν· δύο τινὰ σκοπάζεται ὁ ἰατρός, νὰ προ-
φυλάξῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ· τόσα καὶ ὁ διδάσκα-
λος· νὰ μὴ ἀφήσῃ τοὺς μαθητὰς νὰ πέσῃν εἰς
τὸ κακόν, καὶ πεσόντας νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ πρὸς
διόρθωσιν ὅσον δύναται μὲ λόγον καὶ διδαχὴν. Διὰ
τῆτο καὶ ὁ ἀρχιδιδάσκαλος Θεὸς, δύο φαίνεται
πῶς ἔκαμε διδαχαῖς πρὸς τὸν ἀδὰμ, μέσα εἰς τὸ
παράδεισον, μίαν προφυλακτικὴν, ὅταν ἔ-
λεγε γει: κε: 6^α: Ἄπὸ παντὸς ἔξυλε κ'. καὶ
δευτέραν τῆς διορθώσεως, τὴν ὁποίαν ἐχρειάσθη
ἀφ' οὗ ἀκολούθησε τὴν αἰωθῆσιν, ἀφείδ τὴν γνῶ-
σιν ὁποῦ τὸν ἐφύλαττεν ἀσφαλῶς· ἀδὰμ ποῦ εἶ-
πέτη εἶναι ἡ ὠραία διδαχὴ τῆς ἐπανορθώσεως,
καὶ τὴν ἐπέφερεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ἀδὰμ μὲ ἐρώ-
τησιν, ἕνα μὲν διὰ νὰ τὸν παροτρυνῆσαι νὰ ὁμολο-
γήσῃ μοναχόν· τὴν τὸ σφάλματι, καθὼς κά-
μνου

μνην ἔχ' οἱ πνευματικοὶ πρὸς τοὺς ἐξομολογη-
 μένους, ἔχ' πρὸς τοὺς ἀρρώστους οἱ ἰατροί. Ἔ: δὲ
 διὰ τὸ μὴν λογιᾶσθαι ὁ ἀδάμ πῶς ἦλθε τὸν ὀ-
 νειδίση, δίδῃ τε διὰ τῆς ἐρωτήσεως ὡσαν Φίλθ
 ἀφορμὴν τὸ εἰπῆ τὸ σφάλμα τε μοναχὸς, καὶ
 ὡσαν ἄπο Φίλον, τὸ ζητήσῃ τρόπον τῆς διορθώ-
 σεως. γ' : ἡ διδαχὴ ταύτη, εἶναι συμπε-
 πλεγμένη μετ' ἐρωτήσεων, ἧς ὅποῖον ἔκαμε Θεωῶνας
 τὸν ἀδάμ ὁ Θεός. ἔχ' διὰ τοῦτο τὸν πρὸς τὸν
 Θεὸς μετ' ἐρώτησιν, διὰ τὸ μὴν ἀπελπιῶν παν-
 τὰ πασιν ὁ ἀδάμ, καταλαμβάνοντας πῶς ὁ Θεὸς
 τὸν ὀδύρεται. διὰ ταῦτα ὑπεκρίθη ἀγνοίαν ὁ
 Θεὸς ἔχ' ἐπέφερε τὴν διδαχὴν μετ' ἐρώτησιν. ἀδάμ
 πολλὰ γινώσκων, εἰς τὸ τὸν ἀγνοῶν ἔχ' τὸν διορθώ-
 ση τὸ σφάλμα. ἀμὴ ὡς φαίνεται δὲν ἐπέσεξεν
 εἰς τὴν ἔννοιαν ἔχ' τὸ σκοπὸν τοῦ Θεοῦ, καθὼς πολ-
 λοὶ ἔχ' ἄπο λόγου μας τὸ παθαίνου. ἔχ' μάλι-
 στα ἔσοι ἢ δύνονται ἔχ' προσέχουσι εἰς τὸν κτύπον
 μοναχὰ ἔχ' κρείττον τοῦ διδασκάλου, χωρὶς τὸ
 εἶξε.

ἐξετάζουσι τῆς διδαχῆς τὴν ἔννοιαν· διὰ τοῦτο
 μιλῶσι πάντοτε ἀδιόρθωτοι καὶ πάντα ἀπαίδυ-
 τοι· ἀδὰμ πῶς εἶ; ἡ διδαχὴ γίνεται μετὰ προ-
 πους καὶ μέθοδαις πολλαῖς καὶ ἀφόροις, καὶ ἀπὸ
 τῶν διδασκάλων, ἀλλ' ἄλλω μέθοδον με-
 ταχειρίζεται εἰς τοὺς λόγους του· ἀμὴν τὴν
 μέθοδον ταύτης τῆς διδαχῆς ἔχει θεοῦ, ὅλοι συμ-
 φέρειν τὰ τὴν ἡξεύρωτον, καὶ ὅσοι διδάσκουσι, καὶ
 ὅσοι διδάσκονται· ἀδὰμ πῶς εἶ; τρεῖς λέξεις,
 τέσσαρες μέθοδαις ἔχει ἡ διδαχὴ τοῦ θεοῦ· πᾶσα
 λέξις μίαν, καὶ κοινῶς ὅλαις μίαν· προσέχετε.
 ἀδὰμ πῶς εἶ; τῆ πρώτης λέξεως ἡ μέθοδος εἶ-
 ναι, ὅτι χωρὶς ὄργου, χωρὶς τραχύτητος, μο-
 ναχᾶ μὲ τὸ ὄνομα μὲ τὸ ὄνομα ὁποῦ τὸν ἔκραξεν
 ὁ ἄδὰμ, καὶ θέλῃ τὰ εἰπεῖν γήινε χοῖκε, (τοῦτο γὰρ
 ἔγινε ἀπὸ τὴν ὀρθότατον ὁ ἀδὰμ) μετὰ τοῦτο ἔ-
 ἔδωκε τὰ γνωρίση τὴν δυσιχίαντα, καὶ ταύτην
 τὴν μέθοδον τῆς διδαχῆς, συμφέρειν τὰ κρατῆ
 εἰς ταῖς διδασκαλίαις ταῖς, ὅποιον θέλῃ τὰ εἶναι ἀ-
 ληθι-

ληθινός διορθωτής, καὶ ὄχι μόνον κατήγορος.
 Ἄδὰμ ποῦ εἶ; ἡ δευτέρα μέθοδος τῆς διδαχῆς
 τοῦ Θεοῦ, ἔδιδε νὰ γνωρίσῃ ὁ ἄδὰμ, πῶς δὲν γένη
 ἐκεῖ ὁποῦ τὸν ἔβαλεν ὁ Θεός, ἀλλὰ τὴν ἐμάκρυνε,
 καὶ τὸν ἔρριψεν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἕξω ἢ ἁμαρτία. καὶ
 ὅτι μὲ ὄγον τοῦτο ὁ Θεός δὲν τὸν ἀλησμόνησεν,
 ἀλλὰ τὸν ζητᾷ, πῶς εἶ; τὸν κερῆσθαι ἀνὰ θέλην νὰ
 ἐπιστρέψῃ; τοῦτο καὶ πρὸς κάθε ἁμαρτολὸν πρέπει
 νὰ ἀποδείχῃν κάθε διδάσκαλος, καὶ νὰ τὴν ζητᾷ νὰ
 τὸν ὠφθαλμῶν εἰς διόρθωσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ ἁμαρ-
 τωλὸς, πρὸς νὰ μὴ πλάτῃ ψευδᾶσεις, κα-
 θὼς ἔκαμν ὁ ἄδὰμ, ἀμὴ νὰ σικῶνεται εὐθὺς νὰ
 φεύγῃ ἀπὸ τὸν τόπον ὁποῦ δὲν ἔκαμν ὁ Θεός, δηλαδὴ
 ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν ὁποίαν, ὅσοντινὰς γέ-
 κεται ὠφεισσότερον, τόσο μακρύνῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ
 ἀπόλλυται, καὶ τὸν Θεῖον δαβίδ, οἱ μακρύνοντες
 ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀπολοῦνται. ἄδὰμ ποῦ εἶ;
 μὲ τί τὴν τρίτῃ μέθοδον τῆς διδαχῆς τὸ Θεός,
 ἐπαρηγόρησε τὸ ξεπεσμένον καὶ διεφθαρμένον του
 πλάσμα, δίδοντάς τιν καλλιὴν καὶ βεβαίαν ἐλπί-
 δα

θα μὲ τὸ μέσον τῆς λέξεως τῆς εἶ , ὁποῦ θέλῃ
 νὰ εἰπῇ εἶσαι, δὲν ἀπωλέσθης παντῶρασι, πῶς
 εἶναι δυνατὸν νὰ διορθωθῇ νὰ σωθῇ· ἔτσι καὶ
 κάθε ἄνθρωπος αἰς ἡξέυρη ὅτι ἴσον καὶ ἀν εἶναι ἀ-
 μαρτωλὸς καὶ μακρὰν ἀπὸ τὸν θεόν, ἐν ὅσῳ ζῆ καὶ
 θύρισκεται μὲ τὸ κοσμὶ εἰς τὸν κόσμον, εἶναι
 δυνατὸν νὰ διορθωθῇ, νὰ γένη καλὸς, καὶ δὲν
 πρέπει νὰ ἀπελπίζεται ταῦτα ἐπραγματεύ-
 θῆ καὶ ἔδειξε πρὸς τὸν ἀδὰμ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁ
 θεός, μὲ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ. ἀδὰμ ποῦ εἶ; ἀ-
 δὰμ, τιὸ ζῆμῖαν, ποῦ, ἢ τόπων ἢ ἀπωλεί-
 ας, εἶ, τιὸ ἐλπίδα τῆς διορθώσεως· ἀδὰμ
 ποῦ εἶ; ἢ τετάρτη καὶ κοινὴ μέθοδος ὅλης τῆς διδα-
 χῆς τοῦ θεοῦ, εἶναι ἢ πολλὴ καὶ μεγάλη βραχυ-
 λογία. Ἀδὰμ ποῦ εἶς; τρία λόγια ὅλη ἢ δι-
 δαχὴ. τόσα εἶπε καὶ πρὸς τὸν καῖν, καθὼς
 φαίνεται εἰς τὸ δ' : κε : τῆς γεν : καὶ εἶπε
 κύριος ὁ θεός πρὸς τὸν καῖν, ποῦ εἶσιν ὁ ἀδελ-
 φός; σημάδι πῶς ὀλίγα λόγια μὲ καρπὸν
 ὡριστὸν,

πεισθόν, πρέπον να μεταχειρίζεται ο διδάσκαλος·
 διότι ανήτον καλόν η πολυλογία, η μεγάλη σοφία
 η αγαθότης, ο θεός, δὲν ὠκνευε να τιμὴ κάμη
 πρὸς τὸ ἀδάμ· καὶ τῆτο χωρὶς πολυλογίας,
 ἡπειδὴ εἶναι φανερόν ἅπλο τιμὴ διδαχίω τῷ θεοῦ
 λείπεται να δείξωμεν, ὅτι καὶ εἰς τὴ ἀκερατὰς
 ἔστο εἶναι ὠφελιμώτερον, ἢ βειχυλογία τῆς δι-
 δαχῆς· ἕνα μὲν, διὰ τὴν μνήμην, ὅτι ὅταν εἶναι
 τὰ λόγια τῆ διδαχῆς ὀλιγώτερα, εἶναι καὶ εὐμνη-
 μόνουτα. β^ο: διὰ τὸ τιμιώτερον· τιμιώτερον
 δὲ εἶναι εἰς ἕνα ἀμαρτωλόν, να διορθώνεται με
 ὀλιγώτερα λόγια. γ^ο: διὰ τὸ σεμνόν· ἕνας
 διδάσκαλος, μίαν μὲν καὶ δύο φοραῖς, ἔμπο-
 ρεῖ ἴσως τὸ ἀμάρτημα τινῶν να τὸ εἰπῆ σκεπα-
 στότερα· ἀμὴ ὅταν δὲν εἰσακίεται, τί κάμη
 χρεία; βέβαια να τὸ εἰπῆ ὀνειδιστικώτερα καὶ
 τραχύτερα· καὶ ὁ διδάσκαλος κάμνεται
 πολλαῖς φοραῖς διὰ τὴν ἀνάγκην, διὰ να μὴ
 περφασίζεται ὁ ἀμαρτωλός, πῶς δὲν ἐπρόσε-

ξεν, ἢ δὲν ἐκατάλαβε· πλὴν ἔστο εἶναι ὀλίγον
 ἄσεμνον· διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα φεισώτερα,
 συμφέρειν διορθώνοντα οἱ ἀνθρώποι μὲ ὀλιγώ-
 τερα λόγια, ὡσάν οἱ νινθίται ἐδιορθώθησαν μὲ
 πέντε λόγια ἔϊωνά· ἔτι τρεῖς ἡμέρας, καὶ νινθί-
 κατασφύσεται· τόση ἦτον καὶ οὕτω σύντομον
 ἔφωρετὸς ἡ διδαχὴ. ἀμὴν διὰ τὴν σύνεσιν τῶν
 νινθιτῶν, ἔκαμε μεγάλῳ διορθώσιν· κατὰ ἔστο
 καὶ ἡ θεία γραφὴ μακαρίζει, ἐκείνους ὅπῃ συν-
 τυχαίνουσιν εἰς ὧτα ἀνθρώπων ὅπῃ ἀκύνουσι· μα-
 κάριοι οἱ λέγοντες, εἰς ὧτα ἀκύνοντων, δηλαδὴ
 εἰς ἀνθρώπους συνετοὺς καὶ φρονίμους· καὶ ταῦτα μὲν
 ἴσως καὶ περὶ τῶν ἐδίδαξε σήμερον ὁ χειτὸς,
 πρῶτον ἔξω ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ ὕστερον μέσα ἀπὸ τὸ
 πλοῖον ἔσιντων, καὶ ἐκ τῆ θαλάσσης. ἐμβὰς δὲ
 εἰς ἐν τῷ πλοῖον· καὶ ὁ χειτὸς μετέβη ἀπὸ τὴν ξη-
 ρὰν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἠθέλην εἰπῆ τινὰς διὰ τί,
 ὁποῦ ἢ ξηρὰ εἶναι τόπος ἀσφαλέστερος καὶ
 εἰκινδυνώτερος· ὅθεν ἂν ἐπιθυμᾶτε, ἐγὼ χεῖ

ἔ πρόχειρον λόγον, εἶπα εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅτι τὸ
 ἔκαμε, διὰ τὰ ἀκρίβεια ἢ διδαχὴ καλιώτερα·
 διότι ὁ διδάσκαλος, δὲν πρέπει τὰ σοχάζεται
 τὴν ἐδικλιώτε ἀσφάλειαν, ἀμὴ τ' ἀκροατῶν τὴν
 ὠφέλειαν· καθὼς ὁ παῦλος πρὸς τιμόθεον μαρ-
 τυρεῖ λέγων. πάντα ὑπομείνω διὰ τοὺς ἐκλεκ-
 τοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν χει-
 ρῶ ἰησοῦ· πλὴν ἔχει καὶ ἄλλην ἔννοιαν ἢ μετὰ βα-
 σις ἔ χριστοῦ· συμαδεύει ἔ κόσμους τῶν τὸ ἀστα-
 τον τὸ πολυτάραχον καὶ ἀβέβαιον· τίς ἐμβαίνει
 εἰς καρδίαι, καὶ δὲν λογιάζει πῶς ἐμπήκεν εἰς
 κίνδυνον; ποῖος περιεῖ πέλαγος, καὶ δὲν ἀ-
 ἀπαντέχει κάθ' ὄραν ἄνεμον καὶ φερεῖν; τίς
 πρὶν εἰς τὸν λιμένα, ἢμπορεῖ τὰ καυ-
 χηθῆ πῶς ἐταξειδύσει ἀσφαλῶς; οὐδεὶς· ἔτσι
 πρέπει τὰ λογιάζει κάθε ἀνθρώπου τὸν κόσμον,
 καὶ ποτὲ τὰ μὴν τὸν πιστεύει. ὁ δὲ χριστιανός, πε-
 ρισσότερον· διότι ὁ νόμος ἔ χριστιανῶν, δὲν
 ὑπάρχει ὡσαν ἄλλοι νόμοι κανένα ἡδύ, ἢ

τρυφήν, ἢ ἀνάπαυσιν, ἀμὴ μάλιστα ταλαί-
 πωρίαν καὶ θλίψιν· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν
 ἔχετε· ματθ: κε: ις'. δὲν ἄρξῃ ὁ νόμ^{ος} ἔ-
 χριστοῦ νὰ μᾶς κρατῇ ἐδὼ μὲ γαλιλίῳ καὶ συ-
 χίαν, ἀμὴ μὲ διωγμοὺς καὶ κινδύνους· οἱ μέλλοντες
 εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ ἰησοῦ διωχθήσονται· πρὸς
 τιμόθ: β': ἐπιστ: κε: γ' ὅθεν διὰ τὴν σηματού-
 ση ὁ χριστὸς τὸν τοῦτον νόμον, ἄφησε τὴν ξηρὰν,
 καὶ ἐβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν· ἡ
 θάλασσα, ὁ κόσμ^{ος}· τὸ πλοῖον, ὁ νόμ^{ος}·
 προσέχετε· δύο πλοῖα ἦτον εἰς τὴν θάλασσαν·
 δύο καὶ εἰς τὸν κόσμον οἱ νόμοι· ὁ παλαιός, εἰς τὸ
 ὅποιον δὲν ἦτον ὁ χριστός· καὶ ὁ νέ^{ος}, τὸ εὐαγ-
 γέλιον, ἐν ᾧ ἐκάθισε καὶ ἐδίδαξεν ὁ χριστός· δύο
 τὰ πλοῖα· δύο καὶ μεγάλα ἔ νόμοι ἐπιτολαί, ἐν
 αἷς, καθὼς λέγει ὁ χριστός, ὅλ^{ος} ὁ νόμ^{ος} καὶ
 οἱ πρῶτοι, κρέμανται· ἡ α': ἔχει τὸ χρι-
 στόν· ἀγαθήσεις κύριον τὸν κ'. ἡ δευτέρα ἔχει
 τοὺς

τοὺς ἐν χριστῷ ἀδελφούς· καὶ τὸ πλησίον ὡς κ'·
 τίς ἀγαπᾷ τὸ χριστόν; ἐκεῖν ὅπου διδάσκεται
 εἰς τὸ νόμον· τίς ἀγαπᾷ τὸ πλησίον; ἐκεῖ-
 ν ὅπου παιδεύει καὶ διδάσκει κατὰ νόμον ἔχρι-
 στῶ, τὸν ἀδελφόντες, τὸ τέκνοντες· δύο τὰ
 πλοῖα· καὶ εἰς τὸ ἓνα ἐκάλεισεν ὁ χριστός, ὅτι,
 μία εἶναι καὶ ἡ ἀληθῆς ἐκκλησία, ὅπου ἔχει
 ἀληθῶς τὸ χριστόν. δύο τὰ πλοῖα, ἡ ψυχὴ καὶ
 τὸ σῶμα, καὶ λέγει πῶς ἐμπήκε καὶ ἐδίδαξεν ὁ
 χριστός μόνον ἀπὸ τὸ ἓνα· καὶ σημαδεύει τὴν
 ψυχὴν, ὅτι καὶ ἡ διδαχὴ εἶναι ἔργον τῆς ψυχῆς,
 καὶ ὄχι τῆς σώματος· πλοῖον, ὁ νόμος ἀμὴν
 ἀλλὰ τί πλοῖον ἔσιν ὁμοῦ, ὅπου θέλει νὰ εἰπῇ
 ἔπέτες; καὶ ἢ θελεν εἰπῇ τινος, διὰ τί ἦτον ὁ
 πέτες πρῶτος· ἀλλὰ δὲν εἶναι τῆτο διδαχὴ
 ἔχριστῶ· λέγεται δὲ πλοῖον ἔσιν ὁμοῦ· διότι
 εἰς τὸ νέον νόμον περιέχεται ἐκείνη ἡ θαυμαστὴ ὁ-
 μολογία, ὅπου ὁμολόγησεν ὁ μακάριος πέ-
 τες, ὡς ἀντὶ τὸ σῶμα ὅλων τῶν μαθητῶν ἔ-

χριστοῦ· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ διὰ
 τούτο πλοῖον ἐσίμων· πλοῖον ἢ πρὸς θεὸν
 ἀγάπη· ἀμὴ διὰ τί πλοῖον ἐσίμων; ὅτι
 μοναχὰ ὀσίμων ἐρωτήθη ἀν' ἀγαπᾶ τὸ θεόν, διότι
 μόνον αὐτός, ἐπειδὴ πρὸς λαβὸν διὰ μικρὸν φό-
 βον ἀπαρνήθη τὸ χριστόν, ἀμφιβάλλετο ἀν' ἀγα-
 πᾶ τὸ χριστόν. πλοῖον καὶ ἡ ψυχή. ἀμὴ διὰ
 τί πλοῖον ἐσίμων; ὅτι τὴν ψυχὴν τὸ πέτρον
 ὅπως ἀρνήθη τὸ χριστόν, τὴν ἔδωκεν εἰς ᾧ δει-
 γμα μετανοίας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὁ χριστός,
 ὅτι καθὼς ἐκεῖνον ἐδέχθη μετανοήσαντα, οὕτω
 δέχεται καὶ συγχωρεῖ καὶ ἡμᾶς, ἵταν στραφῶμεν
 καὶ ζητήσωμεν ὡς ἀνὸς πέτρον, μὲν πικρὰ δάκρυα
 τιῶ συγχώρησιν· Ἄλλ' ἀρχῶσι ταῦτα διὰ τιῶ
 διδαχὴν ὅπως ἔκαμιν ὁ χριστός· ἄς ἔλθω-
 μεν καὶ εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἄγγελου· καὶ προσέχετε
 ἡσυχᾶ·

Ὅχι μόνον ἔδω σήμερον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη
 πολλὰ

πολλὰ ἔ' ἱερῶ εὐαγγελίῳ φαίνεται ὁ Χριστὸς πῶς
 ὑπερα ἄπο τῶ διδαχῶ τῶ ἔκαμνε θαύματα, καὶ
 θαύματα, καὶ τὸν τόπον ἀρμόδια· ὡσὰν με
 ὀλίγες ἄρτες εἰς τὴν ἔρημον, τῶν τεθρῶ· εἰς
 τὰς πόλεις καὶ συναγωγὰς, καὶ ἀδενόντων καὶ δαι-
 μονώντων τὰς θεραπείας· καὶ γαλήνῳ ἐν ταραχῇ καὶ
 σωτηρίαν ἐκινδύνω· ὡσὰν ὅταν ἄρπαξε τὸ πέτρον
 ὅπου ἐκινδύνυε νὰ πνιγῇ· ἐτξὶ καὶ σήμερον θαυ-
 ματουργεῖ μὲ τῶ διδαχῶ ὁ Χριστὸς, πιστώ-
 νοντας βέβαια τὰ λόγια τῆ διδαχῆς με τὰ ἔργα-
 τῶ, καθὼς καὶ κάθε διδάσκαλος, πρέπει νὰ
 ἔχη, εἰ καὶ μὴ θαύματα, ἀλλὰ καὶ συμφωνίαν
 τῶ ἔργων τῶ πρὸς τὰ λόγια τῶ· θαυματουργεῖ
 δὲ καὶ καὶ τὸ πρέπον ἔ' τόπος· θάλασσα, ὁ τό-
 πος τῆ διδαχῆς, καὶ πλοῖα, καὶ δίκτυα, καὶ φα-
 ράδες· ἀφ' ἔτο ἔκαμε καὶ τὴν θαυματουργίαν
 ἰχθύων ἄγρον, ἀλλὰ τόσον πρῶτον, ὅπου
 ἐξέπληξε τοὺς φαράδες, καὶ μάλιστα τὸ μακά-

ριον πέτρων· ὅθεν ἄπο τῆς θείας ἰσχύος εὐλα-
 βειαν, ἐπαρακάλη ἡ Χρῆστον νὰ εὐγῆ ἄπο τὸ
 πλοῖόν τε· ἔξελθε ἄπο ἐμῶ. καὶ ἕνα μὲν οὖν δια-
 τῆτο ἔγινε σήμερον τὸ θαῦμα μὲ ἄγραν· Ἔον δια-
 τῆς αἰτίας ὅπου εἶπα εἰς τῆς ἀρχῆς, δηλαδὴ
 διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἡ πέτρων, τῆς ὑπηρεσίας ὅπως
 ἔκαμε μὲ τὸ πλοῖόν τε, διὰ χάριν ἡ διδαχῆς·
 καὶ ἐπειδὴ ὁ πέτρων ἦτον ψαρῶς, ὡσὰν ψαρῶν
 ἡ ἀνταμείβεται καὶ ὁ χριστός, μὲ πολλὴν ἄγραν
 ἰχθύων· πλὴν ἡ μικρὰ δωρεὰ, ἡ ὀλίγη χάρις
 ἡ ἄγρας ταύτης, ἔγινεν οἷς ἡ πέτρων, ἄλλης
 τιμιωτέρας προσέξεν δωρεῶς· καὶ τίνα τρό-
 πον; αἰχέτε. ἐπρόταξε μὲ τῆς διδαχῆς ὁ
 χριστός νὰ εὐγῆν εἰς τὸ βάθος νὰ χαλάσῃ τὰ
 δίκτυα· ὁ πέτρων, καὶ μὲ ὅλον ὅπως εἶχε κο-
 πιάσῃ τὴν νύκτα ὅλιω, καὶ δὲν ἐπίασε τίποτες,
 πλὴν δὲν ἀμφίβαλε, δὲν ἀπίσῃσεν· ἀμὴ μα-
 λιστα καὶ ἐμεγάλυνε ἡ Χρῆστοῦ τὸ θαῦμα, μὲ τὸ

γὰ ἐδιηγῆθη ἡ νυκτὸς ἡ μάταιον κόπον· ἐπι-
 σταῖα, δι' ὅλης ἡ νυκτὸς κοπιάσαντας, οὐδὲν
 ἐπιάσαμεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματι, χαλάσω
 τὰ δίκτυα· ὡς ἡ πίστεως· ὡς ἡ μεγάλης ὑπα-
 κοῆς· ἐπὶ τῷ ῥήματι· ἔτξι καὶ μετὰ τὸ θαῦ-
 μα ἡ ἄγγελος, πολλὴν ἔδειξεν εὐλάβειαν ὁ πέ-
 τρεος εἰς ἡ Χριστὸν, καὶ διὰ ταύτην τὴν κα-
 λὴν γνώμην καὶ προθυμίαν, ἡ ἔμεταποίησεν ὁ
 Χριστὸς ἀπὸ φαραῶν, εἰς μαθητὴν καὶ ἀπόστολον.
 διὸ καὶ ἡ ἔλεγε, πέτρε, μὴ φοβῆ, ἀπὸ τοῦ νῦν
 ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν· ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπροσ,
 θέλεις ψαρεύεις ἀνθρώπους· ἀπὸ τῆς νῦν κα-
 πῶ Χριστέ, εἰς τὴν λίμνῃ γενησαρὲτ, δηλα-
 δὴ εἰς τοῦτον ἡ ταραχώδη κόσμον· καὶ μετὰ
 Χριστέ, μετὰ τοῦ λόγου τὰ δίκτυα, καθὼς μετὰ
 τὰ ἀπὸ κίχτυα, ψαρεύονται τὰ ψάγια·
 δίκτυα λοιπὸν ἀκροαταί· εἶναι ἡ διδαχὴ, καὶ
 ψάει, ὁ ἀνθρώπος ὁ χριστιανὸς, ὡποῦ πιά-

νεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τὰ δίκτυα· καὶ λέγεται
 δίκτυον ἢ διδαχὴ, διότι καθὼς τὸ δίκτυον ἔχει
 πολλὰ πλέγματα, πολλὰ μάτια, ἐν οἷς σωματῶν
 ἐπιάνονται τὰ ὄψαρια, ἔτσι καὶ ἡ διδαχὴ ἐπειδὴ
 ἔχει σκοπὸν νὰ σωματίση ὑπὲρ τὴν δρόμον τὴν κακίας
 τὴν ἀνθρώπων, καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν,
 διὰ τοῦτο ὁ διδάσκαλος τὴν πλέκῃ μὲ μεθόδοις
 πολλαῖς καὶ καλάϊς, διὰ νὰ μὴν τοῦ φύγῃ τὸ
 καλὸν κυνήγι ὁ ἀνθρώπος· μὲ ὅλον τοῦτο ὁ ἀν-
 θρώπος ὁ ἀμαρτωλὸς, εἶναι σοφὸς τεχνίτης εἰς
 τὴν κακίαν, καὶ πάντα εὐρίσκει ὁ ἄθλιος ἕως
 τὴν σωτηρίας τε πολλὰς μηχαναῖς, καὶ διαπᾶ καὶ
 φεύγει, ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τὰ σωτήρια, δίκτυα
 ἀγαπῶντας νὰ κάθεται εἰς τὴν κοσμικῆς θαλάσ-
 σης τὴν ταραχίαν, δηλαδὴ συγκεχωσμένη
 μέσα εἰς φροντίδες καὶ μέριμνας πραγμάτων ἀ-
 νωμάτων καὶ ἀβεβαίων. ὅ, τι λογῆς εἶναι ταῦ-
 τα τὰ κοσμικὰ, ὅπου ἄλλοτε ἄλλως κυλίον-
 ται,

ται, καὶ συντρίβονται εὐκολώτερα, καὶ ἀπὸ αὐ-
 τὰ τὰ κύματα καὶ τὸ ἀφρόν τῆς θαλάσσης·
 ἀλλὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἔχεν εἰς αὐτὰ ὀλιγωτέ-
 ραν σπασίω, καὶ μικροτέραν φρογίδα, ἀλλὰ
 νὰ ἔχεν καιρὸν νὰ χολάζοι καὶ εἰς ἄλλα, ὅπως
 εἶναι φυσικώτερα ἢ ἀνθρώπων, καὶ πλέον ἀλη-
 θινὰ καὶ σωτήρια· πλὴν ἡ σωματικὴ τευφή, ἡ
 ἢ κόσμος ψευδῆς ἀπόλευσις, εἰς τὰ ὅποια οἱ
 ἄνθρωποι χάσκουσιν, ὡσαν καὶ οἱ χάνοι, τὰ ψά-
 ρια, εἰς τὸ δόλωμα, σκοτίζῃ τῆς καὶ δὲν ἀφίνη νὰ
 γνωρίσῃ ἢ νὰ ἐπαινέσῃ χωρὶς δόλον ἄλλο κα-
 λὸν, ὡς καὶ τοῦ κόσμου μόνου τὴν μαγαϊότητα,
 καὶ τὴν ἀπολαύσεως τὴν ἀνυπόστατον θαλάσσαν·
 καὶ ἀλλὰ τὴν παιδείωσιν ἢ διδαχὴν, δείχνῃ τοῦτον τὸ
 σκοπόντες ἀνόητον, καὶ τὰ ἐπιθυμήματα τῆς ἀ-
 κατὰληπτα καὶ ἀτέλεστα (τευφή καὶ πλοῦτος
 καὶ ἀφῆς ἡδοναῖς, καὶ ἀλήθειαν ἀτέλεστα πράγ-
 ματα, καὶ ποτὲ δὲν παύει τὴν ἐπιθυμίαν ἐκείνη,

ὅπῃ ὑπὲρ τὸ μέτρον τὰ κυνηγᾶ· ἢ ποῖⓄ
 ἔκορέθου πλετῶν; ποῖⓄ ἐχόρτασε, καὶ ὑπὲρ
 τὸ μέτρον καθ' ἡμέραν τρυφῶν; ποῖⓄ ἡδοναῖς
 θυλεύων αἰχραῖς καὶ ἄτοπαις, εὖρεν ὄφελⓄ, καὶ
 ὄχι βλάβην αἰώνιον;) πλὴν οἱ ἔμπαθεῖς καὶ
 φιλήδονοι καὶ φιλόπλεστοι, διὰ τὸ μὴ ἀκύνειν
 πῶς εἶναι βέβαια μέταια, φεύγουσιν καὶ μισοῦσιν τὴν
 παιδείου καὶ διδαχὴν, καὶ τρέγουσιν καὶ ἀγκαλιᾶ-
 ζονται τὸ βυθὸν τῆς ἀδιορθώσεως καὶ ἀμαθίας, ὡ-
 σὰν ἀφωνα ψάγια· διὰ ὅλα τὰ αἰσθητικώ-
 τερα ζῶα τῆς γῆς, καθὼς εἰς ὅλους εἶναι φανερὸν
 καὶ γνώριμον τῆστο, εὐείσκονται ἄνθρωποι ἐπι-
 τήδαιοι, οἱ ποῖοι τὰ διδάσκεισι πολλὰ καὶ θαυ-
 μαστὰ ἐπιτηδεύματα καὶ μαθήματα· ἔχουσιν τι-
 νὰς ὅμως καὶ εἰπῆ, πῶς ἐδιδάχθη καὶ κανένα
 ψάγι τίποτες μάθημα; ὄχι· ἔτι καὶ ἕνας
 ὄψου γενηθῆ μέσα εἰς πλατὺ πέλαγⓄ τῶν
 ἀπολαυστικῶν ἡδονῶν, καὶ τρυφῆ ἐκεῖ, καὶ
 ὡς

Παιπατεῖ ἐκεῖ δρόμον ἀτακτον καὶ ἀόριστον,
 ὅ, τι λογῆς εἶναι τῷ ἰχθύων ὁ δρόμος, ὁ τοῦτος
 ἔτρεψε τὸ φυσικόν τε λογικόν εἰς τῷ φαιών τι
 ἀλογίαν καὶ ἀνοίαν· καὶ διὰ τῆτο καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς
 ἤθελε εἰ γένη διδάσκαλος, δὲν ἀφίνη τι ἔξιν
 τοῦ τόπωσ τε, δὲν παιδεύεται· ἀλλ' ὡσάν φα-
 ει γλυστερόν, ὡσάν χέλυ, γλιτρεῖ καὶ εὐγαῖνη,
 καὶ ἀπὸ τὸ καλοπλεγμῶν δίκτυον τῷ διδαχῆς,
 καὶ τρέχει καὶ κρέβεται εἰς τῷ συνηθισμῶν βυθ-
 κον τῷ λίμνης τε· Ἄλλα δὲν εἶναι καλὸς, μή-
 τε ἀσφαλῆς τόπος ἢ θάλασσα· διότι ἢ πνί-
 γη ἐκείνον ὅπου βεληθῆ ναὶ τι κατοιλαῖ, ἢ
 ὡσάν φάρι τῷ κρατεῖ ἀφωνον καὶ ἀδιόρθωτον.
 διὰ τοῦτο χειριανέ, καθὼς ὅσον καὶ ἀν δι-
 ψᾶς, ποτὲ δὲν συγκαταβαίνεις ναὶ πῆς ἀπὸ
 θάλασσαν, διότι εἶναι ἀλμυρὰ καὶ φαρτικῆ,
 καὶ ἀν πῆς, διψᾶς καὶ φλέγεται πεισιότε-
 ρον. ἔτσι εὐλαβῆ καὶ φεῦγε καὶ τῆς θαλάσ-

σης ὅπῃ λέγω ταῖς φθοροποιαῖς καὶ θανατώ-
 δεις ἄπολαυσε· εἰδὲ καὶ τὸ παρὸν εὐρίσκεσαι
 μέσα καὶ κολυμβᾶς, εὔγα τὸ ὀγληγορώτερον
 εὔγα. διότι ὅσον καὶ ἂν εἶσαι καλὸς κολυμβητὴς,
 ἢ πολλὴ ταραχὴ τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ἀπλήρω-
 τον πέλαγος τῆς ἡδονῶν, καταποντίζεσαι πνί-
 γεσαι. ἔλα λοιπὸν, καὶ ὡσὰν καλὸν καὶ ἀπλού-
 στατον ψάρι, σταμάτισε καὶ ἀγρεύθητι εἰς τὸ
 σωτήριον δίκτυον τῆς διδαχῆς. καὶ ἂν εἶσαι καὶ
 πολὺ βαθέα, καὶ μέσα εἰς πολὺ πέλαγος, μὴν
 φοβᾶσαι, μὴν ἀπελπίζεσαι· ὅτι ὁ χριστὸς,
 εἰς τὸ βάθος ἐπέστραξε νὰ ρίψῃ τὰ δίκτυα.
 ἐπάναγε εἰς τὸ κ'· μόνον θέλησε λοιπὸν νὰ πα-
 οῦσῃ, καὶ εὐθύς ὁ χριστὸς σὲ πείρει μέσα εἰς τὸ
 καίκιτε, τόσο ὀγλήγορα, τόσο εὐκολα, ὅπῃ
 καὶ αὐτοὶ τοῦ Χριστοῦ οἱ μαθηταί, νὰ ξενίζονται
 καὶ νὰ θαυμάζωσιν τὴν σωτηρίαν σου. τοῦτο μόνον
 πρέπει νὰ ἠξεύρῃς καλὰ, ὅτι καθὼς ἐκείνης ὅπῃ
 πείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἂν τύχη νὰ πίνῃ ἄπο

τὸ πικρόντης νερόν, ὡσάν τοὺς εὐγάλην, τοὺς
 κρέμουν, καὶ καθὼς μὲ φαίνεται τοὺς δέξνου,
 ἕως ὁποῦ νὰ ξεράσων ὅλον τὸ φθαρτικὸν νερόν ἀ-
 ποῦ ἔπιαν, ἔτζι σὺ χεισιανέ, ἀφ' οὗ φύγης
 τὸ βαδὺ τ' ἀμαρτίας πέλαγος, μὲ τὸ μέσον,
 τῆς διδαχῆς, τότε σπύδασε μὲ κάθε τρέπον
 τῆς μετανοίας νὰ ξεράσῃς ὅλιω τὴν ἀλμυράδα
 ὁποῦ ἔσωτίσθης, ἀπὸ τὴν ἐν τοῖς κακίτοις ἔρ-
 γοις καὶ τόποις ἀναστροφῆν, ὥστε ἀν εἶναι δυνατὸν,
 νὰ καθαριθῆς καὶ ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἐνδύμησιν
 τῆς πρώτης σε πολιτείας· τὸ δὲ ἐπίλοιπον, σὲ
 τὸ διδάσκει ὁ σοφὸς σολομών εἰς τὰς παροιμίας
 τε, λέγωντας, ἕνε πῖνε ἀπὸ σῶν φρέατων, δηλαδὴ
 ἕνε πῖνε ἀπὸ ἐδικάσῃ πηγὰδια· τοῦτο κάμνε
 χεισιανέ· καὶ πῖνε καὶ πότιζε ἀπὸ τὴν βρύ-
 σιν ὁποῦ ἔχει ἡ ἐκκλησίαμας· ἡ ὁποία εἶναι ἡ
 ἀληθινή διδαχὴ. καὶ τῆς εὐσεβοῦς σοφίας ἡ γνῶ-
 σις καὶ παιδουσις. τὴν ὁποίαν ἄμωποτε Χειστὸς

βασιλεῦ, χτι δύναμιν ἔλοι νὰ τιῶ' ἐπιθυμήσω-
μῶ, οἱ μὲν ὡσὰν μαθηταί, οἱ δὲ, ὡς διορθώ-
σεως κ' ἰατρείας δεόμῶροι, διεύχων τῷ ἁγίῳ:
δεσπότη. ἀμῶ'.

ἔμελετήθη σὶ σμύρνη χτι τὸ ἀψθ-
σεπλεμῶ: κέ:

Τῷ αὐτῷ Διαμαντῇ ῥυσίς, εἰς τὸν μέγαν
 νικόλαον τ' ἐν μύροις, πωροσφω-
 νημάτιον·

Κ Αὶ ναὶ χριστιανοὶ βέβαια θέλουν χωριοῦ οἱ
 φθονεροὶ, καὶ ὡσὰν κακὰ ζιζάνια, καὶ
 ἔχθρου ἀβόλε λαθραῖα σπέρματα. θέλουν
 συναχθῆναι ἀπὸ τ' δίκαιον περιττωτὶ τ' θεόν, ἀγα-
 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀγατὶ νὰ λυ-
 τρωθῆτε ὑμεῖς ἀγαπητοίμε ἀδελφοί, καὶ νὰ τύ-
 χητε τῆς ἐν Χριστῷ ἀναπαύσεως, ἀνάγκη εἶναι
 νὰ παύσητε τὴν ἐναντίαν ἐράτταν τῶν φθονε-
 ρῶν, ὅπου εἶναι ἡ φιλαδελφία, ἡ πρὸς ἀλλήλους
 ἀγάπη· τὴν ὁποίαν ὡσαύτως ὁ θεὸς παύ-
 λος νὰ ἀσπαζόμεθα· ὅτι ἀπὸ μέσων τῆς
 φιλαδελφίας, εὐδοκίμησαν οἱ πρῶτοι δὲ
 δικαιοί, ὅσους ἐπαινεῖ καὶ ὑπαλαλαῖ τῷ μωσέως βί-
 βλος,

ελθῶ, ἡ ψυχή χάρις, τὸ εὐαγγέλιον καθὼς
 πρῶτον ἐδοξάσθη ὁ ἰωσήφ ἀπὸ τῆς φιλα-
 δελφίαν, ὡς ἀπὸ τῆς δόξαν ἡ ἐξουσίαν ὅπου
 ἔδεδόθη ἀπὸ τῆς Φαραώ· καὶ εἰς τὴν μωϋσῶν ἢ
 θεοπρασίαις, τὰ μεγάλα θαύματα, ἡ αὐτὸ τὸ
 ὀνομαδικῶς θεὸς ἔφαραώ, τῆς φιλαδελφίας εἶναι
 χάρισμα· ἀπὸ τῆς φιλαδελφίαν ἀντετάχθη ἡ
 μακάριος δαβὶδ πρὸς τὸ ἀλλόφυλον γολιάθ. ἡ
 ἔσαουλ τὸ ἀγριὸν φθόνον, μετὰ τῆς φιλαδελφίαν τὴν
 ἀπεκοίμιζε. ἀπὸ τούτου νικητῆς ἡ κτὶ τῶν δύο, ἡ
 βασιλεὺς ἐγένετο θεοχρότονητος. ἔτι καὶ τὸ φίλιπ-
 πον εἰς τὴν νέαν ἀπὸ τῆς φιλαδελφία τὴν ἔκαμε
 νὰ εἰπῆ εἰς τὸ ναθανάηλ μετὰ χαρὰν, ὃν ἔγραψεν
 σὺ κ". ἡ ὑστερὸν ὅλως τοὺς ἀποστόλους, ἡ φιλαδελ-
 φία τὴν ἔκαμε νὰ γένωνται εὐεργέται ἔκτισμα, πρῶ-
 φαλοῦντές τον εἰς τὰ εὐαγγελικὰ δίκτυα μετὰ
 σαι σπασθῶ, μετὰ μύριον πόνους, ἡ ἀπίρως κιν-
 δύνους, ἡ τέλος μετὰ καταφρένησιν τῆς ζωῆς.
 ἡ θελα νὰ ἀπαριθμήσω ἡ πολλοὺς ἄλλους, ὅπου
 με

με τὴν φιλαδελφίαν τοὺς ἑγόμεθα ἰσχύοντες
 εὐσεβείας, ἢ τὴν ἰσχυρὴν ἢ ἀπὸ δόξης ἀθά-
 νατον ἀμὴν ἢ μετὰ δόξα, ἢ ὁμοίαν ἑαυτῶν
 οὐκ ἀσπίδα, ἢ ἢ ἡμεῖς χάρις ἢ δύναμις,
 ἰσοῦ ἑγὼ ἢ τὸν ἰσχυροῦ ἢ ἰεράρχην νου-
 ραον (διὰ τὸν ὁμοίον ἢ τὸν γαμοροφροῦ, ἢ
 τὸν ὁμοίον ἢ ἰσχυροῦ ὁμοίον, οὐκ ἀσπίδα
 ἀπὸ γόργου ὁμοίον) ἢ τὸν ἀπὸ ἡμῶν ἀ-
 ρίστερον ἢ τὴν μετὰ μου, ἢ ἡμῶν μετὰ
 ἑγὼ μοναχὰ ἢ τὸ γόργου, καὶ τὰ μετὰ γο-
 ροῦ ἀπὸ ἀπὸ ἡμῶν τὴν φιλαδελφίαν ἢ τὸ
 ὁμοίον, ἀμὴν ἢ τὸν ἀπὸ τὸν ὁμοίον νου-
 ραον. Ἀπὸ ὅμως ἢ ὁμοίον, τὸ δὲ ὁμοίον
 (ἢ τὸν ἢ ἡμῶν μετὰ τὸν ὁμοίον) τὰ μετὰ διὰ
 τὸν τὸν χαριόμοιον ἢ μετὰ νου-
 ὁμοίον ἢ τὸν ὁμοίον ἢ μετὰ ἢ τὸν ὁμοίον
 τὸν γαμοροφροῦ ἢ τὸν ὁμοίον, ἢ ἢ ὁμοίον τὸν
 ὁμοίον μετὰ μετὰ ὁμοίον, ὁμοίον τὰ ἀσπίδα

οὐ τὸ μέγαρον νικηθῆσαι ταῖς χάρισι; ἴσθαι
 οὐδὲν διὰ τῆν ἱεροσύνην ἐργασθῆσαι; ταῖς πε-
 ρισσοτέραις οὐδὲν ἐπρόσθεσι τῆς ἀρχιερωσύνης ἐ-
 δξον χάρισμα; ποία γῆρῶσα εὐτυχῆ τὴν
 δύναμιν ἐν τοῖς γόγοις, ἢ ἵνα ἴσθαι ἄκρως
 ἐν τοῖς γόγοις, ὅτι τὰ φθάση διηρομένη τὰ
 μέγαρον καὶ γαμορὰ ἴσθαι, καὶ ταῖς ἀμείψασαι
 τοῦ μέγαρον νικηθῆσαι ἀφίψασαι, ὅσαι ἰσχύ-
 σον ὁμοίως; καὶ οἱ τότε ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 διὰ γόγον σου; κατὰ ἀπόδρα, ὅσα γίνεσθαι μετὰ
 αὐτῶν σου ὁ ἅγιος ἐν ταῖς ἀμείψασαι τῆς γῆς καὶ ἐν
 τῆς θαλάσσης τὰ βῆθη, τόσα καὶ ἐν τοῖς ἀν-
 δρώσων ὁ μακάριος νικηθῆσαι, μετὰ ταῖς φουσιῶν
 ταῖς χάρισις, μετὰ ταῖς φουσιῶν σου καὶ φουσιῶν
 ἀρετῶν, μετὰ τὰ δῶματα σαγριὰ ταῖς ὁσῆν, καὶ τὸ
 μέγαρον μετὰ τῆν σαβῆσθαι τῆν ἐν θεῶν· διὸ ταῖς
 σου μετὰ ἀρχῆν μετὰ γόγον· ταῖς σου δὲ μετὰ ἴσθαι
 ὁ ἅγιος· ἐμείψασθαι μετὰ τῆν ἐν χειρῶν σου ἰσχυ-
 ρῆσθαι

σίαν, τοὺς ἀδελφεῖς. ἄλλους μὲ πολλὰ χρήμα-
 τὰ, τοὺς ὑπόρους καὶ πένητας· τοὺς ὀσιποίους,
 μὲ τῆς ἀρετῆς τὴν αἰδῶ. τοὺς ξένους ἀβραμι-
 αίαν δεξίωσιν· καὶ πάλιν τοὺς ἀπαλωτέρους μὲ
 νεφροσίαν· τοὺς τραχυτέρους μὲ ἐπιτίμησιν·
 τοὺς προθυμοτέρους μὲ ὠφθαλμῶν· τοὺς ὀκ-
 νηθετέρους μὲ ἀπειλιῶ, μετρώοντας καὶ τὴν ἐκά-
 στου χρεῖαν ἢ δύναμιν, τὴν δόξωσιν καὶ ὠφέ-
 λειαν, καὶ γινόμενοι τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, κα-
 τὰ τὸν μακάριον παῦλον, διὰ τὸ κερδήσει τοὺς
 πάντας εἰς τὸν χριστόν. Ἀλλὰ ἔτι μὴ ἡλίβ (μὲ
 τὸν ὁποῖον παρομοιάζω τὴν πλετιστικὴν γνώμην
 τοῦ πατρὸς νικολάου) ἡ νύκτα ἀφρόπτη τὸν
 φωτισμὸν, καὶ χαρίζει ὑπὸ τὸ καθ' ἡμᾶς ἡμι-
 σφαίριον τὴν ὠφέλειαν· εἰς δὲ τὸν ἅγιον, ἡ
 νύκτα μάλιστα ἐγένετο εἰς ταῖς εὐεργεσίαις συνήγο-
 ρος. διότι ὅσοι πλέον ἠγάπα ὁ ἅγιος τὸ εὐ-
 γετεῖν τοὺς ἀνθρώπους, τόσοι ὠφεισότερον ἡ-

γάπα, καὶ τὸ λαμβάνειν εὐεργετῶν τοὺς ἀνθρώ-
 πους. ἕνα μὲν, ἄρα, νὰ μὴ φαίνεται τῆς ἀ-
 δυνείας τῶ ἀνθρώπων ὀνειδιστῆς· καὶ ἕν̄ δια νὰ
 ἔχη μόνον συνίστορα εἰς τὰ ἔργα τῶ θεόν. διὰ
 τῆτο εἰς ἄλλης ἀνθρώπων, ἡ νύκτα γίνεται αὐ-
 τὸ τὸ συνειρισμὸν, δηλαδὴ τῶ ἡμερινῶν σπασμα-
 μάτων καὶ ἔργων διακοπὴ καὶ ἀνάπαυσις· εἰς δὲ
 τῶ ἅγιον, ἡ νύξ ἐγένετο ὑπόθεσις ἔργων, καὶ
 σπασδὴ εἰς εὐεργεσιῶν αὐξήσιν καὶ μετὰδοσιν. διὰ
 τοῦτο, ποτὲ μὲν ἔτραχε ὁ ἅγιος τὴν νύκτα
 σωματικῶς, πλετίζοντας ἐκείνης ὁποῦ διὰ
 πτωχείαν ἐκινδύνβουον ψυχικῶς· ποτὲ δὲ ἐπέ-
 ζθε τὴν θάλασσαν νοερῶς, διὰ νὰ λυτρώσῃ ἐκ-
 εἰνης ὁποῦ ἢ διὰ λιμὸν, ἢ διὰ μέγαν ἀγριώ-
 τητα τῶ χειμῶν, ἐκινδύνβουον σωματικῶς· ἐφ-
 θασε μία τῶ ἁγίω νυκτερινῇ δέησις, νὰ ἐπιτιμέ-
 ση βασιλεῖς, νὰ φοβερίσῃ ἐπάρχους, νὰ σώσῃ
 καταδικασμῶν, καὶ ἅπλῶς εἰς ἅπαντας νὰ

Φανερώση, πόσον ἰσχύειτῶν δικαίων ἢ εὐχὴ καὶ ἡ
 δέησις· μετὰ ταῖς ἰσχυραῖς καὶ ἄλυταις εὐχῆς ταύτης
 ἀπὸδειξες, ἐβεβαίωσε καὶ τὴν ὑπὲρ τριάδος πρὸς
 τὸ ἄρειον θεολογίαν, πῶς εἶναι ἀληθινὴν, καὶ τὸ
 ῥάπισμα δίκαιον, ὅπου μὲ πολὺν ζῆλον ἐῤῥάωσι-
 σε τὸν ἄρειον βλασφημῆντα· αὐτῆς δὲ εὐχῆς εἶ-
 ναι καρπὸς καὶ τὰ ἰσαριθμητὰ τοῖς ἑρανοῖς ἄστροις,
 ἢ γὰρ εἶπῶ κάλλιον, τὰ ἀναρίθμητα καὶ ὑπερφυῆ
 θαύματα, μετὰ τὰ ὅποια καὶ Ἰωντανὸν καὶ ἀποθα-
 νόντα, ἐδόξασεν ὁ θεὸς τὸν μέγαν νικόλαον, καὶ
 αἰείποτε τὸν δοξάζει· ὅτι καὶ τῶρα πανταχοῦ ὅπου
 ἀν' ἐπικληθῆ ἔστω μακαρίως νικολάου τὸ ὄνομα, πρὸς-
 φθάνει τὴν δέησιν ἢ ἐπακοὴν τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν χρείαν
 ἢ ταχεῖα βοήθεια· τοιοῦτόσπερ σώζει καὶ τῶρα
 ἀδικεμένους, ἀθωοῖ συκουφαντουμένους, ἐλλειμένους,
 χεημαζομένους συγκαταπολεμῆσαι πολεμοῦντας, ἡμε-
 ρῶν ἐχθρούς τυράννους τοῦ μακαρίου νικολάου ἡδέησις.
 Διὰ μέσου ταύτης κυβερνᾶται ὀρφανία, οἰκονομῆ-

ται χηρεία, πλουτίζονται πένητες, σωφρονίζονται
 πλῆθιοι, παῖδες πατέρες εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐπικυ-
 ροῦνται, οἰκία ὁμοιοῦσαι καὶ σωφρονῆσαι φυλάττονται,
 πόλεις κινδύνων ἐλευθεροῦνται, ἐκκλησία φρουρῆται,
 ποιμνῆς ἐκκλησιῶν ἐμαχύνονται, οἱ πιστοὶ καταρ-
 τίζονται, καταφεύγοντες εἰς τὸ μέγαλον νικολάου τὴν
 ὑπεράσπισιν, καὶ ὅλοι ἀπλῶς φωτίζονται καὶ
 χειραγωγοῦνται εἰς τὴν ἀνω μητρόπολιν, τὴν
 βασιλείαν τῶν ἔθνων, ἀπὸ λαοῦ τῶν ἀγαθῶν,
 ὁποῦ ὁ θεὸς διὰ τοὺς δικαίους ἠτοίμασε τὰ ὁποῖα
 καθ' ὄν τρόπον γνωρίζῃ ὁ καλέσας τὸς δικαίους θεός,
 ἔχῃ καὶ ἀπολαμβάνῃ τῶρα ἐν ἔθνοῖς, καὶ ὁ μέγας
 ἱεράρχης νικόλαος, ὁ λαμπρὸς καὶ ἀδύτος τῆς
 ἐκκλησίας φωστῆρ, καὶ πῦργος αὐτῆς ὁ ἀκα-
 θάρτετος καὶ γενναῖος. ἀπολαύσῃ δὲ καὶ τελειό-
 τερον αὐτὰ τὰ ἐπουράνια καλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρῃ, δηλαδὴ τῆς ἀνταποδόσεως, καθὼς ἠκέσα-
 μεν καὶ ὑπόκειται σήμερον ὁ θεός, χαίρετε λέ-
 γων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ
 μισθός

μιᾶς ὁμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἔθροισι· Ἄλλ' ὃ
 μέγιστε ἱεράρχα νικόλαε, ἐκείθεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ
 παρὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων, μεθ' ὧν ὡς ἰσάγγε-
 λον εἰσαυλίξῃ καὶ ἐν ἀγάλλεσαι, ἐπόπτευε ἰλεως
 πάντα τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ ταύτῃ ἡμῶν τῶν πιστῶν
 σύναξιν· ἧ ὁποίας καὶ ἀποδέχῃ τὴν εὐχαριστίαν
 ὁποῦ σοὶ προσφέρῃ καὶ τὴν ἡμέραν ἧ εὐδόξῃ καὶ
 ἁγιοῦτάτης σε μνήμης. καὶ μὲ τὴν πρὸς θεόν σε
 παρρησίαν, ἀντιμέτρησον αὐτῇ τὴν εὐεργεσίαν.
 ἔνθες εἰς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ φοβεῖσθαι καὶ ἀγα-
 πᾶν τὸ θεόν· αὐξήσον ἡμῶν τὴν πρὸς ἀλλήλους
 ἀγάπην, καὶ ἀνάδειξον ἡμᾶς προθυμοτέρους εἰς
 τὴν ἀλλήλων ὠφέλειαν, καὶ συνετωτέρους εἰς τὰ καθ'
 ἡμέραν ἡμῖν συμφέροντα· δὸς εἰς ὑπακοὴν τῆ
 κρείττονος τὰ ἄλογα τῆ ψυχῆς ἡμῶν πάθη, καὶ
 ῥύθμισον αὐτὰ λογικώτερον· ἀποδίωξον ἀπὸ τῶν
 καρδιῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆ πόλεως ἡμῶν, τὸ ἀ-
 γριον πάθος, τὸν φθόνον, καὶ ἀντιφύθουσον τὴν

φιλαδελφίαν ὁποῦ ἐγνωρίσαμεν εἰς τὴν μακαρί-
 ανος ἀγιότητά. τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ
 ἀμφύλαξον, καὶ πᾶσαν φανερῶς καὶ ἀφανῶς
 κινουμένην κατ' αὐτῆς βλάβῃ σπόγγρον· τοὺς
 κινδυνεύοντας ἡμῶν, τοὺς ἀρρώστους ἐπισκοπήσ-
 σε ἀξίωσον· καὶ πάντα ἡμᾶς διὰ παντός
 φερέτε ἀγώτατε πάτερ, θεωροῦντας ἐν ἔρ-
 γοις ἀγαθῶν καὶ σωτηρίων, διὰ τὴν γένωμεν με-
 τὴν ὡσαύτου ἀντίληψιν, ἀξιοὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς
 μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης, καὶ συγκληρονόμοι τῆς
 ἐπερανίης μακαριότητος, ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ πρέπει δόξα σὺν τῷ πατρὶ
 καὶ ἀγίῳ πνεύματι· ἀμιή· ἀμιή
 ἀμιή:

Ἔτεχε τὸ ἅγιον ἡ μνήμη κυριακῆ, καὶ εὐαγγέλιον
 τὸ λεκτὸν τὸ ἐξ ἡμέρας εἰσὶν ἐν αἷς κ'. διὸ χα-
 ειζόμεθα τῷ σμύρνης κυρίῳ παρθενίῳ, συ-
 νῆψα τὸ παρὸν εἰς τὸ ἅγιον προσφωνημάτιον,
 εἰς λόγον ἕτερον, ὅς ἦν κατὰ Φθονερῶν ποιη-
 θεῖς τινι ἀψιεῖ :

Τέλος.

3/ 6/ 6/ 3/ 6/ 5/ 2/ 1/ 0/ 9
μυθιστο βιβλίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000024314